

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De probationibus

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](#)

De probationibus

Ec rubrica satis

ptinuata fuit. ë. in pcedenti ru
brica .sed magis speafice po
test sic ptinuari. Supra in pce
denti ti. vñlum è de pfessionib
q quas aduersarius relevat ab
onere pbandi. verutamen quia pte negante bz assue
tans pbare. vi. q. vlti. actor. Liberato subicit de pbati
onib. Et pmitit pmo genus ut postea facili? descen
dar ad species. sic etiam fecit ptilator ffoz. t. L. ihic
jo. an. super rica formauit duas questioes t duas
cpositioes. t qz satia vñiles sunt ad illuminadu intel
lectum inueniu ideo eas annecta. Pdruo nqz qnt
qd sit pbatio. sedo vñ dicat. Eld pnum respodet fm
elzo. t Alcar. L. eo. sup rica. q rei dubie per argu
menta ostensio. Hoff. banc diffinitõem impugnat qz
ex ea sequitur qz pbatio non fiat testib? t instrumenis
cum simpliciter dicat in diffinitõe p argumenta t c.
Nâ verbum argumentu non pprehedit in se testes vel
instrumenta sed sola inuestigatõe inuenit veritatem.
vide dicitur argumentum quasi argue inuenit ut di
cit ter. in. c. fons. de v. sig. Jpe vero goff. diffinit sic
q probatio est rei dubie per testes vel instrumenta et
plenuqz inditia t presumptioes ostensio. Et dicit pl
rumqz quia non in omni causa sufficientia ñdicia t pre
sumptioes ut in criminalibus nisi essent violēissime
ut dicam in. c. tertio loco. t eo. Sed hosti. dicit qz no
est hec sufficiens cum t multis aljs modis fiat pro

batio qui non ptinentur in diffinitõe Hoff. de gbus
renittit ad summam. eo. ti. q. si. ad spe. eo. ti. q. si. Re
mittit te ad bo. tex. arz glo. in v. quia. s. de testi. spo
c. cum ad sedem vnde plus placet sibi pma. Et respõ
det ad decre. fons super qua se fundat Hoff. q argu
mentum sumitur ibi stricte t. pprie ut dyaleticu sumit
sed in diffinitõe predicta sumitur large pro omni spe
cie. pbationis. sicut insrõ quandoqz stricte quadoqz
large sumitur. Dicit tamen ut Hoff. satis sat dia pos
se q pbatio è rei dubie legitime facta declaratio. Ez
certe ista diffinitio hosti. impugnari potest qz non est
pertibialis cu suo diffinito sicut debet esse quilibz bo
na diffinitio. ut no. glo. super rica. de sum. tri. t insi
ð obli. in prin. sequeretur em q omnis declaratio rei
dubie esset probatio quod est falsum. cum extra indi
cum multis modis declaretur res dubia tamien non
est pbatio. Unde potest sic diffiniti. put proprie sumi
tur pbatio in ti. nostro. q est rei dubie in indicio perle
gitimos modos facta declaratio. Potest etiam satis
sufficeri prima sed oportet impropriare v. argumeta
ut. s. dictum est. Eld scõm vnde dicatur pbatio re
spondet jo. an. fm. pdla. q dicitur a probe adver
bio facit enim probe qui probat manifestat enim ou
bium. vincit aduersarium. t evit penas non proban
tim. Uel fm cum dicitur pbatio quasi ppaatio vel
manifestatio eius quod est dubium. Eld tertio dico
q pbatio potest dici quasi pba actio. t capitur actio
put sonat in factuz non. put iuris est fm q capis insi
de actio. t ob. in prin. t nota. glo. in. c. dilecti. ð indi

a 2.

Quod probatur dubium
Quod probatur dubium
Quod probatur dubium
Quod probatur dubium

sed per capitum in illa oratione Actiones nostras que sumus domine adiuuando p[ro]sequere te. ut sit sensus q[uod] probatio est quidam probus actus. vel q[uod] illa actio p[ro] quam sit probatio debet esse p[ro]ba. i.e. legitima et necessaria non p[ro]cludens. I.e. in p[ro]nitia. Cetero nunc ad oppositiones. primo oppo. de superfluitate p[ro]rice. nam ex quo actor de specie p[ro]bationum tractatur erat statim ut patet in sequentibus tuis. superfluum fuit hoc genus p[ro]mittere. et sic est contra id quod pollicitus est in p[ro]be mio recessio superflua te. R[espondeo] Jo. an. q[uod] licet. I.e. tractet de quatuor speciebus p[ro]bationum p[ro]gnue aptatur alteri earum tamen banc p[ro]niam premisit sub qua idem p[ro]sequitur vel quod adaptatur alteri illarum specierum vel de spectantibus ad plures ex illis. vel includit omnem speciem probandi. De primo patet q[uod] tractat in nigro de probatione virginitatis p[ro] aspectum. I.e. p[ro]positi et causam. de probatione iuris p[ro] libros antiquos famam et administracula. I.e. eo. cum causam. de probatione filiationis per nominationem et opinionem vicinie. I.e. per tuas. de proba. per litteras ordinariorum. I.e. p[ro]cessione. et similibus que non poterant p[ro]gnue adaptari ad aliquam speciem que subjicitur. De secundo. s.i. de p[ro]tinentibus ad p[ro]rias sequentes patet. I.e. eo. c. i. vbi dicitur q[uod] qui per instrumentum p[ro]bat seu per testes non cogitur iurare. ad idem. c. tertio loco. I.e. eo. vbi dicitur q[uod] probatio testium illo casti p[ro]fertur probatio per instrumentum et sic de aliis que congrue poterant adaptari p[ro]rias sequentibus. Sed dices tu quare hec non reservauit ibi. Respondeo quia eque poterant hic sicut ibi adaptari. Fuit ergo hoc de arbitrio. quod in quibus non potest reddi ratio. l. non omnium si. de legi. De tertio. s.i. q[uod] hic includit in aliquibus omnem speciem probandi et sic non ita poterat eque adaptari ad aliquam speciem patet exemplum in. c. i. I.e. eo. vbi dicitur q[uod] reus non cogitur probare de iure actoris seu sua iura exhiberi. ad idem. I.e. eo. ex litteris. vbi dicitur q[uod] in communione iudicio probat actor et rex. Item q[uod] dubia probatio non relevat p[ro]bantem. I.e. eo. in presentia. et in multis aliis de quibus in nigro. Secunda oppositio est q[uod] male sit hec rubrica situata cum enim confessio sit probationis species. d. c. cum ad sedem. de resti. spo. ex quo volebat tractare et p[ro]mittere prius genere debuit illa rubrica de confessione postponere huic. Jo. an. q[uod] confessio proprie loquendo non est p[ro]batio sed probationis relevatio. quod bene non propter statuta facientia mentionem de probatione in materia odiosa. ut non includat confessionem. facit. l. cum qui. si. de iure. et c. i. de confess. li. vi. vbi puram et simplices negationem deduco in positionem quam tamen probare non possum ut ibi dicitur. Congruenter ergo p[ro]misit de confessione per quam relevatur aduersarius ab onere probandi. postea submittit de probatione in ge

Principio de proutis eti a primis. m.
R. D. D. M. V.

nere ut facilis pateret materia specieꝝ. Ego datus
dico sic qꝫ ad probationem non puenit nisi in de-
fectum confessionis quia in confessione nullæ sunt par-
tes iudicis nisi iꝫ pdenando. L. i. ff. de pſſiſ. iij. q. i. nos
in quem qꝫ merito p̄ias p̄misit de pſſiſ. qna habita
non curatur de alia probatione.

X epistole instrumenta edere non tenetur. Sic communiter summatur. I. tamen citer limitatur. In prima pte ponitur petitio ipsius repulso. ibi ad hoc. Nota primo sto tex. principem obligari saltem naturaliter actu into cum subditio adeo etiā q̄ successor ad illius obseruantiam si contractus ē in ius dignitatis quod tenet. L. in. l. dignia vot. L. in. l. dicitur. q̄ obligatio ē de iure cui etiam princeps subicitur cum non possit ea que sunt iuriū naturalis vel divini. ad h̄ qd. in. c. que in eccliaz. de p̄st. vbi b̄ nō s̄t ē de. pastoralis. de re iudi. idē dico in papa t̄ ut astringatur dispositioni iuriū divini. ad h̄ dixi post. Jo. an. in. c. significasti. s. defo. p̄p. od nō. glo. in. c. non ē. de voto. t̄ in. c. q̄to. de per. Inno. in. c. cum inter. p. de tenū. Nō in minus singlī conueniri impatorē posse. p̄ agatione naturali a subiecto coram papa. t̄ di- cōtent conueniri p̄mo ratione pacti. de iudi. no- nō per denunciatiōem euangēdī vel iudiciale. S̄cō p̄ intelligi ut adeatur directa via. ut p̄ h̄ sup̄ior reddit in manu regla sicut olim fie- t̄q̄ essent introduce actōes. l. iij. ff. de org. mod nō. Inno. in. d. c. que in eccliaz. de p̄st. procedit tenendo p̄munes op̄i. magnum canonista impator immediate b̄z impium a papa ita q̄ ap̄iam tanq̄ vnicum vicariū dei sit pl̄as tempo habita quam p̄tatem exercet in granib̄ nego- biis defectus iudicium. ad h̄ qd nō. in d. c. ibi dixi t̄ p̄ Inno. in. c. I. ex suscep̄to. defo. et aliud sentit glo. in. c. q̄m. t̄. d. f̄ tene p̄mum limita nō. p̄ legistas in. l. vna. L. ne q̄s in sua quod dixi in. c. cum venissent. de iudi. vt non oscens sup̄iore possit esse index in causa sua. o facit. l. p̄prime. ff. de his q̄ in testa. dclen. t̄. l. liberius. de here. insl. glo. iuncto tex. in. c. gili- xiiij. q. iiiij. t̄ hec procedunt quando sup̄ior. intra subiectū. sed si subiectus agit contra dñm conuenire coram summo pontifice per. s. d̄. primum etiam limita per nō. t̄ singlī. dictum. in. c. cum iohānes. de si. instru. vbi dicit q̄ a su- e nō recognoscēt sup̄iorē p̄t appellari ad pa- oia defendi p̄nt p̄ ea que dixi in d. c. noui. t̄ in

A fons et no caymatis domus appellatur
et pax e

De probationibus

collet ex suscepto. Nō ibi in mediū tē. q̄ iudicūs dicitur mediū b̄ ideo q̄ ē mediū inter actores et reum ad idem. L. de iudi. nullū. et ita exponit Iō. an. hic et bene ex quo clarius colligitur quod. s. dixi de principe puerendo coram papa iudicialiter. Aliquādo medium capitū pro hac vita q̄ tenet medium inter paradiū et infernum tenendo op̄l. eoꝝ qui dicunt q̄ in fenus est sub terra. xxij. q. iii. hec autē vita. Etia nō colligo q̄ veniunt. j. examinanda. Glo. pma querit qd sit cartofiliū. et r̄idet vt in ea patet et dic q̄ dic̄t a carte et filaze. quod ē idē q̄ seruare. quasi loc⁹ vbi scruntur carte. alibi habetur gazofiliū. et dicit a gaza quod idē ē quod dīmīcie et filaze quasi locus vbi reponunt dīmīcie vt ē tē. iuncta glo. in. c. i. xc. dī.

Dīpo. et videtur q̄ quis teneat edere instrūm̄ contra se et nunc intro materiam. c. vt patet in. l. fi. L. de eden. t. l. i. s. edenda. ff. eo. et j. de si. instru. c. S. pp̄tua. Glo. j. mētu. p̄trarij exponit q̄ nullū ē dīcōdū. reo quasi sentiat gl. q̄ l̄ reus nō teneatur edere sua iusta actori. actor t̄i teneatur edere reo. unde itelli git q̄ impator hic erat quasi reus. secus si suiss̄ actor nibil ad hoc glo. alle. b̄ tē. ē nota. fm̄ p̄mūnū l̄am quā p̄mūnū sequitur bar. in. l. fi. L. de eden. palle. et ita teneat Etia. et Iō. an. hic et j. dīca rōnē diversitatē. Excipit etiam ista alios casus vt patet in ea et in glo. fi. sed per hec dicta gl. non habet plene materia buis. c. latiū attingit hic docto. canoniste et legiste maxime Bar. in. l. fi. t. l. i. L. de eden. t. l. i. s. editio nea. ff. eo. Et̄ clare colligendo omnia faciunt tria membra. Quīq̄ em̄ iusta sunt cōmūnia. qīq̄ pp̄pia sp̄ne p̄tentia. quandoq̄ pp̄pia ip̄ius a quo p̄tūtūr Primo casu adiūtendum q̄ possunt dīci cōmūnia multifarie. Aut sunt cōmūnia quo ad. p̄prietatē ip̄oz iusta. vt q̄ sunt coheredes. et sunt iusta hereditaria. Letere. et. l. si q̄ sunt. ff. fami. her. seu eis pariter donata vel legata v̄l. p̄mūni pecunia empta vel alio modo ita q̄ sunt p̄mūnia v̄tisq̄ quo ad. p̄prietatem. et tunc i dubio possunt ex causa peti vt edantur. vt dīctis. l. et c. S. perpetuus. de si. instru. t. l. i. ff. eo. cam si. Quīq̄ dīcūtūr p̄mūnia ex natura negotiū. vt q̄ sunt gesta ab exercente aliquod officium vel aliquā artem et ex con suetudine tenebat libru vbi scribebat omnia negotia officiū. et illa teneat edere. l. quedā. ff. de eden. t. l. i. L. eo. fm̄ vñ intellexit quē ponit Ia. bñ. et sequit̄ bar. in. l. quedā. ff. eo. vbi etiā per eis̄ quasi videatur hoc eis mandatum vt scripturam confiant. Idem dīcit̄ libar. in v̄surario per quod videtur reprobare glo. i. cl. vna. d̄ v̄su. que dīct̄ q̄ ibi ponit̄ casus specialis sed certe non bene reprobat vt satis colligitur ex illo tē. Unde dicērem q̄ quedam sunt p̄sonē que ex necessitate officiū conficiunt libros vt tutor curator p̄curator et silce. et isti teneantur edere q̄ rōne officiū vīd̄

eis mandatū. d. l. quedā. Quedaz sunt p̄sonē que exercent aliquā artē non tamē astringuntur ad libros faciendos. et tunc aut ex p̄suetudine faciunt seu edūt libros in publico. et idem q̄ rōne p̄suetudinis vīd̄ eis mandatū et hoc casu p̄cedit dictum Ia. et bart. Aut non hñt libros in publico b̄ in secreto in domib⁹ ad ip̄oz iſtrōtōrem dumtaxat sic ut faciūt iſti v̄surarij exercentes v̄surā non palam cū altari seu bandha para ta et tunc regulariter iſti non p̄pellūt q̄ sunt iſtrōmenta. pp̄pia vt j. dicam i ultimo membro. cessat em̄ ſila ratio q̄ videatur eis mandatū ex cōſuetudine et b̄ casu procedat ſpecialitas i v̄surario de quo in. d. de viuca. iuncta gl. Quīq̄ dīcūtūr iusta p̄mūnia pp̄ter materiam i eis p̄tentiam. carta tñ non eſt p̄mūnia nec ex ſe nec ex natura negotiū. et iſta aut ſunt penes notariorum qui p̄ficit. aut penes p̄tem. Id uno caſu teneat notarium edere ſatisfacto libi de ſua mercede q̄ ad b̄ teneat ratione officiū vt. s. dīci. ad hoc. c. q̄m̄ cōtra de. p̄ba. t. l. si quis ex argūtatijs. s. p̄tūtere. ff. d̄ eden. Eiſt ſunt penes p̄tem aduersam et tunc aut ſunt origi nalia et teneat edere q̄ illa ſunt p̄mūnia. d. c. q̄m̄. et c. S. pp̄tūus Aut exemplificata ex pecunia partis et tunc iſta poſſunt dīci. pp̄pia respectu. p̄prietatis carte et de his dīcā. j. i ultimo membro vbi traxabo d̄ iusta pp̄pia ip̄ius a quo petunt. Scđo membro p̄ncipali q̄ ſunt. pp̄pia ip̄ius petentis et tuc in dubio debet edi p̄t̄ eni tunc tanq̄. pp̄pia v̄dīcārī ſeu agi ad exhibendū. l. fi. L. ad exhib. nō. in. l. vna. L. de p̄di. ex lege.

Tercio et ultimo membro p̄ncipali q̄ ſunt. pp̄pia ip̄ius a quo petunt. adiūtare Aut petunt ex pte re ab ip̄o actore ad exceptōrem fundandaz. et p̄mūnū teneat q̄ d̄ fieri editio. p. l. fi. L. e. et ar. in. l. dissoluti. L. de p̄di. ex lege. t. l. qui tabulas. ff. de fur. fa. c. accedens j. s. vt li. nō p̄t̄. Ratio quia rei ſunt fanorabiliores.

Ite re ſtimulatur et non p̄t̄ venire patus ſic actor qui appensare venit. Ite actor impugnat. reis ſe defen dit. Ite q̄ iusta ſunt p̄mūnū penes actorem qui b̄ pingui ins. ideo reo facilis ſubuenit q̄d nō. Aut petunt ex pte actoris et tunc aut re ū illis v̄suum et teneat edere. vt. l. i. ff. de eden. Saltē illa p̄tem q̄ v̄l. in. c. con tingit. de si. instru. t. c. cū p̄sonē. d̄ p̄uill. l. vi. Aut non ū ſurū et tunc aut petit actor ad intentōem ſuā coadjuvandam et tunc teneat edere. exemplum. Ego peto ate fundum ſempronianum quem mihi vendidisti fundati intentōem meam q̄ mihi vendidisti. nunc ē contentio in quantum ille fundus extendit. certe ad coadjuvandam intentōem meam probatam cogitūt reis edere ſua iusta. cum non petaz p̄ncipaliter ad impugnandum. ar. in. l. qui concubinam. s. cum ita. ff. de leg. iij. hoc teneat bar. in. d. l. fi. t. d. l. i. L. d̄ edē. alias in. l. quedam. et ita teneat noſtri moderni hic. Aut petit actor a reo ad replicatōem ſuā fundandam

Cōdūfūtū qui ex intentō offiſiū ḡfā
libros ſe ſurū p̄t̄

Cōdūfūtū qui ex intentō offiſiū ḡfā
libros ſe ſurū p̄t̄

2. d. q. f.

S. Fr. d. q. f. M. 2. a. q.

S. Fr. d. q. f. M. 2. a. q.

Opus de fata +

Opus de fata

Opus de fata

Opus de fata

ut. s. dixi. et idem sicut enim actor tenetur edere reo ad exceptioem probandam ut. s. dixi. sic et res actoris ad reprobationem suam fundandam. cum replicatio sit quedam exceptio exceptonis. l. i. s. de excep. Non in. c. a nobis de excep. et ar. optimi ad dictum principale. in. d. l. si. L. de ede. ubi hoc communiter tenet per doct. et tenet nostri moderni b. Aut perit actor ad intentioem suam probandam et regulariter non tenetur res edere ut b. t. l. qui accusare. L. d. eden. debet enim venire paratus et non querere infra de domo aduersarij l. scimus sit in professione cuius possit eas petere a reo faciendo positiones. Ratio autem diversitatis non. per Jo. an. in. c. i. o. profess. li. vi. nam respectu professionis prius non potuit venire paratus cuius non sit in parte sua. sed respectu instrumenti sic cuius potuerit a principio sibi precanere. et ideo sibi imputandus est non fuit diligens. cuius vigilantibus et non dormientibus iura subueniat. de prescrip. vigilanti fallit in fisco cuius actor tenetur reus edere propria infra ad intentioem suaz fundandam ut in. l. ne quis quod. s. de eden. et hoc in civili. In criminali vero non cogitur prout plena edere protra se etiam fisco. quia valde durum esset in causa criminali exigere probatores de domo rei. Iste est non. tex. fin. viii. lectu. quia approbat et sequitur bar. in. l. i. s. diu. s. de in. s. Et de editione a fisco vel contra eum fienda distingue ut le. et non. in. l. in fraudem. s. neq. t. s. procedenti. et in. l. i. s. palle. s. diu. s. de. Et per hoc arguit Jo. an. idem esse in causa matrimoniali. s. quo remittit ad nota. per eum in addi. spe. in. ti. de instru. edi. s. videlicet. v. ex pmissis. in. s. ubi refert hoc suisse disputando terminatum videlicet quod si ego contraxi cuius illa que dicitur habere alii viri et. puoco eam ad diuorciu possum petere ut exhibeat infra primi contractus vel infra dotalia quod scientur habere vel similiter presumuntur. quod si hoc est speciale in fisco fortino id est in causa matrimoniali ubi sunt multa specialia et maxime cuius vertatur in ea periculis anime quod bene et credo quod etiam possit excipi cum ecclesie quod non minus est privilegiata quod fiscus. ut in simili non. doct. in. c. s. deinde. t. c. venerabilis. co. ti. t. c. i. s. refit. in. intre. Idem posset dici fin. do. anto. in. dotib. in. alimentis. in legatis ad prias causas in ecclesiis hospitalibus et aliis favorabilibus saltem ubi non adest copia probandi. Idefin cum ubi manifeste arguit patrum in retentione instrumenti et aliqua fides potest fieri de retentione infra et tunc saltem possit agi per vias denunciationis evangelice. Ego puto hec omnia procedere quando non potest haberi copia probandi. si autem est presens notarius habens originale non video bonam causam violandi regulas iuris et certe dicitur ita privilegium. contra. c. sane. de paille. Lessat enim tunc ratio pacti cum possit de facilis ab eo copia haberi hec omnia procedent ad petitorem partis. S. n. qd.

index ex officio suo possit rei ad hoc spellere. In. videtur hic dicere quod sic si magna equitas cum mouet reputa quod originalia sunt deputata dicir tamen postmodum quod reum non cogaret edere propria infra nisi ex magna causa. et videtur limitare dictum precedens potius quod de mente. Inno. fuerit quod si originalia munera sunt deputata et exempla sunt penes reum licet illa sunt sua quia proprijs pecunij redemit nihilominus quia contenta in ea sunt munera index ex officio suo copulat ad datorem quod satis placet ar. l. i. L. de eden. in. s. si sunt propria ipsius rei etiam quo ad contenta licet in aliquo possit actor fundare intentioem suam. nec enim nisi ex magna causa index non faciet exhiberi. pro quo facit quod nota. do. de ro. deci. cxiij. ubi hoc videtur tenere licet sint varijs inter se videntur tamen concide re quod. s. dixi. quia licet pars non artetur edere pars sive tamen ex officio suo faciet illa exhiberi ut ex eius colligat inficiam. quod etiam videtur placere hic do. an. qui dicit magnam causam fore si alteri prius permissit copia probandi maxime si nulla culpa posuera sibi imputari. et alle. spe. in. d. s. videndum. v. ex pmissis ubi inuenies satia de hac materia. ibi spe. videtur in hoc recitare dictum. Inno. hic. Ego multum dubito an hoc dictum sit verum. primo per istum tex. vbi iste reus nullam habebat probationes et maxime epuc fabatur ex antiquitate facti cum sufficient illa pacta inita inter predecessores suos et tamen papa negavit omnium impuniti. Item iura civilia videntur b. simpliater donec gare. l. qui accusare. L. de ede. cum si. nec procedit id quod dicitur de indicis officio quod non debet impunit officium suum ad proximum priuatum ut non. Inno. an. c. ad nostram. s. de in. reiu. facit. l. i. s. s. hoc ante iudicium de dam. infect. Item ista iura redderentur quasi iniustia cum nunquam petantur a reo nisi quando non possunt haberi aliunde. fateor tamen quod ubi subesset causa in qua exuberaret indicis officium possit procedere ilud dictum ut in simili nota. in. c. cum nobis. in. s. de elect. in. c. oblate. t. c. constitutus. de apel. t. in. d. s. hoc autem iudicium. In causa autem priuata non video quod hoc possit etiam practicari etiam per viam denunciationis evangelice cum ex quo ignoratur tenor instrumenti non possit determinari quinci de notorio peccato et quod tenet pro tra pscientiam quod requiritur in hac via procedendi iuxta nota. per Inno. in. c. nouit. de iudi. o. quanto dicendum ut ibi nota. vide bar. de hoc casu non videtur aliquid cogitasse in locis prealle. et hoc bene non. hec tamen procedunt quando agitur inter ipsas partes si autem litigio vertente inter duos petitur ex causa instrumenti persistens penes tercium non protraetur ut si deinde aliquo faciat iter litigantes tunc furius est editio quod cessat ro. b. c. sic enim quod dicit testimonium. l. s. q. L. et. t. f. d. testi. per somum. ita et instrumentum edere. fallit in fisco contra

A. Quo pendo. Opus de fata. postea atque quod copia pone se h

De probationibus

quem non eduntur instaurare a tertio nisi sint propria ipsi personis. In fraudem. §. Et neque. ff. de iur. fil. et hoc tenet do. Ante. hic pro hoc facit quod ut dicitur cessat hoc casu ratione. Propter hoc non dicat sibi ut edat contra se et hoc non. d. quo tamē latius potest dubitari ex quo ipse non mandavit tacite ut expellere illa pfecti ut. l. si quis ex argentijs. §. primit. Et de eden. et sententia bar. in. l. quedam. ff. co. ut subiuncta sequenti distinzione seu. q. Nec ob. quod dicitur de testamento quod ad testificandum quis expelli potest per rationem quamvis. s. tetragrammatonem. sed in editione instaurare cessat illa ratione cum sit quid sibi imputetur quod arcet sibi a proprio non. puidit. Itē aduerte quod repono hoc dictum do. an. originaliter posuisse gl. in. l. in fraudem. §. neque patitur. ff. de iur. fil. et tensisse bar. in. l. §. editione. ff. de eden. ubi non. dicitur le putare indistincte quod omnis ille causas intercessus potest petere ut sit sibi copia accusorum publicorum per tex. in. d. l. is apud quem. L. d. eden. q. generaliter loquitur et per. l. in fraudem. §. neque. p. calle. ubi ponitur speciale quod contra fiscum non eduntur a tercio. q. cōtra quālibet alium sic. et per hoc inserit ibi bar. q. si aliquis est excommunicatus in curia episcopi ad mei petitionem quod copia illius excommunicationis dicitur ei cuius intercessus respectu alterius probatur. ar. l. ex ea. ff. de postitu. et quod ibi non. et ita simpliciter trahit ibi bar. Si certe numerus generaliter fuit ibi locutus et alter videt hoc immutare. in. l. §. diuinus. ff. de iure fil. et in. §. neque. p. calle. Unde dico quod contra hoc dictum bar. et do. an. videt tex. in. l. quedam. in. fil. et in. l. is qui. §. pertinere. ff. de eden. videlicet patet quod ille qui non mandauit per se vel per alium. nec succedit in iure. mandatur instaurare confidit isto potest petere editioinem et glo. in. d. §. neque. cum quo usus sit ibi bar. intelligens finaliter quod illum tex. q. tertius potest si vult edere contra aliū. sed non expellitur si non vult. q. in fisco est speciale quod etiam tercarius si vult non potest edere contra fiscum ut ibi dicitur. Item fiscus non potest edere tertio et si vult edere dicitur recipere causas de qua ibi ut non videt illius contra fiscum et in his non. s. pecunias in fisco ut volunt ibi glo. et bar. post eam. verū tamen bar. in. d. l. §. diuinus. videtur limitare dictum suum generale in. d. §. editiones. dicit enim ibi quod a quo cumque officiali possint peti a qualibet de propria acta quod sunt continencia damnationem bannam infamiam expunctionem et similia. que afficiuntur personas quod ista fidei fidem quo ad omnes ar. in. d. l. §. ex ea. et sic videt sentire. secundus in aliis actibus. Item adhuc in illis sufficientibus personam dubito an illud dictum sit verum cum nullibet probetur. et in procuratum faciunt iura superius palle. forte tamen index ex officio suo poterat facere ut non. in. d. l. §. sum intellectus. nec ob. q. faciunt fidem quo ad omnes quia in multis aliis actibus. et nullibus faciunt fidem quo ad non mandantes et tamen illos non possunt petere nec tertius expellitur nisi vellet ut

non. glo. in. d. §. neque. equitate tamquam hanc ut ex iudicis officio postulatur si acta sunt publicata inter alios cosecta. q. de instauris pfectis non in iudicio habere pugatorum forte index non posset offensum suum impetrari. in. d. l. q. d. in. l. §. p. calle. et hoc singulare non. et in primo casu dum taxare procedit generalitas illius. l. is apud quem. Quero nunc supra visus est an et quod possit peti editioinstaurare nunc quero quo iure peti debeat. Rendeo Iann. et Jo. an. post eum tanguntur aliquae non pfecte. sed tu distinguere nobilium post bar. in. l. quedam. ff. de eden. aut enim pretendit quis intercesserat ratione proprietas et perit actione ad exhibendum. L. iij. §. sciendum. ff. ad exhib. dicere etiam quod poterit agere rei vendi. que datur ratione domini vi non. glo. in. l. dissolute. L. de pdi. ex lege. Si autem dicitur instaurare esse suum pro pretunc agit fa. her. ff. fa. her. l. si que sunt. hoc dictum intelligo quod dicit esse suum pro parte ratione pfectum hereditatio quia tunc datur illa actio fa. her. et ita loquitur illa. l. si que sunt si esset pfectum instaurare alio modo tunc dare illa actio sum naturam communis. quandoque petitur ratione alterius intercessus. pfectus et tunc siquidem sunt instaurare pertinentia ad piratum et ad actus inter viuos distinguendum est quod aut sunt pfecta ex necessitate alicuius piratum vel quasi piratum pfectentis. et agitur actio descendente et eo piratum vel quasi exempli ego ago pfecta nunc et edat liberos tutela certe agam actio tutela. contra procuratorem agam actio mandati et sic de libibus de quo dicitur ut le. et non. in. l. quedam. palle. et in. l. i. §. officiis. ff. de iur. et tra. distra. Si vero talis piratum non pfectus et tunc aut ille qui illa instaurare vel ratione hanc pfectus me mandante faciat vel expresse ex natura alicuius officij et cogitur mihi edere ex edicto de eden. ut. l. p. or. in. p. in. et. l. si quis ex argentijs. §. p. calle. et non. s. d. y. s. sum viuum intellectum intelligendo quod non ponat causam speciale ut. s. dixi. aut hoc non pfectus me mandante fuit pfecta ita quod ad me pfectus et possimus petere quod mihi edantur utiles actio in factum. d. l. quedam. §. bis autem. q. si dolo. Si vero me mandante pfectus non fuerit sed in eis aliqua mea voluntas pfectus et tunc aut hoc quod petit ab excesso ita quod non a pte cum qua litigat sibi edicet et non potest petere. d. l. si quis ex argentijs. §. p. calle. fallit in fisco. sed sum bartio. in. d. l. iij. ff. c. et non. s. quia per hoc aperte sentit contra illud dictum dominum an. de quo in precedenti distinctione in. s. ut a tercio non possit peti licet in testimonium tertius vocari possit. Aut hec petunt invicem actor et reus et tunc et distinguere ut. s. dixi. Aut ad intentionem fundandam et coadiuvandam exceptionem et replicationem probandum et dic ut. s. Si vero sunt instrumenta pertinentia ad vitimas voluntates tunc petuntur per iterdictum de tabulis exhibebitis vel per edictum quemad. testa.

*Anno p. p. p. et p. d. d.
In p. m. et p. m. et p. m.
p. d. d. d.*

*Anno ad. et. b. b. b.
Anno Domini*

*Anno t. t. t.
Anno m. m. m.*

Anno. m. m. m. p. t.

*D. p. m. m. m. a. d.
D. p. m. m. m. a. d.*

ape, ut nō, glo, in, d, l, quēd. **S**ic op̄o, p̄tra p̄dicta
viō eī q̄ nunq̄ petatur editio p̄ ti, de eden, q̄ ego
non possum petere editōnem nisi mandauerim iſtrī
p̄fici per me vel alium seu successerim in loco illius ut
d, l, quedam, t, d, s, p̄tinere ergo semp aget actōe mā
dati quia vbi adeſt illa actio cessat actio p̄ edictum d
eden, ut d, l, quedam, so, ut nō, in, d, l, quedam, p̄ Nicō-
l̄s̄ Bar, t̄ Bar, mandati semp ē gratuitum, l, l, ff
man, t̄ ideo si rōnes p̄ficiuntur ab eo qui sponte susce-
pit mandatūz b̄ locum actio mandati, ut in procurato-
re, sed si p̄ficiantur ab argentario t̄ hodie a notario q̄z
isti faciunt ex necessitate officij non dat actio manda-
ti, ut s, dictum est sed per edictum de edē. **S**upra
vīsum est an t̄ q̄n t̄ qualiter seu qua actōe iſtrā de-
beant edi. **H**unc quero quo tpe iſtrā sunt in iudi-
cio p̄ducenda. **I**nno, hic dīc q̄ aut actor facit de instru-
mento mentōnem in libello aut non, p̄mo casu debet
edi ante li, p̄test, exemplū ego peto, c, que mibi de-
bes ex tali iſtrō t̄c. **S**i enī hoc cāu nō fieret editio an
li, p̄test, non posset reus deliberare an velit cedere vel
p̄tendere, ar, L, de eden, au, c, si quis in aliquo, t̄ in, c,
ij, de si, instru, dicit tñ q̄ si nō b̄z illnd iſtrīn in p̄tī
p̄cedetur ad vleriora l̄z nō exhibeatūr **S**cđo cāu q̄n
non facit mentōnem in libello non cogitur edere nisi
vtatur eo de quo in spe, de instru, edī, s, nanc dicam?
v, qd si quis Bar, l̄mitat p̄mum dictum in, l, si lega-
tum, ff, de eden, per illū t̄x, t̄ latins in, l, edita, L, de
eden, vbi dicit q̄ quandoq̄ in libello sit mentio d̄ aliq̄
iſtrō non per modū limitationis f̄ p̄ modū cuiusdaꝝ
assertionis p̄bationis, exemplū dicit actor q̄ tīc̄ ven-
didit mibi talem rem pro tanto p̄cio t̄ q̄ de hoc roga-
tus est talis notarīs, vel q̄ de hoc apparet publicuz
iſtrīn manū talis notarī t̄ tunc cum reus possit deli-
berare ex illo libello absq̄ eo q̄ videat instrumentum
cuꝝ non fiat mentio de iſtrō ad l̄mitandum p̄tentia ē
libello f̄ solum vt ostēdat q̄ p̄tentia in illo libello, p̄ba-
re potest non est necesse q̄ in principio fiat editio et b̄
casu non p̄cedit dictum **I**nno, quandoq̄ sit mentio ī
libello de instrumento l̄imitative ut q̄ declarat t̄ l̄mit-
tat libellū, exemplū dico in libello q̄ tīc̄ vendidit
mibi fundū pro tanto p̄cio prout apparet in instrume-
to confecto manū talis notarī t̄ tunc aut reus veri-
mūlter non ē īformatus de illo instrumento quia ad
eum non pertinet t̄ debet ei fieri copia ante li, p̄test,
q̄ alias deliberare non poss̄t t̄ in talī cāu procedit di-
ctum **I**nno. **S**i vero est tale īstrumentū de quo veri
similiter reus ē īstructus, exemplū petit legatum?
legatum ab herede put continetur in tali testō t̄ tunc
non debet fieri copia quia apud heredem presūmitur
esse testamentum t̄ presumitur esse īstructus de peti-
to ut probatur in, l, ij, ff, c, **N**ec ob, l, postq̄, s, si dies
ff, ut le, no, ca, vbi etiam heredi īstrumentū edī quia

Dan aus den fests spätles gewirze
Daneborenskeden dörre sij Anwesegrund
et plante ge d' q-p p x

faterendum est q̄ respectu probatōnis fiende productar instrumentū etiam cum agitur contra heredem sed nō editur respectu deliberationis ad hoc cū ut obtinet p̄demonstrātionē oportet q̄ fundet intentionem suam. Ego putarem q̄ etiam in p̄mo cāu cum simpliciter sit mentio de instrō in libello deb̄ s̄ fieri editio an l. p̄t. si est tale instrumentū de quo reus verisimiliter nō est informatus ut q̄ dixit q̄ fuit p̄tractum cum defuncto cuius reus fuit heres. ar. op. in. d. l. si legatum et sic adeo Zinno. intellexisse. b̄ adiuvate quia hec dicta procedunt in iustis quibus actor est usurus sed questio nostra ut bene sit p̄portionabilis materie. c. procedit rbi p̄t generaliter instrumentū edi quare dico q̄ si petuntur p̄pria instrumenta vel p̄munia p̄nt p̄ti q̄nq̄cūs cāa an iudiciū seu citatiōni fiendā ut sic actor possit deliberares an obbeat litē mouere ar. in. d. l. si que sunt. ff. fa. heret. Si vero petuntur aliena tunc reus vel actor poterit petere ipse p̄decenti. nam actor eo casu quo petere potest audiatur ut puto etiam ante iudiciū. c̄p̄lum in fisco nam poterit narrare q̄ intendit mouere litem p̄tra talem ratione iuris super quo ipse h̄z instrumentum vnde ut possit bene venire instructus petet illum p̄pellī ad edendum ar. in. l. s̄. L. de eden. et hoc intelligendo q̄ b̄ iste fuisset admissus si fuisset p̄m̄legatio ut fiscus. In reo v̄o ad fundandā suā intentionem credo q̄ poterit petere post receptū libellum. In actorē vero non p̄m̄legato q̄ petet quo ad coadiu- dā intentionē suā poterit petere postq̄ fundauit intentionē suā si ad replicandum tunc postq̄ res exigit q̄ alio recte nō possit r̄ndere exceptioni ipsi r̄a omnia cū debent suis temporib⁹ p̄uenire. ar. in. l. nimis p̄p. L. de excep. rei iu. z. xxiij. q. iiij. c. si eccl̄sia. Ulti- mo ut plene habetur huīns. c. materia quero de ma questione quā glo. nostre in multis locis attingunt et minus p̄fecte examināt. q̄ supra visum ē de trib⁹ pa- cipaliter. p̄mo an et q̄n d̄s fieri editio iustrop. Seco q̄ iure petant. Tercio quo ipse debeant exhiberi. Nūc p̄gruenter restat videre de q̄to videlicet quō debeant edi an integraliter vel soluz illa ps de qua ē questio et an totū cū die et psule de hac questione ē glo. satis ple- na et bona in. l. i. §. editōes. ff. de eden. et per bar. post ea et dare p̄sequendo distinguere sic q̄ aut peto editōes a p̄sona publica rōne mei iterfēs. q̄ me mandāte co- fecit vel successi et qui mandauit et tunc integraliter debet edi. ad hoc. l. quedā in fi. et l. si quis ex argētarijs ff. de ede. Ex hoc dico q̄ acta iudicitalia debent utriq̄ parti integraliter exhiberi cum principaliter cuiuslib⁹ intersit. tum quia sunt cōmunia. tum quia integraliter sunt exhibenda coram iūdice appellationis. l. is apud quem. L. de eden. quod tenet glo. et bar. in. d. §. editōes. et optime fa. c. quoniam contra de proba. Aut peto ab alio et tunc si peto instrumenta p̄munia debet

Acta iudicialea Dux prouinciarum
et regnorum principatus ducum res ipsa

De probationibus

integraliter exhiberi. ar. in. l. si que. cū. l. precedentis. ff. fa. ber. et tenet glo. in. d. s. editōnes. Bar. ibi limitat q̄nq̄ sunt p̄ munia respectu. p̄ p̄zietatis v̄puta q̄ sunt de hereditate p̄ mani. Si autē essent p̄ munia respectu v̄tilitatis tantum seu contēti v̄puta instrumentū empli onis et venditionis facte iter te et me cum pecunia mea redēni illud a notario tunc enī non dō p̄ munie ut te neat edere cum die et p̄sule. allegat Zinno. hic tamen Zinno. non tangit hoc specificē sed tñ dicit q̄ iste qui sua pecunia redēnit non tenet edere tanq̄ p̄ munie. sed dictum satis placet dic ergo de tali instrō sicut dō alie no ut statim subijti am. Qñq̄ peto instrā mea p̄pria et tunc in dubio debent integraliter edi q̄ possum illa v̄ndicare seu agere ad exhibendū et nō tñ ut dēt co p̄a ut nō. in. l. dissoluto. L. de pdic. ex lege. t. l. fi. L. ad exhib. vt. s. dīpi. Qñq̄ peto instrā alienum et tunc p̄sideranda est causa petendi. aut enī peto ut q̄ illud v̄lo redarguere de falso. Aut ut deliberē an faciat p̄ producente. aut ad intentōem mē fundandā. aut co adiuuandū aut exceptōnes vel replicatōem p̄bandaz p̄mo casu cum v̄lo illud redarguere dō falso deb̄t edi integraliter cum die et p̄sule. l. optimam. L. de p̄tra. et p̄mit. s̄. qd̄. pcedit fm glo. prealle. qñ v̄lo redargue re de falso circa diem et p̄sulem. seors si circa cōtentā i instrumentō tunc enī sup̄flue edetur dies et p̄sul. nam ex editione diei et p̄sulis poss̄ administrari materia fabricandi falso aliud instrumentū silando illud fuisse prius editum ut dicit tex. in. d. s. editōnes. et ideo dic ibi glo. q̄ petens editōem dō interrogari solēniter ar ea quā partē vult instrumentū redarguere dō falso et dīc spe. in. s. v̄lendū. v. facienda ē. in. t. s. instru. edi. q̄ inde poterit exigere iuramentū a parte q̄ credit instrumentū posse redarguere de falso circa diem et p̄sulen et etiam innuit q̄ dō subscribere se ad penam talio nis anteq̄ sicut sibi editio. fa. l. fi. L. de fi. instru. appro bat bar. in. d. s. editōnes. Scđo cāu p̄ncipali qñ p̄citur editio ut deliberē an faciat pro p̄ducēre debet fieri sine die et p̄sule ut. d. s. editōnes. et h̄c tñ i illo. c. super quo est questio l̄z debeat coram indice ite graliter legine forte i fine corrigit vel lūnit̄t precedē tia ut probatur in. c. cum persone. de p̄nū. l. vi. et in. c. p̄tingit. de fi. instru. putat. n̄ bar. in. d. s. editōnes. q̄ si non potest deliberare nisi edatur dies et consul p̄puta v̄nis creditor agit contra alium ypotbecaria vñ vult informari de anterioritate oblationis et sic oportet q̄ sciat diem instrū q̄ debet tunc edi cum die et p̄sule. Dō ne detur sibi materia fabricandi aliud predato die tunc dicat prius diem obligationis sue et postea petat copiā ab adversario quod satis placet ar. i. d. l. i. s. rōnes. ff. de edēi. Idem dic in omnibus sequentibus casib⁹ ut ibi est fienda editio alieni instrumenti quod quādo sit. s. dīpi sicut sine die et consule. d. s. editōnes. nisi ta

lis esset materia instrumenti ut nibil prodesset habe re copiam sine die per supra dicta. Ibi effectu omnia predicta sic breviter condidit et editio alieni instrume ti vbi fienda ē solum necessario fit respectu p̄tis q̄ qua est controvēsia ut. d. c. ai p̄sone. t. c. p̄tingit. et fit sine die et consule nisi circa diem et consulem velit aduersarius illud redarguere dō falso v̄l nisi instrū copia nibil sibi prodesset sine die cōfecti instrū et p̄sule. Ad duo tamen aduerte p̄mo q̄ vbi petitur editio alieni instrumen ti nō ē necesse originale tradere nisi ad plegendum corā iudice sed sufficit dare copiā p̄tis necesse ut. d. c. cū persone. t. c. p̄tingit. Idem videtur si quis ido vitur ut sufficiat ostendere iudicis ad vidēndū et plegendum ne sit falso vel in fine se corrigat. sed postea sufficit relinquare copiam in iudicio et est b̄ cautum ne p̄dantur originalia ad hoc illud. c. cum p̄sone. qd̄ nō. L. in. l. sancimus. L. de diuer. rescp̄. et Zinno. in. c. cum in iure. de offi. delega. in. fi. Scđo etiam scias q̄ bodie non apponitur in instrū nomen consulis sed ap ponebatur olim cū roma regeretur per p̄siles. sed sufficit hodie apponere nomen pape et impatoris. ut dic gl. not. i. in. c. quotiens. i. q. vii. et nota illam gl. inquā tum dicit de nomine pape nam in aut. ut p̄pona. no. impa. solum dī de impatore. sed de hoc dīc ut nota. i. probemio buus p̄pilationis. sed sicut olim siebat editio nominis consulis ita et bodie sicut editio istoz p̄nū cipum qui succedit loco istoz p̄sulū. et hec nō bene in canonista maxime q̄ habes banc materialia plene et clare discussam. qualiter autem debet fieri editio statutū. an debet producēre totum volumen an solū vñū. Co vel para. c. super quo est questio. dic ut nō. bar. super p̄ca de no. op. non. et omnino p̄ cum in. l. omnes p̄lī in ultima colū. ff. de iusti. et iur. vbi in effectu vult q̄ si allegatur statutum alterius civitatis seu loci debet p̄duci saltem illud statutum non autē totum volumen. aut allegatur statutū illins loci et tūc si est publice no tō q̄ incorp̄atu in volumine statutorum et non ē necesse producēre q̄ ins loci ē notū. aut non est in volumine p̄puta ē reformatio facta ad ins q̄. p̄babilit̄ p̄t ignora ri et dō producēre quod satis placet et facit ad bac di stinctōem quod ip̄e nō. in. l. cū. platis. ff. dēre. in. t. c. sepe. de appell. in prīm. iuncto. c. pastoralis. cu. ibi nō. de fi. instru.

Iuris consuetudo.

Acto q̄ plena p̄tē
banū non debet compelli iurare. vel ad idēs
sic. Non valet consuetudo ultra probationem plena et
gens iuramentum. Ego ad intellectum summo sic
Non valet consuetudo exigens sine causa rationabili
ultra plenam probationem iuramentum seu aliquid
aliud. primo narrat consuetudinem quāz scđo impro
bar ibi nos cum tunc demum. Nota primo q̄ q̄
a. S

Contra iuramenti recusandis resumuntur iudiciale. s. q. pro plene probant
q. pars vel plena, resumuntur iuramenti defensione. s. q.
Contra iuramenti recusandis

Quoniam q. de iuramenti
q. pars vel plena

Actio plene probante d.
q. de iuramenti resumuntur
differente d.
q. ad acto plene probante
p. iuramento habeatur et
iuramento recusandis

Contra iuramenti
recusandis q. pars vel plena

Ego conseruante p. iuramento

Contra iuramenti
recusandis q. pars vel plena

Differentia iuramenti resumuntur
q. pars vel plena, resumuntur iuramenti
defensione. s. q. pars vel plena

dicitur fundare intentōnem suaz cū probat id qđ intē
dit. Nota scđo q. iuramenti quandoq; appellantur
sacramētū non tñ intelligas q. sit de septē sacramē
tis ecclie. de quibus p. glo. in. c. venies. de trāfact.
sed d. sacramētū large quasi sacre rei si gñū. Nō
non valere consuetudinem irrationabilem p. iuramento cōtra
ius diuinum etiā inq̄tū p. cernit p. iudicium homis

Ultimo nota vnam līcītam causaz recusandi iura
mentū iudiciale. s. q. pars plene probant. idem est si
actor nil p. baut & iuramenti deferit reo potest enī līcī
te illud recusare vt nō. in. c. fi. de iure. q. sicut actore
plene probante debet reis p. deminari ita eo p. oris
deficiente debet reis absolui. d. c. fi. z. l. qui accusare.
E. de eden. sed actore semiplēne probante seu p. sumpti
onem habente locis est delationi iuramenti. vt in. c.
fi. prealle. & sic intellige & distingue hunc tex. p. etiam
colligi q. ad papam p. tinet tollere consuetudine irrat
ionabilez laicoz maxime q. deniat a iure diuinu & est
peccati nutritina ad hoc. c. ex parte. de p. lue. Nūc
intrando intellectu. c. oppo. nam consuetudo derogat
legi & canon. l. de qbus. ff. de legi. z. c. fi. de consue.
ergo ista p. luetudo debebat valere hic. S. gl. fi. q. cō
trarium procedit vbi p. luetudo est ratōnabilis. sed hic
obviabat rationi. Et ex glo. possunt colligi tres irrat
ionabilitates consuetudinis huīns. c. p. mo q. erat con
tra ordinem iudiciorū & non declareret in quo. forte in hī
quia actore probante reis absq; alio debet p. demin
ari. q. in ore duoz. z. & testes & instrumenta parē vīm
obtinent. c. cum iohannes. de fi. instru. s. consuetudo
hic babebat oppositū. Secundo videbatur hec cōsue
tudo introducta per errorem forte enī putabant iura
mentū in distincte deferendū & hoc errore ducti intro
duxerunt consuetudinem ideo extirpandaz. l. qđ x. o.
ff. de legi. nota. plene in. c. fi. de consue. Tercio q. ex
quo semel erat iuratum de calunnia non erat ampli
furanduz. L. de iura. calu. an. hoc sacramētū. hec vī
tima ratio non valet quia ista sunt diversa iuramenta
nas p. mū ē de calunnia. & scđm erat de veritate dicō
da & hec iuramenta bene possunt in eadem causa con
currere vt est tex. in. c. i. de iura. calu. li. vi. Itēz hec
concurrit quotidiē vbi non est plene probatus. S. o.
an. reddit trea bonas rationes reprobandi. Prima
quia erat contra naturalem ratōnem que non admī
tit superflua. deus enī & natura nihil faciunt frustra & su
perfluis remedijs non est vtendū. l. hec stipulatio. s.
diuus. ff. vt le. no. ca. & in hoc nō istū tex. q. consuetu
do introducens superflua remedia causa non subsistē
te legitima non valet tanq; irrationabilis quod enim
ratione caret extirpanduz est vt dicit tex. in. c. cor. ep.
lxvii. d. & fortior est ratio q. consuetudo. viij. d. ver
itate. Secunda ratio quia erat contra ius scriptum vt
pater ex precedentibus. Tertia ratio quia erat contra

An iuramentū p. iuramento q. p. luetudo
p. luetudo &
Ad hoc est q. iuramento p. iuramento in. d.
p. luetudo /

ius diuinum secundam q. non iuratur nisi ex causa sic
consuetudo conuersa reprobatur. s. vt facta plena pro
batione reis obbeat absolui si iuravit. j. co. ad nos
z. per istam decre. videtur probare fm. Jo. an. non va
lere consuetudinem necessario ad probatōnē require
tem tres testes si enī non valet consuetudo que ad ple
nam probationē duoz. testū addit necessario iurā
tū partis. ergo non valet que addit necessario teroz
testū. Adverte quia fm. hoc extendimus tex. huīns. c.
ad aliquaz specie probatōnē vt non valeat p. luetudo
exigens superflua probationem. Ibi exanimabo tria
I. dūmo nūquid valeat consuetudo exigens superflua
probationē. S. dūmo nūquid valeret detrahens legitime p
bationi. Tercio quid si refringit facultate probandi
postulans certam specie puta inistroz. dumtaxat vt te
stū. Ad primū Jo. an. sentit vt. s. dīp. p. luetudinē nō
valere pro hī iste tex. inducendo vt. s. sed ipem Jo.
an. apertissime sentit oppositū in addi. spe. in ti. de in
stru. edi. s. p. luetudo. v. s. nūquid mouet. q. sicut con
suetudo inutilidā. p. batōm facit validā. vt probatur i
c. cū dilectus. de fi. instru. sic ecōtra validā inutilidā
facere p. ad hoc. c. cū olim. de cle. p. m. cum ibi nota.
opposito. enī eadē ē ratio d. iurein. intellecto. D. an.
dicit se putare q. si consuetudo cū nō subsistente addit
p. batōnē iurāntē plene probationi vel alia p. ba
tionē. p. batōnē nō valet vt hic hī cā subsistente valet. si
ē dubiū d. exīta legitime cause subdistinguit q. aut ex
eo q. non admītitur legitima p. batōnē per testes vī
strumēta p. tingit aliū dītarī cū iactura alterī z. hī valet
p. luetudo saltem de canonica alterius. Si autē ex hoc
nō p. tingit aliū dītarī cū iactura alterius valet cōsue
tudo z. nihil ad hoc membz allegat & certe puto ultimā
esse falso. q. ex quo p. luetudo ista ē cōtra ius p. luetudo
p. ma fronte irrationabilis. vnde optet q. stans p. ea p
ber rationabilitatem alias succumbit vt in. c. iij. de co
qui mit. in poss. can. rei ser. z. nō. in. c. fi. de p. lue. ad hī
enī vt consuetudo p. iudicet iuri debet esse rōnabilis
in. c. fi. de consue. & sic oportet q. p. bet illa qualitas
rationabilitatis & dubia p. batōnē non relevat. p. batōnē
in. c. i. p. tīa. d. p. b. S. d. cal. & do. L. r. p. cū dīc q.
p. luetudo nō p. tī indifferēter exige iuramento vel aliquid
alīud ultra plena. p. batōnē q. z. l. b. facē nō possī cum
ēt ex toto tollē ius diuinū nō aut interpretari p. tra nō. i
c. fi. de p. lue. s. in alīq. causā hoc possī introduce
cōsuetudo sicut & lex vt vidēmus in testamentis de te
sta. cum esses. L. de testa. l. s. i. vnu. s. q. s. i. j. c. p. s. o.
nota. glo. in. c. l. c. de testi. vnde dicant q. hī nō va
luit q. indifferēter in omni cā exigebat iuramento ultra
plena. p. batōnē & banc opī. s. i. sepe secur. F. nūc cog
tati vīti & visa fuit mībi hec theōrica falsa. p. mo q.
hec consuetudo non erat mineralis per totum or
ben sed localis. vnde non esset tollere ius diuinum

Q. iuramento p. iuramento p. luetudo
A. G. S. p. luetudo vnde secur. /

ad hoc p. q. ad p. m. d. s. a. t. o.

An. 1560. p. 1560. f. 1560. d. 1560. l. 1560.

inducendo consuetudinem vel statutum in certo loco ut probatio duorum testium non sit sufficiens sed quod prestaretur instrumentum vel aliquid aliud ultra, puta tertius testis remanet enim in domum in se validum et obseruandum ubi causa violandi vel interpretandi non subsistit. Quid enim si in certo loco boies sunt ita depravati ut faciliter corrumptantur duo testes dicentes ne quod non valeret consuetudo vel statutum exigens firmiorē probationem, certe nemō sane mentis diceret cum et ipse deus hoc faceret casu adveniente sicut enim in testamentis illud fuit imputatum quod sepe falsitas fuit detecta in numero duorum testium, eodem modo dicendum in omnibus causis aliquam loci. Si fallitas in tali probatōne inducitur operare, quia eadem ratio que est de parte quo ad pitem debet esse de toto quo ad totū, scilicet de rei ventione, que de tota, et cetera pastoralis, scilicet cum totū, id est officio, dele, et quod fortius est idem poteret de universo orbe si ad hanc fraudem committendas homines sic essent depravati cum illa regula iuris dimitur. In ore duorum vel trium et ceterum. Non sic preceptum morale ita ut ex transgressione incurram mortale peccatum sed indiciale fundatum super certa ratione qua deficiente quia ventas non reputur nunc in duobus satis mutari potius dispositio ad hoc tex. optimus in ar. in l. si homini, scilicet manu, et quod non, in uno, in cetero, quod super his, de votu, et cetero, factu, de utilitate, et pupili, scilicet ubi causa rationabilis hoc statuendi vel consuetudinem inducendi non subsisteret satis puto non valere consuetudinem seu statutum nec in toto nec in parte, et hoc casu intelligo illud tex. hic enim non apparet de rationabilitate consuetudinis nec aliqua allegabatur merito ex rationibus predictis post glo. veniebat reprobanda, facit quod non, in uno, in cetero, quia periculis, in fine, immunitate, eccl. et cetero, que in ecclesiis de consilio per legistas in l. scilicet contra inos vel utili. pub. et cetero, dicit autem lex. Et ex predictis inferitur ad id quod dixi in tertio sumario quod non valeret consuetudo vel statutum exigens sine causa instrumentum seu aliquid aliud ultra plenaria probationem, secundum autem causa legitima vel rationabilis subsistente. Tamen nunc ad secundum an valeat statutum vel consuetudo detrahens legitime, probatio ut situr dicto vii. testis vel instrumento alienus primatus vel quid simile Jo. an. in spe, in loco preallegato sentit quod sic ut satis colligitur ex dictis suis, scilicet recitatis. Et videtur probari in cetero, cum dilectus, de fini, instru, disputat etiam in loco preallego. Jo. an. Tamen consuetudo possit facere ut valeat testamentum cum duabus testibus et in hac ratione concludit quod non quia lex expresse in hoc derogat consuetudini fini cum, per l. scilicet de testa, nisi consuetudo sit inducta de consensu principis et sic etiam videtur hic transire de fini, immemoz ut arbitrio eorum que tangit Bar. in l. cunctos populos. scilicet de summa, tri. in v. tertio querendo, vobis Bart. recitata hac sententia Jo. de are, determinat contrarium

De probationibus

concludens quod statutum et consuetudo valeant etiam principi ignorante mouet primo quod hoc simile ad hoc ut testimoniū faciat, prout requiritur publicatio. L. de testa, l. publicati, et ff. quemadmodum, ap. l. i. scilicet si quis ex signatoribus, et ibi non. Sed illa solētātē publicandi potest per statutum et consuetudinem minus et immutari ut l. i. quoad testa, ap. ergo et ceterum, mouetur secundum hoc ratione patet potest inter liberos cum duobus testibus disponere ut l. bac consultissima, scilicet imperfecto. L. de testa et l. i. scilicet fa. her. ita debet patria posse disponere in subditos cum eius potestas equipetur patrati patrio. l. veluti, ff. de iusti, et irre. Tertio mouetur quod non reputatur prohibitus tale statutum facere, ergo videtur permisus l. omnes populi, ff. de iusti, et in, ad, l. i. scilicet de testamento. Ruler quod ibi consuetudo paterna limitatur non aut futura, prohibetur, et ita ibi videtur L. sentire finem eius et in l. dandum, de cōtrab. emp. vult dicere quod imperator ibi non prohibet hanc consuetudinem induci sed limitat consuetudinem ibi inducram per prius ut procedat in terris vobis peritorum copia non adest. Non ob aliud motum super quo se fundabat Ja. de are, quod talis consuetudo est temeraria quod immo fini Bar. est utilis et bona et favorabilis inducta tam favore testantur sicut terra statuant in militariis quod etiam ratione eorum quibus relinquuntur sicut iura facient inter liberos etiam ratione testimoniū ne a suis negotijs auocarentur. d. l. i. scilicet quod ex signatoribus, quemadmodum testa, ap. Quid dicendum certe, l. i. multum prima fronte facit pro opinioni. Ja. de are, et Jo. an. quod ibi reprobatur consuetudo ista et si non a parte saltem optime facit in ar. cum consuetudinem ibi inducram approbat non tamen per omnia, nam respectu testimoniū limitat ut saltim interveniant quinque testes si non reperiuntur in locis communiter viri late rati, ut in villis pro hoc tex. ibi in v. ita tamen iuncta glo. ergo damnat ibi consuetudinem que est contenta minori numero. Concludo totam materiam sic quod aut consuetudo aut statutum detrahit legi respectu, probationis legitime non habenti clausulas derogatorias ad consuetudinem. Aut illa lex cuius derogatur habet clausulam tales derogatoriam. Primo casu autem non subsistit causa rationabilis et non valeret de consuetudine c. scilicet l. scilicet que sit longa, consue, iuxta, dicitur autem lex, nisi forte in leuius ar. in l. i. ff. de ven. inspi. in fi. et sentit Jo. de are, et Jo. an. in loco preallego, quod non. Aut subsistit evidens necessitas vel utilitas et tunc valet, nam presumendum est quod etiam princeps hoc statuisset propter necessitatem vel utilitatem subiectorum ar. in l. scilicet factu, ff. de utilitate, et pupili, facit optime preallego, c. cum dilectus. Nec hoc est contra inos dominum. in ore duorum vel trium et ceterum, quia illa regula procedit nisi ex causa aliud inducatur, sicut enim ex causa requiri possunt plures

An. 1560. f. 1560. d. 1560. l. 1560.

An. 1560. f. 1560. d. 1560. l. 1560.

An. salutis p[ro]fectio p[ro]prio
familia p[ro]prio loco
p[ro]prio +
loc. deponit. p[ro]prio regno p[ro]prio
p[ro]prio regno p[ro]prio

contrarii. ut sentit Jo. an. post Ja. de are. quod nisi
prima fronte verius per ea que. s. dixi. et tunc dicendum
q[ue] ex noua causa tunc non existente poterit inducere
ne in illustri ciuitate Venetiarum ubi subsistit hoc statu-
tum forte inductum quod non est memoria q[ue] falsi-
tas aliquando fuerit commissa circa testamenta i nume-
ro testium et q[ue] graue erat habere semper septem testes
cum homines intendant suis mercimonij et forte ex
defectu testium multa testamenta deficabantur. nam cer-
te ipse princeps ex his causis revocasset statutum suum os
non subsistit causa recedendi ab illa regula iuris domini
in ore duorum vel trium tamen et quia ex observatione l.
annullatur sine causa voluntas legitima defunctione
tra. l. i. L. de sa. sanc. ec. facit ad predicta dictu[m]. c. nō
debet. de consang. et affi. et hec bene nota. quia non le-
gi alibi ita discutere. Cenio nunc ad terciu[m] nūquid
valeat consuetudo restringens facultatem probantem
ad certam speciem probationis de hac questione vide
spe. in ti. de prob. i. s. si. v. sed pone q[ue] in istro ubi tra-
ctat quid in pacto nunquid valeat et tacite in statuto po-
nit varias op[er]es. et tandem videatur residere cum vero o-
bo. ut pactu[m] lex et consuetudo velleat ex causa ita tamē
q[ue] ubi requiretur probatio istru[m] non ex toto excludat
probatio testium. sed sit arbitriu[m] ex qualitate testium;
productorum verum admittantur quod placet h[ab]et. o. an.
maxime de equitate canonica ne continet contra insti-
ciā aliter cum aliena iactura distari nūbi sat. h[ab]et plā-
cet cā subsistente ut pdixi cuius videā q[ue] in multis casib[us]
tura requirant scripturā de quib[us] per glo. in. c. i. o. c.
si. li. vi. in illis tamen casibus non requiruntur scriptura ad
substantiam probationis. sed ad essentiam et validitatem ac-
vnde scias q[ue] ubi ad validitatem actus requiri scriptu-
rasi illa interuenit in actu et postea fuit perdita potest
probari tenor per testes. ut est tex. nota. in. l. testiu[m]. L
de testi. et ibi per L. et in. c. sicut i. de re iudi. iunctio.
c. si. de re iudi. l. vi. s. magis ad p[ro]positum nostre facit
prealle. l. testiu[m]. ubi in certo cau[m] exigit. p[ro]bat[ur] per
instri[m] sed loco instri[m] deficitis requiretur probatio p[er]
quinq[ue] testes idoneos et est tex. valde singula. iudicio
meo per quem dico in questione nostra. q[ue] tale statu-
tum vel consuetudo seu pactum valeat si in defectu[m] in
strumenti debent produci quinq[ue] testes ut in dicta l.
sic aut. et sic limite illud dictum spe. nam duo indistin-
cte non videntur sufficere propter rationem statuti et
hec bene notabis. et secundum predicta limite glo. in
antentia. ut sine probi. ma. et in v[er]bi. senatus consil.
que videtur velle simpliciter tale pactum non valere
additio.

X litteris Casus in communī iudi-
cio probant actor et reus
et si pariter probant reus absolvitur nisi fa-
morablem causam foueat actor. hoc dico eis diviso

De legibus p[ro]prio
glo. in. c.

Judicij p[ro]prio
testi. et fama loci

De legibus p[ro]prio
glo. in. c.

De legibus p[ro]prio
glo. in. c.

An. salutis p[ro]prio
familia p[ro]prio
loc. deponit. p[ro]prio
p[ro]prio regno p[ro]prio

De probationibus

scō sibi ad qd. 125 pmo q̄ p̄benda p̄sistit in t̄pali
tate solent enī assignari aliq̄ t̄palia loco p̄bende q̄nq̄
t̄ p̄sumit ex quodā iure spūali cui est annēpa p̄benda
de quo vide bo.ter. in. c. dīlecto. de p̄ben. et vide om-
nino p. J̄nno. in. c. maiores. e. t̄. et dic ut v̄trobis nō.

126 scō canonicos ecclie etiādē posse inuice litigare sup̄ iurib̄ suaz p̄bendaz. absq̄ alio mādato ecclie. nunq̄d eodē mō p̄sit agere p̄tra extraneos dicā t̄ sup̄ glo. Nota tertio q̄ canonicus q̄liber dī posidere luā p̄bendi et large pot̄ dicere p̄bendā eīle luāz ratione unī quod b̄z in ea sicut b̄ficiarius pot̄ dicere de beneficio sibi collato et p̄batur hoc v̄lāmū i. c. si tibi absentia de p̄ben. li. vi. 126 ar. q̄ fines p̄bendarum p̄scribū spacio. xl. annoz sicut alia bona ecclieastica. Nota q̄ iudicium finiū regundoz. s. qd. datur inter contendentes de finibus cōpetit enī altro possidente t̄m qui dicitur occupasse et corrupisse terminos. q̄nq̄ datur inter onos p̄tendentes se piter possidere v̄loz ad certum terminū de quo etiā t̄. 126 q̄ q̄nq̄ quis sustinet vices duorum simile in. c. cum olim. de re iudi. et multas p̄cor. quas nō. videbis cū gi. v̄bi dicer. 126 ibi ad fidem sibi faciātā et ibi ad cognitiones iudicis t̄. q̄ fides et p̄batio est indica facienda non ergo valet si sit notario vel alteri ad hoc de testi. in nr̄a. et. si. eo. t̄. ḡn̄quagita in si. 126 ibi quos p̄cellere intellexerit et. arbitriū eīle. p̄ductis testibus ex v̄tracq̄ p̄te quorū depositioz p̄ualeant nō enī simpliciter p̄siderat numerus sed multa de quib̄ in. c. in nr̄a. t̄. d. testi. et in. l. iij. ff. c. 126 magnū eīle cōmodū posselliōis etiāz cōtenditur de p̄prietate rei q̄ data paritate p̄batio nis actorum et rei absoluitur possessor et hoc quia p̄sumptio est pro eo qui possidet p̄cor. regula cum iura p̄tium sunt obscura. de re. iu. li. vi. t̄. c. inter dīlectos. d. si. instru. Et nō q̄ reus non debet absolui si in aliq̄ datur excessus in probatione actorum hoc tamen nō credo procedere indistincte pro hoc allego glo. singu. in. c. clerica. Ipp̄ci. di. que dicit q̄ si duo testes clerici dicunt me commisusse fornicationem vel aliud delictum certa die et dao alij testes laici dicant oppositum q̄ tota die illi fui cum eis ita q̄ non potuisse cōmittere quin ipsi vidissent q̄ ego qui sum reus debeo absolui tamen clericī qui stat pro accusatore sunt idoneores et sic vide q̄ modicus excessus in testibus actoris non tollit reo hoc p̄nilegium quod bene nō. et nota illud q̄ promptiora sunt iura ad absoluendum q̄ ad condemnandum q̄ sic debent facere indices vide ter. optimum semper menti tenenduz. xxvi. q. xl. allegat. qui dicit inter cetera melius esse propter misericordiā rationem reddere q̄z propter crudelitatem v̄bi enī pat̄familias largus est dispensator nō debet esse tenax si deus benignus ad quid sacerdos eius auſter' vult apparet. et est ter. sancti Joban. Crisost. et ita semper

solemus consulere nouitjhs qui vadunt per officia.

Nota ultimo q̄ possessor non incumbit regulari ter onus probandi non enim tenetur possessionē redere nisi probanti de iure suo de rei ven. l. si. et aliquid t̄. dicam. Oppo. et videtur q̄ canonici nō possunt inuicem litigare de p̄bendis quia non sunt clericoz sed ecclie. gl. nibil ad hoc alleg. sed ego allego ad hoc ter. nō. ponentem originem p̄bendarum. xij. q. i. s. si. cum. c. se. v̄bi dicitur q̄ licet bona ecclieiarū fuerint diuisa per p̄bendas non tamen canonici ea possunt possidere vt propria. sed vt procuratiōnē quādāz quatenus ex eis necessaria sibi administrent. si q̄ vero supersunt in communica v̄lus ecclie expēdient et facit singulariter ter. ille contra glo. in. c. presenti. d. offi. or. li. vi. que dicit q̄ isti canonici administrationē non habentes faciunt fructus suos quod tamen largissime prosequor in repetitione. c. cuz es̄. de testa. et facit illa glo. c. presenti. pro his que dixi q̄ canonicos non possit agere sine mandato ecclie cum nō haberet administrationē bonorum p̄bende. sed ipsa ecclie videtur habere ad dictum. c. requisiſti. in. si. et c. relatum. iij. de testa. in. si. et patet q̄ canonicus nō v̄detur habere succēsorem in p̄bēda s̄z omnia devoluntur ad eccliam cuius sunt bona pro hoc vide gl. in. c. q̄ sicut. de elect. in. v̄. consentire. et quod ibi nō.

Habes nunc contrarium quod sentit glo. ista p̄ma multum fortificatum ad quod glo. ista responderet q̄ licet non habeant proprietatem tamen habent v̄la fructum in illis ratione cuius agere possunt. l. iij. ff. si nū regundo. Nota istam glo. que sentit canonicos habere non nudum v̄sum tantum sed v̄sfructum de quo remitto ad plenissime p̄ me tractata in. d. c. cum es̄. et aliquid nō. in. c. si. de pecul. cle. sed quo ad principalem questionem dicit Jo. an. glo. veram quando canonici inter se agunt ita q̄ nil desperare pot̄ ecclie quasi dicat non interesse vt possideat ille canonicus vel iste quia quisq̄ habet nomine ecclie. si vero vellent agere contra extraneum necessarium esset p̄citorium ecclie cui posset aliquid desperare. scilicet si succumberet canonicus. Jnn. vero in principio glo. sic intelligit canonicos posse agere et convenire pro p̄bendis suis quando ex consuetudine vel constitutiōne vel ab episcopo vel ab alio iudice ordinatio potestatē receperint administrandū et hanc reputat legi administrationē. L. de iura caluz. l. iij. s. iij. nā qui habet generalē administrationē a domino rē in iudicio deducere potest. ff. de pact. l. nam et nocere s̄m Jnn. aduerte q̄ illud videtur postea sentire Jnn. in alia glo. sua v̄bi sentit banc opinionem videat et iste canonicus non poterit aliquo modo age re quia non interdicto v̄ti possidetis. quia aliis oculis p̄cupauerat vt dicitur hic in textu et sic perdidit

Muḡt̄ grānd p̄p̄. R̄. et grānd
P̄p̄t̄le 127
T̄ p̄p̄t̄le ad neplach quād
C. d. mānād. p̄
Muḡt̄ p̄p̄t̄le t̄ḡt̄ ad q̄d
cādēmād. p̄
D. p̄p̄t̄le longa. D. p̄p̄t̄le
D. c. t̄m̄p̄. a. l. g.

Angranda per quod non ut pro possidere

possessionem nec iterdicto vñ vi. q; nō fuerat spoliata
sed forte a principio sine violentia partem prebende
istius occupauerat nec re vendica. cū p̄petras nō ēt
sua f̄ ecclie nec nomine ecclie agere poterat. cū ipa
possideret equaliter om̄es p̄bendas. hec etiā videt̄ ra
tio sufficiēt̄ m̄ eū quare nec sup̄iorib̄ iterdictio iste
agit p̄supposito q; p̄petent ut nō. j. de p̄ben. r̄latum
q; in priu. vbi pater q; ipsa ecclie dī habere bona p̄
bendaz vt. s. dīpi. Jnn. sol. b modo t̄ aduerte ad mo
dū solvendi q; vñr̄ recedere a p̄mo dicto. s. p̄ eū po
sito dicit eū sub dubio forte posse dici canonici p̄
se agere nomine p̄bende sue sicut solus abbas agit no
mine sue dignitatis cū habeat bona discreta a p̄ueni
suo de quo in. c. edoceri. de xp̄. t̄ expedit agere noīe
p̄bende sue sicut eū qñ agit p̄tra canonicos vel h̄cos
qui nomine ecclie se possidere dicunt vel ius habere
p̄tra alios aut extrancos qui nō n̄munt iur. ecclie me
lius vides agendū nomine ecclie. dicit t̄ q; si nomine
ecclie vult agere optet q; habeat procuratorū canoni
coz vel p̄posita quorum nomine agit. t̄ si dices qđo
agit noīe p̄bende cū p̄benda nihil habeat vel posside
at. Rider. Jnn. q; uno p̄benda p̄t habere iura sua t̄
possessiones sicut ep̄atas abbacia hospitalis vel que
cunq; alia dom' vel dignitas vel administratio adco
fim eum q; si occurret procurator ecclie t̄ ipse p̄ben
darius vidi q; ipse p̄bendarius p̄ferendus ēt̄ agendo
iuxta nō. d. refi. spo. olim causa. hec sunt verba. Jnn.
p̄ que vñr̄ innuere plura. p̄mo q; p̄bendarios p̄t age
re abz̄ alia p̄stutudine vel p̄stitutione pro iurib̄ p̄
bende sue nomine ipsi. p̄bende sicut quilibet adminis
trator etiā p̄tra extraneum l̄z t̄unc sit melius vt agit
nomine ecclie. non t̄n̄ dicit b̄ esse necessarium qđi est
p̄tra id quod dīpi. s. fm̄ eum t̄ p̄tra illaz op̄i. Jo. an.
sup̄ ista glo. Beādo sentit q; procurator generalis ec
clie potest agere pro iuribus prebendaz. Terzo q;
p̄bendarius habeat legitimam administrationem sup̄ iu
rib̄z prebende sicut alius in dignitate p̄stitutus quod
nō. nāz vñr̄ p̄tra communiter nō. in. c. h. ne p̄la. vi. suas
docto. nostri sequeres transiret multū siccō pede reci
tando. vñ hec dicta doct. aliter nō ponderādo nec ad
p̄cordā reducendo quinimō sparsim hec dicta recitā
do. Ego meliori indicio semp̄ salvo puto hoc nouum
attētan posse vt dicam? q; aut fundus aliquis seu aliq̄
temporalis assignatur canonico loco prebende vt inde
vivat ita q; non constituitur vt sit b̄ficiūm perpetuum
nec aliter vivit canonice vt sic efficiatur vñi ius spiri
tuale cū illa iuxta ea que habentur in. c. dilecto. d̄ pre
ben. sed assignatur tantū vt inde vivat sicut sit quādo
q; in ecclisij collegiatis in qbus l̄z omnia bona sint
p̄minia tamen causa murmurationis evitāde assigna
tur cuilibet certum quid vnde vivat iuxta nō. p̄ Jnn.
in. c. insinuante. ne cle. vñl̄ mo. t̄ p̄ Jo. an. in regula nō

ē obligatoriū. de re. in. ll. vi. in mercu. t̄ tunc p̄cedat
primum dictum Jnn. t̄ illud Jo. an. q; sumū iūgen
do dico hoc casu sic. q; si ex consuetudine vel statuto
vel aliter habuerit ille canonicus super tali fundo legi
timam administrationē poterit agere t̄ p̄uenire sicut qui
libet habens administrationem a iure ut voluit Jnn.
quod bene nota. in. c. h. ne prela. vi. suas. Aut noīt
consecutus legitimam potest item administrādi t̄ tunc
procedit dictum Jo. an. vt adiūicem possint agere q;
nil deperit ecclie sed aduersus extraneum non vide
tur enim habuisse hoc casu illum fundum p̄c. nō t̄ re
manisse in possessione ecclie sicut cetera bona p̄b
bonis t̄p. in. c. clericā. xv. q. iij. t̄. c. p̄ossessiones. cu
dem causa. q. i. t̄ hoc cān recte dicitur canonicum nō
habere administrationē prebende sue t̄ quod aliud ē
in locatione quā talis canonicus facit respectu incel
soř. q; in alio administratore ecclasticō. puta abbu
tere recto. e. ecclie t̄ similibus vt nō. in d. c. h. ne p̄da.
vi. suas. Aut ex bonis ecclie sunt p̄stituti p̄bende
perpetuo ita q; sunt solide prebende date in beneficia
firmum maxime si vniuntur canonicatisbus sicut i ple
nisq; ecclisij sit t̄ tunc procedit aliud dictu. Jnn. vt
dicamus quālibet p̄benda h̄e iura sua. etiam licet alia
t̄ dignitas seu administratio t̄ q; prebendarias habet
legitimā administrationē t̄ facultatem agendi t̄ t̄ dei
dendi sicut alius rector ecclasticus. non cān apart
ratio quare iste non debeat habere administrationem
prebende sue exquo b̄ficiūm est p̄petuum t̄ legime
t̄ p̄petuo p̄stituti. sicut q; liber alius habens b̄ficiūm
vt sing. hic sentit Jnn. in. q. glo. sua t̄ optime ad bec
facit iste t̄p. t̄ hec sing. notāda sunt maxime ad mate
riā bul'. c. h. ne p̄la. vi. su. l̄z doct. ibi simp̄l̄ penēcōs
dicit canonici nō habere administrationem bono p̄ben
de. s; ego l̄mito p. s. dicta. nec alias hoc cogitau. sed
nouissime in mente accidit t̄ per hoc reduco ad p̄cor.
dicit Jnn. t̄ salvo dictum Jo. an. t̄ l̄mito dicit do
cō. in dicto. c. f. t̄ pro hoc vltimo facit ille. s. f. p̄. q
i. l̄mito. c. vltim'. cum glo. in v. procuratori. Ut sal
uando dictum Jnnocē. t̄ Job. an. hic t̄ in dicto. c. f.
ne prela. vi. suas. potest sic dici q; canonicus habens
distinctam prebendaz potest agere t̄ conveniūt̄ pro iu
rib̄z prebende t̄ quantū ad hoc dicitur habere legi
timam administrationem vt hic in t̄p. t̄ per Jnnocē.
sed non dicitur habere administrationem simpliciter
vt possit obligare locando vel contrahendo ipam pre
bendam seu bona ipsius ultra tempus vñt̄ sue sicut
potest alius predatus seu rector qui habet legitimam
administrationem vt voluit Jnnocē. in dicto. c. f. t̄ Jo.
an. post eum t̄ cōmuniter alij doct. ibi t̄ potest ele ra
tio diversitatis quia prebenda datur canonico tanq;
visfructuario seu p̄surario. datur enīm principaliter vt
inde vivat non vt procuratori seu administratori. vt

Concluſio p̄benda p̄mūa p̄na +

Acta f. et r. no. 200, anno 1510, no.

Ordo f. reg. quibus ad. 200.

De probationibus

pba. p. q. i. s. fi. cum. c. se. ideo tanq; vñfructuaris
vd vñfructus non potest rem ultra ipsius vñta iure suo
locare vt in. l. si qd domi. ff. loca finitur enim tale ius
morte. insti. de vñfruct. s. finitur. ita accidit in canonis
co. n. pprie nō dī habere successore nisi in pñbenda seu
canonia. sed in alijs iuribus succedit capitalū ad qd
ppter. pprietas pñbende t ins canonie. sic intelligas. c
relatum. q. de testa. t glo. nō. in. c. qd sicut. de dec. in
v. plentire. in. fi. q. vult successorē prelati posse agere d
pemptu pdecessoris qz succedit in honore t onore nō
sic in successore canonici t latins vide ibi p. Jnn. t fm
pdicta intellige glo. in. c. pñti. de offi. or. li. vi. qui vult
canonicū dici simpliciter t psonaliter beneficiū dicē
enī simpliciter qz nō bñ curam animaz. dī psonaliter
qz pprie nō bñ successorē sed capitulum ad qd pñnt
pprietas succedit sed nō canonicus nisi respectu pben
de ut pñdigi t qz illa glo. intelligatur de canonico pa
tet ex iuribus q. allegat t qz sic videt intelligere eā bo
st. Jn. an. qsi fuerit antores illi? dicti in. c. relatu.
prealle. in. v. morientis. t. c. requiusti. c. ti. t sentit. Jn.
in. c. h. de deci. t in regula nemo pōt. li. vi. in mer
t idē videtur veile glo. ordi. in. c. pñfices. p. q. i. h. q
dicit qz si aliquid relinquis canonico a. ppinquo v. ex
traneo nō acquiris ecclesie per. d. c. requisisti. in. fi. vbi
dī qz reliquā factū clericō non bñti administrationē nō
acquiris ecclesie t sic vult qz canonicus nō bñt admini
strationē. s. vt platus. Hñc quero qualit bñ vñraq
plana sustinet vices duoz. Rñder glo. q. z. hoc iudi
cii fini regundoz est duplex cū glubet sit actor t re
binc est qz qlibet dī pñtare duplex iuramentū calunie
t. ut in gl. Iates nī qz ille est pncipalis qui pmo ad iu
dicū pocauit t. Eduerte ad declarationē tex. et
glo. qz in hoc iudicio finium regundoz. ideo qlibet dī
actor t reus. qz qlibet agit t puenit ut termini anti
quitas positi vel de nouo ab eo qui habuit pñatem ter
minandi obfuen. ff. fi. regu. l. i. in fi. s. eos. ideo qlibet
iurat de calunia ut actor et reus. s. qz nō caluniose
agit nec caluniose expñpit t sic pñstab iuramentū vñ
sib dupli forma ut in gl. Iates scias qz hoc iudicium
qz datur inter duos quoq; vñraq pñtendit possidere
t. ppriate terminoz habere t bñ casu practica pcedē
di colligunt ex. l. i. i. i. glo. L. fi. regu. Nā primo
index cognoscet de possessione. scđo dī ppriate. ter
tio mittit agrimessore ad mensuranduz vbi qlibet pre
tendit certa iugera seu mensuras terre. quarto p suam
sententiam statuet terminos bñ enī iudez in hoc iudi
cio potestatem statuendi terminos de nouo si eviden
tibus signis statui possunt ut cumentur scandala ec
tollendo de fundo alterius t faciendo sibi pecuniam
refundi ab alia parte vt est tex. nō. insti. de offi. iudi. in
fi. t dic et ibi et in casu pñdicto. qz qlibet pretendit
se possidere vñqz ad certos terminos recte procedit b

iudicū finium regundorum. quia qlibet debet pro
bare de possessione t iure suo t in hoc differt hoc iudi
cium comune ab alijs qz in alijs singularibus t sim
pliabz iudicij non tenetur reus aliqd probare nisi
velit. t an t qz debeat admitti si velit voluntarie assu
mere onus probandi dixi plene in. c. i. d. or. cogn. Si
vero alter tm possidet t reliquā dicit qz p vñfruptationē
t tunc si. puocatus ad iudicij etiā instar ut termini an
tigua positi obfuen. adhuc vñraq pñabit de ppue
tate quia in. ppriate vñraq est actor t reus. t lic in
telligo istum tex. Etel dic qz iste archi. qui possidet
allegabat pñscriptionē. ideo in ea probanda erat actor.
qz de pñcip. c. illud. qz qz puocatus nibil pent sed lo
lumodo negat narrata p acorem t tunc non credo qz
necessario teneatur aliqd probare. sed actore non p
bante reua debet absolu in. c. fi. de iureis. t. bic. t. hic
erit idez quod in simplicibus iudicij respectu oneris
probadi poterit enim si vult quia mos ei gerendas est
l. qz circa. ff. de proba. glo. ista in secunda parte coll
igit ar. ex. tex. qz vna persona vices duarum sustinet. al
legat multas concor. adducit postmodum in contra
rium multa iura. t finaliter duas solutiōes ponit t nō
bene vñtiam. De. anto. dicit qz si officia sunt com
passibilia quis sotiri potest vicem duorum si sunt in
compassibilia sec' nili alind operetur hominis vd la
ris dispensatio vt colligi potest hic ex iuribus prealle
gatis in glo. sed certe hec solutio non satisfacit quia bñ
est de quo querimus. s. que sint compassibilia vñ incō
passibilia. t pato qz in istis non potest dari certa do
ctrina. sed fm qualitatē et varietatem facto sum et p
sonarum ac officiorum quis potest vel non potest fun
gi vices plurium. generaliter tamen pro aliquali intro
ductione dicerem sic qz in iurisdictione contentiosa nō
potest quis sustineri vices plurium vnde non potest
else adiuvatus t assesso seu index. l. quisquis. L. de
postu. l. nemo. L. d. assesso. vñ index t testis. iiii. q. iiii
c. i. de ver. sig. c. form. vd index t notariis cause. licet
alias sit notarius. vt nō. Bar. post. Guil. in. l. ubem.
L. desa. san. eccl. t Jno. in. c. cum a nobis. de testi.
videtur probari in. c. quoniam contra. de proba. Fal
lit in causis modicis in quibus nulla requirunt scri
ptura cum enim in illis creditur alias verbo iudicis
fortius scripture ipsius. vt notat Bartho. in. anc. nist
breviores. L. de senten. excom. pericu. rei. et in dicta
l. nemo. L. de assesso. quod singulariter notatur pro
istis vicarz castrensis qui etiam scribunt acta ut in
istis modicis scripturis eorum creditur etiam si
alias non sunt notarii. In iurisdictione volun
taria potest quis sustineri vices plurium dummo
do exercitii vñqz act' nō pñstat pñdimetū exercitio
alter' qz cū appello officia incōpassibilia ar. op. in. di
cta. l. nemo. et. l. quisquis. et in. l. i. ff. de colleg. illi.

Qd. qz f. - D. f. reg. quibus ad. 200.

Opus Annibalium

exemplum primiti dicti in l. qui si psol. ff. de adop. vbi
dicitur quod si filius est preso potest semetipm apud seipm
emancipare vel in adoptione dare. exempli etiam in l.
vna. ff. de offi. psol. vbi consul potest apud semetipm
manumittere seruum suum et sic representat personas
domini et personam consulis ad idem. c. postulasti. et
quod ibi non. de pcc. pben. Donec aliud exemplum bonum
in notario quod si alias est index potest scribere ut notari
us et auctoritate prestare tamquam index in istis voluntariis
sic intellige glo. nota. in. l. iubemus. L. de fa. san. ecc.
et ibi per bar. exemplum secundi quando non sunt co
patibilitia vel esset de duabus collegiis quorum exercicia
mutuo se impediunt ut quod est de collegio unius artis ut
non. Inno. in. c. dilecta. de excess. pla. plenius p. bar.
in. l. fi. L. de colle. illi. secus si non se mutuo impediunt
ut quod est de collegio disciplinatoz et de collegio unius
artis. hinc est quod non potest quis habere duo beneficia
curata in. c. de multa. de preben. et olim etiam non po
terat esse pluralis in beneficiis simplicibus quod quadri
bem exigebat residentiam de cle. non resi. c. querente
et impossibile erat residere in diversis beneficiis ut non.
in. c. non potest. de preben. li. vi. et ex se patet et multa
alia exempla potest colligere ex iuribus h. allegatis
in glo. et per glo. in. d. l. nemo. et vide glo. in. d. l. Si co
sul. que ponit ultimam theoreticam huius glo. vel
alia doctrinam quod tam in iudicio quam extra potest quod su
stinet vice duorum nisi impediatur. Aut propter imponen
tiam facti quod non sufficit de facto exercicio utrumque. d. l.
nemo. et de preben. quod instantum. et c. de multa. et l. i. ff.
de colle. illi. Aut propter imponentiam iuris. exem
plum in indice non volente indicare in facto suo ira quod
non potest esse index actor cum non possit sibi ipsi im
perare. ar. l. penit. ff. de arbitri. L. ne quod in sua causa. l.
vnica. nec esse testis et index cum non posset seipm ex
aminare et sic in similibus. quidamque impeditur propter
presumptiōrem seu suspicionem affectionis amicicie
vel iniurie unde non potest esse index vel adnotatur
et procurator et testis. h. q. vi. statuerunt. de testi. c. fi.
li. vi. cuiuslibet. Ex predictis potest colligi que sunt of
fida compatibilitia vel incompatibilitia et per sequens an et
quando quis potest sustinere vice plurimum alie glo.
sunt faciles. Extra glo. quero de pena turbantium
fines Jo. an. post hosti. dicit quod in hoc non est pena ar
bitraria sed splendidiores personae si emulsterint terminos
relegantur. humiliores vero castigantur et ad op
eris datur. sed et si criminaliter agatur ex. l. agraria
pena. l. aureoru est statuta et si seruus sit. pena est capi
talis. ff. deter. mo. l. i. h. et i. et cum hac brevi distinc
tione transit hic do. anto. sed certe hec distinctio non
est perfecta cum iura varie loquantur in hac materia
quare tu latius distinguere post L. y. in. l. i. L. d. accusa.
Aut enim quis ammovit terminos ignoranter aut sci

enter. si ignoranter ut quia credebatur alios lapides fa
rari et tunc ammovens terminos potest peti ut rebe
ribus cedatur. l. h. in fi. ff. de ter. mo. et nibilominus
fi. eum tenetur furti quia dinersi sunt effectus delin
quendi pro hoc bo. tex. in. l. si stuprum. ff. de inre.
Si scienter aut ammovit gratia occupandi confines
et punitur temporaliter. relegatur enim habita pside
ratione etatis. vt. d. l. h. Aut ammovit non gratia oc
cupandi confines et tunc refert aut fecit gratia obscuris
darum confinium finalium questionum et sic ut profa
ret in materia litii et punitur corporaliter ut d. l. ultima
in fi. Si vero ammovit nec gratia obscurandi nec gra
tia occupandi. et tunc punitur pecunialiter. vt. d. l. l.
in pni. fi. L. de quo etiam videoas per glo. in. d. l.
agraria. sed aduerte quia L. non videtur facere diam
inter splendidias personas et humiles quam tamescen
tient. Jo. an. l. hosti. et bar. in. d. l. h. et satio bac. diam
videtur ibi innuere ille tex. Item fini illam opinionem
L. l. h. solum prouideret in splendidis personis et nibil
de humilibus. et sic suisset iurisconsultus diminutus.

Item fecisset protra alias regulas iuris cum con
niter a nobilibus verbis aliena sunt. xiiij. q. l. c. qui
protra pacem. cum ibi nota. fi. L. intellectum etiam no
biles punirentur verbis. si animo obfuscandi temi
nos corripissent. Ut ego dare expedito prosequor
tria membra aut quod corruptum terminos occupando
aut et obfuscandaz finalium questionum aut nec causa
occupandi nec causa obfuscandi. Primo casu si est per
sona splendida relegatur ad ipsa habitu respectu an sit
suavis an senex scelerisque distinguatur in. l. h. in pni. ff.
de ter. mo. si vero est persona humilis castigatur et ad
opus biennio datur ut in. e. l. fi. Secundo casu quod est obfusc
di est plectendus pena fini qualitez personae et facti. et
violentie. vt. l. fi. in fi. ff. eo. Tercio casu quod est occi
pandi nec est obfuscandi tunc subdistingue. aut dolo
mallo hoc fecit et punitur pena quinquaginta aureos
vt. d. l. agraria. aut per ignorantiam seu fortuito. ut
non credebatur cofinia corrupta et verbibus cedentur. vt
d. l. h. in pni. et mittior imponitur pena quam quando fac
ter fecerint ut patet ex illa. l. h. in scda parte ipsius.
et per h. habebat intellectu omnium legum illius t. detet.
mo. Quis autem applicabitur illa pena pecuniaria est quod
in. d. l. agraria dicitur quod accusatori ut vult ibi tex. et est
barto. ibi speciale alias ante vbi ius producit actiones
pena applicatur fisco. et vbi producit accusacionem applica
tur pti. si apte imponit self loquitur in dubio videtur

*Cui apponitur ea punitur et dicitur
X. Hosti. p. datur amercia. Et in pni.
quodammodo tunc punitur p. p. /*

Opus Annibalium

January 1st 1914 Post a message to Anna V
One place registered +

Dr. D'larquierus Regius apud T. et C. conf.

De probationibus

producere actione z sic applicantur fisco nisi in aliquo
istop membroz alind specificie iure disponat. hec sunt
verba nō. **B**ar. in. d. l. agraria. que latius retuli super
caede indi. z hec valent ad multa.

Roposuisti. probanda attestatio
matronarum assertioni viri preferitur, vel summa
sic. 125 creditur marito afferenti etiam cum iuramento
vixorem cognovisse si virorū per matronas attestantes
ipsius corporis aspectū probat pistrinum. Communis
dubius, sc̄ia ibi videt. 126 p̄mo ex tex. inulta glo-
bo, cū innibus alle, in ea t̄ magie, c. p̄tinebat, d̄ despō.
impa. q̄ vbi ex aliqua dispositiōe statut̄ iuramento ali-
cains illi nō creditur si ex aduerso, p̄bas pistrinū quod
nō s̄unt, p̄ statutis que q̄nq̄ disponūt credendū iura-
mento officiālis in aliqua re procedūt enī nisi ex aduer-
so p̄batur lūme pistrinū hoc agitissimum, p̄batur hic iuri-
cio, c. p̄tinebatur, t̄ rō est q̄ iuramentū vnu? nō est in-
tegra, p̄batio ī de testi, licet vniuersis, l. iurūlurandi.
L. e. t̄i. merito si offertur ex aduerso, p̄batio integrā 125
admitti t̄ p̄uale probatōni minus integre, ar. in. l.
admonēndi ff. de iure, t̄ qđ nō. in. c. s. e. t̄i. qđ sen-
tit Hal. d. cal. in. c. p̄tinebat, p̄call. 126 bo. tex. ad
instruendū qualiter sit, p̄banda v̄ginitas t̄ qualiter te-
stes habeat sup v̄ginitate deponere, p̄batur enī p̄ ma-
tronas seu mulieres in hoc iusticias que deponunt
ē v̄gine q̄r̄ ea viderūt t̄ insperentur in locis vbi dep̄-
bendit̄ v̄ginitas. p̄cor. c. cām m̄rūmonij. ī. e. nec est
neccesse q̄ magis specificē reddant causam scientie, et
vide ad materiā duas glo. nō. in. c. hec imago. p̄xxij.
q. v. in. v. vii. t̄ se, quarū p̄ina instruit p̄tem puelle ad
docendū se fuisse p̄ima nocte v̄gine, si maritus dicit
ē non reperisse v̄ginem videlicet p̄ aspectus linteum
sanguinolentorum. Aliis v̄ glo. docet partem
mariti ad probandū ē non fuisse virginē faciendo, p̄
bationē pistrinam. q̄: si linteum p̄na noctis nō sunt
sanguinolēta, t̄ hec remedia fuerūt inuēta in veteri te-
stamento t̄ hoc, ppter defectō, p̄bationū in tali re se-
creta, alias aut̄ satis dicerent vilia t̄ fallatia t̄i vt didic̄
arbit. in. d. c. hec imago, mulier cognita millies de fa-
cili sc̄it inuenire remedia pistraria Ultio iste tex. iduic̄
ad duo, primo q̄ vbi probanda est res in qua index
non est iusticatus nec iustui p̄t. sine quā bui? rei in-
expertus est sine quā honestas non patitur recurren-
dum est ad iudicium peritorum in illa arte t̄ fin illoꝝ
testimonium index profert sententias, si enī dubitatur
de virginitate recurrunt ad matronas in hoc iusticas
vt hic t̄. c. causam infra. e. t̄. l. i. ff. de ven. inspi. vbi ha-
betur quando dubitatur an mulier sit pregnans, si du-
bitatur an vulnus sit letale aut mortale recurrit ad iu-
dicium medicorum, vt in. c. significati. ī. d. boni. Si

de pitiā scolaris recurrent ad suū doctores, l. nani. L. de aduoc. dīner. in pī. vide tex. cū glo. in. c. i. pī. q. i. Si de finib⁹ ad agrimessorem. f. de prescip. qz iudi cante. l. iij. L. si. regum. et sic de similibus. Inducit scō iste tex. qz istis pitiis in arte sine iuramento credit ad hoc pōderat Jo. an. v. testimonij. positus in līa. sunt enī testimonia sine iuramento. plata f. de coba. cle. et mu. tua. de quo tñ remittit ad nō. f. de frigi. frater ni. Nunc discuiamur vtrūqz dictū qz materia est polca et quotidiana. et primo circa primū dictū que ro nunquid sufficiat attestatio vni⁹ periti in arte illa an sufficient plures et vīd̄ qz plures ut bic et in. c. signif casti. de homi. pæcalle. vbi in plurali dicitur pitorum iudicio medicorum. et sic requiruntur plures. iij. q. iij vbi numerus. ad idē. c. causa mīmōnij. f. de frigi. fra temitatis. cum si. facit illud generale. dictū minus dīctum nullius. in. c. licet vniuersis. de testi. et. l. iuris iurā di. L. e. In contrariū facit. c. quia indicante. de p̄ scrip. ibi agrimessoris diffinitioē tē. et. l. iij. L. si. regū Bar. hoc tractat in. l. i. s. i. ff. de. vē. inspi. et in. i. ssor. p̄stitutioē. et in vtrōqz loco concludit qz si in eodē loco reperiuntur plures debent plurea adhiberi. alias sufficit vius. alle. tex. in an. de non alie. s. qd̄ aut. col. q. v. ut neqz. et est ille tex. multū nō. hoc dictum optime probans. Idem sequitur do. an. hic. Ego potius in vestigande veritatis causa qz reprehendendi seu emē dandi dicerem sic. qz aut in re multum ardua exquiris iudicium pitorum puta vbi agitur de vita hominis an vulnus fuerit mortale vel non et tunc licet in loco nō reperiatur nisi vnuis nibilominus mittetur pro alijs vicini⁹ seu existentibus in loco vicinio cum in istis ar duissimis debeat esse probationes luce clariores. et maxime in hoc casu vbi periti deponunt de credulitate et non de certa scientia ut. f. dicam. pro hoc dictū. c significasti. Cidem⁹ enī in simili qz si i depositione de rīa non sunt in prouincia episcopi sufficiēti numero vocantur de locis viciniis. ut nō. iij. q. viij. suggero. fa cit. c. si. in. si. l. xv. di. Item videmus in simili qz pro testib⁹ in sufficiēti numero recipiēdis remittitur ad loca remota de fiduciis oribus constitutis. et. l. si quādo L. de testi. et idem forte eisdem rationibus et iuri bus posset dici quando agitur de gran⁹ preiudicio in dānum alterius et isti periti habeant depo nere tanquam testes quia intantum debent esse in numero plures inquantum non deponunt de cer ta scientia sed de credulitate et estimatione ad hoc ea. p̄terea. de testi. et. c. presul. fm̄ vnuis intel lectum. q. q. iij. Nec obstat mihi dictus. s. qz antem super quo fundat se Bar. quia in casu illo periti non veniant ad testificandum ut testes in contentioso iudi cito in praeiudicij alterius. sed potius ut boni instru ctores ad p̄suandū indenitatem eccliesie vnde et sine eis

piūtari t̄ doctores presentantes debent iurare de sufficiētia per. d. l. nemini. Secō debet a doctoribus examinari t̄ approbari. Tercio debet interuenire autoritas superioris vt. d. l. magistros. t̄ in de. s. demag. Ego crederem posse sustineri maxime necessitate iustitiae. eos posse in numero septē computari quo sūnt de illo collegio doctorum per. l. si quis preale. L. de prof. t̄ medi. li. x. vbi tex. solūm requiri ut ap̄ probetur a septē illorum qui reperiuntur i collegio t̄ ut dixi nemo potest magis reddere sufficiētia testimoniū de doctrina scolaris q̄s doctor. ppa? qui sat ap̄ probat eum presentando t̄ postea in actu ipso. Non obstat. d. l. nemini. loquitur enim in alio casu quādo sc̄ quis subrogatur in locum adūocati deficiēt iūcū examinabatur non a collegio sed ab alio magistratu t̄ doctor suus deponebat prius de sufficiētia i practica tamen seruat q̄ p̄tantes non dant voces sed fatus credo q̄ d̄ iure possit sustineri quod protine vī maximē ad complētū numerū septē requisitorū vide ad omnia predicta d̄ omnib⁹ illis penitū t̄ etiam de doctore circa discipulū per spe. co. ti. s. f. v. hoc quoq̄ notandū. vbi inter cetera dicit q̄ sen per credendum est magis peritis. ad hoc. c. in nostra de testi. per quē tex. dico q̄ non debet attendi ad numerū peritorum data inter eos discordia. sed p̄t ad peritiam eū super ea fundetur iōrum testimoniū t̄ debent esse isti periti bone opinioñis t̄ sicut digni et experii i illa arte ad hoc bo. tex. in. c. f. de frig. t̄ maledic. t̄ q̄ non attendatur ad numerū. sed potius ad peritiam. optime facit tex. in. L. i. v. sed neq; L. d̄ re. in. em. t̄ quod nota. Jo. an. in. c. i. de consti. Secundo circa hoc queritur per quē eligentur illi pontifices. Jo. an. in. addi. spe. in. ti. de homi. s. i. v. sed p̄t refert Guili. de suza. in prohe. ifoz. tenuisse q̄ si partes concordant in aliquem illū index deputabit alias iōce index assumet allegat in simili quod cauetur in pluribus tutoribus volentibus administrare per viuum s; non concordant in personam tunc enim adēt iterponere debet partes suas. insu. d̄ satisfacto. tuto. s. sinistre. Ego hoc puto verum in facto dependente a plena facultate p̄tū alias index ex officio suo illos deputabit ad h. c. f. s. f. t̄ malefici. t̄ c. cām mīmoni. j. e. Tercio circa h̄ cadit dubiū nōbile valde t̄ quotidiani nōḡ sūna lata ad dicta penitiorū veniat retractāda si. pdicāt postmodū peritiores affirmates p̄trariū t̄ pone in termitis. Jūdex ad dictū medici deponentis vuln? tūnq; fuisse mortale cū plures vulnerassent occisum p̄dēnat tūcū de occisio q̄ tūcū dicens medici falsū dicens petit an sepulturā occisi peritiores medicos adhiberi nungd̄ debet assumi t̄ si dixerint p̄trariū an retractabitur sūna pris lata Jo. an. i. addi. spe. preale. refutat dictum Guili. de suza. in loco iam dicto tenuisse q̄ sic

illud fieri potest sicut hodie sit q̄r nō obseruat illa solē
nitatis cū ecclēsia alienat directū vī vtile diūm ut nō.
in. c. i. de re. et. non alie. li. vi. Aut non agitur d̄ graui
p̄iudicio t̄ tunc si immūne explicanda res facilis in q̄
non exiguit magni industria nec venit tanq̄ tēsis
ad deponendum in p̄iudicium alterius t̄ puto vnu sufficere etiam si in loco rep̄iantur plures t̄ sic intelli-
go. c. q̄ indicante. f̄ de p̄scrip. cum similib⁹. Aut est
res magis gravis que non ita de facilis percipitū per
vnu t̄ veniunt periti tanq̄ instructores t̄ tunc adhuc
rem illi tex. t̄ dico bar. ut adhibeantur plures si pos-
sunt haberi alias sufficiat vnu. t̄ h̄ adducō ad q̄ones
quotidianā in approbatione scolaris examinanda re-
quirunt. vīj. doctores admittunt ut nō. in. l. magistros.
L. de prof. t̄ medi. li. x. vbi. Jo. an. in. c. i. de cele. mis.
qui habent deponere tanq̄ periti in arte illa de suffi-
cientia scolaris apud cancellariū studij ut sentit bar.
in dicto loco sc̄z in probemio. ifoz. quid si loco studij
non rep̄iuntur septē in illa facultate ut sepe vidi acci-
dere in facultate artistar̄ t̄ medicoꝝ nūḡ sufficient
p̄tates t̄ sic saltez vnu sufficiat vidi in practica ad ma-
iorem cautelam mitti pro viciniis. nam' ista questio po-
test habere duo capita. I. dūmo nūḡ illi septē re-
quirantur tanq̄ maior pars illius collegij decurionū
sunt doctorꝝ qui soleb. aut esse duodecim. aut requirantur
precise. vīj. tanq̄ singulares. nam primo casu suffice-
ret vnu cum iura collegij possunt residere in uno so-
lo si alii deficerent. L. sicut. f̄. quod cuius. vni. no. nō. i.
c. gratum. de postu. prela. si ut testes singulares habe-
ret locum questio nostra t̄ fm̄ illam theoreticam Bar.
debet sufficeret etiam vnu si non rep̄iuntur plures
in loco cuius contrarium sentit ip̄e in. L. magistros. L.
de prof. t̄ medi. li. x. L. credo q̄ isti. vīj. doct. requirantur
ut singulares t̄ non ut maior pars collegij q̄d
optime videtur probare tex. in. L. si quis. L. e. vbi dici-
tur q̄ debent p̄uenire ad approbatōnem septē de his
que rep̄iuntur in collegio. quod etiam sentit bar. t̄ i.
d. l. magistros. vbi dicit q̄ cūtis pusina seu illud stu-
dium habet ex p̄uilegio romani pontificis ut sufficiat
quatuor doctores non enī esset necessariū p̄uilegium
si sufficeret maior pars collegij t̄ etiā credo q̄ ppter
arduitatem negotiū non sufficient minus septē licet
in loco non sint tot ut videntur innuere illa iura t̄ sen-
tit bar. in. d. l. magistros. t̄ facit quod dixi. s. in que
stione p̄incipali mittant ergo pro viciniis si tot nō re-
periantur in loco ut in similib⁹ sit de quibus. s. t̄ se-
pe etiam dubitani nūquid doctores p̄sentantes pos-
sunt computari in numero septē. t̄ videtur q̄ sic per. l.
nemini. L. de aduo. dīver. indi. vbi doctor attestatur
de peritia scolaris sui ad idem tex. cum glo. p̄. q. i. c.
i. Cōtrarium sentit bar. in. d. l. magistros. vbi dicit
q̄ p̄mouendus ad gradum doctoratus debet prius

10 p̄. q̄. dīgā. c. p̄. q̄. v̄
An. Dīa. Lā. ad. Dīa. p̄. q̄. v̄.
Mātrida. p̄. p̄. v̄.
p̄. v̄.
p̄. v̄.

Si bona lata est attestatio qd. dubitate
et de p. falso. et l. falsa. et l. qui. f. s. de re. iudi. l. dyu.
et de excep. cu venerabilis. et sic translat. Jo. an. hoc de
cum expesse approbat hic do. An. adducit. l. admonet
diss. de iure. et qd le. et nō. in. c. i. de pupill. et vuln.
quibus tractat sua lata p. probatioes non plena seu in
tegras supuenientibus probatioes integras. et ex h. di-
cto infert ipse qd omnis sua lata cu attestatioibus de
credulitate vel ad consilium sapientis repletis testib. me
litis informatis vel sapientiorib. prouidentib. oppositus
poterit retractari. Et hec dicta licet dubitando attenuat
sui secutus. sed nūc in lectura habito tpe maturius inne-
stigandi visa mihi sunt hec dicta non vera vi credo qd
nec de rigore nec de cogitate talis sua veniat retractan-
da ex quo appellatur non extitit de rigore patet qd pub-
licatio attestatioib. maxie lata sua que transiit in re
indicata non possunt alii testes adduci sup articulis
directo p. tr. put. in. c. fraternitatis. de testi. et in de-
i. e. ti. Tinetur enim subornatio testium etiam p. tioz cu in
hoc iura non distinguant. immo p. ter omnes repellunt
ut in iuribus p. alle. etiam vbi apte para vult. p. bare falsi-
tate qd plus est. nam p. t. vere falsitatis non retrac-
tatur sua i. lata nisi. p. bare indirekte vel adiceretur
amicus corruptus ut sic non sit articulus directe p. tr.
ut patet ex nō. p. glo. in. d. cle. i. t. p. Jo. an. et alios in
c. licet i. e. et sic tollit illud simile Huil. de sua. et pri-
mum motuum. Itet ex alio tollitur aptius. iura etiā
alle. p. cu loquuntur cu v. e. et apte. p. batur falsitas. sed in ca-
su nostro s. cessat cu etiā secunda p. batio p. p. tioes ec-
fundetur super p. sumptione et credulitate et possibile ē
qd licet isti s. p. tiores nihilominus primi potuerunt
dicere mediū veritatem. ut est t. valde nō. in. d. l. i. s. s.
neg et multitudine. L. d. re. in. enu. vbi d. qd sepe sen-
tentia vnius forsan et deterioris plures et meliores in
aliq p. t. supare p. t. quare ergo d. retractari p. ma sua
que p. t. esse iustissima et maxie cu fuerit silentio p. tioes
confirmata de re iudi. qd ad consultationes. et p. hanc
ratione patet qd equitas non patet illa retractari maxie
ne. p. cessus sit in infinitu cu postea possunt adhuc alii
p. tiores adduci et sic itet retractare scda sua qd est ri-
diculum dicere. ar. c. i. de rept. l. vi. et p. hoc etiā tollo
alind motiu do. Anto. de. l. admonet. t. c. i. d. pur.
vul. Illa enim iura ponunt casum singularissimum et
loquuntur quando prima sententia fuit lata per pro-
bationes non integras et a iure reprobato. vt. d. c. i.
vel ad iuramentum partis delatum per iudicem. quo
casu si postea apparet. p. batio integra et plena retracta-
tur. quod certe cessat in casu nostro cum secunda pro-
batio non sit plena et integra et cum p. tiores etiam
deponant de credulitate sicut primi vt. s. dixi. vnde il-
le casus non debet extendi ad casum non habentem
consumitem rationem vt nō. in simili per Jo. an. in. c.

De probationibus

qd. vt li. p. d. l. vi. vbi voluit qd etiam ex idem p. t.
te ratione non debet extendi casus qui valde innitti-
tur equitat contra alias regulas iuris. Item dicta. l.
admonet. loquitur in instruente nouiter repertis
contra iuramentum p. t. per partem et sic vbi ap-
petit clare de contrario non est timor subornationis te-
stium que omnia cessant in casu nostro. omnia hec mi-
litant etiam in sententia lata ad consilium sapientis et
ideo idem dicendum in ea. et hec bene nō. quia puto
verissima. Enim nūc ad secundum principale qd
fuit an istis peritis in arte credatur sine iuramento. na-
tio dubitandi est quia non deponit de eo quod perdi-
pitur sensu corporeo. sed iudicio intellectus fini per-
tiam artis eorum unde cu possint errare de facilis sub-
sistent peritum si iurarent. ar. l. marcellus. ff. re. amo.
et propter hoc sunt op. inter glosatores iuris civilis et
sequaces de quo per glo. in. l. i. ff. de ventre inspi. et in
l. iuris iurandi. L. de testi. vbi notatur qd non debet
iurare sed contrarium nō. in. l. compationes. L. de fi-
instru. et videtur expressum in. l. hac edictali. L. de se-
cu. nup. et in aut. de non alie. s. qd autem. videtur t. p.
cum glo. qd. in. c. fraternitatis. de fri. et malefi. Jo. an.
post hosti. in. dicto. c. fraternitatis. videtur distin-
guere inter iuramentum de veritate et hoc nō prestat
per rationem preallegatam et iuramentum de creduli-
tate et hoc prestat et sic intelligantur iura contraria.
Item Bar. in. probemio. f. s. o. et optimus facit t. p.
in. l. nemini. L. de aduo. d. i. n. i. d. i. vbi doctor atte-
stat iure. de peritia discipuli mihi hoc placet et in
dubio credo qd debeat iurare et arbitror. qd iurabunt
sicut deponentes super consanguinitate que non per-
cipitur sensu corporeo de quo est bo. t. p. in. c. quoties
qd de testi. et forma erit qd nō in privato odio neqz ami-
cacia. t. c. et qd id quod deponunt percepunt fini peri-
tiam artis eorum et credunt ita etiā ut colligitur ex di-
cto. c. quotiens. et facit quod ibi dicam. Ex predictis
potest colligi an et qualiter debeat iurare doctores
apud cancellarium studij qd. examinaverunt scolarem
promouendum. sentit enim Bar. in dicto loco qd de-
bet iurare de credulitate. Nota ergo qd doctores
etiam iurantes debent iurare et idem dic de presentati-
bus pro hoc bo. t. p. in dicto. l. nemini. et credo qd iu-
rabunt fini formam quam premisi. et aduerte qd ante
doctoratum ter debet approbari. primo a presentatib.
secundo in examine priuato a doctoribus collegi. ter-
tio in publico quando doctoratur quia vt pro aliquo
recte presumatur ter debet in exercitio alicuius actus
approbari sicut in simili legitur de athletis. l. vna. L.
de athletis. l. x. et ibi de hoc per Bartho. quod nō.
contra illos qui per unicum examen consequuntur
priuatam licentiam publicam et idē arbitri. in. c. de qui-
busdam. xxxvij. c. vbi etiam per illa legē unam dicit

for. Quia. 1. p. r. f.

l. f. o. m. i. n. i. d. i.

l. f. o. m. i. n. i. d. i.

Opus regum ad pmo ad magistrum doctorem +

*No. d'Opus ad pmo ad magistrum doctorem +
No. Opus ad pmo ad magistrum doctorem +
Opus regum ad pmo ad magistrum doctorem +*

*Opus regum ad pmo ad magistrum doctorem +
Opus regum ad pmo ad magistrum doctorem +
Opus regum ad pmo ad magistrum doctorem +*

Sagittarius Doctoratus

q qui approbat doctorat' corruptis nō gaudet pūle
gio doctorat'. Itē nō q non solū ppter defectum
scītie sed etiā mox potest lcolari s reprobari vt pbaf
in. l. magistros. L. de profess. et medi. li. x. et ibi p bar.
et sex requirunt ad pmouendū ad magisteriā dignita
tem. pmo peritia docendi. Secundo facundia dicēdi
Tercio subtilitas interpretandi. Quarto copia dicen
di seu dicto et hec colliguntur ex. l. vna. L. de pfess. q
in yr. 17. stan. li. xij. Quinto mox excellētia .ut. d. l. ma
gistros. Sexto virtus fortitudinis vt sciat resistere ad
uersus vim fortune. vt. l. reddat. L. de pfess. et medi. et
ibi bar. et ideo pauci digne attingūt dignitatez docto
ratus ut dicit bar. post Ly. in. l. omes plu. ff. d. iusti.
et in. et dixi dignitatē quia doctorat' dignitas ē ut est
pulcher tex. p. vnu intellectū. in. c. qsto. d. magis. sen
tit bar. in. l. fi. L. d. indecis. et in. l. omes. L. d. decū.
li. x. vide p eundem in. pheonio. ffo. l. alind sentiat in
l. ex eo. ff. de mili. testa. nisl egerit p. xx. an. d. l. vni
de. pfess. q in yr. 17. stan. li. xij. Et dic pcordādo q eoipso
q incipit legere assumit quandā dignitatē cū habeat
iurisdictōem ut in an. c. habita. L. ne si. pro pa. Et post
pliniatōem lecture p. xx. an. adipiscit maiore dignita
tem ut. d. l. vna. si hec ultima ratio pcludit i. doctore le
gēte. F. i. nō legēte possit dubit. ri. Bar. in. d. l. omes
sentit q idē dū ibi dixit et in. d. l. fi. L. d. inde. q indeci
non pnt doctorari qz doctoratus ē dignitas et posset
dici qz l. nō legat psequitur tī ptelegēti per do
ctoratū et effice magister salte habitu. et hec insere vo
lui. ppter canonistas q non habet alibi hanc materiā
pulchram et quotidiana Ultimo b. quero. p decla
ratione tex. quareb ponderat seu capitular ex pte mu
lieris q nō fuerat cognita nec a viro potuisse cognosci
sola. ut sentit glo. i. forte agebat ad dissolutōem matri
monij. ppter impotentiaz mariti quo casu non sufficit
qz vpxo non fuisset cognita b. etiā q nō potuerit cognosc
i. non tñ b. solū sufficit ad dissolutōem matrimonij. b.
dic vt le. et notatur in. c. laudabilem. et in. c. fi. et in. c. i.
desri. et malefi. Secdo potest intelligi qz hec pondera
tur ad effectum. c. is qui. t. c. fi. de spon. an sponsalia
transiūt in matrimonium per c. amis copulam. vel
tercio qz forte mulier volebat itare religionem quod
ei licebat inuitio marito si matrimonij non erat consu
matum ut in. c. ex publico. de puer. pvinga. sed tunc su
perfluo ponderatur qz non poterat cognosci dicto. c.
ex publico.

Ercio loco Probatio testimoniū pre
fertur instru sic cōmuni
ter summatur. s. hec summatio partim vñi
tatis afferit. per. c. cum iohannes. j. de fi. instru. vbi b
latins discutitur. pnde ego summo aliter et sic. Singu
lares de vñiversitate possunt ad pmodum vñiversita
tis reprobare instru falso confectum nomine vñiversi

tatis. pmo ponitur questio. scđo m̄s o ibi. sed qm.
H̄o pmo q alienatio rei ecclie etiā immobilia
potest probari etiā p scripturam priuatam sigillo et
defie signillatam. nam hic non intervenit scriptura pu
blica alias ipsa sola fecisset etiam fidem sine sigillo re
nota. Inno. in. c. inter dilectos. d. fi. instru. nec ex tez.
b. comprehendē potest et pro hoc dicto facit. c. q. d. fi.
instru. et de. i. de. p. c. et. d. c. inter dilectos. Nota
scđo qz ybi factū affirmatum est coartatum ad cer
tas psonas etiam collegialiter potest negatiua pbari
per illas personas singulariter deponentes dūmodo
non sint singulares in dictis suis alias obstant. c. q
dilecti. de electi. de hoc aliqd. f. Nota qz deficē
ecclie possunt testificari i. facto ecclie et in ipso fano
rem etiam deponendo super facto vd nō facto ab ea
collegialiter quod est bene nō. Nota qz sigillū ap
positum qnqz est adulterinū. qnqz furtiuū et d. adol
terinū s. Jo. an. quando est alind sigillum simile.
Furtiuū vero d. quando est vez. sigillū furtiuū apposi
tum ut quia sine consensu puentis. et nō qz valet hoc
casu exceptio alternative facta. tum quia in qlibet pte
alternative pcludit meno excipientia de s. p. expte
scz et quod ibi nō. tum qz reis potest diversis excepti
onibus vt de quo in regula. nullus plurib. de reia.
li. vi. tum qz redditur excipienz incertus ex facto ad
uersari. inxta nota. p. Inno. in. c. p. stitutus. de testi
ite. et facit. l. que de tota. s. incerta. ff. de rei vē.
H̄o ultimo exquisitu et singularem modū pbandi falsitatem
instrumenti pfecti nomine alicmno collegi. ut illi d col
legio deponant qz collegiū nunqz voluit psentire qz
illius rei mentio habebatur. et sic debent se fundare in
per facto collegi non autē sup facto eoz dicendo ego
non consenserit nec ego tē. qz sic essent singulares i. testi
monijs suis et non facerent plenam fidem. de elec. cū
dilecti. de testi. cum lris. j. e. licet cum si. Contra b
et contra tex. oppo. isti autem de ecclie satagabant p
bare negatiua que est improbabili. scilicet qz non
consenserant. de electi. bone. ergo debebant succumbere
vt ibi et in. c. cum ecclie. de cau. possit. et ppsie.
Solu. dicit glo. i. qz directe probari non potest ut in
contrario sed indirekte sic de testi. ex tenore. l. optimū
ff. de contraheri. et committen. stipu. et ita indirekte p
babant hic. Innocen. pmo tenet qz indirekte probe
tur hic. postea dicit qz hic non probatur negatiua sed
presumptōnes pro negatiua quibus statut n̄i proba
tur contrarium. et probabilitē potest dici s. am qz
vbiqz agitur de falsitate instru per eos qz inscripti
sunt vel non inscripti in instru pbfas vel improbabili si
des instru. f. de fide instru. cum iohes. L. de fal. l. vbi
Jo. an. dicit qz si isti fratres pcordarent de die et loco
ptractus pnt directe probare negatiua sicut affirma
tinam per ea que nota. in dicto. c. bone. Edicte an

De probacionibus

negativa possit directe vel indirecte probari non emat nota nostra sed plene nota. in. d. c. bone. Item generiter quater reprobat instrumentum p. testes inscriptos vel non inscriptos. plene dicitur. c. q. Jobannes dicitur. et aliquid dicitur hic autem soli tractamus d. reprobat instrumentum pfecti nois collegij singulis de collegio deponentibus collegij non consenserunt in forma de quod in tex. Quo casu dicitur hic. Iann. ut. o. dixi negativa hic non probari sed tamen presumptio pro negativa. Blo. vero dicitur quod probat negativam indirecte. et cum his duas solutionibz trahuntur hic communiter doc. Contra solutiones seu intellectus Iann. facit quod p. presumptio non dicitur recidi a probatione pfecta. cum tam dicitur standus sit instrumento donec probet contrarium. l. cu p. cibus. ff. de p. b. t. c. cu Jobannes p. al. L. cu verset in dubium nunc instrumentum p. claras probationes reprobari posse ut hic in glo. magia. et non. in. d. c. cum Jobannes. s. fortis ergo p. presumptio non dicitur evanescere instrumenti. Ceterum autem solutioem seu lec. glo. facit quia isti soli deponebant quod quoties de h. inter fratres aliquis erat mentio. c. o. l. i. conuenienter fuit in contrarium. Et hec cui probatio non cocludit directe nec indirecte quod instrumentum istud non emanavit a capitulo cu potuerit capitulo congregari inscio illis testibus et consentire. Oportet enim ad h. ut probatio negativa valeat ut necessario cocludat rem aliter se habere non posse ut dico. c. bone. in gl. i. v. singulares et super ea. Item isti testes non deponebant p. tradictos capituli itemenisse die et loco confessis in instrumento. ergo non dicitur reproba ri instrumentum. ut in. c. cum Jobannes. Et forte ppter has rationes fuit motus Iann. hic ad dicendum quod negativa non probat etiam indirecte hic. sed presumptio ne gativa tamen. et ex his remanet intellectus huic. c. dubius.

Ego pono intellectum clarissimum quod hic omnes fratres ecclesie fuerint producti in testes quod dicebant alias consenserunt illi alienationi ut p. ex illa indefinita cum fratribus. Et vel salte maior p. sine quibus non poterunt capitulo validem congregari. x. q. q. hoc ius porrectum. qui dicebant quod cum inter fratres de h. erat mentio omnes contradicebant et sic deponebant de facto collegij nec poterat eis inscijs congregari capitulum. ergo satis indirecte probatur negativa. cum esset coartata ad certas personas que deponebant in contrarium. et secundum hunc intellectum p. salutari op. glo. Si autem minor p. capituli de posuisse certe non probassent. cum sine minori parte potuisset eis inscijs congregari capitulum alio tempore et consentire. et ita esset interpretandum ar. c. cu tu. d. testi. t. d. c. cum Jobagnes. nisi restrinxissent se ad diem et locum contractus atque tota illa die fuerint in loco ubi contractus dicebatur celebratus. et quod non potuerint congregari capitulum et consentire quin ipsi vidissent. tunc satis saltem indirecte probassent negativam.

Annotatio expedita
Vetus collegio T. granj

intra nota. in. d. c. bone. Ex his potes sumere bona et tutam practicam reprobandi instrumentum confitum nomine collegij. Blo. iij. in pr. est facilis. deinde sentit oppositionem quod isti fratres ecclesie cui sunt affecti ad augmentum ecclesie non debabant admitti ad testimonium. ar. in. c. tam litteris. de testi. Sol. quod hic admittunt ppter defectum testimoniis. quod natura negligi erat talis quod per extrinsecos probari non poterat cum ad capitulum extrinseci non consueverunt admitti de testi. veniens. in. fi. ubi bonus tex. Multa possunt ex hac glo. colligi. Primo quod actus capitulares possunt probari p. illos de collegio etiam si aliquatenus redunt suspecti. quod propter defectum testimoniis surgente ex natura rei admittuntur testes non omnino integrati. ad h. d. c. veniens. vide bo. gl. in. c. cum dilecti. d. cle. et quod non. per Iann. et alios in. c. q. de arbi. Secundo colligitur quod singulares de collegio non admittuntur in testes in favorem collegij nisi in defectum aliquorum testimoniis. et pro hoc facit. c. et si p. s. i. fi. de invenit. et sentit spe. in. ti. de testi. q. i. v. sed nunc. contrarium sentiunt doc. in. c. et si p. s. quod videtur verius per. c. in sup. t. c. cu. nuntius. i. de testi. et dic plenissime ut ibi dicam. Oppo. et videtur quod testes hic non debeant pualere instrumento cum parem vim habeant testes et instrumenta in litibus exercendis. l. in exercendis. L. de fi. instru. t. c. cum Jobannes. eo. ni. et pari pare non habet imperium. de elec. innovit. t. l. illie a quo. q. competitum. ff. ad trebel. Blo. ultima circa hoc multum instat allegando pro et contra. et cocludit tria primo quando testes pualent instrumento vel ecotra secundo quales debeant esse testes ad hoc ut pualent instrumento. tertio quod testes requirantponentes in fine aliquos casus in quibus non admittunt probatio contra instrumentum. et ex his glo. satia est clara. Goff. in. c. cu a nobis. i. de testi. ut hic refert Iann. an. dicitur indicet debere considerare qualitate tabellionis. i. de p. s. gip. ad audiendum. et pditionem testimoniis. iij. q. iij. si testes et secundum hoc alterum alteri preferri scilicet instrumentum vel testes. Si vero omnia sint equalia et sint probationes obscurae absoluunt reum. s. e. c. et litteris. cum si. et vide de hac materia gl. pleniorum. lll. q. iij. si testes Ego banc materiam plenissime examinabo in. c. cu. Jobannes. ubi medius cadit et communiter examinatur Ultimum tamen dictum goff. quod data paritate inter conditores notariorum et testimoniis absolvantur reus non placet quia ex quo testes sunt idonei sicut notarii debent duo testes via voce deponentes pualere dicto notarii quia dicta probatio testimoniis est vera et naturalis et in rei dinovo consona. i. ore dico. Et ista vero probatio quod sit per instrumentum est extraordinaria et artificialis et quodammodo miraculosa ut credatur pelli animalis mortui alii non loquuntur. ut non. p. Iann. in. c. cu. p. et b.

c. cū *Johannes*, def. instru. vbi plenius tangam.
Ultimo nō bñ vñu indicter tactū in gl. q̄ indicia
habet equalē vñm cū testibꝫ & instrumētis. allegat bo-
num tex. in. l. indicia. L. de rei ven. p̄tra bñ facit q̄ te-
stes & instrumēta faciūt plenā p̄batōem etiā i criminā
libꝫ. de q̄ p̄ *Jo.* an. i regula semel malus. de re. iii. li.
li. vi. i mercu. vbi tractat an criminē possit p̄bari per in-
strumētū. vide etiā p̄ *Cy.* in. l. sciant. L. de pba. & per
Bar. in. l. i. sciat. ff. ad turpil. & per duos testes p̄t etiā
papa cōvinci de criminē. vt ē glo. sing. q̄. iij. c. pre-
sul. s̄ indicū nō sufficit ad p̄uincendā l̄ q̄nq̄ sufficit
ad torturā. nā & vñ testis facit indicū ut nō. glo. in. l
iij. L. ad. l. iul. ma. & i. c. fi. de iure iur. plene d̄ indicis
per Bar. in. l. fi. ff. de questio. & ibi tex. q̄ indicia nō
sufficit ad p̄uincendū b̄ ad torturā. quid dicim⁹ aduer-
te. Nam indicia in lata significatōe possunt sumi pro
plena p̄batōe. & dicunt tunc ab indicando q̄ indicat
aliquod factum vel non factū esse. Index vbi factum
non est notoriū permanens non p̄t adduci ad verā scie-
tiam aliquid factū b̄ adducit ad credulitatē ex proba-
tionibꝫ vnde respectu indicis cui nō p̄stat an sic fuerit
facta omnia p̄t dici indicia. & sic vno mō p̄t intelligi
illa. l. indicia. Scđo mō p̄t intelligi vt capiant ibi in-
dicia. p̄ p̄sumptibꝫ iuris trñ. sine iuris & de iure vt p̄
sumptionibus violētis que sufficiunt ad ferendā s̄niaz
diffiniriā. s̄ p̄sump. afferte & sic videtur ibi intellige-
re. Cy. iste enī p̄sumptōes equālē testibꝫ & instru-
mētis & possunt dici indicia largo modo q̄ p̄sumpti
ue indicant factum de quo queritur. Qñq̄ & tertio in-
dicia sumuntur in stricta & p̄pria significatōe. & tunc su-
munt pro aliquo notabili signo maleficij vel alterius
rei ad veritatē habendaz. & d̄ etiam ab indicando. l.
solēt. ff. se p̄scrip. v. nō q̄ plene indicent b̄ dāt signum
& vñ ad plenā veritatē habendam. & de istis indicis
sic p̄prie sumptis itelligi debet iura que dicunt indicia
non sufficere ad p̄uincendū. & de his vide aliq̄ bona
dicta que ponit *Jo.* an. i. addi. spe. in. ti. de. pba. q̄.
fi. v. xii. q̄ post querid *Ebo.* de p̄spata dicit q̄ indicia
oris ex his que vrgere debet indicis animū ad cre-
dendū maleficū vel rem aliquā de qua agit evenisse
Salte ea credulitate que enī moueat ad torturā. & dicit
q̄ effectus indicis ē ut ex indubitatē indicis puniaſ
re ex dubitatē torqueas. de p̄mis ponit exemplū cū
de camera habente mū aditum & egressum egreditur
aliq̄ pallidus cū gladio sanguinolēto & ibi inuenitur
bō mortuus. & de his intelligit. l. sciant. L. de. pba.
vbi p̄ indicia potest q̄s cōvinci de criminē. palliditas
enī & trepidatio ē vñu indicū. ar. ff. d̄ q̄st. l. d̄ minore
q̄. penit. & relatio gladii p̄t dici aliud indicū quod lep-
p̄sumit ad malū. L. vbi ar. vñs. l. vna. l. p̄. & i. anc.
de ar. col. vi. sanguinolēta gladii ē aliud indicū ex q̄
capit p̄iectura sicut & alias. ff. de do. inter vi. & vii. l. vi

Argentum. Cyprius. Doppio.
Punt. und. 12. 1. d. 24.

num sed q̄ talia sunt verissima ponebat dicitur Tho. aliquid exemplū magis leue. Occidit ē tūtiū i vi- nea vel fundo nec sunt testes q̄ sevus occiderit. Aſſe- runt bñ de iniuriciā t vibratione gladij contra illum t q̄ viderūt eum fugientem de loco illo ubi maleſicū fuit cōmīſsum. Itē de voce t fama q̄ occidit hec qua- mor. Scđm cum bene probabūt titūm a ſeyo oculum t ſic intelligit. d. l. ſciat. t. l. iij. s. pl. ff. d. terti. Non ita etiā aliud exemplū ſub codē themote. non ſtat testes q̄ titūm occidi fecit ſeyus ſed probat q̄ ipſe ſeyo erat iniuric̄ titūj. t q̄ tempore occiſionis erat in loco. Itē q̄ receptauit occidente t q̄ occadens erat familiaris t domēſicus ei⁹. p̄hatur fama. Itē q̄ ſeyus iactauit ſe q̄ faceret eum occidi t q̄ erat homo ad id potes t q̄ inter eos offenſa p̄ceſſerat. t de his etiā dicit posſe intelligi. s. dictam. l. ſciat. Sed ego addo viam nota- bile dicū Bar. in. l. fur. eſt. ff. de fur. ubi non videt re- quirere tāta indicia ſeu p̄ſumptōes. ſicut dicitur Tho. t. Jo. an. imo dicit q̄ ubi quis dephendit in ipso de- licto ſeu in aliquo actu. pp̄inquo ad ipm delictu. nō ſecundū maleſicū efficitur notoriū. p. d. l. fur. ē. Ex q̄ infert q̄ ſi aliquis viſus ē fingere cum gladio euagina- to t ibi repitur aliquis mortu⁹ ex hoc eft homicidium maniſtū qnōd ipſe fecit. Idem dicit ſi quis dephendi- vitur in domo alicuius ubi poldra mulier ē. h enim facit adulterium maniſtū. t ita dicit debere intelli- gi. l. capite quinto. ff. d. adul. Hoc vltimum mihi nō placet q̄ iſte non eſt actus. pp̄inquo adulterio. q̄ for- te intrauerat iſciātē muliere ut ſepe repenti eft ſed p- cederet hoc dicitū quando reperirent cum muliere in acitib⁹ venierūs. pinta osculādo uel pſabulādo in loco ſe- creto. t ita videt velle gl. t idē bar. in. d. l. capite qui- to. t ſic lūmito etiā dicit Tho. t. Jo. an. De ſecon- diis iudicij⁹ ſez dubitatis q̄ ſolū ſufficiat ad torturā remittit ibi Jo. an. ad nō. p. cū p̄ dicitū Tho. i. ti. de- noto. cri. s. vt ait. t ſe. t ibi inter cetera dicit q̄ argu- mētu. p̄ſumption. t ſuſpicio. ſunt indicia. al. nō. in. l. q̄. • L. de fal. t in. l. abſentē. ff. de penit. t in. l. i. in. h. de queſtio. cū multis ſi. Ego de his vltimis indicij⁹ t an t q̄ ſufficiat ad torturā. t q̄ ſufficiat viu⁹ indi- ciū t an requirat plura t q̄ indicia ſunt ſufficiētia t an ſufficiat q̄ probet p̄ viu⁹ teſte remitto ad nō. p̄ Bar. in. d. l. ſi. ff. de queſtio. non cū ē veſt qd̄ p̄ſupponeſt di- citus Tho. q̄ quodlibet indicium ſufficeret ad torturā ut nō. p̄ Bar. i. d. l. ſi. pōderat tñ q̄ dicitur Tho. dicit p̄ ſumptionem eſſe indicium t q̄ per indicia q̄ ſo potest co- nūcī de grauiflmo criminē ſi ſunt vrgentiflma. t ſic ſed cōmūnū hunc intellectum poſſent intelligi. d. l. indicia. t iſta glo. in. pp̄iſiſe indicij⁹ ſi mihi pl̄ placet qd̄ p̄e- dixi q̄ illa non ſunt proprie indicia ſed magis p̄ ſuſpicioes violētē t vrgentiflme que babēt indicia- nūm ſducere ad credulitatem t ſic improprie ponit.

An 1597 und naß Puffat ad eadem
An Puffat und naß Krugel pto
Drei und zwölf Pfund Puffat
An Puffat x und zwölf Pfund
Krugel pto

Wit. cunctis & concubis p. i. d. confidit affectus
Or. dypm. & concubis p. i. d. confidit affectus
P. E. quod Quidam adducit ad credulorum

De probatiomibus

v. indicia, in dicta, l. indicia et in dicta, l. sciat. 120
tamen dictum Tho. r. Jo. an. q. satis posset sustineri
nec est curandum de vocabulis ex quo idem resultat
effectus, nā ut dicit Zinno, in. c. quia verisimile, de pre-
sumpt. disputatio de vocabulis est pertinacibus relin-
quendā et vide Bar. in. l. admonendi qui utitur alij
vocabuli s. dicit enī q. per tres vel per quatuor gra-
duis index adducitur ad credulitatem et fidem. Id pro
enī cum causa introducitur per actorem et negatō se
quitur per reum index adducitur in dubitationem q.
non presumit adhuc nec pro actore nec pro reo. Se-
cundo ex aliquo leni indicio vel argumento inducitur
ad suspicionē et hec appellatur suspicio. Tercio si ar-
gumenta insurgunt fortiora incipit opinari et appella-
tur opī, nec tamen sufficit ad fidem et credulitatem sed
parum deficit. Quarto si aliqua magis adhuc exigūs
i causa adducitur ad credulitatem et fidem ita q. index
poterit ferre sententiam. Dic ergo q. in iure habemus
multa vocabula ut indicium, argumentum, suspicio, et
presumptio, et alia appellatar leuis, alia rebemens,
alia probabilis, alia violentia. r. c. s. quibus in. c. lute-
ras, r. c. quanto-j. de presump. Item habemus opī,
credulitatem scientiam, et fidem, nec possumus de om-
nibus illis predictis certam dare doctrinam, sed in-
dex habet ex arbitrio suo examinare an sint talia que
inducere debeant animus suum ad torturā vel semple-
nam vel plenam probationem, et ideo dicuntur i. l. iij.
ff. de testi. s. eius q. nullomodo diffiniri possunt que
sufficiat ad probationem. Si index ex suo ingenio debet
hoc ex multis arbitrari, et vide ibi tex. pulcherrimum
ad idem. c. et litteris. s. e. et. c. in nostra, r. c. preterea
j. de testi. cum similibus. Et extendi me in predictis
ultra quam forte materia subiecta patiar sed non sunt
hec aliena titulo nostro, et aperiū intellectum ad fini-
ta iura, et hec sufficiente hic r. c. *S. Agustini. V. 2.*

Vrauit. Jo. an. sumat hanc decreta-
lem dupliciter secundū glo.

primo sic. Nam in causa matrimoniali pu-
blicatis attestationibus super eodem articulo testes
produci non possunt, et respicit hec sumatio scdm enī
v. partibus publicatam. Secundo sumat sic. Con-
tra dicta testium plurium vniuersis testis admitti nō de-
bet, et hec summatio colligitur ibi quidam alius r. c.
et in antiqua decretali sed mibi he summationes non
placent. Prima enim est contra. c. cum in tua, j. de te-
sti, et contra id qd ipsenet. Jo. an. tenet in. c. series co-
ti. Secunda est de idubio ideo sequendo venū intelle-
ctu sumo sic. Ubi agitur de matrimonio contrahendo
probato ipedimento et publicatis attestationibus alii
testes super defectu ipedimenti admittendi non sunt. I. s.
d. nō. Comunis dñsio secunda ibi quia v. o. 120
qd iponēt hec vba que cōmuniter solent ponī i. istru-

mēto, talis promisit se docturū sen accepturū talen in
vpxorem, denotant enī sponsalia dūtataꝝ de futuro.
B. enī denotant vba b. sequentia ibi cū vellet traducere
r. c. q. p. mo cōtraxerat p. vba de futuro nūc volebat?
trabere p. verba de p̄nti. Aduerte quia si illud v. o.
traducere, denotat factum, i. q. s. facto volebat ad do-
mum traducere tanquā vpxorem tunc notable istud n̄
colligeretur ex tex. et tamen verum in se quia ex quo
verba sonant in futurum vt promitto me docturus vt
accepturū vel desponsaturū vel q. accipiā vel per vba
similia semper contrabuntur dūtataꝝ sponsalia de
futuro. Scis si verba sunt de presenti vt accipio te in
meā vpxorem vel duco te vel per similia verba, hec p
bantur clarissime i. c. sicut ex litteris, et. c. p. j. de spon.
et idem dicit vba sonant verba i. futurum sed sunt execu-
tiva matrimonij quia tunc tacite presupponunt matri-
monium de presenti. Exemplum si dico promitto q.
tenebo te pro legitima coniuge, vel promitto illum i
virum habitum vel similia verba executiva matti-
monij, tunc enim tacite contrahitur matrimonium de
presenti. Lexus est notabilis in. c. ex parte de spon.
Et est ratio quia qui vult cōsequens vult et antecedēs
vt nō. in. c. cum. Q. de consil. de quo plenū in. d. c. *Contra. c. 2. 2. 2. 2.*
ex parte et hec nō. pro instrumentis nuptialib⁹ et vide
quod nō. Jo. an. in summa sua de spon. 120 se
cundo q. in causa matrimoniali allegans impedimentū
ad matrimonium ipedēdū pōt esse testis et sic idē
pōt ee denūciator et testis. Idē puto dicendū in oī
casu vbi non paret, p. iteresse suo b. ad peccatum ipedē
dū q. tunc tollit omnis suspicio falsi, et sic est causa
nō. in q. nō repellitur testis tanq. suspectus, licet vltro
vere et sponte se obtulerit, ad. b. c. in oī negotio, et qd
ibi nō. de testi. ex quo satis pbaet et defendit hoc nota-
bile facit. c. p. j. de spon. 120. ibi. Sim morē. r. c. q.
etia i. c. matrimoniali attendit p̄stetudo, de hoc dic vt
plene nō. in. c. i. de spon. et loquuntur de more sen con-
suetudine que hodie est redacta ad ius cōmune, vt i. c.
fi. de clāde, de spon. et dic vt ibi 120. q. oī nō pote-
rat matrimonium contrahī in qnto cōsanguinitatis gđu.
bodie v. o. pbisitio n̄ excedit qrti cōsanguinitatis vel af-
finitatis gradū, vt i. c. nō dī de p̄san. et affi. et dic vt ibi
120 q. quilibet de populo admitti ad ipedēdū
matrimonium, pbando legitimū ipedimentū, de quo
in. c. fi. qui ma. accu. pos. et in. c. nō. videtur. e. ti.
Ultio. nō. tu sumenis qd dixi i. vltio sumario ex q.
līmitat illud cōmune dictū q. i. c. matrimoniali non
ob. publicatō attestationum quo minus alij testes p.
duci possunt et que sit specialitatis ratō statim vide-
bis, cū gl. Op. et v. q. non obstatē publicatō atte-
stationū possunt alij testes p̄ducī, vt in. c. cū Jobānes.
de fi. instru. Slo. in principio respōdi q. sup. elīdē ar-
ticulio vel directe contrarijs recipi non debent.

b. 2

Dicitur de testis in rem indicata

hic et in d.c. fraternitatis. De testis sed super novo articulo dependentem exprimere recipiuntur. et hoc casu loquitur contrarium. Sed contra hoc iterum opere gl. videtur enim quod super eisdem articulis seu directe contrariis possint testes recipi ut in c. series iij. de testis. ubi probata consanguinitate et publicatis attestationibus recipiuntur testes ad eam improbandam. Si ponit quatuor so. Prima quod illa decreta series non tenet secundum Ulin. sed ut dicit Jo. an. et huius Ulin. hoc dixit olim quando adhuc illa decreta non erat in ista compilatione. sed hodie non posset hoc dicere per id quod habentur. s. in probemio res ecclesiastis superflua sunt. quare ipsi emet. Ulin. postea mutauit in secundo apparatu et dedit al sol. ad illud. c. series. quas ibi referant que communiter non tentur. ideo nunc si ergo hic referre. Secunda so. glo. est quod contrarium loquitur quod impedimentum est probatum ad superandum matrimonium iam contractum tunc enim in favorem matrimonij admittuntur testes ad probandum contrarium. quia est maximum periculum in separando matrimonium legitime contractum de testi. licet ex quadam in se. hic vero loquitur probato impedimento contra sponsalia de futuro quo casu nullum subest periculum si non contrahant. ideo debet observari regula iuris quod publicatis attestationibus tecum. hosti. hanc lec. impugnat quod hec diversitatis. ratio inter contractum et contrahendum reprobatur secundum eum iij. de spon. c. p. d. i. r. h. et i. ti. prox. c. cum in tua. vult forte allegare illa iuria quia peccatum imminet in non proficiente sponsalia finis promissionem maxime ubi iuramentum interuenit ut hic in p. Cal. sequitur glo. dicens ea procedere probato impedimento. scilicet probato non impedimento quod tunc admittuntur testes publicatis attestacionibz ad probandum impedimentum. Ratio diversitatis quod in primo casu non subest periculum si non contrahant cuius sponsalia possint dissolui par casu. de spon. c. h. et i. o. obseruanda est communis regula iuris. quod publicatis attestacionibus tecum. quia cessat ratio exceptionis. sed in secundo casu subest periculum si contraherent stante impedimento. ideo debent admitti testes sicut in matrimonio contracto. et hoc casu procedit dictum Hosti. ut non sit essentia inter contractum et contrahendum. et satis optime loquitur iudicio meo. Et ex hoc non. quod ubi unus inservit exceptivae seu limitative ad communis regulas iuris sit extensio illius iuris per identitatem rationis sua enim que admittuntur testes publicatis attestacionibus loquuntur cum agitur de matrimonio ita tracto iij. de testi. series. et. c. cum in tua. cum similibus. et nibilominus extenduntur ad sponsalias quando subest ratio peccati. allego ad hoc ter. no. qui bene h. probat in c. cui delicta de eis. vt. vel i. vti. Ideo quod cal. sequitur hic do. an. licet enim non nominet. Hic ergo faciendo regula quod ubique in ea matrimoniali similia transire in rem

+ indicata ibi ob. publicatio attestationum et quod ob transire vel non transire in rem indicata colligitur ex hac regula ubique virtus sententie est per partem contra quam sententia remissibile transit in rem indicata. Ratio est quia transitus in rem indicata causatur ex acquisitione prius de re. iudi. quod ad plausibiliter. L. quod et quod in l. ab eo. Ad propositum ergo tam in sponsalibus quod in matrimonio si virtus sententie est remissibile per partes sententia transit in rem indicata et obstat publicatio. Exemplum in sponsalibus quod probatur est impedimentum. possunt enim partes omni sententia cessante dissoluere sine aliquo peccato sponsalia etiam iurata. d. c. h. ita et tacite potuerunt sibi praedicare patiendo publicationem attestationum super impedimento. vel non appellando a simili lata contra sponsalia. Exemplum in matrimonio. si publicatio attestationum est facta vel sententia lata. per matrimonio. ut quod ab auctore dicebatur tractu a reo vero negabat nullo alio impedimentoum allegato. nullum enim subest peccatum si non admittuntur testes de novo ad probandum quod non facit tractu ut possit reus de novo contrahere. et sic potuit sibi tacite praedicare. Si vero virtus similitudine non est remissibile per partes tunc nec similitudine transit in rem indicata nec ob. publicatio attesta-
tione. Exemplum in sponsalibus si probatum non est impedimentum. ut. s. dixi post Cal. Exemplum in matrimonio id est quod in sponsalibus vel si probatum fuit est impedimentum per quod minime venit dissolvi. potest enim probari contrarium non ob. publicatio quod nec similitudine obstat hoc casu quod plus est de re. iudi. tenor. c. lator. et. c. consanguinei. Unde ergo breviter haec materia et multas alias consideramus. quod ubique imminet per se virtus non manifestata nec similitudine transire in rem indicata nec ob. publicatio attestationum quo minus alii testes possunt producere super eiusdem capituli vel directe contrariis. De simili probatur in d. clavis. et in aliis expresso tenit Hosti. ubi dicit lat. et aliud in c. consanguinei. e. t. quod non ob. publicatio etiam in eadem in statu. expresso voluit gl. i. d. c. series. ubi firmat illius in collectu. ad h. c. i. gl. f. i. f. Et adiuvante quod Jo. an. i. d. c. series voluit limitare oia predicta dicit et quod in haec non matrimonio. quod cum alii casis non licet probare falsitate directe probare testium quod hoc est. producere testes super articulo directe per traxio quod non h. ut in d. c. h. de testi. In matrimoniali tamen hoc non licet. ut. i. d. c. c. series. et expressum in c. cui in tua. e. t. Itē in ea matrimoniali super causa super quo deposituerunt testes si non probaverunt poterunt alii producere publicatio non ob. quod in aliis casis non h. Et non. sing. h. virtus quod alibi non probatur h. dictum in eadem in statu nisi per argumenta a filii ut per predictis. Et oia predicta limitatio eo quod stat per matrimonio. Et non. sing. haec limitatio quod non meint alibi legitur. sententia per h. quod publicatio non ob. in ea

testis in matrimonio
et in aliis casis non licet

De probatiōnib⁹

matrimoniali ⁊ p consequens nec sna transit in rem
indicatam in pūndiciū illis. s. qui stat p matrimonio
sec⁹ cōtra eū qui stat cōtra matrimonium qđ ē valde
sing. sed nibil allegat Jo. cal. in. c. series. quē sequit⁹
do. an. qui tenet idē esse i eo qui start cōtra matrimo-
niū vt si allegaret aliquid impedimentū ppetū cū tūc
subsit eadē ro. s. vt enītē pīculū anime. adducit nō. in
c. lator. de re iudi. ⁊ q̄ eque favor est dissoluere matri-
moniū ptra legē dei contractū sicut legitimū p solidare.
⁊ b̄ dīctū plus mībi placet q̄ op̄. Jo. an. quia hec
spālis. pūlīo non ē fundata sup̄ fauore matrimonij p
potius ppter periculū anime. ad hoc nō p Jo. an. ⁊
bostū. in. d. c. lator. vbi dīctū istud. c. pcedere vbi verti-
tur pīculū anime ⁊ apte sentit glo. in. d. c. series. Dico
ergo q̄ sine fīt. p matrimonio sine cōtra habent pdi-
cta locū. H̄o pīmo vide tex. in. c. cām matrimonij
J̄eo. H̄o scōo vide tex. iuncta glo. in. c. i. de pīan. ⁊
affi. Adō tū vñā līmitatōem quā credo verissimā vt
publicatis attestatōibus admittat stans. p matrimo-
nio vel contra ad. pbandū qđ non probauerat alīas
directe cōtractū. pmissa tū aliquālī cāe cognitōe. nō
enī indīstincte ē audiēdus ne hoc faciat vt corrūpat te-
stes. vel cā vexādī aduersariū. vel cā diffīrēdī negotiū
seū illudēdī iudīciū q̄ vbi pīculū māius verti ibi
cantus ē agendū de elec. vbi pīculū. li. vī. facit. c. i. de
fura. calū. li. vi. Debet examinari q̄re istos testes pī
us non pdixerat ⁊ q̄les sunt ⁊ si vider legitimā cām
admittet. alīas sec⁹ nā in. c. cū in tua diocesi. ⁊ in. c. se-
ries. de testi. habuit legitimā cām. pdūcēdī ut ibi nō.
p hoc facit notabile dictū J̄nn. in. c. tenor. d. re. iudi.
vbi idē dīctū in eo q̄ vult admitti post sna appellati-
one non suspēta. ⁊ sic līmitat illa capitula. lator. tenor.
⁊ consanguinei. ⁊ p b̄ babes declarata multa iura et
verificatam hanc scōam lec. glo. Tercio glo. ponit
tertīa soln. q̄ in. c. series. non potuit reus ex articulis
productis p ptem informari sup̄ pbatōne contraria
q̄ posuit articulū nūmis generalē ⁊ pīsum q̄ illi erāt
psanguinei sed testes denērūt ad spālitatem ponen-
do a. ⁊ b. in pīmo gradu. vñ vīsīs attestatōibus fuit
instructus sup̄ probatōne cōtraria. ideo admissus fuit
post publicatōem q̄r̄ non ē sibi imputandū q̄re pī
non probanit. S glo. non pīstit in hac solutōe dicens
q̄ ex quo pī dīctū illos cē consanguineos satis potuit
pī. pbare pītrātiū. Sed certe glo. male reprobat hāc
solutōe. q̄r̄ diffīllīmū ⁊ ppe impossibile ē probare
q̄ alīni non sint psanguinei nisi. pbatō psanguinita-
tis refringat ad certas psonas q̄r̄ tunc indīrecte pōt
pbari pītrātiū ⁊ lī becc. nō sit necessaria. ad. c. series
q̄ spāle ē in matrimonio tū in se ē vera ⁊ valde nō. et
eam tū J̄nn. in. c. ex tenore j̄. de testi. vbi latuſ attīn-
gam Quarto so. glo. q̄ hīc. pducebas vñ testis cō
tra pbatōem plurī sed hec sol. est indubitableſ ⁊ s

modico semīret. Extra glo. ponunt̄ due alle lec. q̄
nūbil valēt. ideo nō curro recitare tene scōam lec. deda-
ratam ⁊ suppletā vt sup̄ ea dīxi. *S. Donatīa Orat.*

Ost cessionem. ras ordinarij
pbatō q̄s excōicat̄ nūlī pītrātiū doceatur. ita
summat̄ Jo. an. verūtāne hec summatō nūmis gene-
ralis ē vt patebit ex j̄. dicēdī. ideo summo sic. Si p
literas ordinarij. pbatō q̄s excōicat̄ a. pīcuratōe repel-
litr. b. d. Et hec summatō pīuenit textū ⁊ tī. ⁊ nullā
patī calūniā. Nam do. an. summat̄ aliter ⁊ ei⁹ sum-
matio nec cōgruit titulo nec attīngit pīncipalē mate-
riā. c. dīctū enī sic pīcuratōe excōicatus tempore as-
sumptōis mādati ab agendo iudīcialiter repellit. hec
summatō pōt̄ cōgrueret tī. de sen. ex. vel tī. de iudi-
cū. nullā mentōem faciat de probatōe maxime que-
fit p literas sup̄ quāz effectū pīdet pīncipaliter p-
līpa ⁊ subtīlis materia bū. c. ideo tene pīcedēs. H̄i
dīt̄ cōpendiose i duas pītē. in pīma pīnīt̄ repulsiō
nīs cām. in scōa repulsionē. ibi ipm. H̄o ibi iudīcī
ordinarij. q̄ non solū literē pīpoz faciūt fide maxime
in sna excommunicatōis. vt in. c. cure. xi. q. ij. ⁊ i. c. i
detra. ⁊ pa. sed etiam literē cīnīslīber ordinarij. ut b̄
b̄ enī v. ordinarij. non solū pīprobēndit pīpos qui
sunt generales ordinarij. de offi. or. tū pīps. li. vi. t. c.
i. c. n. sed etiam inferiorēs ⁊ spāles ordinarij. vt est
tex. iuncta gl. nota. in. c. ordinarij. de offi. or. li. vi. fa-
cīt. c. cū ab ecclīaz. e. tī. quod sentiūt hīc cōmūnītē
doc. quod ē nō. p dispositōib⁹ faciēt̄ mentōem s̄
ordinarij. Et nō. ex hoc ⁊ ex tex. q̄ quīlīt̄ habens
ordinarij potestatē pōt̄ dīci iudex. Ex quo infero
q̄ poterit sna iurisdictōem iudīcialiter seū in figura
iudīcī exērcere. ad hoc quod nora. in. d. c. cum ab ec-
clīaz. dīxi plēne in. c. cum contīgīt. de fo. compa.

H̄o de v. standū. q̄ lī cōmūnītē ponat̄ vt dif-
ferat ab eo qui sedet. hīc tamē ⁊ in multis alijs locis
ponit̄ pī fide adhibenda quasi non sit ultra querēdīz
seū. pīcedēdī sed illis standū ⁊ quīfēdū. aliquā
do aliter pīnīt̄. vt in. c. intelleximus. de iudi. cīlī.
H̄o q̄ plēna probatōe pīt̄ reprobari. pīcor. c. tercio
loco. s. de. pība. t. c. cum Johannes. de fi. insīm. t. l.
cū pīcībus. L. de proba. vide qđ nō. glo. in. c. ferz.
l. dī. ⁊ quod nō. in. c. is qui j̄. de spon. Nota q̄ ex
cōmūnītē repellit excommunicatōm nedum a be-
nēfīcioz ecclīaz. a dēfītōe. j̄. de cle. ex. mi. po-
stulatōi. nō. ⁊ le. in. c. cū bone. de era. ⁊ qualī. Itēz ab
honorabilī officio ⁊ publico. in. c. decernīm̄. de sen.
ex. li. vi. sed etiā ab officio vīlī ⁊ onerōlo vt ē officium
pīcuratōis. ad qđ etiā infamēs saltē de iure cīnīlī pro-
mouēt̄ insī. de excep. i. fi. dīxi plēne i. c. imperatōrū.
de iura. calū. ⁊ b̄ i odiū sūi q̄r̄ possīt̄ esse sibi vīlī Itē
vt facilī resipiscat ⁊ vt enītē alioz pīculū i pīmūtōe

b. 5

Episcoporum p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e

ut in c. pia de excep. li. vi. et bene no[n]. ex isto tex. q[uod] ex
comunicatio episcopis tpe assumptois madati nedu[er] re
pellit ab exercicio procuratois. Et etiam reddit eum incapa
cem ut nulla p[ro]p[ter]a etiam in habitu trahat i[us]cundem sicut i[us]c
simili impedit acquisitionem beneficii ecclesiastici et aliorum
officiorum publicorum dictis iuribus statim alle. Et no[n]
ex hoc et ex tex. q[uod] procurator d[omi]ni habere officium et largo
modo quodlibet ministerium quod necessario est explicandum
per dicti officium ut probatur in c. cu[m] in circuitis. s. inferiora. d[omi]n[ic]a. elec.
s. iusto. c. i. de p[ro]p[ter]a. li. vi. et dicit Tullius officium esse
quod nasa aut legibus necesse est adimplere. et d[omi]ni summa[re] Jo.
cal. ab officio q[uod]li officium. sed propter simonis decorum
mutata est litera in eo. vel dic q[uod] d[omi]ni officium ab officio
pro contrarium q[uod] officium nemini d[omi]ni officere seu est dannatio
sum. de elec. cu[m] no[n] deceat. li. vi. facit. xiiij. q. v. denique
sicut lucius d[omi]ni a lucere per contrarium. et hec no[n] propter
statuta facientia mentionem de habentibus officium

Ultimo no[n] ibi assumpsit et ceterum q[uod] ad h[abitu]m q[uod] aliam offici
um valide acquirat requiri capacitas p[ro]p[ter]e nedum
tpe dilatationis et etiam tpe assumptionis q[uod] eo tpe ins
libi acquiritur in re. d[omi]ni p[ro]p[ter]e. si tibi absenti. li. vi. p[ro]p[ter] h[abitu]m
tex. in simili in s. in extraneis. insti. d[omi]ni here. qua et
differetia. Si ergo tpe collatois seu delatois beneficij
seu officij q[uod] est habilis. sed tpe acceptationis est inhabili
lis nihil libi acquirit ut hic. Ideo eccl[esi]a ut in c. si eo
tpe de rescrip. li. vi. et iij. super gl. si. aliqd dicam. hec
sufficiant. p[ro]p[ter] notabilib[us]. Cenio nunc ad apparatum
et scias q[uod] h[abitu]m et communiter h[abitu]m in materia. pl[ac]as et difficulte
nitar abbreviare et declarare quantus potero et principali
ter dimit in duas p[otes]. In prima tractat de si
de adhibenda litteris iudicium tam ordinarioq[ue] q[uod] dele
gato et arbitrio q[uod] sunt quasi iudices. l. i. ff. de arb.
et ista p[ro]p[ter] expedie cum gl. i. Secunda p[ro]p[ter] tractat de
effectu excitationis circa procuratois officium. et ista ex
pedietur cu[m] glo. iij. Cenio ad primas p[otes] et q[uod]
q[uod] hic adhibet fides litteris ordinarioq[ue] in p[ro]banda ex
coicatione nung[ue] istud sit regulare in alijs actib[us] pro
bandis. H[abitu]m. i. alle. primo q[uod] sic secundo nunt probare
p[ro]trarium. tertio ponit tres opinio[n]es. Ego ultra gl. ponam
sex. et sic erunt. ix. op[er]i. adjiciam. p. x. q[uod] mihi breuissi
me videbile. et q[uod]m[od]i materia satis difficillima est et male
p[ro]p[ter] tex. declarata. recitabo. et dictas op[er]i. ut quisq[ue] stu
diosus cui ingenij talentu de' contulit possit melius veri
tatem discernere. et primo expedi in iudicib[us] ordinario[n]is. motu[n]a ad utr[um]q[ue] p[ot]em patet ex glo. et op[er]i. iij. reci
tandis. et incipiendo ab op[er]i. gl. Prima fuit op[er]i.
Hugo. dicentis q[uod] semper statut scripture sigillo episcopi si
gillate quia vicem habet publici instrumenti per iura
in p[ro]m. glo. Hanc op[er]i. secundis est hosti. et multi alii
dicentes q[uod] litteris episcoporum et aliorum ordinario[n]um cre
ditur sigillatis eorum sigillis. pro hoc istud. c. et iij. de
f. instru. c. iij. et alia iura hic allegata in p[ro]m. glo. et in

c. penul. de pur. cano. et dicit hosti. mirandum de te
nentibus contrarium. nam si officium tabellionis credi
sum forte vili et abiecte p[ro]p[ter]e facit scripturam antea
cam multo fortius officium episcopalis dignitatis et ordi
nis cum in sua consecratione soleniter p[ro]fiteatur et inter
se canones scrutatur. sicut ergo creditis instrumento ta
bellionis cu[m] testium subscriptione. sic et form[ula] credidit
est litteris episcopi cum sigillo eius fides episcopi videatur p[ro]pon
derare fidei tabellionis. de f. instru. c. pe. et vi. Facit
et quasdam alias p[ro]sterniones ad. c. q[ui] iij. co. q[uod] videt
sue conclusioni obstarere. R[esponde]t q[uod] loquitur qui littere
non apparent si gillo episcopi sigillate. sed ipse viva voce dic
q[uod] ita processit vel loquitur secundum eundem quia iudeo hoc
extendit in cartulario manu publica seu p[ro]p[ter] deos viros
ydoneos non cunctos. sed hic loquitur quia apparent li
tere sigillate. non ob. secundum eum aliud motu q[uod] dignior
est viva vox. cui non creditur etiam si esset episcopus ut i. c
placuit. et c. si cni. viij. q. iij. quia illud est verum quia con
trarium probatur per plures iij. de testi. et a nobis
vel dicit respondendum per nos. s. c. tertio loco. q[uod] dicit
q[uod] non semper viva vox est dignior ut ibi no[n]. nam
videmus q[uod] viua voce tabellionis no[n] creditur et tam in
instrumento ipsi[us] sic. ita nec viua voce episcopi. sed ipsius litter
ris sigillatis sic. sed hec op[er]i. que habet q[uod] indifferet
credatur litteris episcopi. et aliorum indicium si gillatis comu
niter reprobat p[ro]p[ter] doct. notites diversitate iter scriptu
ram publica manu p[ro]fectam et literas sigillo episcopi sigilla
tas nam ut dicit. Jo. an. si instrumentum fallo scribat
sub nomine notarii hoc facile per comparationem literarum
decipendi poterit. sed si vero sigilli furtive subtrahantur
falsis literis apponantur p[ro]bat. vii. cum facile pos
sit a cancellario forsan dormiente surripi sigillum. a nota
rio vero impossibile est surripi actu[us] scribendi salua pa
ce hosti. videt notanda differencia inter notarii et episcop
i seu alii ordinarii. It[em] secundum Jo. cal. officium tabellio
nia est scribere non ergo miru si sue scripture creditur
no[n] sic iudicis. q[uod] officium iudicis no[n] est invenit ut scri
bat licet quinq[ue] scripture auctoritat[er] p[ro]fessit. iij. de f. instru.
c. pe. et vi. nec sequitur p[ro]fessio auctoritat[er] ego
sue scripture fides est adhibenda. ista enim sunt diversa
aliquid facere vel facto auctoritat[er] p[ro]fessare. unde i
pp[ro]p[ter]o facto quis no[n] potest auctoritat[er] p[ro]fessare. in de
c. et si una. de re. eccl[esi]a. non alie. l. i. ff. de auct. pref. et tu
men potest nomine. p[ro]p[ter]o contrahere et sic actu[us] facere
Ad decre. penul. de purga. cano. quaz all. hosti. Re
spondet cal. q[uod] ibi non d[omi]ni q[uod] illi relationi stetit super
illis que in ea continetur sed non apparebit de p[ro]trario
vni p[ro]p[ter] illis presumebatur. iij. et q[ui]m. It[em] ibi statut relationi
contra producent. et loquuntur delegatis de quibus
est dicendum ut iij. subiectetur ex quibus apparebit in
tellectus illius. c. et decre. cum a nobis iij. ni. px. quam
hosti. et multi alii adducunt ad illum op[er]i. probandum

Secunda p[ro]p[ter] glo. Nomina et alia

Dicitur D[omi]n[u]s p[ro]p[ter] f.

Emendatio p[ro]p[ter] adhibenda
in ordinario et p[ro]p[ter] arbitrio
qui p[ro]p[ter] q[uod] iudicis

Primo p[ro]p[ter] adhibenda

D. B. 1. 1. fol. 10v

De probatiōnib⁹

facit pot⁹ cōtra exponēdo seu intelligendo illū v. nec
dō notari⁹ ut ibi intelligit Znn. vel exponēdo dictōem
nisi p. opis. vt quidam ibi exponuit ut ibi in glo. t su
per ea. Tiel secūdo potest intelligi in casib⁹ spālibus i
quibus literē iudicū faciūt fidē de qbus j. t ista re
sponsio m̄dior ē t. pcedit sine impropriatōe aliqua d
quo dices plenī in. d. c. cū a nobis. Decr. h. de si.
instru. etiāz facit pon⁹ ptra si recte intelligat. nā tēx.
ibi tacite loquit⁹ dō sigillatis literis habētib⁹ subscripti
onem seu inscriptōem testū līcet testes sunt mortui.
alīa iūra de quibus hic in prīm. glo. loquit⁹tūr i casib⁹
spālibus de quibus dices. ix. t. x. opis. t hoc quo ad
primaz opis. Secūda opis. suis quoūdam scđz gl.
tenentū fere oppositum prime opis. scz quia carte seu
instrumento quantūcunq; sigillato non credatur nisi
sit redactum in publicam formā in aūc. vt nulli iudic.
s. si quis vero. t in. l. in donatōnib⁹. L. de dona. nīsi
saltem duobus concurrentib⁹. s. q̄ habeat subscripti
onem testū t q̄ ibi desit vīs tabellionis ar. xvi. q
iij. potest. t hanc opis. tenuit bar. byspanus addice
bat. l. iij. s. sinantē. L. de arti. Fallit scđm cū si lutte
re essent redacte in actis p tabellionē. d. l. in donatio
ne. j. de si. instru. c. inter. Tiel si habeat testū subscripti
onem. xvi. q. iij. potest. v. hic autē. t. l. in pfectiōn.
L. de anna. excep. Ulin. etiam secutus fuit hanc opis.
excipiebat tam en tres casus. s. cum littere epī habent
sigillum capituli. per. c. statūmus. p. p. q. iij. de decr.
cum inter. vel quando apparent sigilla plurim⁹ epōz.
de deri. pere. c. i. vel cum ordinarius delegat cām per
suas litteras q̄ iudicium redictrit in iudicū. l. inter sti
pulantes. s. i. ff. de ver. oblī. Hec opis. mībi nō placet
nec video eam approbari a doc. videtur enim mībi q̄
sit contra istum tex. t tex. c. i. de trei. t pa. t. xi. q. iij.
cure. vbi creditur litteris solins ordinarij nec aliquid
dicitur de subscriptione testū seu sigillo capituli vel
de defectu tabellionis. ad idem. c. i. de scri. ex. li. vi. et
c. ad probandum. de re iudi. que omnia pbant dō sen
tentia excommunicatiōnis. multaq; alīa iūra reperiunt
super alijs actibus vt. xiiij. d. c. i. t. c. si ep̄s. t. p. p.
q. iij. c. i. iij. t. iij. de tempo. ordi. nec ep̄i. cum multis
si. Item exceptiones Vincen. sunt nimis generales
vt indifferēter creditur litteris sigillatis epī t capituli
seu plurim⁹ predatorum cum hoc nullib⁹ caneatur ex
cepta autē pape. de pba. de līs. t iūra allegata. per
eum loquit⁹tūr in casib⁹ spālibus vt. j. dices. Ter
da est opis. glosatori⁹ nostri distinguētis inter iudicia
lia t extra iudicia lia vt primo cām non creditur sigil
lo epī seu alioz iudicū nīli habeat testū subscriptōem
p. c. qm̄. j. co. Tēdo casu credit̄ pfectim in sua exco
municatiōnis. vt hic t in iurib⁹ pāl. in gl. vsq; ad si. t
bec fuit opis. Zn. an. t vide gl. i. d. c. cure. hanc opini
tewit Znn. hic videt tamē primo dispare in iudici

alibus. sentit enim per. c. qm̄. j. e. q̄ in eis nō credat
litteris iudicis etiam cū subscriptōe testū. sed oportet q̄
acta sint descripta per notarium vel duos viros
ydones. per. d. c. qm̄. Postea in alia gl. videt̄ rece
dere in totū iudicio in eo. ab hac opis. gl. magis i ex
tra iudicia lib⁹. dicit enim sup v. p litteras. quodā tene
re q̄ hodie nō crederet istis litteris de qbus in repān
tūtū ut quis vitetur in iudicio tanq; excommunicatus p
d. c. qm̄. nec ē ptra d. c. cure. xi. q. iij. q̄ ibi hī cū nō
dī q̄ vitetur per tales litteras in iudicio sed in ecclia
tūtū q̄ non est hoc eis preindiciale s̄z salutifēz t medi
anale dūmodo non cōtempnat. iij. q. i. multi. per quod
sentit q̄ si ep̄s mandat excommunicatum a se in iudicio
vitari litteris suis nō parebit s̄z oportet q̄ aliter doce
atur de excommunicatiōe secus si mādet eis vitari extra
iudicū. ex hoc videtur sentire p rōnem suā q̄ hīc epī
etīa de gestis p se extra iudicū nō creditur i que pre
iudicium alterius. Alij v̄ hic refert Zn. an. circa arti
tūculum excommunicatiōnis ponunt aliam limitatiōem
videlicet q̄ tē ep̄scopi⁹ pbant excommunicatiōem ope
ritam in vim dilatorie s̄z non in vim peremptorie. Ihu
ius diversitatis ratio ē q̄ nūmis afficit seu ledit pmo
mō opposita q̄ scđo. vñ pmo mō arta excipiens ad
probādu infra octo dies. secūdo vero cām debet dari
tempus longi⁹ vt nō. in. c. pia. de excep. li. vi. facit qd
le. t nota. in cle. vna. de excep. Zn. an. non videtur b
placere sed potius esset distinguēndū scđm cū in for
ma littere. vt si sit pure testimonialis ei non scđt vt q̄
ep̄scopus ad petitōem p̄is. scribit enim q̄ excommu
nicavit talēm si vero sit. p̄nulgatoria sententie tunc cā
stēmr. ad priam facit quod nō. iij. q. ix. testes. Hec
opis. tercia non videtur vera vt indistincte credat̄ i extra
iudicia lib⁹. corruit enim ex rōnibus. s. alle. ptra pī
mam opis. graue enim esset dicere q̄ ep̄scopus p suas
literas suos sigillos sigillatas possit nocere cuicunq;
scribendo vt vult t facit apte cōtrarium illud. c. iij. de
si. instru. intelligendo vt. s. Item aperte facit in cōtra
rium mens. c. qm̄. j. e. licet enim illud loquat⁹tūr in iudic
ia lib⁹. idem videtur in extra iudicia lib⁹ in quibus
possit quandoq; iminere maius periculum q̄ in iudic
ia lib⁹. ergo idem dicendum. ad hoc quod nō. Zn.
an. in. c. dispendia. de rescrip. li. vi. in novella. t q̄ in
iudicio quasi contrabūtūr. l. iij. ff. de pecul. si ergo in
quasi contractib⁹ non creditur litteris epī seu cuiusli
bet iudicis. vt. d. c. quoniā. scđm vez t cōmūnem id
lectū. ergo multomirūs in veris cōtractib⁹ i quib⁹
minus exuberat potestas iudicis. t nō hanc rōem q̄
nemo tāgit q̄ meminerit t satī virget ptra pīmā t istaz
terciā opis. qd autē dicendum respectu excommunicatiōnis an
p̄bet per līs qualescuq; t q̄litteras opponant j. dicas.
Quarta opis. ponitur hic p goff. t pe. dices
per iūra allegata. in secunda parte glo. q̄ ep̄o. aliquid

b 4

Quarta opinio

Diversi
Diversi

Sed episcopo publico aliquo
metamorphose ut credatur
Suffraganeo pro

Quod Suffraganeo credatur

Suffraganeo

In aliquo anno regni
episcopi Suffraganeo
Suffraganeo

C. S. b. A. b. pl. 9
Episcopo Suffraganeo
fam. Etat f. suff.

contentiose dicentur et testimoniti se partem non creditur si aut aliquid scribit iure ordinario tunc creditur sibi ut indici de eo quod sit coram eo vel per eum, ut in d. c. cure, hec opus cornut p. c. qm. j. co. et p. supradicta. Itet ipemet Hoff. in. q. viiiij. ut hic refert Jo. an. tenet idem quod hec glo. quod etiam videtur tenere spe. in ti. de. pba. s. fi. v. x. ibi enim refert curiam tenere non credi sigillo episcopi nisi sit authenticum, de fi. instru. c. ij. et de sen. ex. cu. me dicinalis. li. vi. et de fi. instru. cum dilectus. et hic. vii. dicit sigilla episcoporum et officialium suorum et principum abbatarum exemptorum et notariorum iurisdictionem habentium fidem facere etiam in negotiis alienis. Inferiorum vero non nisi in eis que sunt sue iurisdictionibus. et dicit hoc placere Iann. de fi. instru. c. i. t. h. Non bene hanc opus. iuncta opinione. hosti. in practica sunt enim viri magne auctoritatis sed profecto hec non videtur indistincte vera per rationes superius tactae. et non tangendas. nec est verum quod Iann. hic simpliciter tenet ut ipse allegat imo ut patet ex dictio suis in. c. i. de fi. instru. posuit in hoc treo opus. quas etiam hic recitat Jo. an. et statim per ordinem dicat sicut. s. pollicitus fui. Quinta opus. ponit per Iann. in. d. c. i. ut colligitur ex primi. mag. glo. quod littera dicit autentica quoniam hinc sigillum autenticum cum subscriptione testium nisi in leuib. in quibus creditur sive subscriptione testium cum non sint multa preindicialia. xi. q. iiij. cui re. lxxij. et lxxvij. di. p. totum. xcviij. d. c. i. t. h. ar. xcviij. d. nobis. sed hosti. ibi dicit quod aliqua ex eis sunt preindicialia multa et in aliis ex his requiriunt plura sigilla. d. cle. pe. c. i. Hec opus. Iann. indicio meo multum est. ppinqua equitati et veritati. ut non latius dicatur.

Sexta opus. ponit per eundem Iann. in loco statim allagato in medio illius glo. ubi dicit quod an credat sibi abbas vel archidiaconus vel aliorum platorum de his que extra iudicium sunt et quantu eis credat. et usque ad quas summam et inter quas gressus totum relinquit consuetudinem et consuetudo tales scripturas publicas facit de fi. instru. cum dilecto. L. de eman. i. i. t. h. q. iiij. conque stus. nec ob. secundum eum hoc. c. t. c. cure. t. c. i. de treu. et pa. quod per dictum spallia in sua excommunicationis participationis periculum. de rap. c. i. alias constat quod episcopo vel alteri dicenti tale sententiam dedit vel citant non creditur nisi aliter probetur. t. c. qm. Non bene quod sentit. c. qm habere locum universaliter cessante consuetudine. hec opus. quatenus videtur se fundare super consuetudine ut alter littere non probetur possit procedere in multis praedictibus. secus videtur in leuib. et sic concordabit cum procedenti opus. alias non est vera cum in multis leuib. credat litteris platorum cessante etiam consuetudine ut. s. dixi et latius. t. c. Septima opus. colligit ex dictis Iann. in similis glo. pal. ubi dicit quod credit litteris consuetibus platorum de his que ratione sui officij facere debet vel potest ut archiepiscopo vocanti suffraganeos ad consilium vel ad alium

suffraganei consilium. xvij. d. si episc. lxx. d. n. de be. vel in subsidiis extraneos quos etiam vocat similes citat episc. viij. q. i. pontifices. vel cum capitulare vocat canonicos. de elec. cum inter universas. et in. c. statutis. xij. q. iiij. t. c. cure. palle. t. lxxij. di. p. totum. Itet credit quoniam secundum eundem Iann. ad officiis scribentibus non spes vel in litteris testimonialibus. de ordinibus vel monachis alicuius. de cle. pe. c. i. Itet i. procuratore ad imperium et contradicendum constituto et in omnibus aliis ubi nullum vel modicum praedicium alii generaliter nam in predictis casibus et si non constet sigillum eorum esse qui sorbunt vel etiam si homines modice auctoritatis scribat creditur eis secundum Iann. in palle. c. i. in se de fi. instru. Ad duce quod per finem glo. sive potest restringi id quod. s. dixi. in primis. huius opus. ut intelligatur hec opus. in his que sunt modicae praediciae et non in aliis. Iann. spectat ad officium suum. et tunc concordabit cum prima opus. et manifestabit eam et non notabitur de tanta diversitate. attamen ipsam et Iann. in. c. ij. de fi. instru. in medio pone colitur. videtur multi a predictis discrepare dicentes quod sigilli in predictis praedictorum ab episcopo non creditur nisi hoc habeat consuetudo. d. c. cum dilectus. de fi. instru. nisi forte habeant iurisdictionem quod tunc in his que sunt sue iurisdictionis instrumenta cuiuslibet iudicis ordinari vel delegati reputaretur autentica. ar. t. de testi. cum a nobis. hec opus. posset saluari et reduci ad precedenta istud ligendo instrumenta habeant testium subscripti onem vel in casibus spallibus in quibus procedit. c. a nobis. sup quo se fundat Iann. alias redargueretur de prioritatem quam eum ergo hosti. recutere habet ad opus. sicut. de quo satis in prima dictum fuit. Octaua opus. posuit archi. in. c. ut arca. de elec. li. vi. t. n. q. i. placuit. quod litera episcoporum non probat nisi habeat subscripti onem vel nisi hoc habeat consuetudo. Ad hanc opus. videtur bic accedere Jo. an. qui dicit quod requiret subscriptio testium et videtur velle quod subscriptio debeat fieri manu ipsorum testium subscripti onem quod alias per subscripti onem non esset plene prouisum fraudis. cum posset apponens furtivum sigillum subscribere sive inscribere testes nunc mortuos tempore date ipsius scripture vivos. et sic non posset reprobari. ad hanc quod nota. in. c. ex tenore. de testi. Nonna opus. est Jo. cal. hic qui dicit se credere litteris episcopi vel cuiusvis ordinari etiam sigillatis si non habet testium subscripti onem non credit. Et si sigillum est autentum et habet testium subscripti onem bene creditur et hoc p. c. i. de fi. instru. inducit ut. e. p. rationes allegatas per hac parte. Fallit quod dictum est non credit secundum eum in quibusdam casibus. primo in leib. et non praedictis vel cum scribitur de mortibus et ordinibus clericorum et huiusmodi de quibus. s. In dubio tamen an sint leib. vel ne discernat index discretus secundum et non si cuius sunt littere quod esset suspectus. facit

V. off. M. f. 8. v.

De probationibus

¶.i.c. p̄terea. et. c. in nostra. Item fallit secundo l
excommunicatione ut hic et similibus et hoc in litteris
pmulgatōris. quid aut̄ in testimonialibus multum
instat cal. tandem in si. videtur tenere generaliter q̄ n̄
probant salvo cōsuētudine et salvo leibus et non p̄
indicialibus. Tercio fallit cōtra pdicentem vel sigilla
cōcedentem. j. de solu. si quorūdā. ff. de pos. publīa.
i. q. vij. quotiens. de. p̄. de. i. Quartus casus cum
hoc b̄ loci cōsuetudo. d. c. cum dilectus de si. instru.
alias dicit tenendum litteras quorundā ordinariorūz
nō. pbare sine testium subscriptōe et hoc p̄derat tex.
c. h. de fide instru. ybi tex. voluit. p̄uidere nō solum lo
cōdīcī est vīs tabellionū ut per eos cōficiant̄ instru
menta. b̄ cō testium subscriptione. sed etiā locis ybi si
est tabellionum vīs ut apponat̄ sigillum autēcīq; m̄
cum testium subscriptione. Item ponderat. c. quotā
j. e. ybi duo viri ydonei equisparans fidei tabellionis
cuīs scriptura sufficeret quo ad acta sine testium sub
scriptōe. ut ibi nō. quasi velut dicere. L. q̄ iudicī no
luit credere b̄ idefecū notarij voluit duos viros ydo
neos et tacite videtur velle q̄ cum subscriptōe duoz
testiū credetur scripture iudicī sigillatē quod etiam
nō. in. d. c. qm̄. et satis placet mībi p. d. c. h. t. p̄. c.
qm̄ in si. Et aduerte q̄ hec op̄i. cal. respectu regule vi
det̄ incidere cū op̄i. archi. nec loquitur dare an requi
rat subscriptio manu testium si aut̄ voluit. Jo. an. An
vero sufficiat inscriptio facta p̄ scribent̄ litterao seu
instrumentum quanq; do. an. hic dicat. Jo. cal. tene
re q̄ sufficiat inscriptio. p. c. h. de si. instru. t. c. i. de. p
ci. sed ego nō video q̄ Jo. cal. hoc aperte dicat ymo
potius posset innui p̄trarium ex verbis suis cū vtatur
v. subscriptione. ipse tamē. do. an. videt̄ transire cū illa
op̄io. ut sufficiat inscriptio. t. idem do. car. Antequā
annectam quid sentiā in hac materia pmittā vna deci
sionen rote satis vtilem in practica licet ex toto non
placeat. ut. j. dicam. et q̄r multa dicta possūt ex ea col
ligi serū. ppria yba ipsius collectoris. Fuit enī obli
tatum iter eos vīru credatur litteris episcopi solo suo
sigillo sigillatis sine tabellione et testibus sup̄ resigna
tione ex causa pmutationis facta in manib⁹ suis t p̄
ipsum admissa et collatione subsecuta. et licet in hoc
dubio possent fieri multa argumenta et allegari pro t
cōtra. de quib⁹ in isto. c. tamen attenta generāl con
suetudine tocius orbis qua reputat̄ sigillum episcopi
autēcī quā etiā seruat pallacium apostolicum in
bis que spectat̄ ad ipsius officiū et que iter suos sub
ditos extra causam eius propriam fidem facit dūmō
non p̄cedat ut index q̄llā tunc securis. ut in. c. qm̄ con
tra infra eo. t. c. cum a nobis. j. de testi. fuit p̄ omnes
dominos determinatū t p̄clusum q̄ in cā. p̄dicto līc
ep̄ifaciant plenā fidem dūmodo p̄dicta omnia in sua
līa cōtentā corā eo t p̄ cū vno et cōdēt̄ p̄fecta t p̄ple

ta existat alias non facerent fidem nisi de vītimo actu
suo vel ptium. put̄ nō. p. Jnn. i. c. qm̄ prealle. Ratio
predicte conclusionis pater p. s. dicta. q̄ omnīa t fin
gula premissa spectant ad officiū suū et inter subditos
suos ex iudicium p̄ eū expeditus de renū. c. admonet.
de re. p̄. quesūt. et. c. l. c. t. l. vi. Idro qua cōda
sione faciunt expresse nō. p. Jnn. et hosti. in. c. i. et. s̄j
de si. instru. et p̄ llōstī. hic non ob. stīne pallaciū quo
cauctur q̄ non creditur litteris episcopi p̄tra apostoli
cum impetrantem in quib⁹ episcopus diceret se pri
mo p̄tulisse beneficium quā papa seu executor hoc cā
contingit nō q̄ sigillum eius non sit autēcīum. q̄
ymo est ut predictum est sed propter fraudē que time
tur quia sepe ymo fitquēt̄ accidit q̄ episcopi vel coz
cancelarij cōtra apostolicos impetrantes anticipant
data. et quia frans et dolis nemini debent patroc
nari et vt malichjs obvīcō rescrīp. sedes. t. c. t. teno
re. ff. de rei. vē. infundo. et ē istud i pallacio apostolicō
in ventum in quo etiam seruat̄ q̄ litteris episcopi in
cā propria fides nullatenus adhibeat. L. ne q̄s īsta
cā. in rubro et nigro. et. iii. q. iii. s. nullus. b̄ in hoc ca
si vīz vltimae collationis facete per episcopū cōtra apo
stolicum impetrantem quodammodo episcopus vīd̄
facere testimoniū in cā propria ut ipse collationē suam
ppriā factā forsū i psonā fratris nepotis vel consan
guinei aut familiaris collationis apostolice facete alteri
p̄sonē sibi extrance p̄ferret et ita solebat semp̄ dicere i
cōsilij. reūrendissimus parer do. de sonato sancte
romane ecclie cardinalis dū erat in rota. p̄terea etiā
posset assignari alia ratio dīversitatis quare in p̄mo
casu credif̄ litteris episcopi et nō in secūdo. q̄r in p̄mo
cāu nō p̄t fieri collatio alteri q̄ pmūtati. p. de. vnam
de re. p̄mu. t sic quodammodo illa collatio ē necessaria
q̄i de necessitate iūis nō p̄t fieri alteri. In secūndo
vero casu ē locus gratificationi. t p̄t cōfēri cū vult.
vt. le. et nō. de p̄bē. relati. t. c. tibi q̄ de rescrīp. li. vi.
b̄ plati modernis rēpōzib⁹ plīe sequētes carnalitatis
affectū q̄ iudicū rōnis sepe ex inordinata affectione
pmouent suos. de p̄ben. c. graue. t machināl omnia
fraudes quas possunt cōtra apostolicos impetrates
de renūcīa. c. h. ll. vi. et de concess. p̄bēn. c. i. e. l. hec
sūt yba illi⁹ decisionis que est in ordīne. xxii. In qua
vidēt velle domīni q̄ etiā i p̄indicialib⁹ credit̄ lītis
episcopi sine subscriptōe i spectantib⁹ ad officiū suū
t in hoc vīd̄ accedere ad septimū op̄i. s. recitatam et
deniareb̄ op̄i. archi. Jo. an. t. L. de quib⁹ nulla
faciunt mentionem t multa alia possunt colligi et di
cīs ipsoz que. j. statī p̄derabo. Ego vō licet iter
tatos t tales doct. nō deberē calūmū apponere tū t
nō captiuem intellectum et vt maiorem viam posse
ris ad veritatem inveniād̄ p̄beam. pono pro te
cīma opinione. vnam conclusionem respectu.

francs. & Dolys. monimi 83
parvomaz

Augst. p̄pō. t. 1. 2. 3.
abob. mbo. mon. mon. mon.
ad. off. p̄mon. p̄mon.

L. p̄. p̄. o. o.

Dico duos et rem
Genuo alia, misa +

No. 27. Ques.

pro. d. c. h. de f. instru.
p. g. l. l. sigillo. autem

Ex. R. p. g. l. l.

prolificatis materie non longa sed copendiosaz unde
cum coprehendente que talis e. Litteris episcopi seu al-
terius ordinarij autentico sigillo sigillatis et testium.
subscriptoz manu ppria roboratis credita in specta-
tibus ad officium ligantibus quaz in alienis negocij
et tam in leibus qz in arduis lue sint pmulgatorie
sive dispositio sive testimoniales attestantes tamen
factum de presenti fm datâ litteraz sive contineant ex
tra iudicialia sive indicialia. sive subscriptione vero
non credit nisi in casibus. s. acceptis per Jo. cal. in
qbus credit etiam si sint testimoniales attestantes factu
de preterito. sive sigillo vero et subscriptione etiam in
predicis casibus exceptis non creditur si alias non
constat eas esse ordinarij. Declaro nunc singulas
pros bruis coclusionis. Primo enim requiro ut littere
sint sigillate sigillo autentico. hoc dico p. c. h. de f. in
stru. et c. si canonici. de offi. ordi. li. vi. cum si. cessan-
te ergo sigillo. littere censentur omnino private ex quo
non sunt manu tabellionis confecte et sic non facerent
fidem. d. c. h. de f. instru. l. scripturas. L. qui possunt
in p. g. h. l. copationes. L. de f. instru. nisi in leibus
constat eas esse ordinarij. ut. i. dicam in f. conclusio-
nis. Secundo requiro qf littere sigillate sint subscri-
pte manu ppria ipsoz testium. mouez primo per mo-
tuua Jo. an. superius recitata. Item per. c. primum in
f. de p. c. fm vnu intellectum licet quida adducant.
illud. p contraria op. f. certe potius facit pro cum faci-
at mentione de subscriptio. et vbu subscriptio comp-
bendit pprie. et fm communie vsum loquendi subscriptio-
ne in f. facta in manu testium. unde d. subscriptio qz
subtus scripto. Item cu i litteris privatis requiratur
subscriptio ipsoz testiu. d. l. scripturas no. plene in .c.
.h. d. f. instru. ergo et i istis cum magis attrabat ad na-
turam primataz qz publicari cum iudez non sit perso-
na publica in scribendo. Itē facit. c. qm. i. co. vbi tex.
in defectu notarij requirit inscriptione seu subscriptioz
duoz vroz ydoneorum ergo eadem rone idc dicendiz
in extraindicialibus ut non credas litteris episcopi seu
ordinarij in praedictum alterius si no habeat ad mi-
nus subscriptione duoz. p b. qd. s. dixi. inducedo il-
lud. c. qm. et. i. tangam mouez non minus ymo pri-
cipaliter p hanc ronem voc qpi non credit in praedi-
ctum alterius. vi. q. h. c. si tñ. et. c. placuit. xi. q. h. ep-
scopus si clericu. t. d. c. qm ergo nec litteris suis cum
is qui inducis ad falsum dicendum non minus iduci
pot ad scribendu et sigillum suum apponendum et in
scribendu testes qui nuc mortui sunt tempore date lit-
teraz viuos. omnia en ista pendent a voluntate sua et
pauperi innocentie deficiet probatio negative. et sic erit
in facultate iudicis desolandi et quoddammodo necan-
di et spoliandi omnes subditos suos societate litteras
mo pdicto qd est contra omnem equitatem et si iura defice-

rent non deficit ro. et aperta mens. d. c. qm. t. c. si tñ
et. c. placuit. prealle. nec ob. illa ro. Inno. idem e in
notario cuius voc no credit. et tñ eius scripture credi
oif qz ratio diuersitatis est in promptu. na notarii ap-
positus testes per quos poterit contrarium probari. p
qps solu aposuit sigillu suu qd est facultate sua. nec
pot reprobari. et si diceres etia qps potest apponere
testes sicut notarius. Respondeo q notarius est ad
hoc officium electus et approbat. nec est verisimile
q committat falsam cum sit persona media. ordinarius
vero non est ad hoc deputatus. Item non est persona
media cum plerique propter multa imminentia capiat
odium subditoru actine et passime. de accu. qualiter d
i. et sic quandoqz vellet vici qd non est permittendu.
Item officium notario est exorbitans et supra
naturaliter scriptura sua facit fidem. iuxta no. p. Inno.
in. c. cu. p. tabellio. de f. instru. ergo non debet hoc
extendi ad ordinarios satis est q ipsi habent officium
iudicandi. non enim cum hoc debent habere officium at
testandi. ar. in. t. forus. de ver. sig. t. iii. q. iii. c. in. non
ob. c. h. de f. instru. vbi tex. facit mentione de inscrip-
tione et non de subscriptione. dico enim q ibi v. in
scripti largo modo sumitur. na omnes inscripti possunt
dici inscripti quasi intus scripti. Tercio dico in co-
clusione q tales littere faciunt fidem ta in spectantibus
ad officium suu qz in alienis negocij hoc probo per
d. c. h. de f. instru. vbi tex. indistincte loquens equipa-
rat eas instrumento cfecto manu tabellionis. ad idem
d. c. cum a nobis. v. neqz p hoc q ponut domini de
rota deci. cccij. vbi dicit q etia i pndicium apostolic
spectatis faciunt fidem tales littere a testibus vel notario
subscripte. et no. q vnu. v. subscriptio facit pro his
q dixi i pcedenti arti. Dixi quarto q faciunt fidem
ta in leibz qz in arduis hoc pbat que statu dixi i pce-
cedentibz generaliter loquunt. Dixi quinto q pbat
sive sint pmulgatorie seu dispositio. pmulgatorie sint
littere que aliqd pmulgat seu disponit. Exempli i lio
pmulgatibz excommunicatione. Itē i litteris acatoris
seu suu aliquam pmentibz et similibz. hoc pbaf hic
et in. c. h. de dila. et in. c. qm i f. fm intellectu qe sta-
ti dabo ad illud. c. t. i. d. c. cu a nobis. et. c. h. de f. in-
stru. dū generaliter loquunt. Dixi sexto id est sint te-
stomialias attestates tñ factu de pnti fm datâ lrap di-
cits testimoniales qz attestat aliqd factu vel no faciunt
puta q tñ pmulgarit bnsi cum sprohio vel q mutua-
nit illi. x. vel simile. b. pbaf i palle. in ibz generaliter lo-
quitibz. et sentiunt do. de rota. deci. cccij. palle. et marie
pbaf i. d. c. h. vbi tales lire instrumento publico eparat
Septio d. i. p. l. sive cotineat indicialia sive ex
indicialia isto. pbaf p. d. c. qm i f. dū p. l. pp. oit q dicit
notarii et duos viros ydoneos pnt acta probari p le
gittina documenta. q tales lire sic sigillate et subscripte

Scripsit monachus et duxit episcopos dominos
Tunc acto. p. c. h. et. c. h. et. c. h. et. c. h.

An ^{und}dichtete ^{and}te by ^{und}Fugitives
published by them

Mr. Lester S. J. Shugart +

De probationibus

obtinent vim publica documenta. vt. d. c. h. ergo t. n.
tamen credo sufficere sigillatis sine subscriptione testium
qd etiam appareat. et sententia domini de rota i dicta deci. cccij
licet quidam teneant contra. s. primum est venus p ra-
tiones quas. s. dixi in secunda parte conclusionis et ex-
mete illius. c. qm dū notat falsam assertionem iniqui-
iudicis que satio adeē potest in litteris remota subscri-
ptōe testū. Octavo dicit qd sine subscriptione testi-
um non credas. hoc probat per ea que. s. dixi in secū-
da pte conclusionis. Nononio dicuntur qd fallit in casi-
bus. s. exceptis per Jo. cal. nā ut patet in eis subscrip-
tio testū in illis non requiriuntur nunquid autē hoc sit i
distincte verum i sententia excommunicationis statutū di-
cī dedarata prius tota conclusione. Decimo dicuntur
in conclusione qd in casibus exceptis creditur sine sub-
scriptione etiā si sunt littere testimoniales de preterito
hoc. probatur i. c. cure. xi. q. iii. z. i. c. i. de trai. et pa. t d
rapto. c. i. t. lxxij. z. lxxij. d. p. tonū. In litteris de or-
dinib[us] que sunt de preterito vel de bona cōfessatōe
i p[re]teritū et similib[us] qd sunt modici p[re]dicij. Un-
decimo et ultimo d[icitur] qd sine sigillo et subscriptōe nō cre-
dit etiam in casibus exceptis nisi aliter constet eas ei-
se ordinarii hoc probat per id qd dixi. s. in prima pte
conclusionis. s. si cōstat eas esse ordinarii. ppter modici-
tatem p[re]dicij. credit. nā sigillū apponi. vt def fides
q[ue] scriptura sit sigillatio. si ergo aliter cōstat nō est vis
qd ex equipollentibus fiat de testi. licet ex quadā. l. cer-
tū. ff. si cer. pe. Sed nūc quero nūq[ue] id distincte. cre-
dat litteris sigillatis sine subscriptione testimoniū vidisti
s. op[er]i. sup glo. z. Jo. an. z. Jo. cal. videntur acquie-
scere illi op[er]i. vt indistincte faciant fidem si sunt p mul-
gatorie sive opponant in vim peremptorie. vt pota quia
annullat actū ea. probata. vt qd collatio beneficij sicut fa-
cta ea pendente sive opponant in vim dilatorie qd oppo-
nit ad effectū repellendi actorem a iudicio. sec' si sunt
testimoniales. Jo. an. etiā videt tādem tenere vt i di-
stincte p[ro]bent sive tractet de leui sive de modico pre-
judicio. satis enī ē qd id quod principaliter continet nō
est in se magni p[re]dicij quia excommunicatione est me-
dicalis licet aliquo accidenti cōsiderato posset esse
magni p[re]dicij. debemus enī fm cum attendere so-
qd principaliter submittitur in litteris non qd i conse-
quentia venit accidentaliter. l. i. ff. de auctu. et hoc in
p[ro]mulgatorijs. In testimonialibus de p[re]terito. Inno-
tenet qd faciant fidem i extra iudicialeb[us]. vt. s. dixi. do-
an. dixi qd in his in quibus exiguntur qualis qualis p[ro]-
sumpto creditur istis litteris testimonialib[us] puta vt vi-
te excommunicatus extra iudicium et procedit op[er]i. In
no. In alijs vero procedit contraria op[er]i. Ego indistincte
tenet qd. s. dixi in conclusione. vt si tractetur de
modico p[re]dicio credat litteris sigillatis sine subscrip-
tione alias segis licet contineant excommunicationes

pondero enī rōnem quare non creditur sine subscrip-
tōne que militat etiā i excommunicatōe si producī i fa-
cto arduo. Quid ei si odiari? volens effare electi
onē factam de int̄mico suo facit p̄dūci litteras suas p̄
mulgatorias excommunicatōis falso confessas dicen̄
ne illis fidem ē adhibendam si negetur maxime si cō-
cludatur irregularitas illius ut quia dicitur celebrasse
post datam illarū litteraz certe nulla equitas hoc pa-
titur t multum resistit mens illius. c. qm̄ hoc autem.
c. et. c. care. et. c. i. de treu. et pa. t. similia loquuntur i
actu modici p̄eūndicij. et hec sufficient quo ad litteras
ordinator̄. Uenio nūc ad litteras delegatorum.
nunquid creditur ipsoz sigillis. vide hōli. m. c. pe. de
pur. cano. et p̄pos. i. c. capitulo de rescp. t. c. i. d. dec.
li. vi. t. maxime v̄titur dubiū super remissione cause si
bi cōmisse quaz faciū doc. nr̄i. ut Jo. an. cal. Do. an.
cōmuniciter sequuntur dictū Huil. in spe. i. n. de remis.
• S. vtile. v. b. nunquid. v̄bi dicit q̄ super remissione fa-
cta creditur vt sic superior possit procedere ad vterio-
ra super p̄cessu vero ibi facto vt q̄ sic v̄ sic fuerit factū
non credit si illud fuerit iudiciale sed oportet q̄ illud
cōst̄ p̄ legittima documenta. j. e. c. qm̄ nisi. in litteris
pape dicere. quicquid aut̄ sup hoc feceris nobis per
litteras tuo sigillo sigillatas referas t̄c. Tunc enim
creditur non virtute litterarum sed virtute cōmissionis
facte. facit de testi. c. cum clamor. Si vero fuerit extra
iudiciale puta q̄ executus fuit ministrē sibi cōmissū
t sibi credit ex quo constat d̄ sigillo suo q̄ agit de mo-
dico p̄iudicio q̄ p̄tes possunt corā supiore iusticiā p̄
sequi. t dicit q̄ sic senat curia Breuissime dicere q̄
i omnib̄ casibus i q̄bus. s. dixi non credi ordinario
mlto fort̄ nec d̄legato ar. c. qm̄. j. e. i. q̄b̄ casibus di-
xi credi ordinario. dico credendum delegato si habet
sigillū antētīcū t h̄ i spectatib̄ ad officiū suū. In alijs
aut̄ censeri d̄ p̄uata p̄sona. ar. i. l. i. ff. de offici. c. i.
mā ē iuris. r. de of. dele. sane Uenio ad litteras et
bitrox q̄bus fm cōmune op̄. fides non adhibet nec
bz dubiū fm Jo. an. q̄ ad casū nr̄m cū arbiter voluntate
aditus ex compromissaria ptate excommunicare n̄
possit vt nō. i. c. i. de of. o. j̄dē dicit quo ad alios
suis p. l. nei arbitrio. L. de ar. nec mirū fm cū c̄jetiā
infamis possit esse arbiter. ff. de arb. l. pedius. S. pa-
rui. et. iij. q. vñ. S. tna. et talium litteris credere absur-
dus ēt. nec ob. j̄. de testi. p̄ntata. quia ibi factum nat-
ratur quod satis placet quia arbiter non est publica p̄
sona nec gent officiū publicū. lō idem dicenduz de co-
sicut de līis primator̄ de q̄bz plenissime dicelj. c. i.
d̄ fi. iftru. qd̄ aut̄ si iudices sūt plures nūqd credas eis
dic vt nō. dic i. c. qm̄. j̄. e. et. c. cū a nobis. j̄. de test. et
qm̄ de litteris pape dicendum. vt in clemen. vna de
proba. aliquid disco in. c. fi. de succel. ab intestato.

Prince veniamus ad secundum passū principalm-

Dicitur propositum prout

Roffe Dicimus
etiam Propositum
Dicitur propositum

huius. c. videlicet ad effectum excommunicatiois circa
parutionis actum. et circa hoc glo. si. colligit duo ex
ter. satis leua. Primum q tempus parutionis facte
attendendū est. Secundo colligit ar. q excommunicat⁹
ad impetrandum non est admittendus tē. de hoc vltimo
dic ut hodie habeas in. c. i. de rescrip. li. vi. Circa
primum non videtur glo. pōderasse tex. qui ponderat
tempus assumptionis. sed ut tota materia habeatur
simil attendenda sunt quatuor tpa. Primum quādō
erat excommunicatus tempore cōstitutionis. sed tempo
re assumptionis exercitij erat absolutus. Secundum
ecōtra quando tempore cōstitutionis nō erat excon
municatus. tem porē vero assumptionis sic. Tercium
q̄ erat excommunicatus tempore p̄stitutionis et tempe
assumptionis. sed tempore exercitij erat absolutus.

Quartum q̄ vtroq tempore erat absolutus sed
tempore exercitij erat excommunicatus. Utinio
ad primū bar. et Jo. an. post eum dicūt non valere cū
cōsideremus initium ut in glo. pro hoc facit q̄ capa
citas et babilitas requiruntur respectu acquisitionis fu
ende etiā respectu ipsius ddatōis temporis seu cōcef
sionis. ut in. §. extraneis. insti. de here. quali. et differē
tia. et in. c. duum de elec. et in. c. si eo tpe de rescrip.
li. vi. et c. anditis de elec. cī multis si. Sed circa h
p declaratione huius articuli. et totius materie quenq
an excommunicatio inficit ipso lute actū cōstitutionis
ut sic nil acquirat cōstituto. An vero requirat exceptō
tpe exercitij. Inno. sentit hic q̄ requirat exceptio alte
nent oia gesta sicut tenerent cū actore excommunicato
ante repulsionem. ut in. c. pia de excep. li. vi. Spe. in
ti. de proci. in p̄n. tener. pcessum non valere cū excon
municato tempore cōstitutionis licet securis si fuisse ex
communicatus post. et hoc vident tenere Jo. an. Do.
an. Cal. et cōmūiter doc. et iudicio meo de hoc vide
hic casus. nā hic non dicebas q̄ et excommunicatū
s̄ q̄ et excommunicatus tempore assumptionis officij
q̄ non tenuit procuratoris cōstitutio. et ideo nunc nō
debet admitti licet nū sit absolutus. et sic gesta cum
isto non debent tenere sicut nec gesta cum falso. para
tore de rescrip. ex pte decani de p̄cu. ex insinuatione
et in. c. in nostris. l. licet. ff. de iudi. cum si. et hec sing.
nō q̄ multū lūmitant nō. in. c. veritatis. de do. et cōtu.
Ibi enī cōclusum fuit q̄ excommunicatus potest alijs
obligari et alium sibi obligare licet exercitium actionis
sit si bī interdictum tpe excommunicatiois et tamen vi
des hic q̄ licet. procurator obligeatur alteri et aliū sibi ob
ligat nūlominus non tenet actus. et hoc iō h. q̄ de
fertur sibi officium saltem publicum auctoritate. ff. de
p̄cu. l. i. cuius non vide capax ut plenus dixi. s. in
quoddam notabili. Sed contra hoc et contra tex.
oppo. intelligendo q tempore assumptionis manda
ti esset absolutus. d. c. licet de p̄cu. li. vi. vbi patet q̄ si

proc̄utor cōstitutus semel dissenserit nūlominus po
test postea consentire dño in eadem voluntate pmane
te ad idem. l. obseruare. ff. de of. p con. vbi delegatio
facta p. p̄sulē āte ingressu. p̄uincie q̄ tunc nō valuit cō
validat tpe ingressus ipius. p̄ cōsule in eadem volun
tate manente. ergo idem dicendū in casu nostro q̄ licet
ipidemētū ēt tpe cōstitutionis exq̄ nō erat absolue
tpe assumptionis cōstituente in eadem voluntate ma
nente debet cōstitutio cōnaliari. et idem erit dicendū
q̄n erat excommunicatus tpe p̄stitutionis et assumptionis
exquo nūc ē absolutus dño nō in eadē voluntate ma
nente. Ulin. pe. Elb. Jo. an. et Spe. de. p̄cu. post p̄n.
tenentes p̄mā p̄tem. Rūdent ad cōtraria q̄ in. d. c. l.
actus cōstitutionis tenuit a p̄ncipio nec desit valere
p̄ dissensum procuratorum. merito dño in eadē volun
tate manente cōfirmat. Ad. l. cōseruare. m̄dent q̄ de
legatio non fuit ibi ex toto nulla. q̄ procōsul ibi ante
ingressu. p̄uincie habebat iurisdictionē saltem in habi
tu vñ potuit illam trāsferre. ad hec q̄ nō i. c. pastoral
. l. i. de rescrip. p̄ ingressum g. p̄uincie assūmit exercitij
iurisdictionis et illud delegato p̄cipiat si illū non
renocat ex vi precedentis habitus. sed in casu nostro
actus cōstitutionis fuit nullus cū iacapitas cē tpe de
lationis vel vtroq tpe scz de latōis et susceptionis.
ad hoc iura superius alle. Itē dīc clarū s̄ et medīa ad
d. c. l. q̄ ibi voluntate cōstimentis nō fuit crōne. idō
data p̄fērāntia potuit ille acceptare q̄nq̄ ar. ex
que le. et nō. in. c. si tibi absenti de p̄ben. li. vi. sed i ca
su nō fuit crōne aut respectu facti. q̄ credebat illo
nō excommunicati. aut respectu iuris quā putabat ex
communicatum posse constitu. p̄curatō. vñ supuente
absolutōe cōstituens vñ pdurare in priōi cōfōli
crōne. merito ex sola nonā susceptione nil agit in
c. l. r. c. p̄posuit de p̄iu. ser. et nō. in. c. i. de eo q̄ dīc. in
ma. et p̄ nō. in dictis iūbus vñdr iurendum q̄ si cō
stimenta nūc certificatis de absolutione persuerat in
sua voluntate. q̄ tūc ex nonā voluntate iste p̄t accep
tare de nouo qd̄ satis puto verum etiam sine exprē
so consensu. licet Do. an. videtur hic requirere patē
tia et expressū cōfēnsū post absolutō. q̄ tūc nullum ēt
dubium. vñ puto sufficere tacitū mō p̄dicto. facit qd̄ dī
xit. Inno. l. c. ex pte decāi de rescrip. Itē dīc si p̄fērā
i p̄fērāntia ex p̄facto ratū habuit gestū p̄ illū noīc
suo q̄ q̄ p̄t ex post facto ratificare gesta suo noīc et
i regula rati. de reg. in. li. vi. r. l. licet. L. de p̄cu. r. l. l.
ff. de iudi. q̄ h̄ voluit Ja. cal. Et ex predictis nūc
p̄z decisio ad oia mēbra p̄dicta sine ḡ sit excommunicat⁹
tpe cōstitutionis sine tpe susceptionis sine vtroq tpe
ipidemētū validitas procuratoris q̄: cāc ex p̄fērāntia vtrūlq̄
data ergo i capacitate i altero nō valet facit. c. ei cui
de preber. li. vi. et dīcto. §. in extraneis nīc ratificetur
et voluntate cōtinuata modo predicto et ita cōmūiter

Anno regnante papa Bonifacio VIII
anno regnante papa Bonifacio VIII

De probationibus

tenetur hic. Ultimo mētro qñ tpe p̄stitutōis t tpe assumptōis erat non ligat⁹ sed tpe exercitij reperitur ligatus. dicit Jo. an. t bñ procuratorū valere fz q̄dū sic ligat⁹ manet non pcedet cū ipo fz cū fuerit absolu tuus vīcē primo, procuratio, repellit ergo h̄ casu, ppter cōmunionis p̄iculum sed nō, ppter defectū, procuratorij de excep. pia. li. vi. Sed dubiū ē nungd b̄, pcedet indistincte sine sit, p pte rei sine, p pte actoris. videt enī q̄ excoicatus possit esse, procurato, p pte rei cū ipē re⁹ possit esse in iudicio, de iudi. intellexim⁹. fz cōtēr tene tur oppositū vt in distincte repellat q̄r rens ē necessari us non mīrū si admittit quinimo scđm vnam opiniō, tunc respondere p procuratorē. d. c. intelleximus, salte de necessitate vt ibi, procurato, vero ē voluntarius quo cāu cessat rō. c. intellexim⁹. Sed annexo questio non notabilē nungd gesta cū isto, procuratore excoicato sunt indistincte nulla. Elide q̄ si excoicatio supuenit acū pfectum p̄stitutōis t assumptionis, tūc puto valere gesta anteq̄ repellatur p. c. pia. p̄al. q̄r in isto nō debet p̄tās f̄ lolum poterit repellit, ppter cōmunionis p̄iculum dubium vero est eo cāu quo constitutio nō valuit impediēt excoicatōe. Jo. an. sentit h̄ post Spe. in loco p̄al. q̄r non t̄z t. s. tetigi fz Jo. cal. h̄ alī ter distinguit dicēdo q̄ si erat publicē excoicatus non valuit p̄stitutio nec ea q̄ postea fecit de re iudi. ad. pbā dum. Idē si erat occultū fz p̄stitutē sciebat enī excoicatum q̄cū ad ea que tenderet in fauore ipi⁹ sc̄tis. si autē ignorabat t ille erat occulte excoicatus tūc tenet gesta rōne publici officij, ar. in. d. c. ad. pbā dū. t. l. barbaris. ff. de offi. p̄l. t sic dicit se itelligere nō in. c. f. de procu. h̄ non placet hic do. an. q̄r officium procurato nō ē publicū sed privatū, ideo non debet esse differētia inter publicū t occultū de do. t p̄tū. veritatis. de elect. nubil. allegat, p h̄ ultimo exp̄ressaz theorizam. Inno. in. c. cum dilect⁹. de p̄sue. t Jo. an. in. c. i. de rescrip. li. vi. t ideo indistincte putat do. an. gesta nō valere quod t mibi satis placet. pro hoc al. lego bo. t. c. cū materia sua in. l. i. ff. quod cū. fal. tu. voi pater q̄ gesta cū falso tute ore q̄ putabatur ver⁹ nō babērata nisi index a p̄ncipio aliter decreverit quod an procedat in procuratore ibi nō. p̄ bar. Ex his fin. nota id quod dī de gestis rōne publici officij valere pcedit in officio publico auctoritate t utilitate. scens si est publicū auctoritate t utilitate privatū vt officiū tūc. p̄al. t sumiliū quod nō. Diceres tu q̄re valent gesta cum actore excoicato anteq̄ repellat. d. c. pia. t non sic cum procuratore excoicato. Nūdeo q̄ i ipso domino non deest potestas agendi sed poterat repellit propter cōmunionis p̄iculum. si ergo non fuit repulsa tenent gesta sicut si de facto contraxisset. vt nota. in. c. veritatis. sed in excoicato qui fuit p̄stū tūc procurator deficit p̄tās agendi cu⁹ nō valuerit.

Dicitur ad negotia p̄sonalē
cum excoicato p̄p̄ellit de p̄sue. t
cum excoicato p̄p̄ellit de p̄sue. t

constitutio. vt. e. dictū est. Sed quero de questione non minus nobilē nungd excoicatus de facto cōstitutus procurator cū potestate substituendī possit valide alium substituere. Jo. an. instat hic t in gl. in de si re ligiosus. de procura. t videtur cōcludere q̄ eo casu q̄ constitutio est nulla propter incapacitatem ipsius cōstitutus non potest etiā substituere vt. d. cle. si religiosus sec⁹ si esset procurator. l. ppter excoicationem possit repellit ab agendo vt q̄r fuit excoicatus post al. sumptionem mandi. Jo. cal. fatetur p̄mo q̄n simpliciter fuit data potestas substituendī secns si fuit deputatus nudus minister ad eligendū sine nominandū alī quem quem extinc dominus constituebat. ar. i. q. i. si fuerit. quasi sentiat q̄ hoc ultimo casu videatur t sit constitutus non ab excoicato sed ab ipo domio pro quo optime facit. l. cum pater. s. hered. ff. de le. i. vbi per deportationem non admittit quis potestē diligēti seu nominandi sic nec per excoicatōem. Do. an. videtur velle q̄ etiā simpliciter datns ad substituendum possit substituere q̄ dare mandatum ad substituendum t substituere expeditur per viam con tractus. si excoicatus valide p̄trabit scđm cōmūnen op. nō. in. c. veritatis. p̄al. Et certe hec sua op̄. mibi non placet quia in iudicio q̄li cōtrahimus. l. i. ff. de pecul. t tū non valent gesta cū excoicato procuratore constituto. vñ credo q̄ excoicatus non p̄t p̄stū tū. procurator etiam ad negotia q̄r nō videt capax officij publici salte auctoritate vt. s. dixi. l. p̄tū ad ratōne do. an. videſ īferendum q̄ possit constitui procurator ad negocia quod nō placet vt. s. dixi. Hā constitut⁹ ad iudicia constituit ad quasi cōtrahēdū t nō valet vt hic t. s. dixi. ita t fortins si ad vere cōtrahēdū cū vtrōq̄ casu subsit eadē ratio. Ultimo quero an excoicatō possit esse procurator pro suo p̄sore. Jo. an. videtur dubitare q̄ possit. allegat de. si religiosus p̄al. videſ tamē postea sentire cōtrariū. t hoc apertū us tenet do. an. mouet q̄r cōsortiū litis non supplet in habilitatē p̄sonē quo ad excoicatōem q̄r hoc cāu nulla subsit necessitas agēdi vel defendendī p̄ p̄sore nisi cā in diuina. quia tunc ex persona sua possit defendere consortem absq̄ aliquo mandato. l. i. s. ex. bī. ff. de ver. obli. securis in religioso qui potest etiam esse p̄mo casu procurator pro consorte quia exquo per se habet esse in iudicio non expeditur p̄templatio si est pro consorte. Ego allegarem alias ratōnem i excoicato vt repellatur duplīc rōne. Id rīma q̄r vt. s. dixi. incapax est h̄nus officij t non potest negari quin pro pte consorts assumat negocia t officium procurandi. Item in odiem sui vt cum videat se repellit ab omni actu cōcīs inducatur ad satisfaciendū p̄ q̄ fuit excoicatō. ar. c. pia. p̄al. Si fui prolīxus sum excusandus ppter prolīxitatem materie que quotidie ē in.

Anno regnante papa Bonifacio VIII
anno regnante papa Bonifacio VIII

anno regnante papa Bonifacio VIII
anno regnante papa Bonifacio VIII

Anno regnante papa Bonifacio VIII
anno regnante papa Bonifacio VIII

Anno regnante papa Bonifacio VIII
anno regnante papa Bonifacio VIII

Anno regnante papa Bonifacio VIII
anno regnante papa Bonifacio VIII

*litteris p[ro] aliis ostendit per Anzamico
f[ac]tum*

via Abbas. *Ora pro Mab*

Lasus. Dubia, p

N presentia

batio nō relevat, p
bante sic summas cōmuniter. Ego summo
pingui' cuaciādo et enucleādo totū tex. si roga' resti
tuere totam hereditatē, eo sine liberis decedere intret
mōsteriū cuanescit fidei pmissum et hereditas applica
tur mōsterio nec ad inālidadū ingressu sufficit, pbarē
minore et ac tpe ingressus si ex aduerso geminat' pro
bae ingressus b.o. intelligendo q[uod] fuit b substitutio fi
deicōmissaria. si v[er]o fuit directa sumo sic. Substitutio
facta filio eo decedente sine liberis cuanescit p ingressu
sum mōsterij et tūc addē id q[uod] ē in p[ri]mo summario
ibi nec ad inālidadū ingressu tē, v[er]o ad fi et vterq[ue]
intellect' ē ver' in se. dico tñ q[uod] p[ri]m' intellect' ē veri
or q[uod] hic fuit substitutio fideicōmissaria. l[et] do. an. b di
cat q[uod] fuit p[re]dictio et q[uod] illud sit verbū directū denol
uante tē. D[icitur] p[ro] primo dicto allego tex. aptum i.l.be
redibus. s.i. ff. ad trebel. vbi b dicit Ray. et idē dicit
tenere hosti. in summa. de testa. ex quo aligs ē institu
tus. sec' si nullo iſtituto q[uod] diceret volo q[uod] bona mea
denoluant ad talē et de b ibi lat'. D[icitur] principali
ter in tres p[re]tes. in p[ri]ma. pcessus narratio. in scđa ibi
dilect'. auditoris diffinitio. i tercia ibi nos. diffinitio
nis p[ro]summatio. p[ro] prima subdiuīdi in quatuor. nam
p[ro]ima ponit actoris petitio. scđo ibi verū. rei mīlio et
reconuentio. tercio ibi ad b actoris replicatio. q[uod]to ibi
vez. rei duplicatio. Nō p[ro]imo q[uod] p[ro]sortes eiusdē li
tis p[ro]nt ex eodē libello reū puenire et p[ro]sequēter totus
p[ro]cessus iudicarii simul sup v[er]oq[ue] fundari. Nō
scđm vniū intellectū q[uod] p[re]cedit iste libell' peto omnia
bona q[uod] tibi obuenient et hereditate talis aliter bona
nō specificādo. b. p[re]cedat i dubio si intelligat tex. q[uod] isti
agebat petitio bereditatis. q[uod] cū hec sit actio vniuer
salis nō ē necesse aliqd exprimere nec in p[ro]n. nec i pro
cessu iudicij. b. tñ executōnis tpe. l. iiiij. ff. de peti. b.
Dixi plene in. c. h. de libel. obla. si ante[rum] intelligat q[uod]
agebas rei vendicatiōne q[uod] perturbat illa bona restitutiō
respectu dñij tūc ē iste tex. valde nō. et decideret nō. p
Inn. in. c. certificari. de sepul. vbi b disputat. Nō
tercio reū posse dare in cā reconuentōis libellū directe
p[ro]tranū libello actoris. vide ad materiā nō. p Inn. in
c. ex p[ro]questione. de resti. spo. et i. c. cū cōtingat. d. offi.
de. Nota q[uod]to quē posse donare se et omnia bona
sua monasterio per modū p[ro]uersoris licet aliter non si
at monach' erit iste p[ro]uersor mōsterij scđm gl. sing.
in. c. ut lex. p[ro]tinetie. xxvij. q. l. iste talis est magis astrī
ctus monasterio q[uod] monach' censet em q[uod] seruus mo
nasterii adeo q[uod] etiā cā maioris religionis non potest
sine discedere scđm illam glo. sing. quida[rum] tñ i b vlti
mo p[ro]tra. vt nō. ibi archi. Nota quinto ex hoc et ex
tex. casum sing. in quo quis potest in vita se p[ri]nare

facultate testandi donando se et omnia bona sua loco
r[ec]ligioso. p[ro] hoc arguit multum sing. bar. in. l. si. L. de
p[ro]c. q[uod] valet donatio omniū bonoꝝ facta eccl[esi]e p[ri]mū
et futuroꝝ. et sic in favore eccl[esi]e posset se p[ri]nare facil
itate testandi b[ea]tū non nō intret religionē. q[uod] sicut p[ro] suo
re eccl[esi]e dare se et omnia bona sua ita et sua sine se. Et
nō sing. illud dictū q[uod] bar. de illo dicto nullā mentio
non facit in. l. stipulatio. b. mō p[re]cepta. ff. de ver. obli.
vbi tractat plene hāc materiā. posiz tñ illud dictū mo
derari q[uod] q[uod] consert etiam se videtur tūc mori cū p[ro] in
gressum fungas mortu'. xvi. q. i. placuit. l. deo nobis
L. de epi. et cle. ideo nō mis̄ si p[ot]est donare p[ri]ntia et fu
tura q[uod] etiā si expresse non donaret tecē tūc trālent
in monasteriū si aliter p[ri]ns nō disposuit. xix. q. iiij. c. con
stituit. vbi d[icitur] q[uod] si religiosi alliciunt aliquem ad religi
onis ingressum p[ro]pter sua bona temporalia baben
da nullum inde cōmodum consequi debent. Nō
ibi cum constat q[uod] actus in dubio non p[ro]sumitur geni
natus. et ideo q[uod] facta non p[re]sumuntur nisi probat
facit. c. cum in iure. de offi. dele. et probatur in. c. cum
Johannes. de f. instru. et hoc verum nisi subit causa
vrgens p[re]sumendi. vt est tex. nota. in. c. cum tu. d. te
sti. vbi dicunt pleniss. Nota sig. ex isto tex. q[uod] fun
danti se super certo actu satie est p[ro]bare bene illum
actum fuisse gestum. licet aliter non p[er]habilitaten
persone ad illum actum exercendum. hic em̄ sindicus
monasterij dumtaxat probavit illuz obtulisse se et sua

Et ex hoc p[re]sumitur illum fuisse ydoneum respe
ctu etatis et indicij rōnis. adeo q[uod] asservati p[ro]tranū in
cabit onus probandi et quod plus est nō sufficit pro
bare aliquid p[re]sumptiu[m] contra istam p[re]sumptio[n]em.
sed oportet quod probatio concidat necessario
sicut appareat hic q[uod] aduersus illam p[re]sumptionem
q[uod] erat ydoneus etate non profuit illa probatio gene
ralis quod erat minor annis quod facit ad nota. per
Inno. in. c. cum innotuit. de eo qui fur. or. rece. et per
barto. in. l. scientiam. ff. de ver. obli. Nota vlti
us ex hoc et ex tex. q[uod] sicut probatio et parte actio[n]is
debet concludere necessario vt est tex. nota. in. l. matrē
L. de proba. ita et exceptio et parte rei vt hic et p[ro]co
c. auditio. de p[re]scrip. et p[ro]t[er] d[icitur] vtriusq[ue] dictū p[ro]batur
cum p[ro]pter reconuentio[n]is actum isti fratres camalec

Cop[ia] ab aliis libello p[ro]posita

Op[er]e p[ro]moto d[icitur] p[ro]p[ter] f[ac]tum libello p[ro]positum

*Alleg[ato] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] sua dona
et alijs p[ro]p[ter] sua dona*

*Alleg[ato] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] sua dona
et alijs p[ro]p[ter] sua dona*

De probatio[n]e in p[ro]batione & formanda +

S. probatio[n]e dubia

dissent actores & rei, nec ad aliquem affectum sufficit illa, probatio generalis q[uod] erat minor annis uno, probata oblatione ex alia parte succubuerunt tamen in causa conventionis q[uod] reconvencionis q[uod] non. Item ex predictis & eis textus colligo viam notabilem limitationem ad illud dictum vulgare dubia, probatio non relevat tamen predictum enim quod probatio est dubia in se et ex facto suo secundus autem si offuscatur ex probato exceptionis aduersarij declaro, bec probatio facta per istos fratres q[uod] ille oblatus erat minor annis erat in se sine facto aduersarij dubia quia non concludebat necessario intentionem istorum ideo me rito non profuit eis, sed negari non potest quin aliqua tensio obfuscatur et rediderunt dubiam probatio[n]es monasterij super oblatione facta cum possibile potuit esse q[uod] iste erat annis minore tempore secunde oblationis et tamē hoc non sufficit ad tollendam probatio[n]em perfectam monasterij, quia ut dixi illa in se erat perfecta licet aliqua tensio obfuscata per probationem rei, satis enim est q[uod] probationem penitus non cludit et sic probat iste tex. decisionem glo. sing. in de. si. de precip. et cōcor. c. audit. de precip. tenet bar. in. l. nō solū. s. f. reprobari. ff. de no. ope. mun. vbi singul. vbi hoc dictum limita rebus, predicta vbi non presumitur delictum. si autem per somorem delictum tenet q[uod] exceptio reddens probatio non actoris seu accusatoris dubiam ea penitus excludit, ponit exemplum. Statuto est imposita pena nobis intranti palacium nisi tempore consilii generalis, accusatur nobilis q[uod] de mensa may. intravit palacium & probatur, mensa probat, q[uod] die. xv. may. fuit factum consilium generale et sic ex causa missa potuit de mensa may. ita re palacium. Conducit ibi q[uod] probato accusatoris tollitur per hanc exceptionem dubiam cu[m] non probauerit q[uod] illa die qua intravit fuit factum consilium generale potuit enim esse q[uod] intravit prius vel postea. si quia contra ratio[n]e presumit delictum ut cuiuslibet hoc debet presumi q[uod] intravit tempore licito q[uod] est valde singul. et ponit ad hoc multa exempla et iura multa allegat et facit illud q[uod] in pena minor interpretatione est facienda. l. pe. ff. de penis. regula in penis. de re. in. li. vi. & in. c. cu[m] tu. de testi. presumptio enim bonitatis que est pro reo de presumpt. c. si. facit presumptio actum esse gestum tempore licito. Ego addo aliam limitationem q[uod] esset in civilibus quiescente presumptio delicti tollit perfecta probatio actoris si rei exceptio reddit illa equinoctia exemplum intermissione. c. monasterii probavit titulum sempronij obtulisse se, et sua monasterio tali tempore reus probat q[uod] illo tempore erant duo qui vocabantur hoc nomine certe ex hoc tolles illa probatio actoris nisi alter declareret ar. l. duo sunt tunc. ff. de testa. m. et. ca. inter collectos de si. istru. et predica sunt bene notanda. Hoc. vltius illud bonum dictum q[uod] probatio in genere facta non predicta quod quilibet species generis non consequitur illius effectus ad quem ponitur, declaro

De probatoriis

bic fuit facta probatio q[uod] oblatus erat minor annis tempore oblationis dicitur tempore. Et non sufficere cum dupliciter possit dici minor annis et ante. xxv. annum. et ante. xxv. annum et ante. xiiij. et in hoc ultimo intellectu seu in hac ultima specie probatio concludebat, sed in illa non quia minor. xxv. maior. xiiij. potest religione iterare de re. ca. i. li. vi. et idem dicit articulando seu excipiendo ut cogatur a principio specificare et sic non in genere probare. ut est tex. nō. in. c. pia. de except. li. vi. et ibi nō. gl. Si autem a principio fuit in genere admisus ad excipiendo seu probandum debet inspicere postea probatio. si enim est generalis non prodest ut hic si autem est specialis admittitur. ut nō. iij. nō. in. c. c. tex. de iudi. Et ex his et ex tex. nō. q[uod] probatio generalis non declaratur secundum materiam subiectam seu intentionem articulantis. Idem dico quando genus simpliciter probatum intelligitur a iure imponitori spe et si illud genus p[ro]feratur a testibus non capitur in illa specie. sed in nullo habeat resolue probantem ex q[uod] illa specie non concludit intentum articulantis. Exemplum excipio contra actorem q[uod] est excommunicatus et ita generaliter probo excommunicationem per testes certe non releur quia possibile est q[uod] sit excommunicatione minor. vt. d. c. pia. et in testibus non facimus interpretationem illam sicut si a iure illud voluntarium proferet vel a iurisperito pro hoc tex. iuncta gl. nō. in. l. i. de plur. L.

Ultimo nō. secundum Jo. an. hic expresse q[uod] minor. xxv. annis bona sua sine curatore et decreto alienat ita tanto monasterio. secundum tamen esset si non intraret monasterio. l. si quidem et. l. si predium. L. de predicto. in. sine decreto. non alie. et quasi per totum etiam si vellet alienare in alias pias causas. ar. in. l. i. ff. de poll. q[uod] bene nō. pro hoc facit quia ingrediens monasterium singulat mortis tempore ingressus. l. deo nobis. L. de episc. et de. et. xvi. q[uod] i. placuit. sed tempore mortis post pubes sine alia solemnitate disponere de rebus suis. l. qua etate. ff. de testa. et predictum ingrediens religionem habet liberam facultatem disponendi de rebus suis in auct. de mona. s. illud. t. xix. q[uod] vi. si q[uod] mulier. et. c. q[uod] ingrediens que rationes cessat in eo q[uod] vult alienare bona sua in contrando religiosos q[uod] ad pias casas. Nunc primo licet predicta gl. iuras in tempore demum venias ad gl. In. et alio non in gl. i. i. p[ro]n. allegat aliquis contradictionis. Secundo format per ordinem quoniam quatuor et soluit. Primo enim querit an subscriptio facta si decesserat sine liberis emanescat per naturam nativitatem tamen gl. invenit simili q[uod] sic p[ro]p[ter]e. l. ex facto. s. si q[uod] rogat. ff. ad trebel. cu[m] si. b. all. Jo. an. remittit ad ibi nō. et do. an. etiam simili transiit et certe minus b[ea]t[us] ex predictum h[ab]et passum per canonisticis iuste aduetas. nā gl. nō. i. cle. l. de bap. sentit patrarii q[uod] appellatur liberorum non venient nales tamen vbi agit de ipsis modo et honore per le. cum legittime. ff. de statu bone. vbi dicitur. q[uod] filii spuri sequuntur matrem non patrem. ad idem. l. quia

plano in gen. fato mox de Max
dab[us] s[ecundu]s quoq[ue] mox d[omi]ni
aff[ectu]s ad f[ac]tum

D'Appennino cum filio

An Appellatio filio
liberaliter natus est

An filio per appellatio
liberaliter natus est

An filio per appellatio
liberaliter natus est

S. natus filio per
liberaliter natus est

semper. ff. de in ins vo. sed hanc op̄i. glo. nostre seq̄e
glo. in. c. raynaldus. de testa. in ver. videtur etiā. vbi
dicitur q̄ si non ad̄jicitur verbū legittimus. tunc intel
ligitur de legittimis naturalibus sc̄is si tantum di
xit sine liberis quid dicendū adverte q̄ questio ista
et satis du bia virtū appellatione filiorū seu lib̄erorum
veniant naturales tantum sine hoc verbū proferatur
in ultima voluntate sine inter viros i cōtractibus sine
in statutis et est materia quotidiana et necessaria ma
xime canonistis ideo hic aliquātulū instabo ultra ali
os. et p̄mo quātū ad questionē glo. an filius naturalis
excludit substitutū venientem in defectū liberorum di
stingue post Bar. in. l. ex facto. §. si quis rogar̄. pre
ol. q̄ aut talis naturalis ē natus in fructuitate aut non
P̄mo casu si est natus in figura matrimoniali exclu
dit substitutū alias non. alle. insti. de conting. seruo
in prin. et. ff. de le. h. l. lucis in. fi. et. l. fi. ff. de illi. de
li. dicitur autem natus in figura matrimonij q̄n ma
trimonij fuit cōtractum inter seruos vel inter liberū et
serū inter quos de iure cūlī matrimonij nō cōtrabi
tar sed de iure canonico securis est vt. j. de conin. seruo
p̄ totū adverte tñ q̄ illa iura allegata per bar. aperte
non probant principium hui⁹ distinctionis. nam p̄f
ma allegatio loquitur de successō et legittima an et q̄n
seruo filii succedant patri adepta libertate. Etia ve
ro duo iura non distinguunt inter naturale cōceptum
ex matrimonio licet nullo et alium natū sine vlo ma
trimonio. immo potius videntur loqui in natū sine
vlo matrimonio. vnde plus placet qđ sequitur in se
quenti distinctione et post eam dicam. aut non fuit na
tu s̄ in scriptura et sic aut illa verba si decesserit sine li
beris. referuntur ad personam que non potest habere
nisi naturales tantum ut ad furiosum non habentem
vporem et tunc naturalis excludit substitutū. quia d
eo videtur cogitatum. vt i. l. heredib⁹. §. i. ff. ad trebel
secundum vnum intellectum. aut referuntur ad alium
qui non potest sine peccato habere nisi legittimos ut
ad clericū in sacris et intelligatur de ecclesia et sic de
filio legittimo tantum non antem ratione predicta po
test intelligi de alijs hoc ē nō. dictum bar. i. d. l. here
dib⁹. et si fuit dictum sine liberis ex suo corpore defec
tentibus habetur hec cōditio pro non adiecta. quia
imitat metu perditionis bonorum ad illicitorum costit⁹
sic nō valet illa que inducit vndūtate vt si non nup
serit. ff. de condī. indeb̄. l. cum tale. ita nō. dixit bar. i
dicta. l. heredibus. Aut illa cōferuntur i persona que
potest habere legittimas et naturales proles et tunc si
potest tacite apparere de voluntate defuncti. quia i alij
qua parte testamēti fecit mētēti de naturalibus ar. l.
q̄ filiab⁹. ff. dele. l. et naturalis excludit substitutū
ar. in. d. l. fi. de m. deli. aut nō p̄t sic apparere ex ver
bis testamenti et sic erat ipse qui roganit homo posse⁹

in dignitate neq̄ in honeste conuersatione et vener
abilis hō et tūc naturalis non excludit substitutū quia
non ē verisimile q̄ talis hō voluerit substitutū excludi
p̄ talē naturalē ar. in. l. generaliter in fi. L. d. isti. et sub
sti. et. d. §. si quis rogar̄. alias si nō est talis q̄ roga
vit substitutū excludetur per naturalem ut ibi hoc vlo
in filio naturali. secus in spuriō nato ex dampnato co
ita non potest esse vxorius talis enim nullo casu exclud
dit substitutū ar. in. aū. ex p̄plexū. L. de incest. nsp.
Idem in filijs adoptiūs tātū. ut. l. si ita. ff. de le. h.
hec uera q̄ naturalis in dictis casib⁹ non excludit
substitutū nisi substitutio fieret feminē. ratio quia n̄t
talio filius succedit nisi sit illustris. l. si qua. L. ad op
bi. et insti. de success. cognia. §. vulgo et ideo in feminā
non est recurrentum ad. e. dicta. sed indistincte natu
ralis excludit substitutū ita dicit bar. in dicto. §. si
quis rogar̄. et pro eo allego tex. fm. manū lect. quā
ponit ibi gl. in dicto. l. heredibus. §. i. ff. ad trebel. sed
bar. i. dicta. l. heredibus. hoc reprobat q̄ in istis p̄in
cipaliter insp̄ctur voluntas testatoris ut. d. §. si quis
rogatis. sed non uidetur consonum voluntati testato
ris q̄ insemina indistincte sensent de filiis illegitimis
cum magis sit horridum feminis q̄ in masculis h. be
re filios illegitimos. ar. in. l. si qua illustris preall. et
hoc mibi plus. placet. Nō. tñ ex dicto illius glo.
ar. optimū q̄ ubi in loco est statutum q̄ naturales sic
cedant sicut legittimi q̄ tunc indistincte naturalis ex
cludit substitutū quia propter dispositionē. l. manū
cipali. videtur d̄ talī filio cogitatū. an aut valeat tale
statutū. vide qđ nō. in. c. p̄ venerabilē qui si. sint le. et
p̄ ff. s̄i. cd. xvij. vbi tenet q̄ n̄ valeat q̄ dat mate
riam peccan. l. Idem bar. in. l. testamenti factio. ff. de
testa. H̄one attēde q̄ si bene ponderas omia pre
dicta vna cuj̄ iuribus preall. oia fundans super tacita
voluntate disponentis. Et ex h̄o in inferno vna notabilis
cōclusionem q̄ ubiāq̄ p̄t apparere de tacita volu
tate disponētiō si ex v̄bis positifī disponētiō sine q̄
ē eadē rō i filio legittio et nāli sp̄ appellatō fili⁹ non
fili⁹ nālis tñ etiā si traceſ de pena siue de cōmō. siue
dispō sit i v̄tia voluntate siue i legib⁹ siue i statutis od
i alij p̄tractib⁹. hec p̄bāl ex p̄dictis et p̄ nō. p̄le p̄
L. i. l. q̄s. L. ad le. ful. ma. ubi tractat an i dispō
illa penalē iduātūr filiō appellationē spuriō iūcis nō
p̄ cū. i. l. q̄cūq̄. L. de f. sur. ubi tractat an i q̄n statu
tū debeat extēdi ex identitate rōis addē etiā alij mo
du p̄iecturādi voluntate disponētiō ex nō. p̄ bar. i. l. p̄
nūciatō. ff. d. v. sig. z. l. fi. L. d. fidicō. q̄ aut dispō lo
q̄ p̄ v̄ba significatiā naturalitatē et ueniat nāles sc̄is
si p̄ v̄ba significatiā aguitōz et i utroq̄ loco uideas p̄
bar. an bastardi dicāt de familiā vel de domo nobilā
et sic p̄phēdāt sub statuto puniēte certo cān illos d̄ do
mo p̄fāllia nobilū. si v̄o ex p̄dictis nō p̄t apparere

D'Appennino cum filio

An d' empereor. anno aboni et fidei p[ro]p[ter]e An

De probacionibus.

tacita voluntate disponentis et tunc est magis dubius
crederem tamē q[uod] vbi agitur de filioz cōmodo veniūt
naturalē ex quadā humanitatē et benignitate ar. op
timū. ex. l. generaliter. §. i. L. d[icitur]. et substi. vbi te
optimus ad materiā q[uod] intelligo in naturali nato ex
co[n]tra non ictusoso seu simili. tales em̄ non veniēt q[uod]
non debent dici filij maxime hoc casu vbi tractat[ur] de
ipsum onere et modo vide t[er]p. bonū in. c. vi. x.
p[ro]p[ter] q[uod] vj. Si vero tractetur de odio et maxime pena
linne non intelligerem naturales quia non apparen
te rōne dispōto seu tacita voluntate disponentis isti na
turales veniunt potius ex quadā benigna interpretatio
ne q[uod] ex p[ro]p[ter]a significatōe o. l. generaliter et bo. t[er]p.
in. l. filii. ff. de his qui sūt sui vel alie. iu. que interpre
tatio cessat in odiosis et maxime in statutis. de. iniu.
in nostra. l. iij. ff. de nego. g[ra]m. et regula odia. d[icitur]. re. iu.
l[et]t. v. et vide in materia bo. glo. in. l. filii. ff. de v. signi.
que restringit v[er]bum filij in materia odiosa. et scđm
omnia p[re]dicata distingue et intellige glo. hic et i. d. de.
mia. de bap. et p[ro]p[ter] hoc deciditur quicq[ue] ponit b.
Jo. an. de epib[ite]osi data alicui et filijs suis. an indu
dantur filij naturales. de q[uod] questione remittit ad spe.
in. ti. de loca. §. nūc aliqua. v. lxvij. et v. lxxij. vbi om
nino videoas oia motua spe. pro et p[ro]tra non soluz in
ultima voluntate sed etiam in p[ro]tractibus inter vios
reterminis questionis et tādem spe. v. p[ro]ducere in
bac questione sicut. s. p[ro]dusū exsistit in ultima volun
tate ut conjecturemus tacitam voluntatē contrabeni
tum. et videtur velle q[uod] in femina indistincte venient fi
lij naturales quia matri succedit sicut legitimū d[icitur] quo
d[icitur] dicendum ut habeb glo. nō. in. l. si qua illustris. p[ro]p[ter]
alle. Et nō. hoc quia facit p[ro]p[ter] cōfusionē mea supra po
sita ut in qualib[us] d[ispō]ne ponderem' mentē dispo[n]e
nis sed bar. in. d. §. si quis rogatus. videtur hoc rep
bare alio respectu quia pater stipulando non potuit
querere filio naturali cū nō sit in sua p[otest]ate nec etiam
mat[er] filio. vide ad b. q[uod] plene nō. in. l. quodcuq[ue]. et. l.
q[uod] dicitur ff. de v. obli. et. l. debitor in. ff. ad. treb.
Hed aduerte quia rep[on]o bar. apte sensisse p[ro]trari in.
d. l. q[uod] d[icitur]. ff. de v. ob. et. l. debitor in. ff. vbi in. p[ro]p[ter]
teminis dicit q[uod] si mater capit epib[ite]osum. p[ro] se et filijs
suis q[uod] acquiritur filijs exstipulatōne matris. rō quia
stipulatur sup[er] ipsius vel futura ipsi rōne vrlis do
minis quo casu etiā quilib[us] extraneo posset alteri st[et]
polari. l. quoties. L. de dona. que sub modo. et sic
videtur q[uod] ex p[ro]dicta rōne q[uod] naturales nō sunt in po
testate patria vel matris non debuit reprobari dictu[rum]
spe. Enī vnu dictu[rum] nō. ponit Bar. in. d. §. si quis ro
gatus. q[uod] in epib[ite]osi eccl[esi]e nāq[ue] veniunt naturales
appellatione filiorū quia nou est verisimile q[uod] eccl[esi]a
de talibus senserit quia de iure diuino et canonico nō
possunt haberi sine peccato q[uod] sig. nō. quia facit ad

multa que disponant cō eccl[esi]a vel p[ro] eccl[esi]a. debet
enī scire q[uod] simplex formatio et tria p[ro]cubinatus e[st] p[ro]p[ter]
bitus de iure diuino et canonico. p[ro]ximū. q[uod] iij. nō. et.
c. meritorios. vidi p[ro] Jo. an. i. regula. sine culpa. d[icitur]. re.
iur. li. vi. in meru. et hec oia b[ea]tū nō. quia plenino bic
q[uod] alibi habes hunc articulū declaratiū et doc. no
stri. transirent hic multū lente. Elenio nūc ad scđā
ptem gl. que q[ui]rit nāquid interminis life evanescit sub
stitutio si institutus habuerit filiu[rum] sed ante eum dece
dit. Rūder glo. et b[ea]tū q[uod] non quia sat[is] est q[uod] tempore
mortis decollit sine libertate ut in iuribus all. in glo. et
hoc clarissimum est. In tertia p[ro]te. gl. querit quid si
fuit dictum si decesseris sine herede substituto talē qui
veniat appellatōne heredit[er] ad hoc ut evanescat substi
tutio. Glo. rūder q[uod] soli filij intelligunt. Ex facto. §.
vi. ff. ad treb. et est ille casus nō. in quo appellatione
heredit[er] soli filij intelliguntur et fit illa stricta interpre
tatio ut enī absurdu[rum] q[uod] ē quasi impossible q[uod] q[uod] pos
set decedere sine herede. p[ro]p[ter] intelligendo ex testo vt
ab intestato. fateretur tū glo. q[uod] si nō habeat filiu[rum] sed ne
potē ex filio evanescit substitutio ut i. iuribus all. i. ea.

Emph[at]ica
Aduerte circa p[ro]mū dictu[rum] nā ex p[ro]dicta rōne argu
it gl. in. d. l. ex facto. §. fi. q[uod] si p[ro]cessio feudi v[er]o p[er]curu[rum]
tibi et heredib[us] tuis q[uod] videat de filijs italectu alias
sequere dicta absurditas q[uod] duraret sine fine etiam in
epib[ite]osi. Idem spe. in. ti. de loca. §. nūc aliqua v. q[uod]
li. si p[ro]cessio fit ab eccl[esi]a ut tunc intelligat d[icitur] suis tūn
et nō extraneis p[ro]p[ter] §. epib[ite]osi. in aut. de nō alie. secus
si p[ro]cessio fit a p[ro]p[ter]ato. facit gl. Accur. in. L. etiam. ff. so.
ma. sed attende quia reperio spe. eo. ti. z. §. all. v. vij.
tenere q[uod] bodie eccl[esi]a p[ro]t[er] p[ro]cedere. in p[ro]p[ter]ū rē i. epib[ite]
teosi. et q[uod] §. epib[ite]osi. sit correctus p[ro]p[ter] §. licetia. i. aut.
de alie. et epib[ite]i. sed posset rūderi ut dicit hic Jo. an. q[uod]
videtur sequi p[ro]mū dictu[rum] ut corrigatur ille. §. quo ad
temp[or]e et numeru[rum] successo[rum] nō aut quo ad qualitatē ipso[rum]
declararo b. p[ro] p[er] curia canonistis. §. emph[at]ica. p[ro]tine
bat duo. Idio q[uod] res eccl[esi]e nō possint dari in epib[ite]
teosi nisi in vita accipientis et duoz heredib[us] suoz. De
cundo exigit q[uod] illi heredes sint d[icitur] suis ut sic extendat[ur]
ad filios vel filias et ad nepotes vel neptes et sic ad d[icitur]
scēdentes supuenit postea aut. d[icitur] alie. et epib[ite]. §. licetia
vbi vide dari licentia p[ro]cedendi in p[ro]p[ter]ū. Hūc oris
difficulat[er] vtrū corrigit in totū an v[er]o quo ad tēpus
et numeru[rum] successo[rum] tūn. Jo. an. vult q[uod] nō corrigat
quo ad qualitatē successoriū q[uod] dicit q[uod] concessio p[ro]t[er]
fieri in heredem accipientis in p[ro]p[ter]ū dūmō sint de
suis descendentiib[us] ut sic id quod dispondebat bodie
qualificando illos duos successores. p[ro]cedat bodie eti
am i. v[er]t[er]iorib[us]. Unde b. sunt examinanda duo.
Idio q[uod] veniat appellatōne heredit[er] q[uod] glo. b. tangit.
Scđo inferem' ad decisionē questōis tacte an epib[ite]
teosi eccl[esi]e transeat ad heredes extraneos. Ad p[ro]mū

Contra p[ro]p[ter] Appellatōne heredit[er]
An d[icitur] Emph[at]ica est in p[ro]p[ter]ū id
h[ab]et de cōsiderationib[us]

distinguit bar. in. l. gallus. s. etiam. ff. de libe. et po
 stu. q̄ q̄ doqz. v. suis heredibus. perturb in tempus
 vice illius cuius heredes appellant. et intelligit s̄ filii
 non enī pot̄ intelligi de extraneis quia hereditas nō
 est viventis. l. i. s. i. ff. de vul. et p. et sic intelligi debet
 dicimus. s. etiā quādoqz illa verba suis heredibus co
 feruntur in tempus post mortem. et huc si. pferunt super
 re sui natura nō transmissibili ad heredes extraneos. et di
 cendū est idē ut. p̄f̄ subiectam materiā restrigat v̄ba
 ad filios. Exemplū de falso pcessio alicui et suis her
 edibus. ad h̄ de succel. seu. c. i. coll. x. et nō. in. d. l. ex fa
 cro. s. i. et p. dy. in. l. in. p̄ventionibz. ff. de v. obli. licet
 aliqui aliter dicāt. ut nō. L. y. in. l. liberti. L. de ope. li
 ber. Quādoqz illa v̄ba. pferunt sup̄ re sui natura trans
 missibili ad extraneos heredes. et tūc aut̄ verba exp̄
 minū a recipiente aut a pcedente. Nō in casu intelligit
 etiā de heredibus extraneis. l. stipulatō ista. s. si quis
 ff. de v. obli. et. l. si. pactū. ff. de pba. S̄cō casu q̄i
 pferunt a pcedēte puta a testatore vel ab aliquo do
 mino idē ut transeat pcessio etiā ad extraneos heredes
 l. in annali. L. de lega. et. l. sciēdū. ff. de v. ob. h̄ verū
 nisi aliqua iniq̄itas resultaret ptra mēte testantis ut i
 casu hui⁹ gl. et bec nō. et p̄ hoc insertur ad. decisionem
 sc̄de q̄onis. quid si hec verba. pferant in tractu em
 phiteotico et si. pferant in re p̄mati vel civitatis capiū
 tur. pprie et p̄cēnūt etiā extraneos heredes q̄i sui na
 tura possunt talium res pcedi in emphiteosim ppetuā. l. i.
 L. de iu. ep̄bi. l. i. et. h̄. ff. si ager vec. v̄l. emp̄bi. pe. v̄n
 plus sing. dicit spe. in. d. v. cxii. qđ etiā legari potest
 extraneo domio. irrequisito. q̄i ex quo donat in vltia
 voluntate nō ptinet ad alienationē et sic nō h̄t locū. c.
 si. de loca. vide t̄ bar. in. l. si. L. de iu. emp̄bi. et in. l.
 in p̄ventionibus. ff. de ver. ob. v̄bi videt sentire ptra
 rium cu. distincōne t̄. Si aut̄ pcessio sit ab ecclēsia
 tunc insurgit dubietas. ppter dictos. s. emphiteosim. et
 licentiam vidistis. s. spe. variū. et op̄i. Jo. an. et gl. in
 d. s. emphiteosim. et in an. si quas. L. b. sa. san. ec. tez
 q̄ concessio hodie pot̄ fieri in ppetuū. sed ille gl. po
 scit reduci ad op̄i. Jo. an. Alter distinguit dy. in. d.
 h̄. si quas. rep̄o in hoc bar. variū. nā in. l. qđ dicit
 ff. de ver. obli. et. l. si ex facto. s. si. pactus. ff. de pac.
 videtur velle emphiteosim ecclēsiae nō transmissibilez
 ad extraneos heredes. sed in. d. an. si quas. videt te
 nere simpliciter q̄ ille. s. emphiteosim sit correctis p.
 s. licetia. dicit enī q̄ p̄ dari in ppetuū. i. qđ dñ solne
 tur pensio. Do. an. distinguit q̄ si pcessio sit ex causa
 necessitatis ut quia res est ruinosa vel vrgent debita
 ecclēsiae vel ex cā utilitatē. ut quia res est modicū red
 ditus q̄ tunc p̄mittunt pcessiones in ppetuū. q̄i his
 casibus p̄mittunt alienatio directi dñi fortius vltis
 tantū. ad hoc de re. ecde. nō alle. ad aures. et. x. q. i.
 ppetua. Si aut̄ sit sine cā vtpata q̄i ecclēsia p̄uenit

talen non dare in emphiteosim putat q̄ cessante co
 suetudine possit concedi ppetuo quo ad descendentes
 sed quo ad extraneos nō. et hoc casu. pcedat op̄i. Jo.
 an. Limitat t̄n p̄dicta q̄ si concessio fieri simpliciter etiā
 vbi posset fieri iperpetuum. nō debet intelligi. nisi ad
 tertia generationē p. d. s. emphiteosis. Et credo q̄ h̄
 voluit spe. in. d. v. cxii. ne sit sibi contrarius in his
 que dixit in. s. vii. pal. Ille dicit vera do. an. nisi con
 suetudo ecclēsiae sit ut locet in ppetuū etiam quo ad ex
 traneos quo casu verba intelligentur ut sonant. et
 attende ad unum dictū ipsius in practica. dicit enī q̄
 si res est preciosa non autē minora vel modicā redditū
 q̄ non est sufficiens cā concedendi in ppetuū q̄ pot̄
 haberi parum plus. dando in emphiteosim q̄ locan
 do p̄cūlātūm quia maius effet p̄iudicū alienationis
 vltis dñi q̄ effet illa modicā vltis q̄ addicī vltis
 solūm. ideo iūra ponderat scrūlātē rei aut magnā
 utilitatem redditū. Ego in hoc dubio aliter sentio et
 miror de nr̄is p̄decessoribus ita instantibus super in
 tellectu istarum autenticarū cū dispositō maxime il
 lino. s. emphiteosis nullo modo debeat obseruari.
 cum lex civilis specificē disponens sup̄ rebus ecclēsiae
 p̄fertim. p̄hibendo vel certam solennitatem dando etiā
 in favorem ecclēsiae non teneat cum non habeat p̄tē
 vt in. c. ecclēsia sancte marie. de consti. nō. Jo. an. in
 c. stitutus. de reli. do. Jo. cal. in. c. i. de no. op. nū.
 dico plene in repetitione. c. ecclēsia. pal. vide. bo. gl.
 et. Zinn. in. c. i. de re. ec. nō. alie. li. vi. lic̄. l. p̄ncipiū ge
 neraliter disponens debeat obseruari quo ad ecclās
 vbi canonibus nō p̄tradicunt. ut. d. c. i. secū tam q̄i
 specificē disponit de ecclēsia seu rebus suis. ut facit.
 d. s. emphiteosis. et. s. licentia vñ enī habuit impa
 tor p̄tētēm impediendi alienationē reū ecclārū v̄l po
 stmodum dandi licentia simpliciter alienadi. et sic po
 nendi falce in messis alienā. ptra. c. nouit. s. d. iudi. et
 vi. dis. duo sunt. Ille dicit dy. in. d. p̄missio. et maxime h̄
 casu dicte. l. nō debet obseruari. vbi habent sp̄alem
 p̄missionē de iure canonico et respectu alienationis et re
 spectu solennitatis adhibende. ut eleganter dicit Zin
 no. et glo. in. d. c. i. de reb. ec. non alie. li. vi. In iure
 enī canonico. p̄hibetur alienatio vltis dominij et di
 recti. sicut. pbatur in. c. nulli. de re. ec. nō alie. Aliena
 tio vero p̄mittitur sp̄aliter ex quatuor causis de qui
 bus p glo. nō. xij. q. h̄. in summa. ut cā necessitatis.
 p̄ietatis. utilitatis. et in cōmoditatis vel minoris vltis
 seruata. solennitate. de. qua. xij. q. h̄. sine exce
 ptione. et. c. placuit. et. c. abbatibus et de reb. ec. nō
 alie. cle. i. et. c. i. e. ti. li. vi. et si. Si ergo ecclēsia vult
 alienare directum vel vtile dominii respicet an sit alt
 qua de causis p̄missis et respectu alienationis vltis
 dominij informabit motū animi sui ex his q̄ habet

Almano ari⁹ domini⁹ p̄missio certa
 p̄missio p̄tētēm p̄tētēm

*Ad regias ab episcopis et monachis possit aliqual
et deo probatur aliamur et hoc*

D. probacionibus.

p. q. h. perpetua. cum se. h. et plene p spe. in. d. h. viij.
Et sic concedere in ppetuum vel ad tempus, pot sibi vide
bitur, ad hoc qd nō. archi. et Jo. an. in. c. iij. de reb.
ec. non alie. li. vi. et bo. tex. iunctis nō. per Inno. in.
c. ad aucto. de reb. ec. nō alie. Si autē pcessio fierat
simpliciter utputa titō et hereditibus suis. intelligo d
omnibus hereditib⁹ etiā extraneis. quia hoc importat
natura illo:um verboruz. l. in annalibus. L. de lega.
et hec res transmissibilis est in heredes extraneos eti
am in ppetuum ex quo p̄tenditur cā legitima. ex q̄ etiā
directum dominii alienari p̄t. nō enī appetit cā re
stringendi. hoc dico nisi aliud haberet p̄metudo que
attendenda est et subintelligenda etiā in p̄tractibus.
ad hoc bo. tex. in. l. q̄ si nolit. h. q̄ assidua. ff. de edi.
edic. et p bar. in. l. nemo est qui nesciat. ff. de duo. re.
et p Inno. sup rubrica de consue. et p hoc habes huc
volum articuluz plenissime declaratu. In quarta pte
glo. querit an rogatus alij restituere hereditatē posit
aliquid de dicta hereditate alienare. Glo. q̄ non. L.
pmunia dele. l. vi. nisi in casibus qui nō. in auct. ibi po
sita. que incipit res qui. Et aduerte q̄ in dīns diceret
glo. qui habentur q̄ qui nō. q̄ illi casus exp̄muntur
ibi in tex. et sunt duo. videlicet cā dotis et donatōnis
poternuptias. et loquuntur ibi tex. in liberis. et sic secus
videtur in extraneis. de q̄ dic ut ibi plene nō. p doc.
pōt in rogatus retinere sibi quartam pte p trebel. tē.
et in glo. Si autē est rogatus restituere quicquid su
per est de hereditate tunc ad minus quartam serua
bit instituto ut in auct. que si rogatus. ad trebel. dicit
q̄ in quatuor casibus ibi positis possit alienare etiā
quartam ptem in cā dotis vel donatōnis ppter nup
tias vel ppter alimoniam vel redemptōne captiōrum.
si sua substantia non sufficiat. de quo dic ut plenius. h.
dicam. Ultimo glo. querit quid si purerogat⁹ sur
it quis restituere hereditatem nulla mentōne facta de
filio nunquid teneatur ad restitutōnē post mortem
suam si habeat filios vel nepotes ex filio. Glo. dicit
q̄ non sed evanescit substitutio. ut in iuribus all. i ea
que hoc bene. pbant qd intellige fm. Jo. an. quādo
substitutio est facta filio vel nepoti quasi dicit seculisti
extraneo. et bene loquitur q̄ hoc casu loquuntur iura
alle. in glo. et est ratio quia non est verisimile testatorē
voluisse p̄ferre alienā sobolē sue posteritati. q̄ rō cessat
cum substitutio est facta extraneo. Quero iste p̄tulit
se et sua nunquid valuerit vnu sine alio. Glo. in ver.
p̄tulit. dicit q̄ non q̄ sua nō poterat sine se cōfere cū
subiacerent restitutōni. Dic melius et credo q̄ fuit d
mēte glo. q̄ sufficibat dedicare se. nā tūc p̄ sequētā
transiſſent bona in monasterium. auct. de sanc. ep̄i. h.
sed hec p̄t̄. t. L. ad treb. auct. nisi rogati. sua autē sine
se nō poterat donare. s. que subiacabant restitutōni.
alia vero que non subiacerbat restitutōni ut debita p̄f

sare nature. et quarta p trebellianū bñ potuſſer sine se
donare etate non imp̄ediente. ut. s. dixi. Sed qro
quonodo monasterium hoc obtinuit vigore oblati
onis cum pbauerat cum tunicuisse maioris etatis. gl.
in. v. sedere responder q̄ iste p̄sumitur maior n̄iſi. pbe
tur p̄trarium. ex quo colligit quē p̄sumi maiorē n̄iſi. p
betur contraria alle. iura sua hoc dīcū glo. pmuniter
rep̄batur p̄ can. o. et legistas. nam dicens aliquē ma
lore. et p̄ncipaliter fundans se sup etate hoc pbare
debet. quod non est si p̄sumitur maior. ff. de mi. l.
de etate. t. l. minor. xxv. annis. id. videlicet glo. meliores
in. c. p̄sbit. lxxviii. dī. in glo. et bar. in. l. de etate. p̄
alle. et p Spe. in. t. de actio. in p̄m. t. maxime in v.
si querit. p Cy. in. l. cum. te. L. de. pba. aliquid p ar
chi. in. c. si eo tpe. de resp̄c̄. l. vi. t brevis p̄clusio est
bec. Fundans se sup etate maiorū vd minorū bēt. pba
re qd est sue intentionis cā. S. est verum n̄iſi index ex
aspectu transfundat onus pbandi u. aliu. ut. l. minor
.xxv. annis. ex aspectu. ff. de mino. et isti patrī succū
buerūt quia fundabāt exceptōne suā sup minorē etatē
te quā necessario non pbauerūt. Dices tu. quare mo
nasteriū obtinuit cū nō. pbauit maiorē etatē sup quo
se fundabat. R̄ideo q̄ p̄ncipaliter nō fundabat se su
per maiorē etatē sed sup oblatōne quā pbauit. etas
autem allegabatur implícite ad actum. que p̄sumi
tur probatio actu sicut alie solemnitates extinsice p̄
sumuntur. ut nō. in. l. sciendū. ff. de ver. ob. p bar. t in
c. innotuit. de eo qui sur. ord. rece. per Inno. Et p̄ b
habes vnum casum nō. in quo etas p̄sumitur q̄ si se
venit accessorie ad actum. pbatum qui solū maiorib⁹
p̄uenit et adeo p̄sumitur q̄ pbato minoris etatis eaz
non excludit n̄iſi necessario p̄dudat minorē etatē. vno
non sufficit qualis qualis. pbatio ut hic sing. pbatur.
et nescio q̄ alibi ita bene. pbetur. t multū lūm̄at. nō
per Inno. in. c. innotuit. de eo qui. sur. or. rece. vbi dī
cit q̄ quando solemnitas p̄sumitur ad actum. de facilē
tollitur illa p̄sumptio per p̄trariā p̄sumptōne. ar. in.
c. quā verisimile. de p̄sump. hoc em̄ dīcū non pcedit
in ydoneitate persone respectu tempis t sane mentis
que p̄sumuntur ad actum. sed optet q̄ defectus p̄dile
probetur ut hic. Ratio autē p̄dilectionis est q̄ cū
etas varietur semper cursu tempis. ius n̄ p̄sumit nec
pro maiorī nec pro minorē etate. sed probetur q̄ olim
fuit minor. facit quod nō. Jo. an. in. c. cum inter. R. d
dec. Sed contra illud quod statim. s. in nō. tētig. q̄
etas ydonea p̄sumitur ad actum. pbatu multum eb
rūm dīcū Jo. an. in. c. fraternitatis in quarta que
stione. t de testi. vbi dīcū q̄ etas in est. p̄fessioni sicut
pubertas matrimonio. de regn. c. i. de despon. ipub.
c. i. l. vi. adeo q̄ pbans professionē vel matrimoniu
non habet n̄esse. pbare etatem vel p̄sbertatem n̄iſi
negetur. et si ex hoc ultimo sentit q̄ probanda ē etas

*Est in p̄fessione
per pbatas matrimoniū*

per probantem professionem si etas negetur, et sic ex quo patni negebant etatem monasterium debebat pbare vel debebat succumbere, et licet Jo. an. non al- legeret intra pro dicto suo ego allego, c. cum nobis de dec. ppe si, vbi instanti pro electione fuit necesse, pbare etatem legitimam, et quia non potuit pbare fuit re- pulsus, ad idem, c. attestationes, et, c. si, de despon. in pu. facit in simili. l. matrem. L. de pbare. ptransit est dif- ficulte, sed pot responderi duobus modis. Primo qd monasterium erat hic in possessione istius, pcessi seu ob- lati, ideo debent psumi legitime intercessisse, et ex co- trario psumenterius delictum in recipientibus non le- gitimo tempore, secus vbi monasterii directe ageret ptra oblatum vel, pcessum et ille negare et legitimam eta- tem, tunc enim monasterium haberet, pbare ut in ptransit et tunc multum restringeres hoc, c. et omnia. s. dicta Secunda pot dicitur qd dictum Jo. an. non est verum nec iura superius all. apte probant ptransit. Nam, c. cu nobis non dicit qd alio negante habeat electus, pbare ydo- neam etatem sed qd index ex officio suo, pcessit qd in elec- tione multum exuberat officium iudicis, et p hoc op- time facit, c. cu dilecti, e. t. vbi in fi. innuiscit qd neganti etatem electi incubuit onus, pbandi et facit, c. l. d. dec. li. vi. et qd non. Jo. an. in regula, insimilibus, in merci- alia iura superius allegata hoc non, pbant si bni pon- derentur. Oppo. videtur enim qd illud v. dubium qd erat minor annis debebat interpretari in favorem acto- ris et ptra reum. l. si quis intentione dubia, ff. de indi- cum si. Glo. in. v. verbū r̄idet qd b̄ttingit religionis favore pro qua multa contra iuris regulas constituta sunt, ut in. l. sunt psonae, ff. s. reli. et lmp. sine et hec so- non est bona, tum quia ex littera patet qd sententias fundavit se super mero iure, tum quia, ppter favorem religionis non deberemus alij iniusticiam facere, ar- in. c. ex tenore, de fo. compe. Ideo glo. transit adjalitā so, qd verbum actoris ambiguum bene est pro eo in- pretandū, sed verbū ambiguū testū suoz ptra eum et in favorem rei ut hic, et est id qd qui, pbare dare debet probare al succumbit ut b̄t, et in. c. inter dilectos. d. fi. i. flos, et bec so. medior. declaratī cū ut plene dixit l. c. cu ad sedem, de refū. spo. Tz op. et aliter qd index sal- ton debuit iterū testes interrogare et vbi dubium de- clarat. Sl. ista r̄idet qd index bni potuit hoc facere ex officio suo sed non ad iustitiaz ptis. 120. bene glo. ad duo. Prio qd index pot est ex officio suo quā docūq; interrogare etiam testes ut declararent obscura, plata. Idē non. gl. in. c. p twas. et in. c. cu damor. j. de testi. qd lmita scdm no. p. Inno. in. c. cu Jobānes, de fi. i. stru. vbi dicā, et hec non. ad lmitationē, c. pterea. d. te- cogen. 120 scdm ex gl. qd ad petitōne ptis non de- bet index iterū examinare testes qui obscurē deposuerūt qd timet verisimiliter de subornationē b̄ intellige si

17. adspicere p. reliqua macta. p. re
sulphuris fuit in dicitur uiceceptus
et ab aliis apparet eam in favore que hoc per
reliqua et pudent alio reliquo per
per eam +

fuerint huius debite examinati. alias secundum ut legis et non. in. d. c. p. tuas. et dic ut ibi. Quero utrum indistincte per religionis ingressum spiret substitutio facta in defectum liberorum. Et si. dicit quod aut substitutus persona sua est et emaneat quod in casu ingressus monasterii fugitur habere heredem ut hic. et in auerbi. desan. epis. §. 5. hec potest. Si aut substitutur ecclesia seu locus religiosus vel inbetur expendere in piis causis tunc non expirat substitutio seu fiduci primatum per religionis ingressum. ut in. d. §. sed hec praesenti. ubi hec distinctio loci differetia probatur. et est diversitatis ratione. quia quod expirat substitutio per religionis ingressum inducum est contra propriam significacionem verborum in favore pie cause ubi ergo substituto seu fidei commissum debet expendi in piam causam cessat dicta ratio. cum non debeantur in propria re verba in favorem pie cause seu religionis in principium alterius religionis seu pie cause. ad hoc. c. cui causa. de p. ben. Primum legatus enim non vultur privilegio suo contra piter privilegium ubi piter concordit prius legium utrumque. ut d. §. sed hec potest. et plene probari in auerbi. quas actiones. L. de sa. san. ec. Et per hoc glo. et dictum. §. 5. hec potest. consuluit quidam solensis doctor Stephanus de albergatis quod licet delegato ecclesie prius heres non detrahatur falcidiam privilegio ecclesie. ut in auerbi. singulariter. L. ad legem sal. plene. non. in. c. si pater de testa. li. vi. secus si ecclesia est heres quo casu currunt prius legium cum prius legio. et sic per quassatis prius ghe vultur iure puniri. ad hoc. l. assiduis. L. qui possumus in p. h. a. et hoc satis placet licet gl. b. non bene firmaverit. in. c. pontifices. xij. q. iii. Sed dices tu nomine ecclesia peccat restituendum protra aliam ecclesiam. de in te. resti. c. anditis. cui si. et minor protra minor. l. venit. in. f. ff. de mi. et sic prius legatus vultur prius legibus contra piter prius legiatum. Et in casu non est prius legiatum qui libet respectu cause de qua agitur licet in grecis sunt piter prius legiatum. Nam si minor vel ecclesia leditur in in casu letionis solum reputur prius legiatum persona ipsa et quoniam iste articulus est quotidianus subiectio hic quedam bona dicta bar. in auerbi. quas actiones pall. ubi sic distinguuntur. Cum queritur an prius legiatum. utatur prius legio protra piter prius legiatum quod aut querit utrum prius legiatum possit ut prius legio protra prius legiatum eo casu quod ab ipso prius legatio aduersario suo prius legiatum presequitur et ista proprie non est materia nostra tractare in. l. f. L. de fru. et li. exp. Quinq; quilibet est prius legiatum in grecis sed non in ea causa de qua agitur sed in causa quod est ibi prius legiatum et tunc utrum prius legio suo protra aliud prius legiatum. ut est casus. i. l. xl. ff. ex q. causa. et d. c. anditis. licet enim utrumque ecclesia sit prius legiatata in genere tamen in casu quod agitur est prius legiatata yolu ecclesia ipsa seu contra quam prescribitur non altera que prescribitur seu que est in lucro. simile in duobus absentibus. dicta. l. f. Si vero utrumque est prius legiatum respectu

Ad primos per nos de Inde sunt examinatae tres
qui electio Duximus

Concluding note on psychology

At Dr. Dredfus, who was most present at the gathering.

De probacionibus.

et eisdem cause que agitatur, et tunc si quidem vñ' habet prílegium poténtis altero ille p̄fertur, et potest esse poténtis quia ille certat de danno alter de latro, vel quia cause p̄cedendi prílegium sunt famorū biliores, vt. l. verū. §. si. cū. l. se. ff. de mi. Si vñ cause prílegiorum sunt pares vel prílegia sunt pari po tentie tunc non partunt ambo p̄pter admittunt, vt. l. prílegia. ff. de p̄n. cre. et inter scipios potior est con ditio possidentis. l. si seru'. §. illo. ff. de ver. obli. et in regula. in pari caus. i. de re. in. l. vi. et hec nō. p que potest allegari pro et p̄tra. ad. q. s. decisi. 120. scđo p̄ncipaliter ex p̄n. gl. q̄ monasteriū singitur loco heredis. alij dicunt q̄ loco filij, ut nō. in auē. si rogati. L. ad treb. et in auē. si qua mulier. L. d. sa. fanc. ec. Sed bar. in utroq; loco tener p̄trariū. qz se queretur q̄ monachus heret monasteriū in sua pote state quod est falsuz. de elec. si religiosus. l. vi. Unde dicit q̄ nulla lex est in mundo vel decre. que b. p̄bet. ad hoc. c. respondet in. d. auē. nisi diceres q̄ solū probat q̄ habetur loco heredis. sed certe si illa; allegatio que ponitur in. tex. dum facit mentiōnem de herede esset vera ut sentire videtur bar. tunc bñ. p̄bat tex. Iste q̄ habetur loco filij quia verbum heredis capitur hic stricte pro liberis. patet quia in substitutiōne fuit facta mentio dumtaxat de liberis videlicet si sine li beris tc. nunc allegabatur pro parte monasterij q̄ n̄ dicitur decedere sine herede qui monasterium sibi hereditate instituit. et debet exponi sine herede. i. sine lib eris. al. ista allegatio non concluderet intentum al legantis ppter verba substitutionis. Si ergo vis saluare dictum bar. oportet dicere q̄ ista fuit allegatio p̄tis que nullo iure p̄bat. nam decisio huius decre. sumitur ex auē. de fanc. epis. §. sed hec p̄nti. vbi nō dicitur q̄ monasterium habeatur loco filij vel heredis. sed q̄ om̄es iste p̄ditōnes. si nupserit. si habuerit lib eros. et similes apposite in persona instituti ad faciendū loci substituto tolluntur. et habent p̄ nō adiectis. si in statutis intraterit monasterium et hoc ideo ne timore restitutio nescide retrahetur a vita p̄templativa et de b. aliquid j̄ tangam latius. hec enī sufficiat ad deducandū illud vñ. heredis. positum in tex. et in glo.

Propter. vtterius ex glo. substitutōne vel fidē pīmūlūz non evanescere si restitutō est fienda loco religioso vel ecclesiē vel in altam piam causam dēat expēndi. nam loquīt magis dare hec glo. q̄z tex. in. d. s. sed hec pīti. qđ placet hic do. an. q̄ cū ille. s. sit exorbitās a iure sufficit locū substitutū esse pīt. licet nō sit equaliter pīus cū monasterio a l. qđ institutus īgreditūr qđ satis placet p. s. dicta. Ex p̄diciis de cīam puto que stionem quā ponit hic Ioh. an. nunquid evanescit substitutio si īstitutus nō īgredit monasteriū s̄ ipsū bēreden īstituit. Sl. in aut̄. nisi rogati. q̄ non. r̄ idem

teret p̄mittit doc̄līz quidā p̄tra. quōz op̄i. ē equi
or. sc̄m̄ bos. h̄ic̄ p̄ma sit p̄muntor. sed tu tene p̄mas
vt veriorem effequiorē. nulla enī equitas debet sur-
gere ad spolia n̄dūm alium fauore religionis. ar. xvij.
• q. iij. c. si. hoc enī casu cessat ratio illius. s. sed hec
p̄nti. cum non impeditur vita p̄templatina. nec deb̄s
ille. s. sic exorbitans in p̄nūdūcūm̄ aliorum extendi.
ar. l. quod vero. ff. de legi. Ellia enī questio deciditur
per p̄missa quid si substitutio est facta de aliquo sub-
stitutione si non ingredere monasterium. Comunit̄
tenet q̄ talis p̄ditio habetur p̄ nō adiecta. nam si co-
ditio indirecta impediens seu retrahens a vita p̄tem-
platina habetur p̄ nō adiecta ut b̄ t̄ in. d. s. sed hec
p̄nti sortins et ista que directe impedit religionis in-
gressum. Idē p̄ditio similis nō impedit matrimoniu[m]
carnale. l. cum tale. ff. de condī. t̄ de. l. iij. L. de indic.
vi. tol. multo minus matrimonii spūiale cū sit mai⁹ bo-
num. facit. c. i. et si. de p̄di. ap. Nero viterius p̄se
quendo banc glo. si. quid si rogatus restituere heredi-
tatem vel legatū fiat clericus nūquid euaneſcit substi-
tutio. Glo. respondet q̄ sic. duobus tñ interuenientib⁹
videlicet q̄ p̄petuo remaneret in ecclesia t̄ relicū ex-
pendatur in pias causas. Educiere q̄ glo. loquiſ n̄
mis generaliter t̄ aliquantulū obſcure et p̄trariū p̄i-
ma fronte videſ determinare. j. in si. in vlt. q. et gl. est
sic locuta quia ſic generaliter de clericis loquitur te-
x. in. d. s. sed hec p̄nti. nec doc. aliter hic declarant. Idō
pro declaracione ſcas q̄ tex. in. d. s. loquiſ de intran-
te religionem et de eo qui fit clericus. vñ insurgūt duo
intellectus ad illum tex. vt ibi nō. in glo. Quidam ei
nū intelligunt ut loquaſ in eo qui efficiunt cleric⁹ ſe-
cularis ut ſic duobus interuenientibus euaneſcat ſub-
stitution. t̄ p̄ hoc intellectu facit ut differat ab eo qui in-
greditur ut fiat monachus de quo p̄misserat. Alius i
tellectus ut loquatur d̄ ingrediente monasteriu[m] ut ibi
fit monachus t̄ clericus. t̄ ſic ſit ſenſus q̄ ſine ingre-
diſtatur ut ſit queritus monasterij ſine ut ſit monachus
t̄ clericis ſemp euaneſcat ſubstitution exquo in ecclesia
perpetuo eſt p̄mansurus et bona expeditus in pias
cauſas. et iſte intellectus magis videtur placere ibi gl.
t̄ ſatis mihi placet tanq̄ magis p̄ſentancie illi littore
ad quid enī ponderaret ut perpetuo maneret in ecclesia
ſi efficeretur clericus ſecularis. et facit quod b̄ ſubjaci-
tur in glo. si. Inſup̄ quero quid ſi iſtitutus ingrediſ-
monasterium ſed monachatus nō tenuit. R̄ndet glo.
q̄ per hoc non euaneſcat ſubstitution. oportet enī q̄ ſi
at monachus. p̄ hoc dicit Uli. q̄ ſi morias anteq̄ te
neat monachatus ſubstitution nō euaneſcat. Idē ſcom
enī ſi intrauit t̄ ante tempus probationis exiuit nō enī
p̄ b̄ p̄nūdūcū ſubstitution. ar. j. d̄ regi. ſtatutū. Sed
circa p̄dicta oritur dubi⁹ quid ſi intrauit t̄ tenuit mo-
nachatus h̄z hoc fecit in fraudē ſubstitutioni Abbas dicit

scōm magistrum suū substitutionē non evanescere qz
fraus et dolus tē. de recip. sedes. de sepulc. in nra.
et bñ facit de testa. offi. requisisti. t. c. fi. cū si. t dicit qz
probatur fraus. p. bando cōniatiōnē factas p heredem
ipsi substituto. ar. de renun. c. iij. li. vi. qd placere vide
tur doc. p. muniter hic. Ego allego ad h̄. tex. sing. p.
q. iij. c. fi. vbi inductio facta cā bonorū impedit ac
quisitōnē ipsorum bonoz. idem t fortius qn fit in
frādem alterius. Ultimo glo. hic querit vnum ea
necat substitutio si institutus se t sua dedicavit eccie
seculari faciendo se oblati illius ecclie. Glo. tandem
p. cludit qz non. qz nō debet extendi dispositō illius.
§. sed hec p. senti. ad alium casum licet quidā contra. t
nō. benefi. huīus glo. ut dispositō illius. §. nō exten
datur ad alii casuz. t refert hic Jo. an. d. om̄inū suum
do. martinū de sili. terminis qz nec ad alios terminos
debet extēdi. ex quo inferat qz cum ille. §. ponat ter
minos qn aliis est p. tōnē oponens. t alius in
cuīus p. sonā eponit. v. p. tōna heres vel legatarū qz
si mutantur termini nō habeat locū ille. §. p. tōna quia
vnius de se loquens donando vel legando apponet
conditionem si decēderō sine liberis. tunc enī intellige
rur de veris liberis. nec esset locus illi au. d. quo
per Jo. an. in spe. de sta. mo. super. v. xv. vbi opōnit
duo motiva. l. d. arti. p. dicto p. cedenti. dicebat enī p
mo qz loquens de se ipso videtur intellexisse de liberis
naturalibus. ergo p. d. itio est tenaciter obseruanda. ff.
de adi. le. l. i. §. p. d. itio. Item qz monasteriū habeatur
loco filiū. p. ced ex quadam favorabili et spāli interp
tatione p. tra. p. p. uiam significatōnē vocabuli. ergo nō
debet extendi. quia im. p. p. uates sunt restringēde nō
trahende ad consequētiā. l. quod vero. ff. de legi. et
quod nō. in regula. que a iure. de regi. iu. li. vi. et in. c
pterea. vbi nō. de v. sig. et hec faciunt ad vñā nō. de
cisionem Jo. plagarenis quā ponit Fre. de sensi cō
si. dixit. vbi dicit qz si statuto loci pena offendētis ap
plicetur heredibus offendētis et. p. fessus habens filium
naturalem in seculo fuit interfectus qz pena applicabi
tur filio naturali et non monasterio qz mōsterium est
cūilis heres et non naturalis. sicut filius. et vba sta
tuti debent intelligi casu vero et naturali. et p. p. et
stricte appellatōne heredib. intelligitur de filio. d. l. ex
facto. §. fi. ff. ad trebel. Sed adverte quia idē Fre. cō
si. xxvij. vbi plenius hunc articulū disputat tenet qz
applicat monasterio etiā si filiū institutus heredē. Hoc
naturū p. cipaliter quia quicquid acquirit monachus
acquirit monasterio. xvij. q. i. c. vno. sed hoc inqym
seu pena prouenit ex iniuria illata monacho ergo tē.
Secundo quia monasterium est isti heres ab intesta
to qz tanqz miles celestis militie potest. p. pte decede
re testatus. et. p. pte intestat⁹ t plen⁹ ibi circa hoc in
stat. Ego in hoc articulo sic dicere qz aut iste insti

tuīt monasterium t filiū heredes t tūc lucū applicab
tur eis. p. portōnibus hereditarijs aut institutus filiū in
totum t tūc applicabili filio. si v̄o institutus mōsterium
instituto filio in re certa. et tunc applicabitur monaste
rio qz filius si c. institutus in re certa habetur loco le
gatarū. l. quotiens. L. de here. insti. In summa ergo dī
eo qz applicabitur c. qui est heres. i. qui succedit i. ins
defuncti. quia ille est. p. p. heres. ff. de ver. sig. l. be
redis appellatione. Non. ob. motū Fre. quia quic
quid acquirit monachus acquirit monasterio tē. qd
fateor qn ipē directe acquireret sed in casu nostro sta
tutum differt heredi t institutus p. defectū est v̄o be
res ipsius. Hoc ob. rō Jo. placen. quia stricte capien
do filius est heres qn hoc non ē v̄erū qz lex ex facto
in fine loquit in casu. spāli. Ideo ibi restringitur nomē
heredis. ut sup. i. gl. plenissime dīpi. t sic reduco ad p
cordiam corū dicta. faciūt etiā p. d. ad alia questio
nem satis nō. quid si testator dedit substitutū sub cō
ditione. si institutus decederet sine liberis ex selegiti
me decēdēt⁹ v̄l ex corpe suo nascentibus nūquid
evanescat substitutio p. ingressū religionis. Hoc que
stio satis pulchra t quotidiana ē. t idem p. d. qz
testator p. alia v̄ba p. tinentia naturalitatē fecit substi
tutōnē. Doc. sunt varij t fuerit in hac opī. Nā Jo.
de bed. disputavit hanc questionē. et posuit in. d. §. sed
hec p. t. t. p. cludit substitutōnē dicto modo p. ceptā nō
expirare p. ingressū religionis. quia testator p. illa
verba eligit naturalitatē nec relinquit voluntatē suam
interpretationi iuris. secus qn locutus fuit generaliter
vt si sine liberis decēderit tē. tunc succedit iuris inter
pretatio que cessat in casu certo qz in certis nō certis
opīs est p. c. t. de re. iur. estote. In hac opī. acce
dere vident mar. sili. et hosti. t Jo. an. ut nō. p. eos i
c. raynaldus. de testa. p. trā tenuit Bagarotus v̄
esset bononic cū hec questio esset de facto. t dy. sequit
ur in. l. si ita quis. ff. de lega. h. t Rycar. mal. t bar.
in au. n̄. nisi rogati. t in. l. si ita quis p. pall. et sic postmo
dum eleganter p. suluit in. q. facti. Id rōmo p. rōc. quā
faciebat dy. ex p. eo que tacite insunt nihil opatur
ff. de lega. i. l. iij. et. c. significati. de elec. sed hec v̄ba
ex suo corpore vel ex se legitime natū insunt in illis
verbis si sine liberis decēderit ergo nihil opatur ex p.
sio qz insint. patet etiam qm p. illa verba si sine liberis
tē. non veniunt filiū legitimū tantū. ut. d. l. si ita quis.
§. fi. ergo solū intelligiūt de naturalibus t tñ favore
monasterij expirat talis substitutio p. religionis igrō
sum. S. cōmōde per rōnēm Rycar. malū. istud fidel
p. missum seu institutō si decesserit sine liberis tē. rep
bat et. p. nō scripto habetur. nō idō qz mōsterium non
habetur loco filiū s̄z qz p. bet impedimentū vite p. tē
platiōne seu retrabit a vita p. templatina. digenda. nā sub
stitutus timēs ne bona sua cogatur. restituere si doce

De morte in ory agri a grotius p. 1

Q. aliquid ibi dicitur in omni questione p.
nuptiarum non sunt responsum p. nuptiarum

De probacionibus.

veret sine liberis, inducitur ad probandum matrimoniū et remouere a proposito religionis et castitatis et ideo impator tale grauamē voluit habere pro non adiecto, et hoc voluit tex. in. d. s. sed hec p̄t̄. dū dicit tales p̄ditiones inualidas et p̄ non scriptas, s̄z hec conditio de qua in questione nostra est multo pl̄ cōtraria vite contemplatiue castitati et religioni q̄ illa d̄ qua in. d. s. sed hec p̄t̄. et hic ergo fortius deber illa habet, p̄ non adiecta, et ita cīā refert et tenet L. in. d. au. c. n̄si rogati. Tertio, pbat a simili illud relinquit causa dotis de necessitate intelligitur de matrimonio carnali sine quo non p̄t̄ dici dos ut. l. iij. ff. d. iu. do. t. c. et si necesse, de do. inter vi. et vpoz. nam, p̄ introitū monasterij non datur dos de sumo. c. non san̄ et. c. veniens, et tamen illa p̄dītio sen̄ causa remittitur instituto sen̄ legatario intrante monasterii. licet non posset dici q̄ cūlter impleat. ut. d. s. sed hec p̄t̄. ergo licet in casu questionis nostre nō posset dici impleta p̄dītio cūlter q̄ monasterii dicatur ex se natū nibilominus rōne p̄dicta debent bona apud monasterium remanere. Idē debet et p̄t̄ dici de eo q̄d̄ relinquitur causa donationis, ppter nuptias ut habeat in. d. s. Quarto, pbat sic. inter monasterii et monachum nō d̄r̄ in matrimonii spūale cū solus abbas dicat sponsus, de elec. q̄, ppter, sed si fideicomissum relinquitur sub p̄ditione si nuptias p̄traperit et ille granatus monasterium ingrediatur nō tenet ad fideicomissum. ut. d. s. sed hec p̄t̄. ergo appetet q̄ nō est ideo quod videatur defecisse conditio fideicomissi. s̄z idō q̄ tale grauamē habet, p̄ nō adiecto et p̄ non scripto cum vite cōtemplatiue contrarie. ergo idem dicendū in questione nostra. Quinto et vltio, pbat isto mō. ego video q̄ si aliquid relinquit mulieri cū onere restituendi si nupserit q̄ non tenet restituere si nupserit. l. quotiens. ff. de condi. et demon. t. l. cū ita legatū. cū. l. se. ff. e. q̄d̄ tamē limita, ppter nō. in au. c. cū relictū. L. de indic. vi. tollen. ergo multo magis non valet granamen de quo in questione nostra cū sit impedimentū religionis p̄replatiue que lōge melior est q̄ acutia, et hec op̄i. placet do. an. licet nō alleḡ consilium et motu bar. q̄ multū mībi placet et ipsa veritatē p̄t̄ nere videns, p̄ hac p̄dītione vide bo. tex. in. l. titie si nupserit. ff. d. p̄di. et de mon. vbi d̄r̄ q̄ si testator relinquit titie ducenta si nō nupserit, et si nupserit reliqt centū. si titia elegit nuptias debet habere ducentū et dī non impletuit p̄ditionē sed illa habet, p̄ nō adiecta quia itreabit a matrimonio carnali p̄trabēdo. Idē et fortius si a spūali et p̄ hoc clarissime patet intellexus illi. s̄. sed hec p̄t̄. et bñ. c. obtinet. ergo b̄ monasterium nō q̄ habet loco filij, vel heredis q̄ fuit illa allegatio p̄t̄. ut. s. dixi. s̄z q̄ habet, p̄ nō adiecta si voluit intrare monasterium et infertur ad decisionem

questionū. s̄. tactarū et multarū alias si. Expedi
tis et supplicis glo. exqbus patim̄ clarissime intellex
buins. c. et multorū iuriū cīiliū et canonicoū. desce
dam ad aliam nō minus utilem materiā exprimēcam
bñ. c. que versatur circa bona ingrediētū religiōne
p̄dītio vel non cōdītio p̄ eos p̄us testamēto. Et p̄mo ve
niamus ad cām testati q̄; cessat cā intestati q̄dīu be
reditas p̄t̄ adiri ex testamēto. l. q̄m̄dīn. ff. de acqui
bere. et. p̄j. q. v. c. f. Quero igitur nūquid ingre
dienis religiōne possit cōdere testamētu de bonis fa
lis et disponere, ppter sibi placuerit. Dic q̄ sic tex. nō.
videtur. p̄j. q. iij. q̄ igredientib̄. t. c. nūc aut̄ s̄ me
lio tex. ē et multū sig. in au. c. de mona. s̄. illud. vbi d̄r̄
q̄ aī ingressum p̄t̄ de bonis suis disponere ut volu
erit, et p̄ istū tex. iuncta. l. i. ff. d. mili. testa. nō. dīc bar.
in au. c. si qua mulier. L. d. sa. san. et. q̄ sicut miles cui
datum ē p̄ulegū ut possit testari quomō voluerit in
d. l. i. p̄t̄ filios p̄terire et exheredare et sine legitimo
numero testium testari, et p̄t̄ decedere, p̄ parte testa
tus et. p̄ pte intestatus et sumilia. ita et volens ingredi
monasterii. licet de monasterio nullā mentōnē fecerit
intestamēto. monasterii nō p̄t̄ p̄queri q̄ p̄missum est
sibi testari quomodo voluerit. Itē si p̄terierit vd. ep̄be
redauerit filii nō poterit rūpere testamētu. poterit
tū legitimā petere vigore illius au. c. si qua mulier ca
nonizata. p̄j. q. iij. si qua. et idem dicendū in similib̄.
solemnitaribus scđm̄ cum. si enī hoc p̄mittitur militi
armate militie qui pugnat pugna corporal. multo ma
gis debet p̄mitti militi celestis militie qui pugnat pu
gna mentali et contemplatiua. et hec op̄i. multū plac
erit maxime p̄ncipio buins au. c. de mona. et p̄v.
q. i. c. qui vere. et p̄ hec ded̄a remanet questione in qua
varie senserunt glosatores et doc. sequentes. an rum
patur testamētu p̄s p̄dītū p̄ religionis ingressum.
vnde si testator relinquit et aliquid monasterio inre in
stitutionis tunc p̄muniter tenet et non rūpas testa
mentum p̄ religionis ingressum. ut nō. b. et in au. c. si
qua mulier. Si vero nihil est relican et intravit mona
sterium fratru minor. idem dicendū q̄ nō rūpis. ymo
sicut morte naturali p̄firmatur. de cele. mil. cū marti.
sta et bīc morte cīili q̄ p̄ ingressum non possit fra
tres minorē disponere de bonis ingressi. ut in cle.
exīt de paradiso. de ver. sig. Illo tenet bar. i. d. au. c.
si qua mulier. et in tractati minoricaz iuxta si. sequi
tur hoc do. an. Illo dubiū remanet q̄ nō rēlinquit mo
nasterio et intravit monasterium cui poterat bona p̄mu
nicare quo casu multe sunt op̄i. quas seriatim b̄ nō p̄
sequor. quia hoc c. est materia fatis plixa oneratus.
Enī expediā sat̄ succincte remittendo et p̄cludendo
et idē faciā in alijs questionib̄ quas j̄ tractabo. vi
de ergo de materia. p̄j. q. vlt. si qua mulier. vbi p̄tra
rie op̄i. recitat. sic etiā recitant b̄. Yno. et Jo. an. et nō

*An dicitur ad fons p. b. et l. p. b.
ut hanc s. hanc p. b. disponit
et regis t. p. b. hanc s. hanc p. b.*

eligunt. Bar. post alios pli psequitur in. d. an. si
qua mulier. et tandem prodidit hoc mo qd aut ille qui fecit
testamentum cogitauit de ingressu et tunc non rupit
testamentum ut videtur casus i. d. an. de mona. s. illud
frustra em pmitteret disponere nisi valeret dispositio.
aut fecit testamentum simpliciter no cogitans ingredi
monasterium. et tunc p ingressu rupit tanq nouam
collationem seu voluntate. cu em oia bona sua det ex
presso vel tacite monasterio videt renocare pim testa
mentum sicut pim tollit p scdm. ut in. l. sanxim. L. d
testa. Do. an. distinguit inter expsse pferente bona sua
tempe ingressus nulla tñ mentone facia de testamento
et tacite pferentem. ut pimo casu distingual an in ptnē
ti potest testamēti pditum bona sua tradiderit an ex iter
vallo. et pimo casu no videt renocasse sed potius ptu
lisse ad tpus vite sue. no cu est verisimile q ita in co
tinuit voluerit mutare animū suū. ar. l. no ad ea. ff. d
condi. et de. Secundo casu quādo ex intervallo tunc
psumendū est voltuisse mutare. et licet d hoc videatur
dubitare tñ in hoc videt magis pflstere. Tcdo casu
pncipali qn tacite pfllit tenet indistincte q no videat
renocasse quia ex quo aliter expsse no disponit videtur
velle illud testamentum remanere et subiungit q l mona
sterium debeat babere sua portōne poterit tñ illas
consequi aliter q rupendo testamentum. vnde prima
distincio do. an. mibi plus placz q distincio bar. qz
regulariter testamētum no tollit tractu tempis s op
est noua dispositōne. L. de testa. l. sanximus. que hic
non interficiunt nec debemus psumere op. mutata. d
bap. maiores. et l. eum. ff. d. pba. s inqstū sentit do.
an. q monasterium debeat babere portōne sua. illud
non placet qz nullo iure pbatur. ymo potius inuitor
ptrariū in. d. s. illud. vbi d q pot de bonis suis di
sponere. put vult et qd alij non pferet remanet penes
monasterium. ad idē an. si qua mulier. vbi monaste
rium tenet pnumerari in numero filioz qn intravit no
disponendo pus de bonis inter filios. secus em si p
us ante ingressum disponit. Itē monasterium no debz
dici spe bonoz tpalū ad recipētus aliquē in mo
nachum. alias em effet simoniacū si quis pse tenere
tur aliquid pferre monasterio. p ingressu etiam si hoc
fieret ex dispositione legis seu statuti ut no. dicit Jno.
in. c. cu. l. de p. st. facit. c. qm. c. venies. et. c. pe.
d simo. et sentire videt bar. in. d. an. si qua mulier.
licet alij ibi gl. sentiat et in. d. an. canonizata. s psum
absq dubio verius e p rōnes pdictas. Itē ex di
ctio i pma questione decidit an p in testamēto possit
pquare descendentes v ascētētes legitima sua q dare
iure nature. in. an. d. here. q ab testa. def. dic q si n
reliquit eis aliqd p b testamētū no rupit p ea que. s.
dixi. Et dubiū e vtp possint petere legitimā. et d de
scētētib claz e q possunt pditōne. d. an. si q mlr.

*Monachūm d. d. d. d.
bonoz tpalū ad recipētus
aliquē in monasterio*

*An p. m. d. d. d.
p. m. d. d. d. d.
d. d. d. d. d. d.*

sed d descētētib no extantib ē maius dubiū gl. di
bitant in. d. an. si q mulier. sed bar. et Ly. ibi defini
nunt ptrariū et nostri doc. p muniter b ut Jno. Jo.
an. et alij qz no ē verū q monasterio habeat p oia loco
filij ut. s. gl. si. fuit plene dictū. et ideo descētētib n
extantib ascētētes debet admitti. ff. de inossi. test.
. l. nam et si. allego tex. sing. in materia iudicio meo i
an. p. sbtēros. L. de ep. et de. vbi specificē fit mentio
de ascētētibus no extantib descētētib. et licet loq
tur in clericis. idē eadē rōne dicēdū in religionē ingre
dientibus. Sed nūquid minor. pdigis vel furiosus
possit testari v aliter de bonis suis disponere intrādo
religionē etiā sine auctoritate curatoris si quē habent
Comunitētē q sic. dūmodo tpe dispositōne et in
gressus no fuerit furiol. hoc apte sentit Jno. an. b ut
dixi in vlti. no. et b. psequit Lap. allegatōne. xxvij.
vbi videt. fundamentū hui dicti ē q. ingredies re
ligionē habet liberū facultatē de rebus suis disponen
ti ut in. d. s. illud in an. de mona. Itē qz in istis spi
ritualibus no curam de patria vel curatoris auto
ritate. vt in. c. si annū. de inodi. li. vi. et. xx. q. ij. c. i. et. q.
et quod no. Jno. in. c. ij. de regula. Sed dubitatur
de filiosa. no dico d psona qz certū est q pot ingredi
monasterio inuito patre ex quo ē pubes et epip p in
gressum a patria potestate. ut no. in glo. c. i. xx. q. ii.
et in. l. si ex c. s. papinianus. ff. de mino. vbi etiam
bar. et frē. consi. xxxiiij. Sed dubitas de bonis. et de
hac questione p Ly. in an. ingredi. L. de la. sanc. ec.
vbi dicit q de bonis castrenib v qz no ē dubiū
quia fili d illis pot disponere sicut p. familiās. l. pe.
. L. qui testa. fa. possunt. nec etiā de pfectiōe ē dubiū
quia illa sunt patris. Dubiū ergo remanet in bonis
aduentitib qz regularis d illis disponere no pot i v
ta patria. nec etiā de p. sensu patris. testari. iuxta ea q
le. et no. in. l. pe. L. q testa. fa. p. n. Ide. et Ly. i. d. an.
tenent hec. bō. trāsire. ar. l. deo nobis. L. d. ep. et de.
In ptrariū allegat do. an. c. licet. de sepul. li. vi. vbi si
liaffa. no pot etiā de aduentitib aliquid redinqueret. p
aia sine p. sensu patris ideo videt q cu ista alienatio de
qua qz trahat originē a pncipio voluntario no valeat
p. no p. sentiente. putat tñ ipse q p. remaneat v. s. f.
tus illoz bonoz in vita sua. s. post mortem e. bec
bona transibit ad monasterio qz cui libet p. edis de p
p. o. testamētū factō volenti intrare religionē. d. s. illud.
Ego aliter dicere q aut querere de bonis aduentitib
ingresso aut d bonis que p. an. ingressus obtinuerit
Idio casu illa idistincte acqraf monasterio. tñ qz ap. n
ē fili i p. tate p. s. ut. s. dixi. et sic n acqraf v. s. f.
p. t. tñ qz clericis et psonae religiose sūt p. legiate sup bo
nis aduentitib v. s. h. et plena ipsorum administratio
nem ita quod id quod est Laycis aduentum der
is reputatur castrense vel quasi. vt est tex. no. in an.

*Et d. d. d. d. d. d.
p. m. d. d. d. d.
d. d. d. d. d. d.*

De probacionibus.

probatorios. L. de ep. et de. et nō. in. c. quia j. de te-
sta. et bac rōne forte idem posset dici in bonis acqui-
sitis prius ut statim p ingressum gaudeat illo pñile-
gio. an. c. pñbiteros. et sic pñabitur pñ vñfructu illorū
bonorū etiā in vita sua. et ē pulchra pñderatō et noua
et intelligo qñ filius hoc expōsse dispositus al. aut stabo
dispositōni. an. c. si qua mulier. Non ob. c. licet. allega-
tum p do. an. q: illud loquitur in layco sed nos i de-
nico sicut religioso. et p hoc etiā deciditur questio de li-
beris collatis filios. per patrem qui postea ingredi-
tur religionem. L. in. d. an. c. refert. Ja. de are. tenuis-
se q: constetur quasi castrenia bona. et sic transirent in
monasterium scđm dispositōne ingredientis ut. s. dī-
pi. Ide. hoc admittit in liberis collatis mḡnis artiū
vel doctoribus legum. secus si scolaribus ar. in. l. fi.
ff. de inoffi. testa. hoc idem sentire videtur bar. in. l.
filie. L. fami. h... t i. l. i. §. sed nec castrense. ff. d col-
la. vbi plene reperies. mouetur enī pñcipaliter. q: qñ
dī filius. est in studio nō dicitur exercere aliquā p
fisionem militare vel quasi. ideo nō pñt dici babe-
re castrense vel quasi castrense peculium. secus si erat
ad vocatio vel doctor. et dic de hoc ut ibi plenū nō.
et hoc satis placent maxime inspecto animo patrem
qui videtur donasse non ut liberte disponat sed potius
ut pñficiat et redeat ad pprios lares. Sed circa hoc
cadit alia questio. Ecce. s. vidimus de istis bonis ad
uentitio qñ filius intravit religionē sed. quid si pater
effecus est monachus nunquid vñfructus in vita ip-
suis intrabit in monasterium. an redibit libere bo-
na ad filiū remanetē in seculo. de hoc vide glo. in
an. idē est. L. de bo. que li. que videt velle q: vñfruc-
tus nō extinguit vivente patre sed nil boni allegat.
Bar. ibi dicit q: pater pdit dñmidia vñfructus. et sic
sola dñmidia applicabil monasterio in vita patris. mo-
nentur bac rōne. per ingressum monasterij filius renar-
ens in seculo liberatur a patria potestate. nā cū ipē
pater efficiat alterius pñatis nō pñt alii haberet i po-
testate. ut ff. de adul. l. sic euenerit. nō. etiā Bar. in. l.
pater. ff. de adul. sed qñ patria potestas admittit ab
q: facto patris tunc clarū ē q: vñfructus nō extinguit
ut plenū nō. in. l. i. L. de bo. ma. Qñ vero patria po-
testas extinguit patris facto tunc ipē debet habere
mediatatem vñfructus et medietatez pdit ut. l. i. t. l.
cum oporeat. §. cū aut. L. de bo. que li. Sed in can-
nistro qñ pater monachus pditur patria pñatis suo
facto. ergo videtur q: pdit dñmidia vñfructus quod
nō. s. q: s. vñfructus est q: ingrediens monasterij pñt
de testamētū ita q: salua debet esse legitimā desce-
ndentium seu ascendentū. Hic qro an heres filij le-
gatarios. et similes qui aliqd debet capere ex testamē-
to vñ sine testamēto ut descendētes seu ascendentēs de-
beant expectare mortē naturale ih̄i testamēto. an vñ d

beant habere immediate post ingressū. fadū dubiū q:
ingressus monasterij habet. p mortuo. p. q. i. pla-
cuit. q. l. deo nobis. L. de ep. et de. L. et Bar. tenet
pñtrarium in an. si. qua mulier. Bar. tñ distinguit q:
aut qñqz ista mors civilis que inducit p ingressū mo-
nasterij habet omnino quo ad bona eundē effectum
qué habet mors naturalis. vñputa si quis ingreditur
religionem fratru minorū qui nō possunt aliquid ha-
bere nec in pñciali nec in pñmani. et tñc heres bñbit
oia bona in pñtenti. ar. in pñdicta. l. deo nobis. i. pñ.
sed qñ talis mors civilis nō h̄z oīno eundē effectū q:
saltem in pñmani illa religio pñ bona retainere tñc he-
res institutus debet expectare mortē naturale. et sic
p pñsequens alij legatarij et interim dispositio testato-
ris erit in suspensiō seu in pñtenti. poterit em̄ anteā
mori heres qñ testator. ar. i. status. ff. de in. fil. et. L. S
dona. inter vi. et vx. l. res. et idē in alia questione dicit
Bar. de filijs ut demū post mortē naturales possint
petere legitimā et nō antiquā. interim ipse habet pot-
estatem dividendi. put vult. put colligī ex dicta an. si
qua mulier. Item porto legitimā filio non debet nisi
post mortem naturale. l. i. ff. de col. bo. Itē est possi-
ble q: iste filius moratur anteō pater. ergo tē. ff. de
in. fil. i. status. scđm bar. Ilhabebit ergo iste filius inte-
rim alimenta a monasterio scđm L. et cū bac op. trā-
sit hic do. an. licet specificē nō attingat legitimā filiorū
mibi satis placet pñdicta respectu heredū et le-
gatarioz. ar. in. l. cū pater. §. hereditatem. ff. de lega-
t. vbi pñ deportationē nō tenetur quis restituere quod
debeat in casu mortis ita q: expectat mors natura-
lis. tñ illa mors civilis nō habet effectū totalē mortis
naturalis. maxie q: posset pñtingere q: illud collegium
destrueret et sic mendicare in vita sua vñ qd sile poss̄
sibi accidere. Ideo satis pñgrū est ut expectet mors
naturalis. sed respectu legitime filiorū non placet illa
op. per ter. sing. in. c. sumus. j. de regu. vbi aptissime
pbat q: filius in vita patris pñ legitimā petere ni
si velis diuinare q: pater fuerat ibi mortuus. ter. tamē
ibi innuit pñtrarium. ut ibi sentit Jo. an. et clarus do.
ide. de ancha. et do. Car. et Bar. et Bal. in an. in-
gressi. et sic saltem pñdictione illoris. c. poterit filij pere-
re legitimā post pñcessione patris licet monasterij sit
capax bonoz. b etiā suadet equitas maxia exq: enim
pater cum abiicit a cura sua equissimū est ut non ha-
beat mendicare alimenta a monasterio. Ad idē addu-
co illā an. si qua mulier. licet bar. eā adducat. p se. si
enī filius nō poterit petere legitimā in vita patris in-
trantis monasterij. ad quid darec ibi facultas patri
dñmidendi substantiā post ingressum inter liberos cū
fus esset acqslitū monasterio retainendi illā legitimā toto
tempore vite patris. sed q: filij poterat petere et debe-
at pñ an. i. ingressū bona dñmidere. ideo fit illa spālis grā
c 5

2. pñdictio
2. pñdictio
2. pñdictio

*Contra di quod dicitur monasterium
pugno quodcumque placuisse cum applicabatur
deus regis III +*

ut possit dividere inter liberos p' ingressum & quicquid sit maximam hz hec op' equitatē. Ex his deciditur alia questio an post ingressum monasterij possit revocari p' istū monachum testamentū antea p'ditum. Ide & Ly. in. d. an. si qua mulier simpliciter tenet q' sic Bar. distinguit ut. s. q' qn' fuit ingressus monasteriorum fratrum minorum nullo modo potest revocari q' sicut post mortem naturalē testamentū permanet irrevocabilitate testatoris ita p' ingressum huius religionis. Itē q' frēs minorum non possunt post professionē factū aliquid disponere de rebus mundanis. ut in. d. de. exiit. d. ver. lig. quare credit i' eius non habere locū illā autē si qua mulier que p'mit post ingressum disponere inter liberos. Ecco casu qn' huius ingressus alia religionē putat q' ipse potest revocare testamentū donec vivit. et videt tex. in simili scōm cum in. l. res ypoz. L. de do. inter vi. et vx. et cū hac op' bar. transit h. Do. an. qui ex h. codidit q' hz p'mū testamentū fuerit p'ditū cū vñ. testib' valebit. scōm cū duob' v'l' trib' de testi. c. relatū. et. c. cū esse q' nūc actus subiectū dispositōni iuris canonici. Itē q' valebit simplex revocatio licet non sit clausum decennium sicut exigit in. l. sanxim'. L. de testa. Ego in uestigāde veritatis g̃ia tenerē p' trarū q' excepto cāu autē si q' mulier nullo modo possit amplius de bonis disponere scōm tex. nō. in. d. s. illud. in. au. de mona. qui iudicō meo h. bene. p'bat. ibi em dicitur q' volens intrare monasterij potest p'bus quomodo voluntē disponere. postea vñ nullā haber facultate disponēdi et gratiōe huius p'cessus casu autē si qua mulier qn' vñ disponit liberis existentib' & tūc potest inter eos disponere. put ibi d. nō aut d'as sibi facultas disponendi inter alios unde arguēdo ex illo tex. p' locū spāli vide optib' p'bar. et hic habemus casum specificatum in. d. s. illud. et au. si qua mulier facit etiā rō ne note p'prietas in eo sic disponendo de rebus temporibus ad libitum cum iam post professionem sit mortuus mūdo. d. c. placuit. xvi. q. i. et amplius non habet velle aut nolle. de elec. si religiosus. li. vi. nec testamentū potest dependere a voluntate tertij. l. pe. cū ibi nō. L. qui testa. fa. pos. et. ff. de here. insit. illa institutio. l. captoriaris. et p' hoc tollitur si diceres q' cū abbatis p'sens hoc facere posset. Item adhuc ob. iura supius all. Ex his infero ad decisionē alterā questiois an possit testari post ingressum et certe inter liberos & monasterij potest. iuxta tñ au. si qua mulier intellige qn' p'bus non disponit ut ibi. aliter aut disponendo inter alios non potest i' forma testamentī f'm. Ly. i. d. au. si qua mulier s'z ad h. vt valeat donatō potest p'sentire abbatē & c. d. mobilibus tñ. nā imobilia non possunt alienari sine debita solēnitate. Ego nō video q' ipse amplius tanq' ipse possit aliqd disponere d' illis reb' cū sā trāsuerit in ins monasterij. & nullā ampli' in eis facultates habet. ut aptissime dicit tex. in. d. s. illud. sed nomine

monasterij poterit illas res p'cedere quas possit monasterij. nec tūc dicitur facere ipse hz monasterium. Hic venio ad cām intestati & tractabo etiā aliq' prima cause testati. quero ergo si quis ingreditur monasterium p'bus nō p'dito testamento cui applicabunt bona ingressi. So. regula est q' applicatur monasterio suo si nō habet descendentes v'l' ascendentes. ut in. d. au. d. mona. s. illud. t. p'ix. q. vlt. q' ingredientib' t. c. nūc autē Si autē hz descendentes v'l' ascendentes serva qd le. et nō. in. au. si qua mulier. canonizata. vbi. s. t. vi. dixi p'cedentibus quelli. veruntamē in aliquibus remanet dubietas. Et p'mo dubitat de bonis ingrediētū monasterij cui nō licet habere imobilia. sicut sunt minorum p'dicatores. & similes mendicantes quo casu varietate op'pi. Quidā em dicitur ut referunt Jno. & Jo. an. q' i' mobilia habentur pro derelicto. & sic occupati p'cedunt. s. p' derelictis. l. i. iij. et. iij. Alij dicitur q' dicit venire ad succedentes ab intestato. Tertiū. dicit q' cū tal non sit tñ monachus monasterij qd ingreditur hz etiā ipsius dyocesanū q' bona ipsius debent venire ad ipsum dyocesanū ex quo monasterium capere nō potest. ar. xvi. q. i. qui vere. t. xvij. q. i. c. vmo. et. xvij. q. i. de v' d'uis. d. i. vbi de h. de deci. c. qm. L. de epi. & cle. nulli. s. q' si testato. Alij aliter. & vide Ly. i. l. d'co nobis. L. de epi. et cle. et cum bodie isti mendicantes sunt exempli & papa sit cū loco dyocesanī hec bona revertant ad papam f'm hanc op' p' scōm gal. de calq' tñ dicit q' Jo. papa. xvij. in extag. que incipit ad p'f'tori. renuntiat cōino qd sibi renuntiatur. Mico. iij. in bonis oblatis qualiter cūq' obuenientib' fratibus minoribus. & vide hanc revocationē p' Jo. de ligna. in tractatu minoricarum post bar. vide etiam ad matrem spe. in ti. de sta. mo. s. i. v. iij. et glo. in. c. i. d' re. li. do. li. vi. Concludo secundum p'munem op' que mibi satis placet in brevibus q' bona ingrediētū religionem minorum veniunt ad succedentes ab intestato. Ipsi em fratres non p'nt capere bona nisi. put habetur in cle. exiit de paradiſo. de ver. lig. et dicendū ut ibi. hoc voluit Bar. in tractatu seu libro minoricum. et Fre. consi. xxvi. ad hoc. ff. de. his que. p' non scrip. ba. l. in metallum. L. de here. insit. l. i. ff. i tab. te. nul. exta. l. i. ff. de. testa. mi. l. neque. Fratres vero predicatores et alij mendicantes qui non sunt astri. ci tante mendicitatē poterint capere non ut bona imobilia seu ut iura perpetua sibi retineant sed ut vident et se alant ita seruat glo. in. d. c. vmo. et. L. in. d. l. d'co nobis & Fre. vbi. s. et Fre. d' senis. p'si. xii. et. xvij. Ad vñ tñ adiuret q' licet isti fieri p'nt capere ut vēdat. d'c' tñ gal. d' c'. se obtinuisse i' iudicō q' ad hec bona p'sequenda nā habent actionē nā emi possunt vēdicare cū non possint habere dominū rerum immobilium ut. c. i. de reli. do. li. vi. sed implorabunt i' hoc officium iudicis. Idem dicit in alijs bonis relictis

Ad Diccionem monachos pp. 16 +

De probacionibus.

fratribus istis aliter q̄ religionis ingressum. et etiam minoribus ut possunt capere ut vendant seu precium re equo non sunt incapaces propter delictum sed ppter zelum dei. l. apud iul. in fi. cum. l. sc. ff. de lega. i. hoc vero nisi modus p quem relinquit sit p̄trarius regule eoz. Exempli si relinquo heredem meū vel aliquod hospitale quod legatis onerari oneratum ad dandum in perpetuum fratribus minoribus vel p̄dicatorib⁹ ca. hoc enim nō valet quia non possunt habere annuos reddit⁹ in perpetuum. ut in de. exiuit ō paradise. ō ver. sig. s. canoz annui reddit⁹. nec possunt petere extimatione. ppter modū et voluntate testatoris. de quo vide lan⁹ p̄ Jo. ō lig. p̄ bar. in li. minoricaz. in. c. interdū et p̄ Fre. consi. xij. et sc. seculi si testator aliquod annū redditum dimisisset istis fratribus. tunc enim poterit capere extimationem. de quo dic ut plenissime nō. in lo ō pāle. Secundo dubitatur de questione nō. q̄ de bonis ingredientis aliquam religionē particularē ali eius ordinis h̄bitis patrem abbatem qui pōt et solet transire monachos de loco ad locum ita q̄ omnia monasteria illius ordinis sunt quasi membra sub uno capite nec intrantes p̄ticularē locū pertinet stare ibi s̄ p̄mittunt servare regulam s̄m statuta ordinis sicut p̄prie videtur in monachis montis oliveti. ita etiam credo q̄ servent isti alij mendicantes. et scias hāc vniōnem procedere potius ex statutis confirmatis p̄ papā q̄ a iure cōmuni vel ex dispositiōne regule benedicti q̄ s̄m regulam et dispositiōnes iuris cōmuni q̄ licet monasterium recognoscat caput de p̄ se. s. abbaten vel priorē episcopus est sup̄ior tanq̄ dyocesanus ut habetur. xvij. q. i. quasi p̄ tonī. In hac q̄stione consuluit. H. as. de cal. ut hic refert do. an. qui in effectu dicit quosdam professos in genere generalissimo aliquos in genere subalterno. quosdam in specie. In genere generalissimo dicit. p̄fessos istos qui p̄fidentur in manibus episcopi vel qui voverūt se tria seruatores substancialia regule. xxvij. d. interrogasti. xxi. q. i. quē p̄genitores. xxvij. q. i. vidua. cum si. Item is qui p̄fidentur regula predicatorum vel minoz ante annū pbationis. de regula. non solū. et c. constitutionē. li. vi. Obligantur em̄ isti religioni in genere et non in specie. et de istis qualiter obligantur. dic ut nō. Inno. in. c. porreca. de regula. de bonis aut̄ istoz nō ponit exp̄sse b̄ do. an. s̄ ego credo q̄ sint in dispositiōne episcopi qui est eis loco abbatis quod sentit. Fre. de senis. xl. xx.

Uero ad secundos sc̄z. p̄fessos in genere subalterno. et istos vocat illos de quibus in terminis questio nis n̄r. et istoz bona dicit q̄ acquiruntur nō monasterio recipienti sed toti ordinis. q̄ ex quo totus ordo sen sit onus isti? ingressi naturale est ut sentiat cōmodū. alle spe. de sta. mo. v. xix. et glo. quā dicit sing. xxvij. q. i. de vidnis. d. i. In gl. h. que dicit bona esse in po

testate et dispositiōne illi? qui est sup̄ior in ordine ut sic dividat et distribuat. put̄ libi videtur. put̄ tñ do. au. q̄ si essent plura monasteria sub uno capite et p̄fessio determinaret ad loca particularia. q̄ monachib⁹ p̄ticulari loco nūq̄ remouent q̄ tuni bona applicabūt ad p̄ticularē locū vbi ingredi q̄ satis placet q̄ cessat et p̄dicta et adeſt causa quare bona ingressi aggregat̄ monasterio sc̄z onus monasterij imminentis. xvi. q. vi de lapsis. bona vero eoꝝ qui p̄fident in specie. ut sunt isti qui profidentur certam regulā et in certo monasterio alij non sup̄posito mō predicto applicat̄ illi monasterio. et ita intelligitur iura cōmuna ut istud. et anē ingressi. et anē. si qua mulier. cū si. Sed in istis outi du bium quid si monachus claustralib⁹ vnius monasterij efficiatur prior alter⁹ prioratus renocabilis tñ ad nutū sup̄ioris. vtrū hereditas libi delata vel bona alia de libi obuenientia acquirantur monasterio principali aut prioratu vide plenissime p̄ Fre. cōsi. xxvij. vbi determinat q̄ prioratu si bona prioratus sunt divisa a bonis monasterij. Ex hoc habes q̄ licet bona obuenientia p̄ actū. p̄fessiois acquirantur monasterio vbi ingressus facit. p̄fessionē. alia tñ bona acquiruntur dignitati cui presidet acquirens vel vbi translatus licet sic inde remouibilis ad nutū quod multū limitat. c. vñ. xviij. q. i. vide motu plenissime per Fre. vbi. s. et ad aliud dubiū magis forte. Utrum hereditas acquirat loco vbi erat tpe delationis. an loco vbi erat tpe vocationis et additionis. vide plenissime p̄ Fre. consi. xvi. vbi video p̄cludere q̄ loco additionis. et faciunt nō. p̄ ar chy. in. c. i. xvij. q. i. sed in contrarium faciunt nō. per Inno. hic. vbi dicit q̄ omnia iura ingressi incontinenti applicantur monasterio. adeo q̄ s̄m quosdam monacho monacho ante additionem potest monasterium adire hereditatem. de quo infra subiectam. Aliud dubiū nō. circa idem est quando tempore delationis hereditatis monachus vel frater erat in monasterio incapace utputa inter minores. sed tempore additionis erat translatus legitime ad ordinem sancti benedicti. vide Fre. consi. xx. Item est dubium quid si ingredi q̄ monasterium morilatur infra probationis annum. L. et multi alij in anē. ingressi. L. de sa. san. ec. tenet q̄ ip̄ bona spectant ad monasterium quia moriendo libi videtur mori voluisse ut monach⁹. Idem do. an. dices se putare q̄ illa bona pertinet ad monasterium rōe vltie voluntatis q̄ illa bona videtur p̄tulisse monasterio libi remaneat. B. ar. in. anē. si q̄ mlt. in fi. dicit q̄ p̄ monasterio videtur casus in. c. fi. de success. ab intesta. dicit tñ b̄ reliquēdu canonistis. Lerte illib⁹. c. fi. b̄ nō. p̄bat. Ego dicerē sic q̄ aut iste intrado. probationis cā exp̄sse bona sua p̄tulit monasterio ita q̄ fecit rōne transit⁹ et tūc cū sumus dari de intentiōe q̄ data p̄fuerantia volebat ea esse monasterij nec amplius in ultima voluntate ea

Contra monachos claustrat
monasterij efficiuntur
prior alter⁹ prioratus renocabilis tñ ad nutū sup̄ioris.

Vx. In dico et in loco
ad aliud ap̄ Delano

Contra monachos claustrat
monasterij efficiuntur
prior alter⁹ prioratus renocabilis tñ ad nutū sup̄ioris.

Quod dicitur apud
monasterium monachus
Quod bonis collat. ingreditur in leg.
et alienari non potest

renocavit et potest sustineri predicta op. ant. expresse
non contulit sed simpliciter intravit causa probatiois et
tunc non video quo iure saluetur illa op. cum enim iste
non fuerit religiosus cui effectu de sen. ex. religioso. li.
vi. et sic bona nec tacite nec expresse transmiserunt ad mo-
nasterium et adhuc habebat facultatem condidi testame-
tum. ergo decessit ab intestato. et per consequens veniet
proximiores. videmus enim in clero seculari qui magis
est astrictus ecclesie quam episcopis. i.e. probationis annum
transmittere bona sua in consanguineos sed in defectu
in ecclesiam suam in. c. si. xij. q. v. fortius ergo iste quod non
est clericus nec religiosus cui effectu. d. c. religioso. fa-
cit. c. beneficium. de regu. li. vi. Hunc dubitatur de
quibusdam rebus an transire vel transire possint in
monasterium ex testato vel ab intestato. Et primo de
bonis feudalibus. Jo. an. hic dicit quod si feudatalia de-
bet servicia que potest monasterium per se vel per alium
exhibere transibunt in monasterium. ar. L. de epi. et
cl. quisquis. et l. ad similitudinem. Si vero talia sunt
servicia que per monasterium exhibere non possunt redi-
bunt ad dominum. ar. L. d. cadu. tol. l. vna. s. ne aut
ff. de solu. l. inter artifices et remittit ad spe. d. sta. mo.
v. xlvi. Ly. in au. ingressi distinguit quod aut feudum huius
annorum servitium reale vel personale. Primo casu
transit quia non est proprium feudum. ut in us. seu. de
forma fidelitatis. Secundo casu si tale est servitium quod
clericis potest honeste prestare transit in monasterium
et si superueniat istum impedimentum servit per sub-
stitutum. si autem incertum servitium est prestandum
tunc sentit quod non transit quia videtur electa industria
personae. et finis hanc distinctionem credo limitandum et
restringendum tex. in. c. qui clericus. in li. fin. si d. fin.
fue. contro. ubi simpliciter dicuntur quod si feudatarius effi-
citur clericis vel monachus amittit feudum. et miror
quod doc. de illo tex. nullam fecerunt mentionem. Que-
ro quid de empibito nungd transire in monasterium.
Jo. an. tenet quod sic. ar. l. peto lutij titij. s. i. licet finis cu-
lit ar. p. trarium in au. de alie. et empib. s. i. col. viij.
remittit ad spe. de loca. s. nunc aliqua. v. cxix. ubi ple-
ne repeteret. et in. v. series. Bar. in au. ingressi. dicit
quod de hac op. est tex. in. d. au. de alie. et empib. s. i.
ubi dicit quod transit in ecclesiam nisi dominus renocet.
Sed si dominus vult potest renocari finis eius. et idem
tenet spe. in loco palle. et dicit Jo. an. quod de hoc non
est questionis finis dy. quia in. d. au. est casus et hoc dicit
verum et equum maxime ponderatis pacies que po-
nuntur de non alienando in ecclesiis milites vel po-
tentates et idem sentit spe. c. s. v. cxvi. quia durior effi-
ceretur conditio domini si transire in ecclesiam que non
sic de facilis perdit ins suum. Quid autem si recipit
feudum pro se et filiis suis nonquid intrando mona-
sterium transire cum eo. vide plene in spe. in. s. preal.

s. dij. et se. ubi videtur velle quod transire in eccl. et
quanto tpe ibi vide. Do. an. putat contrarium quia mo-
nasterium non est verus filius et verba contrabentum
stricta debent intelligi. l. quicquid astringende. ff. de
ver. sig. quod satis placet ne contrabentum decipiant
fauore religionis. dedona. per tuas. Queritur quid
de usufructu existente apud ingredientem nunquid tra-
seat in monasterium. Jo. an. quod sic. et durabit finis cum
in vita ingredientis tantum. insti. de acqui. p. arro. s.
vitus etenim et usufructus. et se. et de usufructu. s. finitur.
vide de hoc p. glo. xij. q. vltima. si qua mulier. ubi idem
tenet glo. et lpe. de sta. mo. v. xlviij. Idem tenet glo. in
au. idem est. L. de bo. que li. Idem bar. et alij in au. in
ingressi. hoc tenet. Quero quid de bonis colla-
tis ingredienti ea lege ut alienari non possint. Jo. an.
dicit quod transirent in monasterium. ar. ff. de fin. do. l.
l. ff. de leg. iiij. l. pater. et in eo quod le. et no. de iu. pa. et li-
teris. licet sit arg. contra. ff. de le. ij. l. peto lutij titij. s.
si. cui. contrario quidam adherent. Ly. tenet primum
in au. ingressi. quod satis placet quia hec est aliena-
tio legis et accessoria ad personam ingredientis. facit
quod le. et no. in. l. si ita quis. s. si ea lege. ff. de ver.
obli. Sed quero quia supra vidimus de bonis quod
acquiri possunt monasterio ratione ingressus tam ex
testato quam ab intestato. Hunc quero quo iure hec bo-
na acquirantur monasterio. et scire debes quod quod
ista potest esse duplex. Primum rōe bonorum que pueri
tpe ingressus. Secundo rōne eorum quod obueniunt post ingr-
essum rōnetū ipsius ingressus ut hereditates legitime
vel testamentarie. seu donationes. vel similia. Depri-
mis sentit. In. quod monasterium venit iure hereditario.
dicit enim quod differencia est in monasterium hereditate et aliis.
quod monasterium huius dominum et possessio omnium bonorum quod
cito fecit est monachus. ar. l. si adoptauerit. ff. de p. ca.
et expissum d. omnia in. l. si. L. de fa. san. ec. facit quod le.
gi. et no. in. c. ij. de consue. Alius autem heres non fit nisi
quoniam adierit hereditate quantumcumque tibi aeat non in
telligit possidere ipsa bona nisi res ipsa hereditaria
corporalē possessio nascitur. l. cu heredes. ff. de ac-
qui. possit. quod no. in eo quod vult monasterium in continet
acgrerare nedum dominum sed etiam possessio bonorum ingredientis
religionis. nec intelligas h. generale esse in omnibus
bonis quod monasterium est heres quod resistenter. no. in. c.
ij. de p. ca. et in. d. l. si. sed procedit in bonis ingressi. qui
ex quod monasterium acquirit possessio p. sone ingredientis p. p.
sequentiā acquirit possessio omnium quod huius ingressus quia
ille non potest aliquid possidere ex quod transire in p. tate alter. sic
dicimus in eo quod p. arrogatus transire in p. tate alter. d. l.
si adoptauerit. et idem vult bar. in. d. au. si qua mulier. sed discre-
pat a dicto Innocent. in hoc quod sentit monasterium faci-
cedere iure hereditario quod etiam vult glo. in au.

Quod bonis collat. ingreditur in leg.
et alienari non potest

De probacionibus.

petallega. Dicit enim ipse bar. qd ex quo ipse monachus
vinit et potest adhuc conveniri de gestis prius sua qd da
tur libellus contra eum in autem. Cuiusque sit enim mona
chus. de episc. et de. non potest dici qd habeat iure hereditario
sed pertinent ad ecclesiastica iure naturalis acquisitionis.
Sicut dicimus de bonis eius qui arrogatur. infra. de ac
qui per aro. p. totum. et hoc placet. nec ob. iste rex. duz
dicat non dicitur decedere sine herede tamen. quia hec fuit al
legatio partis. nec est vera ut. s. glo. si. vbi plene dixi
Item hoc consideratur hic respectu fidei commissi qd
veniebat restituendum post mortem istius institutio. et
tunc ille institutus decederat cuius monasterio qd facie
bat evanescere substitutionem. prima tamen solutio subtili
or et verior est. De secundis bonis que obueniuntur
post ingressum occasione ingredientis. Dicit Iohannes. qd
ipsa bona delata monacho mali capit monasterium
qd monachus. Nota sing. hoc dictum quia ex hoc sen
tient qd nedium bona existentia tpe ingressus acquiruntur
statim monasterio sed etiam omnia iura competentia eidem
monacho in spe vel competitura acquiruntur ipsi mona
sterio. et per hoc solvitur questio Iohannes. ar. qui queritur
quis adeat hereditate monacho delata ex testato vel
ab intestato. nam finis hoc adibit ipsum monasterium
et non monachus. circa hoc tamen sunt due aliae opes. qd
enim compant monachum filios. qui adit hereditate sibi
de datam iussu patris et si non vult adire potest adire ipse
pater. ff. de acqui. here. l. si quis mihi bona. s. iussu.
lamenta. l. cum non soluz. L. de bo. que. l. illi copant
ei seruo qui potest nolle adire et potius pati se expor
tari. et sic nihil acquirit domino nec ipse dominus potest ad
ire. l. cum p. ponas. L. de here. iussu. et qd equipet fili
os. tenet bar. in. l. i. ff. de vul. et pupil. Tercij dicunt
qd si monachus vult adire sed monasterium vult repu
diare prefert monasterium. finis Iohannes. de are. ff. de succes
to. l. i. s. p. seruum. Hec omnes intricationes cessant
finis Iohannes. si dicamus sic velle et nolle monacho defi
cere qd hec omnia p. monasterium sunt agenda. p. qd etiam
solueret hec questio sequens. moris monachus heredita
te sibi delata non adita. quo cuius dicit p. dictus Iohannes. qd si
hereditas erat ascendentium transmissa est in monasterium
qd habetur loco filii. L. de his qui an. ap. tab. l. i. in
autem. de san. epi. s. sed hec primiti. Si vero erat heredi
tas extraneorum dicit ipso iure exclusus monasterium sed
poterit restituiri sicut minor. L. de sa. san. ec. l. fi. ff. de ac
qui. here. cui qdam. d. mino. l. ait p. tor. Iohannes. an. dicit et
bene qd omnia ista cesserare videns si dicam. vt. s. potest
monasterio qd monachus delata hereditate qd videtur
etiam placere hic do. an. et bene. facit. c. pe. p. ix. q. vi. al
le. p. Iohannes. vbi p. t. qd littera an. ingressus potuisse quis
de meritis ex heredari p. ingressus tamen hoc non licet qd
monasterium hoc cuius punire. p. hoc etiam allego dictum
q. illud. in autem. de mo. vbi indistincte dicitur qd post ingre

sam non debet aliquo modo iste habere reg. adminis
trationem. et p. hoc puto frater. non bene dicere p. dictu. pp. 13.
et. vbi dicitur qd si tempore delate hereditatis quae
erat monachus et postea factus episcopus adit qd acquirit episcopatu
m et non monasterio. nam finis p. dicta hereditas
fuit delata non sibi sed monasterio. et sic adhibet mona
sterium et non ipse. sed finis aliam opem qd habebat loco hi
li vel serui. tunc sua decisio esset optima. vt inservi. d. le
ga. s. ex diverso. vbi pater qd seruos heres institutio
non acquirit ei in cuius potestate erat tpe delate her
editatis. sed ei cuius est tpe additionis. vide tamen motu
frater. et qd scribit Archidi. in. c. vno. pp. q. i. vbi por
nit quid si monachus fuit institutus heres sub condi
tione et tpe p. dictio extantis est translatus ad aliud lo
cum. Condito ergo qd omnia acquiruntur monasterio. et
sic monasterium ager. p. illis rebus bis actionibus qui
bus egisset monachus ante ingressum. et p. antea gestis
tenebitur monasterium in quantum ad ipsius puenitentia de ba
nis ingressi finis Iohannes. et Iohannes. an. ff. de adop. l. si arro
gator. et id est ubi cunq. patrimonium aliquum ad ali
quem puenit. l. q. L. de impu. et al. substi. et p. hoc serv
tient doc. hic qd libellus concipiet p. tra monasterium
Legiste vero sentiunt qd p. tra monachum. vt in. d. autem.
cuiusque sit cuius monachus. hec opem. doc. nostro p. plus pla
cat qd iste amplius non involvatur in istis. ar. p. i. q. i. placu
it. t. d. q. illud. Ultimo et nul ad materiam subiectum
deficit potest queri quid si non teneat ingressus vel
revocatur legitime ex post facto. nungad renocentia bo
na tacite vel expresse collata. vide p. canonistas in. c.
quod a te. de de. coniu. p. bar. in autem. ingressi. L. d. la
san. ec. Item quid de bonis clericorum tamen ecclesie regu
laris qd secularis. vide glo. no. cum ibi no. pp. q. i.
vt lex continet. et plene p. bar. in. d. autem. ingressi. vbi
sentit qd potest quis dare omnia bona sua ecclesie scola
ri cui se dedicat ut nihil sibi remaneat et nihilominus
potest facere testamentum. non tamen in p. dictio ecclesie sed
hereditis qui poterit si voluerit hereditatem damnosum
adire. nam hereditas potest esse sine aliquo corpore cu
m sit nomen iuris. l. hereditas. ff. de peti. here. et no. qd
hoc facit pro his que ipse non. in. l. fi. L. de pac. et gra
no. per cuius in. l. stipulatio h. modo cocepta. de ver. ob.

Icer. Casus interdicto ut possidens
obtinet qui inserviorem titulum pro
bat. ita communiter summatur. Sed car
te hec summatio est nimis generalis. et videtur requiri
titulum in hoc interdicto contra id quod habe
tur inservi. de interdic. s. retinende. ideo summo sic.
Si adit et reus tollit interdicto retinende possessionem. p. bat
obtinet is qd antiquiore possessione. p. bat titulo maxime
inservi et meliores p. batios respectu possessiois
adduxit. b. d. no. et p. bat satis h. sumarii in v. exp. mil
lis. p. derato verbo maxime. Minimis decreta. ista in

D. ab. qd. an. monachus. p. bat
p. bat. An. h. s. qd. h. s. monachus. qd.

quinqꝫ partes. In prima pcessus decisio narrato. In scda ibi porro, faſetinoꝫ exceptio, ptra testes ecclie ipsiꝫ respolio, pape interlocutio et interlocationis rō. In tercia ibi post hec corruptionis et falſitatis noua exceptio, ipsiꝫ pbatiōis et reprobatoriōis cōmissio. In quarta ibi quanqꝫ testes faſetinoꝫ impugnat, pmo pbatoriōis, scdo reprobatoriōis. In qnta ibi ex pmissis allegado cōcludit, p ecclie. Notabilia nomine et facto pnt ex hoc tex. multa colligi. Et primo q loco tpali pnt ecclie cōpetere tria iura ſepata videlicz iurisdictio, honor, et districtus. Jurisdictio pnt capi largo modo, ut ſumif in l. i. h. t. ih. ff. de iuris. om. iudi. et p glo. in de. vna de fo. cōpe. Ille honor q illi d loco vocabant eccliam dñam et ita ut dñam honorabat eam occurrente nuncis ſuis corundeqꝫ mandatis pendo. Districtus idē est q territoriū, ut in de. ne romani. de elec. et territoriū dicitur a terendo. l. pupillus. s. territoriū. ff. de ver. sig. ita q bꝫ potestate exercendi iurisdictionē nedum in incolas loci sed etiā in omnes delinquentes ibidē sc̄. j. districtū seu territoriū. Qualit aut ecclie exercitat iurisdictioꝫ tpalem, dic ut habet in. c. fi. ne de. vel mo. li. vi. Nota scđ ibi d iure ad ſpectare t̄c. q certū quid cōpetens alii de iure ſpeciali pnt dici de iure ſpectare ad eum nec viciat libelius si illud non cōpetat de iure cōmuni quod ē valde nō. facit si datur potestas alii a principe vel a parti bus terminandi aliquā cōtroversiā de iure ut possit et debeat ut cōmīſſari habere respectū etiā ad iure ſpecialia. debet enī illud verbuꝫ generaliter itelligi maxie qn̄ materia ſubiecta non ſubiecta diſpositioni iuris cōmuni ut bic erat. concor. bo. tex. in. c. i. ne li. pen. et c. h. de eo, qui mīr in pos. vbi aliquid dixi etiā tetigis ſuper rubrica. de confue. et vide p do. an. in. c. qntauall. de iure in. fi. Nota tertio ex hoc pncipio iuncta decisa que ponitur in. c. cū cauſa j. de testi. q idē terminū pnt a pncipio pfigi ad pncedū teſteſ, pbatoriōis et reprobatoriōis. et ſic ē in ſuſtate indicis admittit teſteſ ſup pncipali ac reprobatoriōis ſil. d quo dicā plene poſt Iо. an. in. c. ex parte, d. teſteſ, et nō bene hoc q habet caſum in quo idē terminū pnt pfigi ad duos actus quod pcedit quando illi actus pnt ſimil cōcurtere in eodē tēpore ut hic, alias si ordine ſuccēſſivo eſſent expediendi ſecus eſſet, vide glo. nō. in de. ſepe. de ver. sig. in. v. poſt dationē. Nota quarto ex. v. porro. iuncto. d. c. cū cauſa. de teſteſ. q omnis dilatio pbatoria censetur pemptoria ita q non apparente ſuſtamento non debet dari scđa dilatio. cōcor. l. fi. ff. de dilati, cui ibi nō faciunt nō. in. c. h. de dil. vbi bo. glo. Nota qnto q exceptio falſitatis teſteſ cū corruptione pnt opponi et directe phari poſt publicatas attestationes, et hoc ideo quia videtur articulus non ppter additionē corruptionis, de qua prius nō fuerat

capitulatū, de quo j. et p glo. in de. h. d. teſteſ, et nō bene q huic exceptioni et probatiōi non ob. lapsus termini pfixi ad probatoriōis et reprobatoriōis teſteſ, p ducendos et hoc in odiū falſitatis que etiā poſt ſententiā pnt opponi ut hic. Nota sexto ibi nō nulli cōde rent et c. quē non debere cōcludi a facultate falſitatem pponendi et probandi exceptionē pemptoria vel q ſi ppter leuem pſumptionē ortā ptra opponenteſ ſeua dic vbi pſumptionē de malitia eſſet vebenient. de q vide nō. p. Ianno. in. c. poſt electionē. de conceſ. pben. vbi hoc coſcludit et ē bic bo. tex. p eo. In excludenda vero dilatoria nō exiguntur tam vrgens pſumptionē ppter modicitatē p̄eindicij ut ibi nō. p. cum facit. c. pia de excep. li. vi. Nota septimo ibi de ſingulis artiſtantijs ſubtiliter t̄c. q etiā parte non dante interrogatoria iudex pnt ex officio ſuo teſteſ de cauſa et de circumſtantia ſingulis ſubtiliter interrogare, et hoc ideo quia hec tendunt ad veritatē inuestigandā et habendā ad hoc iudex debet laborare. p. q. v. iudicaten. t. b. vbi cung. ff. de interrog. acti. j. deſi. iſtru. cum Iohannes. de teſti. cū cauſa. Et nō tu canonifia q ſubtilitas tendens ad veritatē dicendā cōmenda de iure canonico cōcor. c. capellan. de. fe. et quod nō. in. c. dilecti. de. iu. Nota octavo hic multa detrahēta ſidei teſteſ. Primum ſi ptradidit ſibi pſiſis. et q ſlibet teſteſ ptradidit ſibi. ſeua ſi plures pluribus eius ab eadē pte productis. de quo dic ut nō. in. c. in nr. j. de teſti. Secundo ſi ſunt ſingulares in dictis ſuis. j. de teſti. t. literis. et de elec. cū dilecti. Tercio ſi ſunt male fame. Quarto ſi ſunt leuiſ ſuſpicioſ. et de illis vide in. c. teſtimoniū. de teſti. t. c. omnibus. h. q. v. et nō. ſing. ſi vnu intellegit q infamia facit nō repudiat in toto a teſtimonio in cū civili ſed pēdet ex iudicio arbitrio cōſiderata qualitate et qntitate infamie. et ita potest intelligi tex. ibi nulla vel modica t̄c. potest etiā referti. v. nulla. ad v. male fame. et. v. modica. ad. v. leuiſ ſuſpicioſ iuriſ et tunc probaret q infamia facit q toto repellit etiam in civili de quo dicam plene in. c. teſtimoniū. p. allegato. leuiſ ſuſpicioſ dicuntur ouſtander. vel ſecondum abbatem hic quia quotidie mēritantur licet nullum ledant vel dic quia facile omnibꝫ omnia credunt. ut nō. glo. iu. d. c. omnibus et tunc beſementi q talis dicatur leuiſ ſuſpicioſ. Quinto ſi non probant dare id ad quod ſunt inducti ſei ad qd ſe aſtrinxit producens. Sexto ſi ſunt corrupti. Septimo ſi ſunt falſi. vide ad hoc tex. in. c. teſtimoniū. de teſti. Nota nono ibi ſe aſtrinxit ſecondum verum intellectum q pponens duo quorum vnu venit q ſificatine ad reliquum ita q etymū dictum qualificatū videtur ſe in dubio aſtrinſere ad vtrumqꝫ probando, nec ſufficit pbarare altez. licet illō p ſe alias ſufficiat qd tenet Bar. in. l. dynus. ff. de re iudi. et j. lan. dic. licet.

¶ Nota duos qnto ſunt ſuſpicioſ
p. p. ſuſpicioſ ad ſuſpicioſ ſuſpicioſ
plures /

¶ qnto a p. ſuſpicioſ p. opponi. p. publicatas at. p. ſuſpicioſ

De probacionibus.

et sit in mandato qualificato qd distribuit in duo
in mandata in. c. cū dilecti. de do. et cōm. t. l. celsus. ff. d
arbi. t. in. c. fū. de resti. spō. quāq; possit dici qd ibi te
neur mādatari ad vtrūq; si vtrūq; pōt explicari. vt
d. c. fū. t. sic nlla videt differētia. s̄z p̄s p̄sumē posse ex
quo se astrinxit t. impatef sibi si nō potuit. t. ideo dīc
Io. an. bonū p̄siliū esse in fine articulorū seu capituloz
qd p̄stet p̄s t. nō astrinxit se ad. pbandum nūl id qd
nccio sibi incibit. t. sic facit boni practici qd nō.

Mota decimo ex. v. ex p̄missis q̄tuor quoq; qdli-
bet distributive sufficit t. formi si cōcurrunt omnia sūl
ad faciendā alterutrā ptem obtinere in interdicto vt
possidentis p̄bata possētio p̄ vtrūq; ptem. P̄dūmo
pluralitas testū ut quia altera p̄s p̄les testes p̄dixit
fuit. qd de testi. in nr̄a. Ecco dictoꝝ q̄litas ut qd sunt
aptiora t. verisimilitura negotio. facit. c. p̄terea qd te-
sti. t. auditio. de p̄scip. vbi p̄ Inno. qui inter cetera
notanter dicit qd data paritate testū dicentū p̄trariū
plus credit illis quoq; dicta p̄sonit iuri cōmuni. facit
vbi. ff. de testi. t. vide gl. s̄i. in. c. i. de p̄scip. li. vi. t. qd
sunt aptiora t. verisimilitura negotio arbitrabī iudeat
et varijs p̄centris. ar. illi. l. ii. t. c. p̄terea. palle. Tercio
possētio prioritas. t. b. bene nō. quappter dī-
cunt b. doc. t. principaliter Inno. qd sola p̄batio ante-
rioris possētios sufficiebat huic ecclie ad obtinē-
tū in hoc interdicto vt possidentis. facit qd nō. bar.
in. l. celsus. ff. de vluca. t p̄ Inno. in. c. sepe. de resti.
spō. vbi rep̄ies bona dīcta ad hoc hec omnia videt seq
bar. in. l. si duo. ff. vti pos. t ad hoc allegat istū tex. t
p̄t dīc ratō que apte colligīt ex hac līra. nō etiā Jo.
an. bic in. v. temeritatē vīc ex quo enī p̄star aliquē rē
aliquā possidere intrā possētio illi. qd aut violē-
tiam cōmittere aut iniuste possidere nūl. p̄bet qd iuste
p̄ hoc. cū querebat. L. vnde vi. t qd nō. Inno. bic t
bar. in locis palle. qd nō sing. in practica. t licet dī-
cat hic Jo. an. hoc intelligendū de rebus corporalibus
quānō possunt eodemodo a plurib; possideri. secus
in corporalibus finē cū adducit. nō. in. c. i. de iure. pa.
Ego puto idē esse in incorpalibus quantū ad effectuꝝ
vt hic aptissime. p̄batur Quarto. p̄batio melioris titu-
li. et quo nō qd licet in interdicto vt possidentis nō sit
neofse. p̄bare titulū. vt insti. de interdic. s̄. retinende. ē
tī multū vīlis titulus qd data paritate. p̄bationū ob-
tinet is qui meliorē titulum. p̄bat qd testes sui p̄serunt
sap possētio tāq; deponētes verisimilitura ex quo
hī titulū cōcurrente cū dīctis eoꝝ vt hic nō. p̄ba.

Mota. xi. et tene mente qd copula apposita tempī a
quo p̄batur possētio denegat p̄tinuationē possētiois
ab illo tpe vīc ad tpus p̄finiū. securis vbi copula nō
apponitur qd tūc p̄t verificari possētio in vno momē-
to. Sedaro tex. hic finē doc. t bene. Ideo in p̄batione
ecclie apponit copulam. et qd possiderat a. pl. annio.

t. cīra t. in p̄batione cōmuni nullā copulā apponit.
sed qd possiderat a. l. an. cīra. qd ex parte ecclie
fuit probata p̄tinuationē possētiois qd imponat illa
copula t. sed non sic fuit. p̄batur ex pte cōmuni t. iō
clara t. bona practica est vt in articulis ponat illa di-
ctio t. ad denotandū p̄tinuationem t. midior t. clarioꝝ
practica erit vt articulat qd p. pl. an. t p̄ totū illud tps
possedit. Quō aut. p̄batur cōtinuationē dīxi in. c. cīz ad
sedem. de resti. spō. p̄ bar. in. l. celsus. ff. de vluca.

Mota. xii. illud generale ad qd quotidie allegatur
hec līra. qd duo insolidū eandē rem simul tē. Mota
xiii. ex. v. ex p̄ulegīa qd p̄batio que elicitur ex p̄ule-
gīa seu instrumentis indubitatis qd evidentissima.
facit ad statuta exigentia certo cāu probationē eviden-
tissimā seu evidentissima documenta. sic in similī lo-
quitur tex. in. c. p̄ia. de excep. li. vi. facit qd nō. Inno.
in. c. ex insinuatiōe. in fi. de appell. t vide tex. nō in. l.
illud. ff. de lega. i. vbi p̄t dīci evidens quod elicit
ex conjecturis. Mota. xiv. formā libellandi t pro-
nunciandi in hoc interdicto vt possidentis. Aduer-
te tū qd potuisset petere intēsse molestationis de pre-
terito. vnde dīct b. Jo. an. post hosti. qd impatef sibi
ecclie in quantum non petat sibi cōmune condem-
nari super interdicto quanti sua intererat pacifice nō
possedisse. que condemnatio facta fuisset fm eos si de
hoc fuisset actum t de intēsse constaret. ff. vti pos. l.
si duo. s̄. fi. quod nō. t dīc formalius qd tria possunt
deduci in libello t in condemnatione. vñdēcīt vt de-
sistat a molestatione s̄ presenti t vt non molestat in fu-
turum t vt condemnetur ad intēsse. p̄ molestatione
de p̄terito vt colligīt ex. l. i. ff. vti pos. t ibi p̄ bar.
t practica erat vt narrat se possidere t qualiter. t ad-
versariam molestare et qualiter. t intēsse ex hoc il-
latum t postea concludere vt. s̄. dīxi. et an debeat ap-
ponere locum. tempus. et similia. vide bene nō. in. d.
l. i. t. l. si duo maxime p̄ bar. Ultimo nō finē Jo.
an. dominū pro hominib; suis qmūs liberis age
re posse. Nam ex forma sententie potest colligīt qd fuit
peritum vt homines non molestarentur. vt patet in fi.
tex. nō enī debet index. pronunciare sup non petito im-
mo fatuus est ille index. l. fi. L. de fideicommiss. li. t. c.
licet hīly de sumo. Ali signat Jo. an. rationē p̄mī dī-
cti. quia in molestatione hominū intelligitur domi-
nūs molestari et interest dominū habere subditos lo-
cipientes. in anī. vt iudi. sine quo suffra. s̄. cogitatio.
coll. s̄. et certe hec ratio est nūmis generalis. nam finē
hanc rationē posset agere de fūto eis 'commisso.
quod nō est verū. iuxta nō. plene per Inno. in. c. cū
dilecti. de appella. t per glo. in. c. auctoritate. de p̄i-
usle. li. vi. et de materia dīc plene vt in illis iurib; nō.
et hic poterat agi. quia per molestationem hominū
molestatur ecclia in possessione sua cū cōmune vole-

Dīc p̄a. ḡmūcō. p̄fītī

ḡmūcō p̄fītī

Si. mōdē qd alī. qd ḡmūcō

Cōdīc. dīc. ḡmūcō libello
in p̄fītī

Dīc p̄a. ḡmūcō p̄fītī

Copula apposita ip̄s et quo p̄a p̄fītī
possētio de resti. ḡmūcō possētio ab
ip̄s nō ad ipsos apposita

Ad dīc. ḡmūcō p̄fītī

Kontra nos inservit quod plausum fidei impudens
alioz fratres ducas

Litteras ad p[ro]moto[rum] ep[iscoporum] nuptiarum

bat in hominibus possidere que possidebat ecclesia. et
hoc patet ex eo q[uo]d hoc venit in hoc interdicto ut pos-
sideris in quo ecclesia tunc probavit de iure suo, et hec be-
ne non, q[uo]d vera sunt et nobilia, et per eum multum bene declara-
tur iste tex. Hunc venio ad glo. et prima colligit ex
tex, indicem ex officio posse terminum prefigere productio-
testium, et ponit multis alias casus in quibus index sup-
plet ex officio suo. Et non sicut primus dictus glo. iiii.
tex, hoc plene examinat bar. in. l. i. L. de dila. ubi
tandem concludit indicem hoc posse si vident expedire,
puta q[uo]d videt prius negligenter in p[ro]mendo testes, nec
curare in petendo dilatatio, per hoc alle. l. p[er]petrando. s.
l. L. de iudi. dicit, nemo erit tam audax ut possit in-
dicem inuito litigare. Ego puto satis indicem hoc
posse ut satis probatur hic iuncto, et cum iam est de testi.
q[uo]d est per ipsius, sed credo indicem ad hoc non artari nec
ex hoc posse sindicari, si non fecit nisi sit causa in q[uo]d tenet
supplere ex officio, tunc enim potest et debet, ad hoc alle-
go tex. in. c. oblate, de appell. v. supiorum, et ideo si statim
apponit penam iudicii non terminata causam, et terminum
sibi prefecit, dico indicem non incidere in penam si non fuit
req[ui]sus a partibus, q[uo]d non tenet impendere officium suum
ad utilitatem privatae nisi requiratur a partibus, vt. l. iiii. s.
hoc autem indicem, ff. de dam. infec. et q[uo]d ibi non bar. q[uo]d
imo nec valet ciratio iudicis nisi fiat ad petitionem partis
ut non bar. in. l. ad p[ro]mptoriu[m]. ff. de iudi. dicit in. c. i. e
ti. facit q[uo]d non. Iann. i. c. ad nr. 1. j. de iure iuri vide gl.
no. in. c. si. de rescrip. et q[uo]d non. in. l. scilicet. L. de iudi.
Sed circa hoc quero quid si per probationem dilatione
non data, vide bar. in. l. in criminis, ff. de adul. ubi per illa
legem tenet valere probationem. Ideo tenet in. l. si. ff. dicitur.
Dicit enim q[uo]d totum tempus instantie cedit, probationem siende nisi
si index aliter statuat dilationem. Dicitur autem q[uo]d probare
potest usque ad conclusionem in causa non post. s. d. per
auditis, et j. de si. instru. cu[m] dilectus. Ego dico q[uo]d ge-
sciente dilatione iudicis q[uo]daz sunt termini iuris exclusi-
ui, probationis, non renunciatio et publicatio attestationum
impedit testes producendos super eisdem capitulis vel
directe contraria, non autem super capitulis nouis. j. d. te-
sti. cu[m] causaz. c. cu[m] venissent. et c. fraternitatis. cu[m] mul-
tis si, illi tri[um] duo termini non excludunt, probationem fieri
dam per instrumenta, sed illa, probationem instrumentalis exclu-
ditur solus per exclusionem in causa, vt in. c. cu[m] dilect. p[ro]p[ter]alle.
Illa enim excludit, probationes et etiam allegatioes persisten-
tes tam in iure quam in facto, vt ibi non, et in. c. pastoralis. d[icitur]
cau[m] pos. et proprie, p[ro]p[ter] Iann. ad predicta vide bonum sile litis
pref. est terminus exclusus omnium dilatoriarum, vt in. c. in
ter monasterium, de re iudi. L. de except. l. si. tunc index causa
abbreviatio de litis potest prefigere terminum ad omnes di-
lationes, p[ro]ponendas, vt in. c. pastoralis. j. de except.
ita in. p[ro]posito super scripti sunt termini exclusi, probationem,
potest tunc index causa abbreviatio de litis prefigere terminum.

num certum per testib[us] seu probatiōibus producendis, sic
etiam videtur in causa appellatiōis, datur enim a iure anni
et ex causa biennium ad, p[re]sequendā et finiendā appellatiōis
de appell. ex ratione, et de, sic de appell. sed index potest prefige-
re terminū ad, p[re]sequendum appellatiōis statuendo die
unius tēpus, de appell. cu[m] si. romana, et c. p[ro]sonas, cu[m] si.
et d. c. oblate. Ulterius queritur nunquid in illo
termino dato ad testes, probatores vel reprobatores
sufficiat testes fuisse iuratos licet non sint examinati in
termino sed post. Vide terminus potest multifacit prefigi.
q[uo]d enim prefigit ad testes producendos q[uo]d ad produ-
cendū et faciendū eos examinari, q[uo]d ad probandum
q[uo]d ad probandum et probatum b[ea]tum, q[uo]d ad proban-
dum et probatum b[ea]tum per omne genus probationis.
Primum causa satis est produxisse testes et fecisse eos in
rare quia in effectu tunc de testes produci et recipi, ad
hoc. l. si. q[uo]d. L. de. testi. et. c. j. c. t. d. quo vide p[ro]p[ter] Spe.
in. t. de. testi. s. qualiter. v. io. q[uo]d. vbi. hoc. et. idem. ibi
Joh. an. in addi. Secundo causa tenet spe. ibi, q[uo]d non sufficiat
produxisse nisi etiam examinati fuerint q[uo]d vide sequitur
Joh. an. arg. hic refert Joh. bu. sensisse q[uo]d etiam hoc causa
sufficiat testes iurasse cu[m] non sit in parte examinatio sed
in indice, satis ergo est q[uo]d pars fecit, q[uo]d in eo erat, de
hoc vide p[ro]p[ter] archy. in. c. p[ro]p[ter]a. de except. l. vi. Do. deroga-
ta ponunt terciā op[er]i, que potest esse discordantia duas
precedentias, dicit enim sufficiere q[uo]d testes iurauerint in
termino et q[uo]d pars adhibuerit aliquam diligentiam ut in
termino examinarentur, et hoc quod examinatio est quid
facti que potest committi notario, et sic est in indice et non in
parte. Credo indubitate hanc esse differentiam inter
primum casum et secundum, ut primo casu quando sim-
pliciter fuit datum terminus ad testes producendos suf-
ficiat productio facta coram iudice etiam si fiat in ultima
die termini, quia factum est termino, ad hoc q[uo]d
notat idem spe. in. t. de. dila. s. i. v. quid si. j. t. v. i.e. et
sic non exigitur petitio ut examinetur. Secundo ca-
su oportet q[uo]d testes producantur ita ante lapsum ter-
minis ut verisimiliter possint examinari infra terminum
et q[uo]d detur aliqua diligentia per partes ut examinetur,
alias nil operaretur illa statutio termini ad examinan-
dum et ceterum, hoc probo apertissime per simile prosequi ap-
plicationem est in parte, finire vero non solum depen-
det ab ea sed a iudice, nihilominus datur parti annos
ad p[re]sequendum et finiendum appellationem, ut in
de. sicut. de appell. et intelligitur ut finiat quantum in
ea est, ut in. c. ex insinuatione. de appell. et non. plene in
c. ex ratione. et. t. Ita dico in proposito si detur tem-
pus ad producendum et faciendum eos examinari de
bet per utrumque facere quantum in ea est et adhibere diligentiam
cu[m] effectu ut fiat et producendo ita ante terminum ut pos-
sint per indicem recipi et examinari in termino parte
instante et postulante sicut observatur in causa appella-

De probacionibus.

tionis facit. l. q. ff. si quis causa. et quod non. Juno. in. c. ex transmissa. de pscrap. t. rōnes spe. in palle. v. quid si. j. Tercio calu principali qm̄ fuit datus terminus ad pbandum dicit butri. in antic. si dicat. L. de testi. qd sufficit qd iuraverit. j. terminū quia dicti testis trahit ad die iuramenti. vt. d. l. si qm̄. fungit enim tunc examinat sequitur b. do. an. et ita dicit tenere archy. et Jo. an. post cu in. d. c. pia. Ego crederem qd etiā hoc casu requirat diligentia ex parte iuratis probare. cu enim habeat terminum ad pbandum certe ex sola productione testis non probat cu effectu quia sola productione nil probat. nam dipi e. co. sup rubrica. probatio id est qd ppsalatio seu manu scritio que non sit ex sola productione. Item si sufficeret sola productione possit fieri ultima die terminus. et sic nil esset probatum in termino. et multa impedimenta possent accidere. ppter que non possent postea examinari et sic qd hoc dat materia. ptcandi iudicia. facit quod non. spe. in. d. s. sed quid si. j. et maxime hoc pcedit qm̄ datur terminus ad probandum aptissimis documentis. de quo p spe. in. d. v. et in. c. pia. prealle. et ita repi postmodus apte tenere bar. in. l. damini. s. sabini. ff. d. dam. infec. voi vide. Quanto cuq̄ fuit datus terminus ad pbandum et probatum habendus primum inter tenet ut non sufficiat sola productione. sed etiā requirit examinatione in termino quasi illa verba denotent omne complementum probationis. et sic qd sunt examinationi de quo p Jo. an. in d. c. pia. et butri. in antic. si dicat. L. de testi. puto tñ qd etiā hoc casu sufficiat ptes adhibuisse diligentiam quia actus examinationis non pertinet ad partem sed ad iudicem. p hoc quod. s. dixi. qm̄ expresse das terminus ad examinare faciendū. Quinto et ultimo casu quando das ad pbandum et probatum hñduz p omne gen. probatio nis. sicut hodie in multis locis practicatur. dicit do. an. qd laplus huius termini bñ vim pclusionis in causa quo ad pbationes facti. non quo ad allegaciones uris. vñ putat qd non excludit probationem p ptestionem qd illa non est probatio sed probatiōis reuelatio ut non. s. super rubrica. puto qd in pcedenti causa restriguntur terminus ad probatiōen fiendā p testes. non aut debet extendi ad productionē instrumentorum. cu em̄ illa habeat a iure terminū limitatum videlicet conclusionē in causa de. si. instru. cum dilectus. non debet illa probatio includi vñ apte ad hoc terminū pfixus non fuit. quia non est angustanda probationū copia nisi exprimat talia verba in quibus satis tacite includas productio instrumentorum. Idone exemplū in de. sepe. de. v. sig. videlicet ad producendum omnia acta et munimenta quibus partes sunt visure ut ibi in tex. et glo. et non illa practicā que satia potest observari in causis summarīs. ut ibi probat in alijs aut vide quod dicam in. c. cu dilectus. prealle. sed in hac ultima forma satis includit probatio p instrumenta p illa verba p omne genus probatiōis. tñ. et

an p lapsu termini īdifferenter excludas ps a productione instrumentoꝝ cū reſtrīngat bñſiū iuris nō glo. in. d. cle. ſepe. in. v. non obſtare. t dīcā latī in. d. cū dilect⁹. hec ſufficiat quo ad iſtā glo. t multū alij caſus pñt addi ad finē hui⁹ gl̄ in quib⁹ indeſ ſupplet ex officio ſtatūdō terminū hoc relinquerendū eft ſumis. Glo. ij. in effectu prosequit̄ quatuor. Primo an indiſtincte queſtio falſi poſt proponi poſt ſententiam. Secundo ibi t nō. pñequis an ſufficiat probare teſteſ falſuz dixiſe abſqz eo qđ aliquid pñb̄ de corruptione. Tercio ibi ſed nūqđ. an ſufficiat corruptio ne probare abſqz falſitatem. Quarto ibi itē nō. nūqđ ſententia lata p falſos teſteſ vel instrumenta falſa te neat. t ſi teneat quibus remedij⁹ t j. quantū terminū poſſit retractari. Uenio ad pñmū videtur enīz q poſt ſententīa non poſſit moueri queſtio falſi. L. si ex fal. instru. l. i. t. ij. Glo. nūdē q aut in prima iſta ſta fuit inota queſtio falſi aut nō. pñmo caſu non admittitur. ſecundo ſic t dīc latius ut in pñm. glo. Concluſe latius ſic q aut queſtio falſi nūqđ fuit inota aut ſic. Pñrmo caſu poſt poſt ſententīa citra appellatio ne et in cauſa appellationis pponi dūmodo īdīrecte probet. direſte aut publicatis attestationib⁹ probari non poſteſt quia eſſz producere teſteſ ſup articulis co trarijs directe qđ non licet nec in cauſa pñcipali nec in cauſa appellationis. ut in. c. ſimilitat. t. c. cū veniſſet. cum ſi de teſti. t claris in. cle. ij. c. ti. in. tex. t in. glo. vbi glo. pñcipaliter tāgit hunc articulū falſitatio. Idē Inno. hic licet non ita ſpecifice loquaſ hoc veſt. niſi ad datuſ articulus corrupcioſis. vi. ſim Inno. q al. do loſe teſtiſ falſuz teſtimoniſi dixiſe puta odio vñ amore. L. de fal. l. nec exemplum. nam tunc etiā ſtateſ directe admittitur probatio quoniam ratione illius additionis vi denur nouum capituloſ ut hic probat et nō. in. d. cle. ij. vñ niſi ſit cauſa pñialegiata puta cauſa mātrimonialis vñ vbi imminet peccatum. ut plene dixi in. c. iarant. s. eo. t ſic intelligo omnia iura que dicunt de falſo poſte agi etiam poſt ſententiam licet legiſte in b nullam diſſentiam faciāne ſed ſimpliciter dicant p bationem admitti ut nō. in. l. o. yuſs. ff. de reſudi. cl. in. l. i. L. ſi ex fal. instru. ſed minis benedictant ut patet ex predictis. Si vero queſtio falſi fuit inota in pri ma iſtantia t ea non obſtanre fuit lata ſententia. et tunc amplius non admittitur. l. i. L. ſi ex fal. instru. poſte tamē appellari et peti illam ſententiam corrigi tanqđ iniuſtam ſed oportet q falſitas poſt publica tas attestationes probet modo predicto. t ex hoc ha beo pñmā qōeſ declaratā. Uenio ad ſcđ 23 an ſufficiat. pñbare ſolū falſitatē ad obtinēdā retractionē ſententie. Glo. iſta ponit op̄. pñtrarias t libertate ſcđe op̄. q ſufficiat ſic ſufficiat. pñbare iſtrumentū falſuſ cui⁹ vigore lata fuit ſententia. l. i. alle. in glo. b. tñ gl. ſumis

vt hoc sufficiat si p̄betur iudicē fuisse secutū dicta fal-
sor̄ testiū. ar. j. de re iudi. cū. i. t. 2. Cōdūde latius q̄
aut index nō fuit secut̄ dicta falsoz testiū vt q̄ iudec
fuit motus ad s̄niām aliunde q̄ ex dictis testiū. et tunc
diariū q̄ nō sufficit testes dūp̄le falsum. d. c. cum. i. t. 2.
A. et ratio quia non p̄bat hoc esse q̄d ab hoc contigit
abesse. c. iij. d. trāsla. pr̄la. l. neq̄z natales. L. de pba.
Aut index fuit motus ex dictis testiū utputa quia di-
xit in sententia vīlis attestatiōibus. vt nō. dicit spe. i. ti-
de. pba. §. si. v. in sententia. alias puto securis p ratiōz
c. cām que. de re iudi. et de renun. in p̄ntia. quia non
sēp̄ ad vñā. p̄bationis spēm. t̄c. l. iij. ff. d. testi. et hoc
cāu quando fuit iudec motus ex dictis falsoz testium
dic q̄ si s̄nia fuit lata contra ablesitem dolo et fallis al-
legatiōibus partis p̄ntis et tunc sententia est nulla. l.
si p̄toz. §. marcellus. ff. d. iudi. nō. bar. in. l. dyuns. ff.
d. re iudi. et h̄ cāu in dubio sufficiat. pbare solā falsitatē
puto t̄i q̄ post publicatas attestations nō debet ad
mitti ad eam probandam nisi. p̄t. s. dixi. in p̄mo ar-
ticulo. alias posset timeri timor subornationis testiūz
nisi in casib⁹ in quibus p̄t probari contrariū dire-
cte publicatione nō obstante de quibus aliquid. s. et
aliquid dicam in. c. series. j. de testi. Aut fuit lata s̄nia
contra p̄ntem et tunc si contra minorē sententia est nul-
la fauore minoris etatis. nō. bar. in. l. dyuns. t̄l. i. L
si ex fal. instr. palle. et idem dicā in sententia tali modo
lata contra ecclesiā. ar. c. i. de in. inte. resti. et nō q̄ po-
terit falsitas. pbari modo predicto. Si vero p̄tra alii
tunc sententia tenet sed venit retractāda. vt. j. dicā. sed
op̄ter q̄. p̄betur falsitas vt. s. dixi. et p̄ hoc est decla-
ratum aliquantulum vñtum dubiū. Uenio nūc
ad tertiam questionē an sufficiat probare solam corri-
ptionem absqz falsitate. Bo. instat et finaliter videtur
concludere q̄ sic si iudec fuit secutus dicta corruptio-
rum alias securis p illud. c. cū. j. t. 2. Finaliter hanc
op̄. videtur sequi bar. in. d. l. dyuns. si. pbatur testem
fuisse corruptum pecunia vt testimonii diceret in hac
causa licet exp̄sse non fuit actum vt ferret īinstū et
falsum testimoniū. quia s̄m ēu hoc ipso probatur fal-
suz. l. i. ff. ad. le. corne. de fal. Jo. an. videt h̄ distingue
q̄ an̄ sententiā sufficiat. pbare solam corruptionem
quia agitur solū ad testes repellendos qui. pfecto re-
pellendi sunt cum sint pūri quia contra iuramentum
recepierunt piecium sed post sententiā non sufficit pro-
bare nudā corruptionē quia nūc agitur ad sententiā
retractādū non ad testes repellendos. potest esse ra-
tio quia non sequitur fuit corruptus. ergo dixit falsuz
Bo. an. transit cum doctrina bar. Bo. car. tenet op̄.
Jo. an. Dicit enī q̄ licet ex corrupteda probetur testis
falsus quo ad hoc vt puniatur de falso. vt. d. l. i. ff. de
fal. non t̄i p̄ hoc sequitur q̄ dixit falsuz et hoc solo
possit retractari sententiā. Fallit s̄m ēu in causa mi-.

moniali, ut in c. sicut de testi. Ego ibi latini dico sap-
it ille cum illi? c. et pono duas opes. Prima quod aut testis
recipit pecuniam ut dicteret falsum testimonium, et sic pmi-
sit extra iudicium, et tunc cum presumptio sit quod sic diperit ar-
c. p tuas. de pba. et l. generaliter. de nonnullis pecunias. et c.
inquisitionis. in. si j. de accusacione. debet hoc probatio retrac-
tari sententia quia satius probat presumptio etiam falsitas
et sic procedit dictum. Bar. Autem probatur simpliciter quod te-
stis receperit pecuniam ut testificaretur, et tunc procedit opere.
Io. an. hec opere esset satius equa saltus, p opere, concordan-
dis ar. c. cum tu j. de testi. Alioquin opere que mibi videtur ve-
nior est ut indistincte sufficiat probare corruptioem p tex-
ting. in. d. c. sicut nec est verum quod ponat calum spalium in
minimonia et minore ut quidam ibi voluit. hoc probo p si-
bus? c. cuius? ratiō sup quod fundat decisio est generaliter ad omnia
casus et ibi solū fudatur se tex. sup corruptioem dicimus quod testi-
moniorum istorum corruptioem cum sint priores non est aliquatenus
admittendū. et dicimus admittendū. i. c. effectu ut sustine-
atur sua. cum sua esset ibi lata, et ibi dico lati? evan-
do materiū illi? c. et quicquid saltus sit equitas maxima
suggerit et non sustineatur sua lata ad dictum corruptio-
num et priores cum videant retractari suam latam ad dictam
conspiratorum qui tamen verisimili potuerunt dicere verita-
tem nec saltus sunt priores de quibus tamen dicendum. ut. d. c. circ
3. et al. ubi de ipsis conspiratorib. et hoc quod ad tertium
q. In quarta questione glo. mīdet quod sua lata p fal-
sos seu falsa instrumenta bene tenet h. est retractanda.
per. l. dyuns. palle. Et contraria tamen tenunt glo. in. c. cu re-
nerabilis. de exceptione scilicet quod sua non teneat. et ponit glo.
hic aliquos modos retractandi sed non loquens pfecte.
io p dñe sic capiebat dicta. Io. an. i. d. c. cui venerabilis.
d. excep. ubi mīdi? tāgit q. h. et bar. in pali. dyu. Et
primo nū quid teneat dic ut colligatur ex subscriptis i. scda
q. Quoniam aut retractet dic quod in causa? in quod sua non
tenunt potest retractatio de facto. scilicet de facto possit p
officiū iudicis et sic usque ad. xxx. an. si tamen victor fuit co-
scius falsitatis tunc cui sit in potestate p de iure cano.
potest agi semper p viā denuntiationis cuius gelidice quod tenet re-
cum peccato. ad h. quod in sili non. Iann. in. c. ad aures. de
p script. et in. c. quod plerique, de immo. ec. liz enim iste actio
personalis vel officiū iudicis quod datur loco acto p scri-
bat reguli spatio. xxx. an. l. sic. L. de p script. xxx. an.
secundum tamen est ubi directe agitur de patre et ius agendi fudatur sup
potestate. ut est tex. iusta glo. non. in. c. admonet. xxxij. q. q.
et j. aliqd tangat ubi vero sua tenunt et petat directare
actio ex virtute falsitatis oportet venire p beneficiū resti-
tutiois in integrum. ut. d. l. dyuns. et sic j. quod dicitur quod tan-
to tempore claudatur iste restitutiois. in. c. i. et j. de in. i. te. re-
st. et in. cle. vna. e. ti. quod h. locum non solū in ecclesiis et mi-
noribus sed etiam in maioribus. ut. l. fi. L. d. tempo.
in. i. te. rest. in casibus in quibus maioribus competit
beneficiū restitutiois in iuste. ex iusta causa. ut ibi.

An Open Box of false Instruments went in

Mon p^e pour dominiq^e et moi +

Falsus est nullus fons fons fons fons
falsus est falsus et quodque fons fons
deponit deponit deponit deponit
Anno 1575

De probacionibus.

Item est ut deducatur per viam replicationis ad eundem effectum ut quia actor vult intentare actionem prius intentam in qua succubuit ex falsis probationibus res excipit. de re iudi. actor replicat de vicio falsitatis certe inepit agit nec admittitur talis replicatio qd vult infringere sententiam sine beneficio restitutionis qd non licet. d. l. dyuns. hoc tamē limitat no. Jo. an. in d. c. cum venerabilis. quando excipitur de re iudi. contra actionem intentantem primā actionem in qua succubuit seors si iste sit alius. puta petro electionem tuam cassari. ppter crimen vel. defecrum excipis de sententia absolvitorie. replica de ipsi nullitate et falsitate. putat ipse qd pcedet replicatio et erit perpetua ut competat quicunqz excipitur. Et idē dicit d. duplicatio. vt si petra electionem confirmari. excipio de crimine. replicas de absolvitoria duplico de ipsius nullitate et falsitate. pcedet duplicatio etiū sine pjudicio. certum est enī sicut cum qd ego ptra quem non fuit sententia prialiter formata non teneor petere restitutionē ptra illaz. Illo dictum seu limitatio ad. l. dyuns. non placet mibi qd cum ista sit actio popularis psumitur vno agente. ad hoc qd no. in. c. cum dilectus. de clec. in glo. pe. que est no. ideo opus est petere restitutionē nisi in casibus ibi no. Aut vult quis d. falsitate excipere aduersus pnitentiam executionem sententie et ppetuo audiatur fm communen op. d. l. querelam. L. de fal. et p bar. in. d. l. dyuns. et p doc. hic. t. d. c. cuia venerabilis. p. l. pure. ff. de doli excep. t. l. qui agentis. ff. de excep. et sic no est opus in modo exceptionis venire per viam restitutio. in iuste. quia non petitur hic retractio sententiae sed solum ad repulsionem executionis excipitur. Aut vult succubens agere contra testem fallium vel contra producentem. et si vult agere cimiliter ad interesse ager. i. xx. an. absqz alia restitutione quia hic intentat actionem in factum ad interesse nec petit pncipaliter retractionem sententiae post vero agere non potest quia tanto tempore tolluntur actiones personales d. l. sicut. et sic intelligitur glo. et quod no. in. d. l. querelam. t. l. dyuns. facit. l. qui nomine. ff. fal. Aut vult agere criminaliter et andicetur. i. xx. an. vt. l. querelam. prealie. et cum hac distinctione intelligo. d. c. cum venerabilis. nam ibi ponitur falsa allegatio facti ex male intellectis no. in. d. l. querelam. hoc ultimum procedit de iure civili. De iure autem canonico dubitatur nuncqz criminia prescrivantur tempore. et dixit hic Ulin. qd fm canones actio criminalis no claudit tpe. xxiiij. q. iiij. ecce. vbi d. qd vbi cunqz criminia clauderint punienda sunt. et hac ratione dixit. bar. con. doc. antiquis iudicem etiam post. c. annos posse reuocare suum errorem quia fm canones vsqz ad. c. an. et ultra posset accusari. ergo et erroneam sententiam retractare. et sic volunt isti qd sine presumptione temporis posset de iure

canonico sententia erronea reuocari et accusatio crimi
nis restituui que singu. no. in practica. et facit glo. in p.
alle. c. admonere. iuncto. tex. Inno. tri hic refert quos
dam tenere qd per directā accusationem de falso nūqz
retractabitur sententia sed punietur falsarius. l. cornel.
de fal. et clariss hoc sequitur do. an. hic dicens qd ex
quo si non transiuit in rem iudicatam et sublata est fa
culas petendi restitutionem amplius non audiatur
et sibi imputet qui restitutionem. i. legittimum temp.
non petiat. et p hoc limitat primum dictum seu cori
git. Secundum vero dictum limitat dicens se putare
qd in quantum agitur ad penam naturale delicti solet
obseruari dispositio. l. querelā. quasi sententia seors vbi
agit ad penitentias. ad hoc qd no. in. d. c. admonere
Ego quo ad primā dictū dicendum qd ex quo sententia
est talis ex cuius obseruantia no iminet peccatum saltez
non remissibile p partē quod non audiatur quis post
tpa legitima de quibus. s. arg. c. qd ad cōsultationē.
i. de re iudi. et eorum que no. per Inno. in. c. quia ple
rigz. de inu. et. seors aut vbi imineret peccatum quia
tunc semper possit doc. de errore reuocari. vt in. c. la
tor. et. c. consanguinei. et quod in. eis no. i. de re iudi.

Quo ad secundum de prescriptione respectu falsi
tatis accusandi distinguo an sint crimina que impedi
ant ordinis executionem vel retentionem beneficii etiam
post pactam penitentiam. et in istis non obstat pscrī
ptio temporis. deniam enī in istis accusationibus a
regulis iuriis. vt in. c. inquisitoris. de accu. et ratio in
istis latet est euidentissima et in hoc casu intelligo pri
mam op. et potest pcedere glo. in. d. c. admonere. ista
enī peccata nedium alieniantur tpeūmo efficiunt gva
niota. de consue. c. si. In alijs vero non sic impedi
tibus tolletur directa accusatio tpis prescrip. a iure ciuil
i. cu non reperiamus contrarium de iure canonico. ar. c. i.
de. no. op. nūti. t. c. auctoritate. de cōces. preben. l. vi.
Et respectu pnie pagende semp potest impetri. et sic pot
intelligi glo. in. d. c. admonere. fm aliū intellectū. et qd
crimina no debet remanere i punita. d. collin. detegen.
c. criminis. d. sen. ex. vt fame. t. xxv. d. q. l. et qd no. i
c. sup eo. de rap. et p hoc expedita sit hec glo. cu mate
ria sua. Glo. in. v. repbationis. nōt tres repbatio
nes posse fieri in cū. Jo. an. dicit qd melius diceret tres
pbatōes et dic vt plene dices in. c. dilect. p. pal. in glo.

Glo. in. v. leuis op. qnti quo cōstituit qd isti testes
erāt leuis op. Rfidz qd potuit p stare duplē v. p alios
testes repbatoles v. p relationē iudicis qd examinat te
stes. hz enī referre quāta fides sit testibus adhībēda.

No bñ ex hac glo. examinatori credēdū si in actis
redegit testes eē leuis op. vt qd forte b. dephendit in
actu depositois. Idē Inno. in. c. qm. i. co. vbi aliqd
dices. Glo. in. v. ad quod opp. de. c. significavit. in
fi. de appell. et de preben. cum iam dudum. cum si. in

An Criminis Op. 1575

Secunda Criminis Op. 1575

Criminis Op. 1575

Criminis Op. 1575

Si per dies septuaginta et difuntus per eadem orationes
eis qualificatio ad alios etiam nos certe per dubium se astringat
per adoratio plenaria mense.

quibus sufficit probare alterum ex duobus etiam copulativa narratis si quodlibet illorum cocludit intentum pponens. sed in casu nostro sufficiebat ad testes repellendos probare corruptelam vel falsitatem. ut. s. dictum est. ergo tecum. si noster fatidus quodlibet istorum sufficeret de proposito se qd patet ex verbis tuis. dum ponderat quod iste se astrinxit ad utrumque. probandum quod sufficisset alius si se non astrinxisset licet quod dicatur patratus et minus bene. sed patratus. s. formatum globo. noster quod hic se astrinxit ideo non sufficeret alius. probare. secundum si se non astrinxisset. ex hoc sentit globo. quod expresse iste se astrinxit. et aptius tenet hic hostem. et ideo finis cum non perfuerit probatio alterius. Alle. simile. in. l. si. L. de fidei. Aliud quod Iohannes. an. super textum. aliter refert hostem. dixisse. dicit enim finis eius quod se astrinxit corporis quod hec duo de quibus in textu. si precepit. posuit. et id est finis Iohannes. an. si copulativa secundum si disiunctio remittit ad non. in. c. inter ceteras. de recipere. ideo canticum ad vocem faciunt. pte statim in fine articulorum quam. s. recitanti in non. Bar. in. l. dyuus. ff. de re iudicii. aliter dicitur et nobilis in indicio meo. et cum videatur hic sequi do. an. quod quoniam ponuntur duo copulativa vel disiunctio in eadem oratione unum non venit qualificatus ad alterum et tunc cum unicum sit factum licet qualificatum videtur se ad utrumque. probandum astrinxisse. sic intelligit hoc. c. et d. l. dyuus. et hoc satis placet. Redendo rationem utrumque dicti. nam cum yba debet semper latissime interpretari in favore. pponens. ut. l. si quod in intentione dubia. ff. de iudicio. et quod ibi non. bar. dixi. in. c. cum ad sedem. de restituenda. non est versum quod superfluis probatio habet vellet quod in dubio onerari ar. l. hec stipulatio. s. dyuus. ff. vi. le. no. ca. et c. licet. s. eo. et quod ibi dixi de rerum. super hoc. et l. cum de indebito. ff. de yba. maxime cum sepe in iure copulativa resoluuntur in disiunctionibus ex quo altera probatur. et contra disiunctionem in copula in qua altera probatur non sufficit. ut plene non. in. c. ex parte in. c. inter ceteras. de recipere. et l. sepe. de. ver. sig. ita in dubio debet interpretari istum. posuisse ista duo copulativa. Et in scdno casu aliud est quod quoniam venit ut quod licet ad alterum unum est factum in effectu licet qualificatus. si. p. probatur factum sine qualitate non. probat id quod pponit. Et est aliud factum iuxta non. p. L. y. in. s. l. et h. L. c. pba. merito non obtinet. Sed dico tu quare non continuit hic commune cum probare corruptiones sic per sequitur falsitatem. Non video quod probare non plene. p. auerterit hic corruptionem ut patet ibi videamus aliquid dicere tecum. Ultima globo. dicit hic. Cuius. quod potest probari alios per dicta aliorum testimonia si sibi contradicunt. hoc diligenter secundum non. in. c. in nostra. de testi. vel tertio fini poterat probari per instrumentum. Nota bene hoc vel num quod sicut instrumentum potest probari per testes. in cuius Iohannes. de. s. instru. ita et testes possunt repro-

bari p instrumenta pbando p ea directe contraria. s.
hoc intelligo inspecta qualitate facti testium et notario-
rum. iuxta no. in. c. tertio loco. s. e. t prealle. c. o. Jo
banneos. Nota etiam q directa contraria pbatio
p instrumenta admittitur post publicatioem attestatio-
num. vide f. t. i. series. et quod ibi dicam. Secundo
ista glo. sentit tacite oppositiones q nō debet hic ad
mitti. pbatio contraria publicatio attestacionibus. in
de. h. de testi. c. multis si. Rñdet q poterit falsitas in
directe. pbari. et nō bene banc gl. p his que. s. d. q
falsitas directe. pbari non potest publicatio attestatio-
nibus ratione predicta. et quando dicatur idrecta p
batio. d. ic ut nō. in. d. c. series. t. c. ex tenore. d. testi. n
fin glo. poterit probari q corrupti fuerint inde precii
recipiendo. et nō bene glo. q. sentit illam op. bar. q
corruptis pecunia psumunt falsus et satis q hoc pro-
batur falsitas. et nō bene. ppter auctoritates huius glo.
Ultimo glo. querit quid si ad plenū suiller. pbani
altez istoz scz corruptela vel falsitas nūquid index se-
ret sententia contraria sequendo dictum corrupto-
rum vel fallorum. Respondeat q sic in causa primaria. si
bi enim imputandū est qui ad vtrinqz se obligavit. seorsim
dicit in causa in qua vertitur fanoz publicus quia nūc
index supplet ex officio. Et nota. si. glo. pro qua fa-
cit glo. in. c. si forte. de. dec. li. vi. t in. c. cipientes. s.
ceterum. in. v. excludendas. c. t. i. t li. t. c. vt circa. in. v.
interdum. c. t. i. t de appella. constitutus. t. c. cum dile-
cti. in. si. de dec. t quod nō. Jo. an. in regula. in fami-
bus. de regi. iuris li. vi. Sed contra primum dictum
glo. adducat do. an. dictum Innocen. in. c. cum olim.
de censi. vbi inter cetera dicit q dato q quis nō pos-
set se fundare ex eo q improbavit. si tame index videt
illud facere pro parte admittet probationem t senten-
tiam promulgabit pro parte ex quo est probatum. et
huius dicti occasio telet do. an. hic contra primam
partem huins glo. vbi expresse se non astrinxit ad p-
bandum. t sic saltem ex equitate index moueat ad
tertiam sententiam pro parte. mouetur etiam quia
ex probatione facta resultat notorium in quo supplet
index sine parte. vt nō. in. c. cum dilectus. de consue-
to posta. prela. bone. cl. i. Item q vbi audiens pa-
nor iniurias vt sententia feratur cum damno. et iactu
a alterius potest pars licet de rigore iuris repellatur
et equitate incitare officium iudicis vt equitatem ei-
at. l. plane. t. l. fi. ff. de peti. heredi. vbi autē se astrin-
get ad probandum vtrinqz tunc conuictio ei obstat
in eum quia mos et gerendus fuit. l. circa. ff. de pbas-
o. et sententia iustificatur ex conuictione partium. ad
oc. c. fi. de cri. falsi. Ille differentia quam facit. do-
c. inter expresse et tacite se obligantem non procedit
ia id quod tacite inest habetur regulariter pro ex-
celso. vt. l. cum quid. ff. si cer. peti. et pbaf expesse hic

Capitulum de regimine populi V

Deprobationibus

scdm intellectum & lectu. bar. de quo. s. Itcz si suffice
re pbare falsitatem pducto articulo qualificato de cor
ruptione & falsitate. vt sentit do. an. iā dare apertissi
me via illudendi iura qz exclusis a pbatione directa
falsitatis nō haberet nisi immiscere se de corruptione
vt sic admittat. ppter nouitatem articuli. & postea soluz
probaret falsitatem cuz ei sufficeret scdm opu. do. an.
Itē dare via & materia cornipendi testes. ille enī ti
mo q prius imminebat potest timeri nūc si nō fuit p
bata nisi solū falsitas. & si probata fuit solū corruptio
videtur q in fraudem capitulanerit de falsitate vt sic
admitteret ad probandum corruptoz ad quā alias ad
mitti non debebat obstat publicatio & attestatio ex
quo prius nō processerat ptestatio. inulta ea q habent
in. c. p̄tium. j. de testi. & hec p̄sideratōes faciūt etiā
contra scdm seu ultimā ptem glo. Quapropter ego
distinguerē sic. q ant aliqd fuit deducti in libello vel
articulo q̄lificato Exemplū in tex. vñ pone alind. Si
dico q tñ semproniu p̄cessit cu effusione sanguinis
vel q insultauit eum cu armis Aut plura fuerūt dedu
cta non qualificate sed copulatiue p̄sertim i eadē ora
tione P̄imo cān credo q nec in cā priuata nec pub
lica seu vbi verti p̄modū publicū sufficit pbare factū
sine qualitate vel ipsaz qualitatē sine facto qz istud
probatum nunc non est illud qd fuit deductum in libel
lo nel articulo sed alind. vt. l. denūtiasse. ff. de adulter
& in. c. fi. de resti. spo. & eleganter per L. in. l. ij. L. d
proba. vbi dicit q si per accusatōem vel inquisitōez
fuit p̄cessum contra aliquem sup. insultu cum armis
vel percussione cum sanguinis effusione. & solum fuit
pbatus insultus vel percussio sine armis non debz se
qui condemnatio quia hoc est alind factuz. & possz ut
credo attempari q etiam in alio pcessu non faciet si
den ille probatōes etiam sup nudo facto quia testes
depositur extra articulum. & sic non irati. de testi.
& de testibz. & ideo voluit simpliciter hic tex. q pba
tio alterius non sufficiat. Secundo casu subdivisio
q aut illa plura in eadem oratōe deducta erant talia
ad que fuisse admissus quis a principio etiam distri
butine aut non. si non tunc puto q non sufficiat alter
utris probatio quia presumitur q in frades vtricq
deduxit. vnde puto q si publicatis attestatōibus qz
capitulanerit q testes fuerunt corrupti & falsum dixe
runt & postea pbauerit solum falsitatem directaz. hoc
non sufficit quia videtur in fraudem capitulanasse d̄ cor
ruptionē. vt liceret pbare directe falsitatem testimoniū
vñ. dixi. & q via via tc. de. pcurā. tuc. & fraudibz obui
andū ē de diuor. qnto. facit optie qd le. & nō. in. c. vt
circa. de elec. li. vi. Aut fuisse admissus distributine &
tūc aut exp̄sse se astrinxit ad vtricq. pbandū. & pcedat
distincio glo. quo ad hunc casum. nam in cā priuata
non sufficeret qz potuit sibi p̄eūdicare. ar. optimū in

.l. si commençit. L. de reindi. & deregū. ad apostolicā
sed in concerne fātorē publicā non potuit se astrin
gere in damnū ip̄ius s̄ ad exclusionem ip̄ius pponē
tis sic vt in fi. gl. & in iuribz que. s. alle. ad corroborati
onem ip̄ius. si autē se non astrinxit aperte sufficit al
tenū probare ex quo illud sufficit ad victoriā. vt dixi in
p̄m. gl. & nota has consideratōes nouas quas puto
verissimas glo. in. v. sed quare oppo. in eo qz tex.
ponderat cōmune non probasse aliquē titulū duplicit
enī ratōne nō debebat vrgen ad. pbandū titulū tū qz
possessor non teat̄ regulariter ostendere titulū sue pos
sessionis. tū etiam qz in hoc interdicto vti possidetis
obtinet ille q nec vñ nec clam nec p̄cario possidet tem
pore litia contesta. insti. de interdic. s. bodie. & sic ad
obtinendum sufficit probare nudaz possessionē glo.
instat finaliter mens eius ē qz vbi altera pars pbaret
possessionem altera nihil vel patz probante procedit
contrariū. sed vbi vtricq pare probaret possessiones
& sic iura sunt dubia valer tunc pbare titulū qz p̄sumit
qz inra sua sint potiora. & dic vt. s. dixi. Illo osti. darius
soluit qz ex eo qz archiepiscopus primo possederat et
titulum probauerat oīta erat p̄sumptio contra fauen
tinos qz violenter illam possessionem occupauerat. et
ad hanc p̄sumptionem tollendam vtile erat probare
titulum. Item requirerabatur titulus scdm cum. ppter
semicīa que sibi deberi dicebat ad que non sufficit v̄
pus probare. de censi. peruenit. d̄ hoc ultimō dic ple
ne vt ibi. de primo. s. tetigī in notabilibz oppo.
contra tex. in eo qz innuit hic non fuisse locum interdi
cto vti possidetis cui archiepiscopus solus veraciter
possideret. & sic obstat. l. si duo. ff. vti possid. vbi patz
qz hoc interdicto agere potest ille qui possidet contra
molestantem & contra inquietantem. glo. magna sen
tit hoc contrarium in p̄ncip. et sol. qz benevolus est
interdicto cum vñus possidet & alter inquietat nec b
dicatur contrarium. sed non est locus vt iudex pronū
ciet vti possi. ita possideatis qz non cadit hoc cā ista
pnūciatio cum alter nō possideat & hoc vult iste tex.

Nota hoc dictum glo. qz hoc interdictum nō seq
per datur inter duos qui contendunt se possidere. sed
quandoqz inter possidentem & molestantem. licet gl.
sensent contrarium in. c. cum dilectus. de cā possid. &
pprie. Sed primum dictu sequuntur cōmuniciter doc.
ibz & hic & dico h̄ pbari apr̄issime p. istum tex. S̄z
quero de practica pnūciādi in h̄ interdicto vti posside
tis. Sol. dic assūmendo mentē huīs glo. magne qz
quandoqz vñus pbavit se possidere tantum. quando
qz vtereq sed diverso modo & diverso iure. quandoqz
eodem modo & eodem iure. P̄imo casu. pnūciatur
solum pro eo qui probavit & practica pnūciandi est
hec. precipitūr ei vt deflsat a molestatione de presenti
& vt non molestet in futurum & poterit cōdemnari ad

ad p̄tend. tūt. vñ. vñ.

Judicatu. vñ. p̄t. vñ.

No. p̄actica pnūciādi in
medio. vñ. possid.

S. vñ. p̄t. vñ.

Dicitur
Sicut p. 100. 2. Dicitur p. 100.

Dicitur
Sicut p. 100. 2. Dicitur p. 100.

Dicitur
Sicut p. 100. 2. Dicitur p. 100.

interesse molestatiōnis de p̄terito si hoc fuit petitū vt
• s. plene dixi. Scđo cū q̄i vterq; probat possessionē
duces mō t̄ diverso iure index pronūciabit. p̄ vtrōq;
nō tamē sic in cōfuso vti possidetis t̄c. S̄z distinguet
qualitates possessionū, put quisq; p̄babit vtputa qz
tu, pbasti te habere possessionē, p̄prietatis cūlē, ego
p̄nuncio te ita possidere vt possides t̄c, vt in gl. t̄ fm
Inno. d̄z addere in sua, t̄ circa istam possessionē vīm
tibi fieri prohibeo. hoc semper index debet addere cū
de hoc interdicto p̄nunciat. L. vii pos. l. vna. fm. tñz
t̄ bñ, t̄ dicit ibi Ly. q̄ debet addere ad illa verba, p̄o
nuncio te possidere vt p̄prietarium t̄ liceat tibi facere
omnia que spectat ad p̄prietarium t̄ de altero pōt̄ dī
cere pronūcio te possidere vt v̄sfructuarium. t̄ liceat
tibi facere omnia q̄ spectat ad v̄sfructuarium t̄ sic de
similibus. t̄ omnia ista debet simul coniungī ad maio
rem dilucidatōem rei. In tercio casu q̄i vterq; p̄bat
eodem iure t̄ eodem modo. Glo. dicit q̄ si alter meli
us probauit, puta, pbādo anterioritatem possessionis
vel meliorem titulū vel per meliores testes ipse solus
obtinebit t̄ pro eo pronūciabit. vt in prima practica
dixi seu primo modo, t̄ probatur hic ut dixi in nota.
Si vero probatōes per omnia sunt egales feret se
tentia contra eum in iudicis qui prouocauit t̄ absolu
tur prouocatus qui tenet locum rei. s. e. c. ex litteris.
si simul ad iudicium prouocauerit t̄ sic omnino sunt
paria. Glo. ponit tres op̄i. Quidaz enim dicunt q̄ in
dex debet pronūciare in cōfuso vti possidetis ita pos
sideratis quod non placet glo. quia cōtinet impossibili
tatem cum impossibile sit vtrōq; eandem rem eodes
modo possidere. Item dicit q̄ ponet arma in man
bus contenditūs contra. l. equissimum. ff. de v̄sfru.
Ideo alij scđi dicunt iudicem debere hoc casu sup
sedere qz in re incerta non debet etiam sententiā fer
re. xi. q. iiij. grane, t̄ facit pro hac op̄i. scđm. Jo. an. vt
partes tedium componant inter se vel per cōmunes at
bitros. Sed cōtra hanc op̄i. facit quia ex dilatōne se
tentie partes contendentes insolidum possidere ñ fa
cili venient ad arma. et his scandalis index debet oc
currere. d. l. equissimum. Tercia op̄i. ē vt hec obiectas
sorte dirimatur. l. sed cum ambo. ff. de iudi. t̄ bñ iusti
ē t̄ de consuetudine approbab scđm hosti. s̄z occur. t̄
p̄trarium. L. vii pos. l. i. quia iudicium sortis nō ba
bet locum in facto incerto. Idem bar. in. l. si uno. pre
alle. quia licet questio iuris sorte quādoq; dirimatur
d. l. scđi ambo. questio aut̄ facti non vt. l. duo sunt ti
tū. ff. de testa. m̄te. Jo. an. videtur transire cū hac ter
cia op̄i. glo. dicens eam debere intelligi nisi vtrōq; par
tium restat iudicio sortis. tunc enim multo se impe
diunt fm eū. adducit nō. in. c. si. de. sortile. vñ si vter
qz p̄sentiat iudicio sortis. q̄stio nō videb̄ m̄bi dubia.
cū enī in bñ p̄tes p̄ueniū possint ar. l. si p̄ueniū. ff. de

re iudi. Si antez vterq; vel alter dissentit placet m̄bi
p̄maria op̄i. vt nō recurrit ad sortes ne iniuria fiat alte
ri. ad bñ qd nō. super rubrica. de spon. duo. l. s̄z ut salua
nctur hoc casu glo. intelligendo cū vt sorte dirimatur
quis debeat sustinere p̄tes actoris cū ambo simul ad
iudicū prouocauerit. hec enim est questio iuris ut p̄
batur in. d. l. sed cū ambo. non autē debet dirimi sor
te quis dicatur possessor qz hec est questio facti. et sic
habes hanc tertīā lectu. t̄ glo. in prima pte declaratā
Extra gl. ponit Ulin. quartā practicā seu op̄i. poterit
enī index scđm cū pronūciare vtrōq; possidere medi
atatem pro iudicio donec de proprietate cōstatib; t̄
quāq; hec op̄i. non placet in hoc qz bñ non huit pe
titum. t̄ sic ob. c. licet bñ. nō sumo. Bar. tñ in. l. si duo
ff. vti possi. hāc op̄i. tenet licet non alleget hoc dictum
Ulin. probat bac ratōe. Si enī duo sunt fructuarij in
fundō quia culibet est v̄sfructus relia? insolidū fa
cunt sibi p̄tes p̄ concursum t̄ vterq; erit in possessio
ne pro medietate. l. si. in p̄m. ff. vti possi. Idem vide
m̄s in duobus legatarijs quib; eadē res insolidū
est legata. nam si quilibet p̄bat se possidere t̄ q̄ possi
deat medietatem p̄ iudicio. nūc faciant sibi partes p̄
concursum. l. plane. ff. d. lega. i. ita in p̄posito videntur
dicendūs q̄ exp̄o ostendit titulum egalement vñ nū
līm ostendit cum habeant saltēs titulū a iuregentiū
quaſi occupanterit rem vacantem index p̄nunciab̄
vtrōq; istorum possidere cōmuniter t̄ p̄ iudicio. t̄ bñ
satis m̄bi placet vt sic vterq; obtineat ar. bo. hic a cō
trario. Et ad dictum seu impugnatōem Inno. r̄pō
deo q̄ satis vtrōq; pars hoc per̄it dum quilibet p̄te
ret alij a molestatiōne compesci. debet enī alternatīq;
precipere ne alterum molestet quo minus medietate
p̄ iudicio possidere liceat dicit etiam ibi Bar. q̄ po
tentit index dividere si vult. hoc ego pat̄o verum si vtrō
qz vel altera p̄s instat. alias non d̄z index super non
petito tacite vel exp̄esse se impeditre. ar. in. l. si. L. de
fideicōmis. liber. t̄. l. iiij. s̄. bñ aut̄ iudicū. ff. de dām. in
sec. Hūc quero quia. s. v̄sum est de practica pro
nūciandi sup̄ bñ interdicto vti possidetis p̄ quib; reb;
competit Respondet hec glo. q̄ locum bñ pro possi
sione sola retinenda. ff. vti pos. l. i. s̄. iiij. datur etiā pro
iuribus incorpōribus t̄ v̄sfru. ff. vti possi. l. vlti. t̄ dī
cit goff. t̄ bene q̄ datur pro iuribus quasi vti possi. t̄
dic q̄ datur v̄ile interdictū vti possidetis sicut i simili
de interdicto vnde vñ. dicit Inno. in. c. querelam. de
elec. t̄ dixi v̄ile interdictum quia mens legis cōgnit
sed nō verba. de quo plene nō. per Ly. in. l. ex placi
to. L. de re. p̄m. t̄ datur hoc interdictum etiam pos
sessori. vt hic in gl. t̄ in tex. pro rebus vero mobilib;
cōpetit interdictum v̄tobi. t̄ expōne vt hic in gl. quā
nota. t̄ vide spe. in t̄. de peti. t̄ pos. s̄. i. ver. non tamē
vbi dat p̄silium in apprehēdēda possessione t̄ p̄uādr

R̄tib; z̄s p̄p̄r. m̄t. vñ p̄p̄s +

De probatiōnibus

adversarium cum credit probatōes esse equales super possessione. Glo. vltima op. contra tex. i eo q̄ sententia fuit hic lata contra cōmune cū tamen sindicis cōmunitatis fuisse in iudicio et cum eo fuisse lis cōtestata. ut patet in. c. penul. de iuris. calū. vbi narratur idem factum. et sic ob. l. i. L. de sen. et inter. om. iudi. et nō. in. c. querelam. de electi. Glo. remittit ad ibi nō. Secundo dicit q̄ ecclesia non multū curat de hac solētate. et sic non sit vis aferatur cōtra dominū an cōtra procuratōrem. Idē nō. glo. in. c. suscitata. de i. inter. testi. Jo. an. refert hic quosdāz dicere q̄ cōmune iniūcione exigerat ista seruitia et cōtra iniūciantem debuit sententia scri. L. de iñi. l. vi. et cum h̄ transit hic do. an. Sed certe hoc non procedit q̄r hic non agebatur acte iniūciantum que infamat. sed interdicto ut possidatis quod non infamat sicut nec alia interdicta. l. ne q̄. vnde vi. ff. d. vi et vi. arm. et sic cessat ratio. l. si. Dic ergo melius non ponendo in hoc sp̄litudinem in ecclia q̄ ybiens administrator generalis est in iudicio p̄ sententia scri et in personam procuratoris et in personā domini. et ita fuit hic et in. d. c. suscitata. ve nō. bar. in. l. stipulatio ista. s. si stipulor. ff. de ver. obli. scias ē vbi simplex procurator intervenit in iudicio. Ratio diversitatis est quia in iudicio quasi contrahimus. l. iij. ff. de pecc. nō. in. c. pia. de excep. li. vi. sed procurator nō habens generalem administratōem directe contrahendo verba concipit in personam suam et non in personam domini. vt nota. in. l. multum interest. L. si quis alteri vel sibi. ideo sententia ferenda est in personā procuratoris qui quasi contrahit. sed generalis administrator ut tutor procurator. yconomus vel sindic. vel actor. potest etiam contrahendo concipere verba in personam domini. et illi acquirit usum actionem. vt. l. eū qui. s. si actor. ff. de eo. qđ cer. loco. sic et in quasi contractu ut in iudicio possunt verba concipi in personā domini ut hic. et sic in hoc non notatur diversitas iterius canonici et ius civile. et bene nota hanc rationem quia doc. nostri simpliciter transcurrit cum gl. et dī materia dicit plene nō. in. d. c. querelam. vide etiā bar. in. d. l. i. L. de sen. et iterlo. om. iudi. Ultimo scias q̄ Jno. hic posuit glo. mag. et intricatam. referam tam id quod est vilitatis. Oppo. ergo contra tex. ex quo enim archiepiscopus probauit se possidere dicta loca cum omnī iurisdictione honore et districtu. et commune probauit de quibusdam servitūs dūtaxat debebat sententia scri pro vtroq; et sic dicta testimoniū ad cōcordiā rediēda. ar. c. cum tu. j. de testi. nā respectu istoꝝ servitūs que cōmune perceperat cessabat ratōes littere q̄r duo eandē rem tē. et q̄ archieps melius probauerat quia iste probatōes reflectebantur ad diversa et non ad idēz. et possibile est q̄ aliquis habeat generalem iurisdictionē in loco. et q̄ alter per-

cipiat ibidem aliqua fura. ar. c. cum olim. 3 prescrip. nota Jno. in. c. conquerente. de of. eadi. Glo. Jno. multum instat ut. s. dixi. sed vera et clara solutio est q̄ cōmune p̄tendebat hic habere non illa servitū specia līa dumtaxat que probauerat. sed omnem iurisdictionem honorem et districtum. sicut assertebat et p̄tendebat etiam ecclia. ad hoc probandū probauit q̄ illa servitū perceperat. et sic iste probatōes reflectebant ad idem. merito sicut habuit cōmune et obtinuit ecclia quia probauit melius de iure suo et duo eandem rem et eodem modo possidere nō possunt ut in litera. et sic militat ratōes hic allegare. et satis hic itellect⁹ p̄gruit hinc littere nec debuit iudicari. p̄ cōmuni quo ad ista servitū quia ea non petebat ut pdixi. nunquid autem obtinuerit si specifice egisset pro istis servitūs Jno. variat. sed hosti. videtur sentire q̄ non quia ex quo ecclia probauit dī antiquiori possessione. et generaliter p̄sumitur cōmune illa occupasse violenter et illicite ut in littera. Ego putarem hoc dictum procedere si hec servitū includerentur sub generali iurisdictione ecclie secus si essent alia servitū alias nō debita ecclie. tunc enim potuisset cōmune illorum possessionem acquirere et etiam p̄scribere ecclia etiam inscia. quia nō agebatur hoc casu de prejudicio ecclie sed subditorū ut nō. voluit Jno. in. c. conquerente. prealle. et ibi videas. et hec sufficiant.

Er tuas Si quis nominaret aliquē filium et ita cōmune repudiatur non creditur postea alteri eoz iuranti contrarium. hoc dicit. Cōmunes diuīsio. Secunda ibi. quia. Nota primo q̄ quemadmodum natus in domo ex uxore presumitur filius mariti. l. si vicinis sc̄ntibus. L. denup. ff. de i. ius vo. l. quod semper. quod intellige si tempore conceptionis maritus erat p̄sens secus si absens. l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alie. in. Ita natus ex concubina in domo presumitur filius. *Marg. ex ḡnib. domo ff.* cōcubinarij ut hic. et vide glo. nō. magis claram. in. c. michael. de fil. pref. et plus probatur hic q̄ etiam presumitur filius licet multo tempore per prius proles ex ea haberentur non potuissent. et ab eo quandoq; diversis est quod nota. et pro hoc allego tex. valde nota. i. l. miles. s. defuncto. ff. de adul. vbi probatur q̄ licet p̄batur uxorem fuisse adulteram tempore conceptionis si licet ex quo etiam illo tempore facebat cum marito presumit potiꝝ fili⁹ mariti q̄ adulteri fauore filiationis. Ita dicere etiam in concubinario ut licet illo tempore cognoscere ab alio ex quo etiam facebat cū concubinario. potiꝝ p̄sumatur fili⁹ cōcubinarij q̄ alten⁹ q̄ favorabili⁹ et honorabili⁹ h̄ ē filio q̄ dicas vulgo p̄cept⁹ ar. i. au. l. L. de natu. libe. et iñst. de here. q̄ ab intesta. p̄ p̄ni. et qđ nō. in. c. cā. q̄ si. sint le. et in. c. nisi. derenū. ergo ita est p̄sumendum. ar. iñst. de iure p̄so. p̄p̄si. et satis bñ facit

D. 2.

*Fro caploq. qd. et danda n. cap. in
apparitione. Dicō t. Et qd.
loquend. Officij. In p. et p. non nobis, /*

Affinitas glo. qd. illatio

Tangere filium

*In domo regis pl.
t. de o. r. f. d. o. r. s.
monachorum regis d.
C. p. f. r. c. v. p. f. t.*

hec littera in ar. quod bene nō. Nō scđo qd bastar-
dus dicitur esse de consanguinitate patris, quo ad im-
potentia contrahendi matrimonii cum aliqua de co-
sanguinitate patris, et sic quo ad phibitatem coniugij
nō iterest an sint, pdnci ex coitu uxorio an fornicatio.
qd bñ nō, et idē p hunc tex. nō, glo. super arbore con-
sanguinitatis. sic etiā affinitas contrabif p illicitū coitū
ut in. c. discretōem, de eo qui cognō. consan. vx. sue. et
facit ad questionē an bastardus sit de domo vel fami-
lia patris, de quo p bar. in. l. si. L. de v. sig. r. l. p. nū-
cian. ff. de v. sig. Nō tercio qd filatio pbatur pre-
sumptive vere autē saltē ex pte patrie probati nō po-
test. l. latus. ff. de condi. et demon. et satis pat̄ ad sen-
sum, mater autem certa est. l. q. ff. de in. l. us. ro. Et
nota quomodo pbatur filatio quia per communem re-
putationem et nominatōem parentum et aliorum de
quo in. c. transiisse. qui si. sunt le. et b̄ puto verū quā
do non potet probari de necessitate. al. autem ex quo
quis natus est in domo mariti ex uxore sua adeo pre-
sumitur filius marii ut non admittatur volens illum
dicere suum non esse filium nisi prober secum tpe con-
ceptionis filij non cōcubuisse vel pppter absentia vel in-
firmitatem vel quid aliud. Tex. est nō. in. l. filium. ff.
de his qui sunt sui vel alie. iu. facit. l. si vicinis scienti-
bus. L. de nup. Idē puto in nato ex cōcubina retata
in domo. ut ē glo. nō. in. d. c. michael. facit glo. iuncto
tex. in. l. si. ff. de. pba. Sed qd hic diuenterat a cōcub-
inatu et sic non fuit semper retenta in domo ponderatur
communis reputatio et tractant⁹ qui i tali casu d̄ atten-
di. ut dicit illa glo. nō. in. d. c. michael. Et hec faciunt
ad questionem quā ponunt legiste in. d. l. filium. t. l.
si vicinis. vbi regunt fuisse quādam reginam que su-
scepserat filium ex quodam milite sed communiter repu-
tabatur filius regis. et tanquā regis filius successit in
regno. post mortem regis denum regina veniens ad
mortem dīp̄ filio qd nō erat filius regis quare ad di-
cīnum solus matris cessit regno. En autem tenebatur
sibi credere dicunt doc. p̄ munister ibi qd non. et de hoc
dico casum hic. t. d. l. filiū. t. l. si. iuncta glo. ff. de pro-
ba. et dico hoc pcedere etiam si ambo parentes nega-
rent. ut pbatur in. c. transiisse. in si. iuncta gl. in v. iu
dīcō. qui si. sunt leg. Nō et tene menti qd pot⁹ sta-
tar p̄mo dicto extra judiciali etiā sine iuramento qd se-
cundo judiciali etiā cum iuramento. quod satis puto
indistincte verum quando scđm dictum venit in fau-
ren consenserit seu id presumitur appetere sicut mul-
er hic ut filius evitaret mortem sibi cōminatam nisi il-
lam puditam quā prius illicite cognoverat diceret in
uxore et colligatur hic ex antiqua. et sic loqui. l. gene-
raliter. L. de non nu. pe. unde sumptū fuit illud quod
quisq̄ sua dilucida voce. Quid si scđm dictū iuratus
tendit in favore vel vanum alterius ut in teste. p̄o-

fecto est pulca questio. idē latīns ī tangā. Nota
qd appellatione neptis venit filia fratri. simile in. c.
accedens. de acci. et hoc est ex cōmuni vīlo loquendi.
nāz proprie appellatione neptis venit fili⁹ filij vel si-
lie. ut nō. dicit tex. in. l. iuris consultu s. s. nepoe. ff. de
gradi. sed cōmuni vīlo loquēdi attendendus ē etiā
in dispositōne odioſa. ut nō. de nepote dicit Jo. an. in
c. fundamenta. de elec. li. vi. in nouella. licet in contra-
riam et minus bene indicio meo dixerit Frede. i. cos.
suis. Ed pro primo dicto facit quod nō. Bar. in. l.
omnes populi. ii. de iusti. et iu. et Finn. in. c. olim. de
ver. sig. et glo. in. c. nōnulli. de recipi. ut i qualibet de
spositione etiā statuaria cōmuni vīlo loquēdi pre-
feratur. p̄prie significatiōni vocabulū quod nō. Ue-
nio nunc ad gl. et oppo. videtur eni qd sola nominatio
non faciat cū filium. l. non epistolis. t. non nudis. L.
de proba. D. glo. i. fatendo contrariū sed qd hic nō
fuit sola nominatio h̄ etiā tractatus ut in litera llo. ost.
dicit qd nec tractatus facit quem filium licet indicat
presumptōez pro vel contra filiationem. l. etiam no-
nisi. ff. de proba. qui si. sunt le. per tuas. t. c. trāmissē
cum si. Credo qd nec glo. senserit contrariū licet impo-
priæ fuerit locuta. dico etiā qd nominatio et tractatus
requirunt quando filius non fuisset natus et cōdib-
na v̄ uxore domi retenta. alias autē sufficit sine nomi-
natione et tractatu qd fuerit natus in domo. ut nō. dicit
glo. in. d. c. michael. per. l. filiū. ff. de his qui sunt fili
vel alie. iu. t. d. l. si vicinis scientibus. t. s. latīns dīp̄
Itē scīas qd etiā in nato extra domū sola nominatio
etiā incidenter facta constituit quē in qui. si possessione
filiationis donec contrariū probetur quando sit i actu
qd magis conuenit filio vel extraneo vīputasi dīp̄ h̄
veniat filius quēs vīlo habere et tenere res meas. ita
nō. dīp̄ bar. in. l. i. s. iul. ff. de l. agno. ar. l. quidā. ff.
de proba. et videtur etiā sequi hic do. an. Et ego non
credo hoc dictū procedere p̄ tex. nō. in. cle. si sumu⁹
pontifex. i. responsō. de sen. ex. vbi dicitur qd si papa
nominet aliquem seu quicūmodo tracte titulo alii-
cuīs dignitatē etiam scienter. non per hoc videt ei
approbare in illa dignitate. ad idem. c. si papa. d. p̄i.
li. vi. t. l. neq̄. p̄fessio. L. de testa. maxime. qd verba. e
scripta solent quandoq̄ dīc̄ ei qui diligunt ut filius
licet non sit filius. et sic non. pbatur hoc esse qd ab eo cō-
tingit abesse. de trāsla. p̄la. c. h. t. l. neq̄. natales. L. d.
p̄ba. cōfessio tñ de filiationē directe facta in indicio bñ
p̄stimit nominatū in possessione filiationis. ut nō. in. d.
s. iulian⁹. et idē puto i. p̄fessione extra judiciali facta no-
minato p̄ste. ar. l. certū. s. si qd absente. ff. de p̄f. cū
materia sua. et qd nō. in. c. si. b. de p̄f. et facit a cōtra-
rio. l. nō nudis. t. l. nō epistol. L. de proba. qd loquit̄
in confessione seu nominatōne. pppter aliud facta. et sic
in verbis enīdat⁹. pppter aliud p̄latio. scīas i. vīlo

In dubio responde legendum +

De probationibus

directe t. ppter se, platis, ar. in. d. c. si papa. z. l. ex hac scriptura cum materia sua, ff. de dona. et qd no. i. c. fi. de succel. ab intef. et bec no. qz aperient multu intellexi buius. c. Opo. et videtur qz potius debuit hic iudicari contra filiatem qz pro. quia incontrariu concurrebat prima assertio paterna dum nollebat istu reci pere, p filio nec presumendu est sine legitima ratonefuis se motu. Itē concurrebat secunda assertio materna in rata et plus d3 credi secundo dicto iurato qz pmo sine iuramento. ar. c. d. testibus. f. de testi. Glo. h. format in effectu ista contraria. et sol. ppe. fi. qz hic concurrebat fauor filiationis et communis opinio et nominatio utriusqz parentis. pondera bene glo. qz sentit qz vbi cessat. et nominatio et communis op. poti. staretur secundo dicto iurato qz primo. Itē quia hic concurrebat fauor filiationis. contra hanc ratone surgit hosti. dicens qz huic proli cu esset illegitima fauor non debetur. unde assignat ipse duas rationes quare statut potius primo dicto. Prima quia presumebatur matrem nunc dicere contraria ut evitaret morte filii. vt. s. dixi. ar. l. isti qdes ff. qd me. can. Secunda ratio quia primu dictu ptra niam secundo dubitationem inducit. et in dubia via tu tor est eligenda que no erat in n̄ contrahendo. Jo. an. dicit qz si hec littera intelligatur in matrimonio ia co tracto. put magis colligitur ex antiquis. illa ro hosti. non est bona sed potius contradicit qz tutoz via effz tunc ut non dissolueret matrimoniu. ar. c. licet ex qda z in fi. f. de testi. et ideo simpliciter tenendu quod posuit in summario quasi velit qz hic cum primo dicto coar rebat nominatio et communis reputatio et hoc est quod voluit glo. hic in fi. et sic etiam transit hic do. an. Ego habeo. p indubitate ut secundo dicto non sit standum licet iurato vbi cu primo concurrit primus reputatio duabus ratonib. Prima quia ex nominatione et comuni reputacione et tractatu plene probatur filiatione modo quo probari potest. a qua plena pbatione dum esset recedere per assertonem vnius licet iurataz alia eni sequeretur absurdum qz parentes possent ad eos benefacit filios proprios ab eoru cara et suc cessione repellere negando filiationez proprio iuramento. contra. c. transmisso. in fi. qui fi. sint le. cuz glo. sua z. l. fi. innecta glo. ff. de proba. vbi est casus. z. l. filii. ff. de his qui fi. sunt sui vel alie. in. Secunda ratio que ponitur hic in tex. quia nimis iniquu esset qz quisqz sua diluicida voce te. Ex his habes clarissimas ratio nes decidendi in. c. nostro. sed dubium esset extenden do et ampliando terminos littere quid si cu primo dicto non concurret et communis reputatio et tractat nū quid pualeret secundu dictu cu iuramento. Ex dicto glo. et communis lecture yideretur dicendum qz sic. Ego adhuc dicarem oppositi si prima confessio ema nasset cum suis solenitatibus et principaliter propter

8. q. p. 10. ad. cap. p. 3

se quia tunc non debet admitti ad dicendum contra-
rium etiam cu*m* iuramento. ut apertissime probatur hic
iuncta. l. generaliter. L. de nō nu. pe. iniq*u*n*u* enī nūmis
est ut q*u* quisq*u* sua dilucida voce confessus est r*c*. ve
hic. et. d. l. generaliter. t. s. aliquid dixi. et optime fa-
cit quod nō. bar. in. l. eos. ff. de fal. ad idem. l. vbi re
pugnantia. ff. de re. iu. et. c. sollicitudinē. de appell. t. c
litteras. de presumpt*u*. t. hec faciunt ad questionē. Qui
dam extra iudicium dixit et asseruit certū quid vno mō
demū productus in teste in iudicio dixit oppositū seu
alio modo. nunquid sit credendū secundo dicto iura-
to in iudicio an primo extra iudiciali sine iuramento.
Hec glo. in. s. videtur sentire q*u* potius sit standuz se-
cundo cum iuramento. Bar. in. d. l. eos. ff. de fal. aper-
tissime tenet contrariū dicens q*u* nedū non creditur dī-
cto secundo quinimo potest de falso puniri. per. d. l.
eos. h. responso. que profecto. l. non probat quia lo-
quitur de his qui varia t. contraria testimonia protu-
lerunt Do. an. in. d. c. cum in tua. de testi. vbi refert b
dictū Bar. dicit se putare secundū dictuz non valere
contra primu*m*. maxime si primu*m* transiuit in tractatu*s*
allegat hoc. c. quia ex primo dīcto functo secundo sal-
tem conuincatur mendax et sic in peccato dixit tamen
q*u* per hoc non includitur falsitas. vt voluit bar. possi-
bile enī est q*u* prius dixit mendaciu*s* vt cōplaceret par-
tibus. sed nunc dixit verū. et non omnis mendax pu-
nitur pena falsi. l. l. ff. de fal. putat tamen q*u* sit suspe-
ctus defalso. Ego simpliciter dicere standuz secundo
dicto licet aliquiliter ei detrahatur ex priou*s* dīcto cō-
trario. ar. c. priterea. de testi. cogen. cū ibi nota. p. Iii.
Ob hoc principaliter quia ad hoc vt credatur testi
desertur iuramentū ut timore iuramenti cogatur dice-
re veritatem. d. c. de testibus. i. de testi. t. iiii. q. iiii. §.
ste insurandi. quapropter presumēdū est q*u* nūc dixit
veritatē et non prius. vide simile in eo qui vnum dixit
ante torturaz et contrariū dixit post torturā. statut enī
secundo testimonio quia tūc metu torture presumitur
dicere veritatē ut i. l. postulauit. §. si negauerit. ff. de
adulte. idem nota. bar. in. d. l. eos. ita dicendū i pao
posito cum iuramentū sit quedaz tortura spiritualis.
nec debet presumi immemor sue salutis. maxime i b
vbi non tractatur de suo damno vel cōmodo. i. q. vii.
sanximus. Secundo de hoc videbo. ter. in. c. in
quisitiōis v. aut eti*m*. de accu. vbi si quis dixit se inimi-
cu*m* alicui extra iudicium creditur nibilomin? sibi postea
testificati cōtra illū in iudicio si prosumatur primu*m* dixit
se in frānde ut non testifi caretur cōtra illū t sic menda
cū simplex nō repellit indistincte a testimonio ita i. p.
posito prosumēdū ē q*u* promo. id dixit ut prob*u* morem ge-
seret b postea timore iuramenti dixit verū t b expientia
efficax rerum magistra proprobat. Tercio vide glo.
optimā q*u* b sentit in. c. cām q*u* i. de testi. t. e glo. s. i. h.

Judge Sir Isaac's mark p 15 m efface his

*Proposito pro placita fere ordinario
Concedit nos regumque regum +*

que dicit plus q̄ primū dictū contrariū non ob. Se-
cundo etiam si primū fuit receptū in forma testimonij
dummodo ex aliqua causa non valuerit attestatio rece-
pta, puta quia recepta a iudice non suo, quod nō. t. p̄
ista parte contra bar. audiū consiluisse bal. t incipit
consiliū licet assessores, t tenuisse in. d. l. eos, ac ange-
lum cum secutum, et vide quod nota, in spe, in ti. de te-
sti. in. s. i. v. quid si idēz puto, tamen q̄ si primum di-
ctum fuisset iuratum q̄ non valeret secundū quia con-
vincitur necessario de periculo ponendo se inter duo
contraria iuramenta, de iure inī, c. tua, t quod ibi nō.
facit. d. l. literas, de presump. t sic cū iuramento possit
salnari theorica quā dat ibi bar. cū timetur de variati-
one testū vt p̄t̄ns faciat extra iudicium corā testib⁹ con-
sideri cū iuramento. Sed predictis ob. iste tec. t. d. l.
generaliter, vbi etiā cū iuramento non potest quis ve-
nire contra cōfessionē suā, sed respondeo vt. s. dixi q̄
pcedit quando pars p̄fitetur seu negat in facto, p̄prio
vel quasi seu quando assent secundo id quod p̄sumit
appetere, hinc enī ob. sibi confessio sua scitis aut quā
do assumit in facto alieno, duꝫ enī esset q̄ ex simplici
assertione possit p̄cludere viā veritatis indagāde, si le
in tortura, vt. s. dixi, t in. d. c. inquisitōis, t b̄ bñ nō.
q̄i habes intellectū ad multa

Voniam contra; *Istud, c. ē
valde fa-*

mosum et hoc dicit in summa. **Judex** debet haberet notarii vel duos viros ydoneos qui scribant acta iudicij. alias si quid difficultatis emerget p. superiore punietur nec credetur ei super processu nisi in quantu per acta vel alias per legitima documenta constabit. Dividitur in tres partes. In prima ponit constitutionis causa. In secunda constitutio. ibi statum? In tercia pena. ibi index autem. Nota ibi iniqui in dicitur. indice dici iniquum cu male se habet i offido suo et hoc ideo quia index debet ut equitate. iii. q. iii. c. i. unde secundum Jo. an. falsitas pprie est in teste qui debet ut veritate. d. cri. fal. c. i. xl. q. iij. quisquis iniquitas in indice qui debet ut equitate. d. c. i. qd no pro forma et practica formandi processum contra testem vel indicem. Nota secundo ibi veram negationem t. q ne gationum quedam est vera quedam non vera. et appellat hosti. veram illam que est pura simplex et indeterminata. Jo. an. intelligat tex. indeterminata. nam si dicatur q citatus talis die et sic determinata nihilominus potest deficere probatio de contrario. et ideo tex. hic dixit quandoq qsi aliquando probari potest. Ego dico q vera negativa est illa que no habet in se inclusam affirmativam sive sit determinata sive non. s. de renu. sup hoc in. si. vbi no. Si eni habet in se inclusam affirmativam illa non est pprie negatio. vt si dico q non consenseris sponte includit enim q per metum consensi et b.

est affirmatio qd directe pbari potest, sed negativa
vera nunc directe pbari potest, vt patet ibi i tex. nro
la sit directa probatio licet aliud senserit et minus be-
ne. Ilo. an. in. c. bonic. de dec. et dic ut ibi plese no. sed
quandoqz impossibilis est probatio vt quando non est
restricta seu determinata ad certum locum seu ad certas
personas quandoqz probatur sed difficulter vt quia i
directe vt quando est restricta modo predicto. i o. tex.
hic dic qnqz. Nro tercio acta scribenda tam i ordi-
nario iudicio qd extraordinario et hoc intelligentissimis sit
causa in dicta. tunc eni nulla scriptura requiritur nec
respectu sententie respectu pcessus sed creditur simpli-
ci informationi indicis. vt est tex. no. in ac. nisi bra-
ores. L. de sen. ex pericu. reci. t ibi p bar. qui bocte-
net expielle. et clarins facit tex. in ac. vt iudi. sine q
suf. s. veritate. coll. ij. Nra et si in istis modicis credit
relationi nuth. l. ea quidc. L. d accusa. no. in. c. cu pa-
rati. de appell. sortitus credet simplici assertioni iudicis
facit ad predicta tex. in. c. si quis cu derico. xi. q. l. vbi
opp. tex. iuncta glo. et vide qd no. glo. in. c. i. de libd.
obla. t qd sup ea dixi. t idem dic in criminibus leuib. n
l. lenia. de accu. t qd ibi no. et in. d. ac. nsi. t p hoc
no. dicit bar. in. d. ac. nsi braiores. qd vbi das ptais
arbitrio seu iudici vt procedat sine scriptis videns par-
tes voluisse vt ipsius simplici informationi vel relatioi
credatur. quod bene no. pro limitatione eoz que dicit
i. c. post cessione. s. c. Que aut dicatur causa lenis dic
hoc arbitriarii respectu qualitatibus psonarum t cause ve
no. in. d. ac. nsi. vide glo. in. c. fi. de re iudi. li. vi. Et
predicto limitant multi hunc tex. et vide per do. an. i
c. quintauallis. j. de iure. xxvi. coll. vbi limitatib di
cu bar. in actis ordinatorij. scimus in decisiois qd
est valde periculosum qd d eis dependet decisio in
sticie. pro i o qd ipse bar. no. in. l. si societate. s. arbitrop
ff. pro so. vbi vult qd per testes possit pbari factu arbi-
trop cu coram eis no requiratur scriptura. Nota ibi
publica psona te. qd notarius dicit publica persona.
t b ideo quia gerit officium publicum. t ideo qnqz appella-
tatur seruus publicus quia servit publice exercendo offi-
cium suu. ff. rem pu. sal. fo. l. j. in fi. et. c. i. de vni. li.
vi. Quandoqz dicit scrinarius j. de pscip. ad audi-
tiam. t de here. si aduersus. Quandoqz dicit tabellio
j. de fi. inscri. c. pe. Jste et notarius. de simo. c. i. Itz
tabellarius. L. qui testa. fa. possunt. l. hac consultiss
ma. s. sed qd tabellarius. t in. l. i. L. de tabd. li. j. Di-
citur etiam scriba vt ibi no. in rubrica. de dinessis nomina
ibz t officiis eoz. Et ex predictis no qd qnqz unum et
idez ibz diversa nomina t b. ppter diversos effect. di
en i notarii qd rediget i no. scilicet publicus qd servit publ
ce te. sic limita. l. si idem codicill. L. d codicill. vbi no.
innui costrarii. Nro ibi aut duos viros idoneos te
qd vni qstuciqz idoneo no equiparal notario quia est

Dux am 26 hi dux a mera Re her
per dux a effter i Reg reg i
Harvsi

De probacionibus

approbatuſ et gerit officiuſ publicuſ. et ſic collige quod in
priorib[us] ad officiuſ alioꝝ plus de ſibi credi quod alteri
quantitatuſ idoneoꝝ facit. c. ad audiencias. de pſcip.
et vide quod noꝝ. in. c. cum parati. de app[ro]d. ſed duo te
ſtes bene equiparant notario ut bic. et in. c. at Joba-
nes. de fi. instru. et l. in exercendis. L. de fi. instru[m]e-

126 q[uod] officium notarii in causa versatur circa tria
dumtaxat. Primo ut vniuersa iudicij acta coſcribat
fm iudicis preceptum apponendo locum et tempus
scripture, et q[uod] requiratur iudicis preceptum seu auco-
ritas, facit ibi tex. iudex semper adhibeat tc. et i. al-
qd dicas, de loco et tempore, vide tex. cu ibi nō. in. c.
abbate sane, de re iudi. li. vi. vbi declaratur quare ista
inseruntur. Secundo ut actoz exempla tradat partib.
Tertio ut actorii originalia penes se retineat ut si qd
difficultatis postea emerget ad ipa adhibeatur recur-
sus, et per hec expedita ē questio qua queritur qd si in
dex dicat q[uod] velit acta remanere penes eum et notarii
velit q[uod] penes se certe p[ro]ferendus est scripto; per istaz
litteram. Item quia si de sua scriptura dubitares pos-
set sibi periculum imminere, vnde sua iterest ut penes
eum remaneant, nec ob. c. si i. e. quia ibi de facto acta
remaneant penes iudicē, et hoc tenet Jo. an. hic et fac-
iuramentū quod ipse notarius p[ro]ficit de quo in. c. sicut
nede, vel mo. Dicit tamē Jo. an. q[uod] de facto serviantur
q[uod] si notarii sunt officiales ep[oc]oz comitum vd. rectorū
qui ciuitatibus presunt coguntur finito ipsoz officio
dimittere acta in camera officij quod geserūt, et pro
hoc more bene facit fm eum. c. ad audienciaz. de pre-
scrip. et quod le. et nō i. e. cum causam, dicit tñ equiū
talia duplicari ut penes vtrorsq[ue] remaneant quod sa-
tis mibi placet vt sic consulatur et officio quod gesse-
runt et ipi notario et iura varia redicens ad concordia

Nota ex predictis et ex tex. q̄ si super exemplari
oītūr dubitatio reūtēdūm est ad originalia 126
bit. pñj. que sunt de actis iudicij. et de exceptōe vide
qđ nō. spe. in ti. de dila. s. i. v. et nō. et pōdēra q̄ bic
inter acta non sit mētio de sententia. et sic videt q̄ sen-
tentia non sit de actis seu processus iudicij. et sic facit
ut appellatōne actoz aut processus non compendia-
tur sententia. contrarium tener hic Jo. an. super. v. pro-
cessu remittens ad nō. per se in. c. in pñtia. de renun-
ciā. ubi latius disputat cōclūdes q̄ ē act⁹. Ad hūc
tex. responderet q̄ hic intēdit tñ pñvidere q̄ acta de-
scrībantur. vnde nō erat opus exp̄imere de sententia
cum de illa iam p̄ pñ erat. pñsum. hec respōsio mib⁹
non placet qz lñ foret pñvsum ut ferretur in scriptis
L. desen. et pi. reci. p̄ totū. iij. q. l. in pñmis. de re in-
di. c. f. li. vi. nō tñ erat. pñsum ut redigeretur in actis
publicis sicut hic dicit de actis seu pcessu. vnde satis
erat oīlum q̄ sua ferretur in scriptis licet inde non fieret

publicū instrumentū ad in actis publicis nō redigere
tur. vt est casus finē communem et verum intellectum in
c. albericus. de testi. et ideo dico q̄ iste tex. pōt̄ pro-
bat q̄ sit de actis et q̄ debet redigi in scriptis. si cālia
acta. ad h̄ induco literam ibi conclusionē et r̄c. vñ pon-
dērā v̄. r̄c. cū sequentibus. que aperte innuit q̄ enā
sententia sit redigenda in scriptis cum illa sequat̄ post
conclusionē. et idem de appellatioē a diffinitū. nam
+ s. tantum sentit de appellatioib⁹ ab interlocutoria
q̄ illud verbum sequitur verbum interlocutōes. alias
enī quid operarentur illa verba r̄c. que occurrerent
competenti ordine cōscribenda cū post cōclusionem
tion spērāt̄ alia acta preter finia et appellatioē. ad
hoc. c. cum dilectus. de fī. instru. et quod nō. Inno. in
c. pastor. alis. de cau. possē. et pprie. et quod finia sit d̄
actis. facit. c. cū etenī. de re iudi. lī. vi. r̄c. cum inter-
de re iudi. et optime in alio facit iste tex. per ar. a maio-
ri. nam si finia interlocutoria que etiā fert ex actis d̄z
redigi in scriptis publicis ut hic fortius diffinitū q̄
ē maioris p̄indic̄t hoc nō. Et hāc op̄i. q̄ sit d̄ actis
sequit̄ enā Lai. in. c. cū dilectus. de cau. pos. et pprie.
in v̄. sententiā. et pro hac dictōe r̄c. facit quod nō. in
l. gallus. §. et quid si tñ. ff. d̄ lī. et po. Ultimo hic
nō q̄ quādo cōstitutio cōtinet aliqd nō. ppter se p̄iu-
cipaliter ē ad finē aliamini malī curandi transgres-
ores nō illaqueat ad penā si finis ad quē principaliter
tēdit constitutio non violat. et idē puto respectu pecca-
ti mortalis dūmodo constitutio non contēnatur vide
quod pulchre nō. archī. post beatū Tho. in. c. vñna
lxvii. di. video enī q̄ acta mandans describi ne inno-
cens ledat. vñ si cōstitutio ista nō seruat non puniat in-
dex si nulla difficultas ex omissione emergat. tūc cel-
sat finis huīus cōstitutōis. facit qd nō. Jun. in. c. q̄
pleriq. de immu. ec. et hoc bene nō q̄ multa sunt sta-
tuta p̄fertim ī ecclēsia que non ordinant̄ principaliter
pter se sed sunt instructiū bonorū. ut p̄cepta indicē-
tia iennia et similia. Eleniam⁹ nūc ad examinatio-
nen glo. iuxta more. et primo queritur ī glo. i. quare
dixit tex. q̄ negatiū non ē directa pbatio. Respōd̄
q̄ indirecte bñ potest. pbari directe aut nō. s̄b dedara-
put nō. in. d. c. et tenore. alle. in glo. Jo. an. hic dicat
q̄ etiā directe. pbari pōt p confessionē aduersarij. de
tempo. or. dilectus. de eta. et qual. c. vi. de confes. c. i. lī.
vi. Sed dic meli⁹ q̄ p confessionē nō probat. pprie.
negatina q̄ confessio non ē. pbatio ē. pbationis releva-
tio. ut ipēnet Jo. an. voluit. s. e. sup rubrica. vbi dixi
et sic stat. pprie et vñiversaliter iste tex. q̄ nulla est dire-
cta pbatio. Quero scđo q̄ d̄ indicū exordinariū
de quo tex. hic facit mentōm. Glo. i. dat duos itde-
ctus. P̄dīm⁹ vt int̄ligat de indicio instituto sine ac-
cusatore ut q̄i iudex pcedit per vñas. inquisitiōnis vel
denūciatiōnis. et nō vñiq̄ intellectum pro intellectu

Mr George Salter Carpenter

*Coffeus et pleno d;
Ptolemy Philostratus*

Judicis graduum ten
tus et iustitiae, non facio
et p. iustitiae, non
magistrorum et deinceps

*Contra Ep. fundamen. Indic. &
ora qui sunt in predictis alijs
prostatibus, non valent.*

Offic. tabell. l. b.

statutorum. Item et tene menti gl. q̄ processus gestus per viam inquisitionis dicitur extraordinari⁹ et idem videtur sentire Inno. in. c. cum opteat de accus. sed contra rium nō. in. c. dilecto. de sen. ex. li. vi. q̄ sit via ordinaria. videt tu qđ dixi. s. sup̄ rubrica. de iudic. Uel dicitur secundum finem Elīn. et communiter doc. hic q̄ iudicium agitatum corā arbitrio potest dicitur extraordinari⁹ q̄ arbitria sint redacta ad instar iudiciorū. ff. de arbitrii. l. i. et i scriptis procedit. L. de arbitrii. l. p. nec verbo arbitrii creditur. ne in arbitris. L. e. et h̄ limitatur ut. s. dixi. et quilibet istorum intellectum saluari potest nisi aliud appareat quo ad hoc ultimum de voluntate p̄tum per supra dicta. videlicet tamē multis casis in quibus acta nō requiriuntur p̄ doc. in. c. i. de libel. ob. vbi dixi. Glo. iij. p̄mo colligit q̄ tabellio equalet duob⁹ testibus q̄q̄ tribus. ut in iuribus alle. in glo. et facit. l. i. iuncta. l. dominicus. ff. de testa. et l. hac consultissima. L. qui testif. p̄nt dic ut plene nō. in. c. cū Jobānes. d. si. instru. et. c. cum a nobis. de testi. Ego dico colligit gl. q̄ pl̄ credidit scripture tabellionis q̄ scripture episcopi. dicitur ut plene dixi in. c. post cessionem. s. eo. Tercio op. q̄ scripture tabellionis non dicitur credi sine testium subscriptione. in. c. de here. et fal. s. sanctip̄mus. cui contrariū innuitur hic. Glo. m̄det q̄ contrariū procedit in contractibus sed in iudicij creditur circa acta solis tabellionis scripture ut hic vbi de testibus nulla sit mentio. fatebitur tamen q̄ tutius est testes adhibere si haberi possint. Nota bene hāc glo. et quicqđ dicatur statio facit iste tex. et l. in donatiōibus. L. de dona. scđm̄ communem intellectū quem videt sequi ibi bar. et dicit ad hoc illam legē valde nō. et idem goff. et Inno. hic et in. c. post cessionem. l. host. dicit hoc p̄t vbi nō vertitur in dubium de scripture notarij alias nō creditur per ant. de si. instru. s. si quis ign. et s. si vero. et ad. l. in donationibus. n̄t̄ respondere sed minus bñ Jo. an. dicit communiter seminari q̄ in li. contesta. et in inter locatiōibus scribuntur testes i. alij. non. aptid aliquos vero obseruatorū q̄ in diffinitina tñ scribuntur cum illa sit finis et terminus actorū. ff. de re iudi. l. i. et vbi maior plenariū vertitur ibi cantine ē agendū. de elec. vbi per ratiōlū. li. vi. ipse tamē Jo. an. videt velle q̄ de iure nō requiruntur testes cum debeat credi scripture tabellionis qui testem sine presentia testium examinavit i se creto. sed hosti. dicebat illud spāle q̄ examinatione debet sic fieri in secreto. et de testi. venerabilis. Sed ego dico q̄ hec non est bona responsio quia bene p̄nt adhiberi testes sed ipsi testes nō debet examinari simul ut probatur in. c. ut officium. de here. li. vi. vbi propter gravitatem facti iubet duas religiosas personas adhiberi in examinatione testium. et hoc ē bonum consilium in qualibet causa ut testis possit convinci de falso. ad h̄ quod nō. Inno. in. c. albericus. et. i. et qđ dicit in. c.

sicut. eo. ti. et sic arguendo ex dicto. c. ut officium. p̄ locis a speciali satis probat q̄ in actis iudicib⁹ nō sit necessarie testes adhiberi. Tene ergo primū. et aduerte quod non omnia que scribuntur in actis probantur p̄ solā scripturam notarij. sed opteret q̄ sint de actis. vi tenet La pos sua allegatā. lxxxviii. q̄ instrumentū p̄ curatōis vel delegatōis non probat p̄ solam scripturā tabellionis absq̄ inscriptōne testium. q̄ ista non sunt acta iudicij finē cum. quod bñ nō. et videtur eū sequi do. an. hic ego allego Inno. in. c. cū in iure. de offi. dñe. vbi nō. dicit q̄ sola p̄ductio instrumentorum est de actis. et sic de p̄ductione scripture tabellionis facit fidē dum capat et sic intelligit. tenore autē instrumenti non probat nisi aliter solemniter fuerit exemplatum. refert alios tenere contrarium. et de hoc ultimo aliquid. q̄ i practica tñ cautum ē seminare cōsuetudinem regionis. et vbi dicitur nō apparet testes adhiberi i omnib⁹ actibus p̄indicationibus ppter op̄i. contrarias et ppter nō. in. d. l. i. donationibus. Glo. in. v. citatioes scribuntur. ponit aliquo effectus ut patet in ea sed nō ponit meliores effectus. Ego dico q̄ citatio est fundamentum iudicij. iusti. de pe. teme. liti. in. si. et omnia que sunt in p̄indicationib⁹ absentia sententia non valent ut. c. oratione. et. c. causā. iij. q. ix. quinimo. et sententia lata. in favore absentiā sententia nō valer. ut ē glo. nō. in. l. ea q. L. quoniam et quādo in. facit. l. furioso. cū ibi nō. ff. d. te iudi. ideo ut apparet validitas acit̄ describuntur citatioes. H̄cōtra hoc et contra tex. oppo. glo. nam si creditur nuntio danti fortis debet credi iudicij et sic non dicitur op̄i sci. bene. Sol. hec glo. q̄ hodie non creditur etiā nuntio nisi sit iuratus. et h̄ finē cōsuetudinē lombardorum. sed auctoritatē et dispositōibus. c. nō dicitur etiā tali nuntio sed oportet q̄ legitime constet ut hic in. si. vult ḡ glo. q̄ hodie etiā nuntio nō creditur. et h̄ etiā tenebat Jo. ut hic refert Jo. an. dicebat hoc tamen sub dubio forte. vel finē cōsuetudinē Jo. saltem quo ad hoc creditur nuntio ut negans cogitare se non citatum. s. de in. iuste. sti. ex litteris. sed Inno. et hosti. sentiunt contrariū dicentes q̄ us non verat nuntio credi sed iudicij et ratio diversitatis ē q̄ officium iudicis nō est citare quinimo dicitur habere notarium qui sua gesta conscribat. sed officium. nuncij est citare. non ergom̄rum si sibi creditur. Item graue esset etiam p̄tibus si nuntius habet tamen secundum notarium in citatiois actu. Aliam rationē inter nuntium et iudicem addit. Hof. dicit enim q̄ frequentius oritur altricatio inter iudicē et p̄tem q̄ iter nuntium et p̄tem. et ideo minus creditur iudicij q̄ nuntio. et sic trahit Jo. an. hic sup̄ ista glo. h̄ sup̄ tex. refert op̄i. hosti. qui dixit credi nuntio si ē iuratus. sic citatur tabellioni sc̄s p̄ma facie. nā si negat citatio nō coniunctus negans p̄ solā assertōem nuntij. et ideo vnde est finē cum ut testes adhibeantur in actu citatiois. ar. in. c.

*In Comiso cōd. 2. num. 2. mo. Indic.
Nogas cōḡta resal p̄ mo. cōm. v.*

Monachorum de aliis et aliis suis compotis penit
entia uideat et cum multis sufficiat hinc
propositum est factum, affirmat per suum et
Exinde nos de aliis suis ad patres ap
proposito non dubitamus.

Deprobationibus

sacro. de seipso. et in. c. ex literis. de in. inter. resti. et hinc
hoc dicit intelligendū quod nō. de appell. et parati. de
do. et p̄tu. cū dilecti. Ego remitto te ad nota. p̄ L. et
alios in. l. si quis decurio. L. de fal. et plene dicam in
c. cum parati. de appell. nec placet mihi indistincte hec
op̄i. ut nō possit negare citatōem p̄uinci p̄ nūtiū. ad
qd enī nūtiū haberet officiū publicū. magis enī dī
sibi credi q̄ deponit sup̄ p̄tinentib̄ ad officiū suū et in
facto nō. p̄prio q̄ parti neganti ad p̄modū. p̄prio. ar.
hic. et in. c. ad audiētiā. de p̄scip. et līz dicā nuntiis
vīas fortune tū satis ē q̄ fuit approbat̄ in illo officio
ar. in. c. p̄terea. de testi. cogen. vbi bo. tex. dicā latini
in. d. c. cū parati. et cōcludendo aliqua dicta Inno.
sup̄ tex. q̄ faciūt ad materiā hui⁹ glo. dico q̄ litteris si
gillatis si gillo iudicis p̄tinentib̄ citatōem etiam sine
scriptura tabellionis debet stari et citatus v̄i credere
sc̄m tū ea q̄ plene dixi in. c. p̄terea. de dila. et c. post
cessionē. s. e. et tenet hosti. et Inno. idē ē de littoris qui
bus index dat potestates nuncio citādi. q̄ iste littere
nō sunt de actis. Quid ergo dī scribere notari⁹. dicit
Inno. et hosti. q̄ debet scribere citatōes. i. relatōes nū
cioz citantium seu litteras citatorias portigentium et
p̄sentantib̄. vel citatōes. i. p̄cepta imposita nūtiis de
citādo. et h̄ vltimū cōmunicer non seruat fm̄ Jo. an. Et
dic et male vñ dico non disūctiue ut loquunt doc. sed
copulatiue q̄ dī notarius in actis describere cōmissi
onem nuntio factam de citando. et relatōem ipius nū
tiū qualiter citavit. et hoc sentit hosti. hic. pbo. ratōne.
nuntius non debet aliquem citare nisi receperit spāle
mandatū iudicis de citando nec sufficiat licentia gene
ralis in qua fuit officiū sibi cōmissum. ar. i. l. fi. L. de
ep̄bi. reis. et hoc ibi exp̄sse tenet bar. licet alleget In
no. in contrarium hic sed certe potest itellīḡ ita ut nō
sit notarius. et plus dico q̄ nō debet index citare nisi
ad petitōem partis alias nō valet citatio ut nō. idē
bar. in. l. ad pemptorium. ff. de iudi. dixi in. c. i. s. de
iudi. Item p̄ hanc cōmissionem nō pbatur ptem suis
se citatam. et sic non includeretur validitas actus. ar. i
de. h. et l. per. idē vtile et quasi necessariū ē ut nota
rius scribat qualiter index ad petitōem partis insūxit
nuntio ut citaret tūtiū et q̄ nunti⁹ reuersus retrulit se ci
tasse et in multis locis sit citatio cum cedula notari⁹.
et per hec sit expedita hec glo. Glo. in v. dilatōes
querit ad quid scribuntur dilatōes. reddit tres ratio
nes. Idūma ut sciatur quantū cōtineat viaqueq; di
latiō si forte postea negaret. Secunda an scias an fuerit
pemptoria vel nō. nā pīma non dī esse pemptoria nisi
ex cā. d̄ dila. c. i. et i. h. gl. dupl̄ male loq̄. Primo q̄
c. i. d̄ dila. loq̄ d̄ dilatōe citatoria. et tex. h̄ loq̄ de di
latōne deliberatoria vel probatoria. Tercie et citatoria p̄
esse pemptoria etiam sine causa dummodo non sit
nimis brevis. et sic loquitur. c. i. d̄ dila. ad hoc. p̄prio

q.ij. de illicita. t.l. contumacia. ff. de re iudi. Delibe-
ratoria vero vel probatoria semper intelligitur peruptio
ria sine qualibet alia causa. etiam si non exprimatur.
vt patet. ij. q.ij. offeratur. t.l. ff. de fet. dixi plene
post glo. in. c.ij. de dila. Tercia ratio fin. glo. vt scias
quando quis possit puniri. vt contumax quis non de-
bet quis excommunicari vel missione patini nisi post ter-
ciam citationem vel unam tantum peremptoriam in ex-
pensis tamen factis p alteram partem poterit p dem-
nare ex contumacia in prima citatione. Nota bene
hanc glo. ad plora. Primo q non debet missio fieri
nisi precedere tercia citatione vel una peremptoria. t
q postea non requiritur alia citatio in actu missione.
sicut obseruatur in excommunicatione. vt in. c. sacro. de
sen. ex. t in. c. i. de iudi. hoc etiam voluit glo. in. l. si fi-
nita. s. Julianus. ff. o. dam. infec. vbi probatur. vide
quod dixi in. c. i. de iudi. t. c. quoniam. s. in alij. s. vt
li. non contesta. Secundo no. q ex prima citatione l.
non possit procedi ad penam contumacie. potest tamen
procedi ad p demnationem expensarum quas fecit ps
presens. idem no. in. c. querelam. de. pen. vbi plene o
hoc. hoc in limita fin ea que dixi in. c. cum dilecti. de
do. t. p. vbi omnino vide. Tertio no ex gl. iudicem
non debere contumacem codemnaren sis prius constat de
contumacia. ad hoc. q. q. vi. si quis. Et adserit ad
tuum nota. dictu Bar. quod repetit in duobus locis
in. l. si finita. s. Julianus. ff. de dam. infec. t i. l. mul-
tim interest. ff. de condi. t demon. vbi dicit q eti p
supposita contumacia si tam index eam ignoraret no
valer processus contumacie puntius seu fundatus
super contumacia quia ignorat id quod est et funda-
mentum sui processus. dicit de hoc casum in. l. B autem
s. i. ff. ex qui. cau. in pos. ea. t allegat Inno. in. c. cum
contingat. de offi. dele. vnde dicit se reprehobasse semel
quendam processum in quo p us erat facta codemna-
tio contumacie t postea erat facta relatio p nunci de ci-
tatione. ideo dicit cautelam esse vt index dicat vasis ci-
tationibus relationibus contumacie t toto processu t c.
et dic q licet sit tutum non tamen credo necessarium
satis enim est q ex actis pateat contumacia. et sic con-
stat iudicem instructum. facit. c. i. o. sen. ex. t hoc bene
nota. quia doc. nostri non ponunt. Nunquid autem sus-
ficiat q natus retulit notario. dicit bar. i. palle. s. Ju-
lianus. q sic quia p notarii potest fieri fides iudici si
cut t instrumenta possunt. pducit soli notario. l. eos. s.
super his. L. de appell. ex quo concludit non esse nec
se q commissiones de citando vel relationes nuntiorum
sunt inde sedente p tribunal. ar. l. Interpellat. ff. o
arbi. et vide quod dixi in. c. ij. de dila. t qd no. in. la
pcedente. L. de dila. qd bni no. p intellectu huius. co

Deo dñi frd^r Coroneo ad dñm
Ex p^r eccl Coroneo -

Dico quod Confessio de reprobis +
Dico quod Indagatoris et probis /

Gratianus Quodam

dicunt hosti. et Jo. an. qd in hoc non egemus argumēto quod est expressum. L. de iudi. l. apertissimi. s. qd recusatio danda est in scriptis. Adverte factorem enī qd danda ē recusatio i scriptis. p. l. apertissimi. t. l. cū spe ciali. L. de iudi. et ibi glo. format libellū recusatōnis. et tū spe. in tū. de recu. s. f. v. ad hī mīdeo. sed dico qd hī non colligitur ex isto tex. b. enī solū p̄cipit ut acta redigant in scriptis p̄ notariū cause. nūl enī disponitur de parte an et qd debet aliqd facere in scriptis. et re gulariter preter suam et recusatōnem et libellū nūl vādū est p̄ ptem in scriptis. et de libello adhuc sunt op̄. vt nō. in. c. i. de libel. ob. tenet etiā bar. in. d. aūc. nūl bie uiores. et facit qd statim dicā in se. glo. Sed quero ad quid scribitur recusatio. Glo. ista respōdet qd quo ad effectum iudicandi validitatem vel invaliditatem p̄cessus. qd p̄posita recusatione iudex non debet procedere sup̄ principali. et si processent cassabitur quicqd facit post appell. 120 et pondera glo. qd sentit aper tissime qd nūl appelleatur valer processus gestus post p̄positam recusationē. Idem tū Jnn. in. c. cū speciali de appell. et ibi dicam an hī sit vez indistincte medi enī sibi cadit qd hic. Glo. in. v. exceptiones colligit in prin. qd exceptio danda ē in scriptis et redigenda ē in actis libosti. dicit qd de necessitate non ē exceptio porrigenda in scriptis. sed redigēda tū in actis per nota riū cause et bene loquitur. declara ut dixi in glo. prece denti. Enī autem sufficiat scribere exceptiones et offer re scripturam iudicē absq; alia verboz expressione. vī de glo. in. c. appellatio. de appell. l. vi. que cocludit qd sic et facit ibi tex. in ar. Sed op̄. contra tex. ō super fluitate. nam. e. p̄misit de recusatione. et nunc iterum submittit de exceptione cuius recusatio non sit aliqd qd exceptio. Glo. ista respōdet qd exceptiones p̄prie sunt ille que p̄ponuntur contra aduersarium vel contra re scriptum. recusatio vero contra iudicem et sic nulla su perfinitas. Nota bene glo. qd proprie et stricte re cusatio non comprehendēdis sub v. exceptionis. et sic vī detur qd in materia odiosa v. exceptio. non comprehen dit recusationem. sed in materia larga et favorabili sic quod nota. ppter statuta imponentia penam excipiēti ut non extendatur ad recusantez iudicem. alia dicta glo. sunt clara. In fi. adde quod plene nō. in. c. inter monasterium. de re iudi. et in. c. pastoralis. de except.

Glo. in. v. petitiones qd quare petitōnes debent dari in scriptis. et respondet ut in ea p̄t. Sed adverte tu quia ut dixi in alijs glo. precedētibus hī nō pro batur qd petitio sine libellū debet dari in scriptis. s; qd dī redigē i scriptis p̄ notariū cause. et hī vīdū semp necessariū etiā in causis qd expediens simpliciter et de plano sine strepitu et figura iudicij. de qd dicunt dixi. et nō. in. de. sepe. de ver. sig. Et generaliter an valeat in diaū sine libelli oblatōe. dixi i. c. i. de libel. ob. 120

tū ex ratōnib; gl. qd nō solū iterest p̄tis libellū offere sed etiā iudicio qd hī formare suā sc̄z foīmā libellū Ex quo infertur ptem non posse remittere iūito iudi ce pfectōem libelli. de hoc tū dicendū vt nō. in. d. c. i. et in. d. de. sepe. Gl. in. v. responsiones. querit qd mīsionēs redigunt i scriptis. mīder ut appareat litio cō test. esse factam tū. vt in glo. Quero qd tex. mandat hīc interrogatōes scribi de quib; interrogatōib;. Responder dupliciter. P̄imo intelligendo de positōnibus quas fecit actor sup̄ qbus vult aduersarij confessiōē habere. vñ exponit interrogatōes. i. positōes et ad istas positiones reus mīder aut p̄ v. credit si solū fuit iūratū de calumnia. aut p̄ verbū assertiūm p̄ta concedo si fuit iūratū ō veritate. Et ex hoc et ex tex. glo. colligit differentiā iūratiōnē que fit ad libel lum. et ad illam que fit ad positōes. nam p̄ma appellatur responsio. secunda appellatur p̄fessio vt in littera. Secundo intelligit glo. tex. in interrogatōib; p̄prie sumptis que sc̄z suūt a iudice ex officio suo. xxx. q. v. iudicantem Dicō etiā qd ps potest interrogare ptem et aduersarij etiā. et valet responsio p̄ iūra allegata i ea 120 et gl. plura. P̄imo qd large sumpto vocabu lo interrogatio potest dici positio. sed p̄prie et stricte differentia est inter interrogatōe et positōnē quod nō. ppter statuta. et differunt i hoc qd positōes suūt assertiū ita qd ponens i ea confitetur i ea contenta de iūreū. c. cum i positionib;. t. c. h. de testi. l. v. s; interrogatōes suūt interrogatiū ita qd interrogans non confitetur ut dixi in. c. h. de confes. Item positōnes suūt a parte. vt in. c. i. de p̄fess. l. v. et in. de. sepe. de ver. sig. Interrogatōes vero suūt a iudice. l. i. ff. de iūtero. actio. et qd ibi nō. et de his diffētib; vide bo. glo. in. d. c. i. de confes. et ex hoc dico līmitandā istam glo. in. fi. dum dicit qd etiā ps et aduersarius p̄t interrogare. Dic enī qd licet valeat responsio defacto emanata pars tamen non tenetur ad talēm interrogatōnē mīdere. vt nō. gl. in. d. l. i. t. l. si sine interrogatōne. ff. de iūtero. actio. 125 glo. in. c. pe. de iūra. ca lū. vbi habes bo. glo. de his interrogatōib;. et ibi aliquid dixi. vide etiā glo. in. c. iudicantem. palle. que nō. dicit qd si ps vult interrogare oportet qd prius ponat sc̄z faciendo positōes et sic p̄fessio. et hī ne videat ea lūniōse interrogare. s; aliud ē cū index interrogat. remē diū ergo ē vībi ps nō vult p̄fessio qd implorat officiū iudicis ut ipē interrogat. vt nō. in. d. l. i. et de matena positionib; vide in. c. l. t. h. de confes. l. v. et in. d. de. sepe. et p̄ Jnn. in. c. dudū. h. de dec. et p̄ legitas i. l. h. L. de iūra. calū. aliquid terigē in. c. pe. p̄ealit. Se cando nō ex hac glo. qd responsio qd fit ad libellū nō est proprie confessio. nam tex. ponit hīc ista ut diversa quid autem relēnat confessio ex quo reis contestatō negant contenta i libello nō. in. d. de. sepe. v. et qd

Ad quid Orubius responde

Mp. appell. vñ. p̄prie
et p̄fessio vñ. p̄fessio

A. S. f. r. i. n. m. u. l. e. c. o. n. s.
et p̄fessio vñ. p̄fessio

Dico p̄fessio vñ. p̄fessio
in p̄fessio

A. m. u. l. e. c. o. n. s.
vñ. p̄fessio

Jugorum qui tunc sunt A. p. f. +

Scripto d. 2 (Rom.)

B. de f. f. ep. in prop. f. f. f. f.

De probationibus

in glo. iij. in si. et vide spe. in ti. de pos. s. iij. v. sed pa-
tronus. Ultimo in quantum gl. dicit hic qd aduoca-
tus interrogat limita ut. s. Itē intellige qd diēmū
hoc habet ratū. vide qd le. et nō. in. c. cuius causam. de
appel. Quero qd tex. mandat inscribi confessiones
qd si pars noln̄t r̄idere sed tacuit. Glo. in v. con-
fessiones dicit qd debeat scribi ipsa taciturnitas scz qd
ps interrogatoria tacuit. nam ex hoc habet pro confi-
tente. ff. de interro. actio. l. de etate. s. qui tacuit. et s.
nihil. Itē dicit Jo. an. qd si negat debet scribi negatio
et bñ eadem ratione qua scribit confessiones que fiunt post
li. cōtesta. possunt revocari si docetur de errore. Et nō
qd glo. loquitur de confessionibus factis post li. con-
testa. de antea factis nil dicit. dic tamen plene de hac
materia. vt dixi in. c. si. de confes. Glo. in v. pdu-
ctiones instrumentoz. querit qd scribiatur iste produc-
tiones ex quo instrumenta reperiuntur in iudicio. Re-
spondet ut sciatur an fuerint pducta tempe conputē
ti quia post conclusionem i causa produci nō possunt
de si. instru. cum dilectus. Nota bñ glo. quia vult
qd si de facto admittatur productio instrumenti post co-
clusionem in causa illa non relevat. contrarium sentiūt
do. derota deci. v. vbi index sciens conclusionem ad-
misit aliqua que nō debeat admitttere. videtur enim tūc
revocare conclusionem. ar. c. cum renuntiatur. ppj. q.
q. admissio em̄ viuis contrarioz est alterius conclusio
facit quod nō. gl. in simili in. c. i. de elec. li. vi. Ego
puto hoc veniūt indistincte vbi causa legitima suberat
quia tunc potest revocare suā interlocutoriā. s. appel.
cum cessante. et facit. c. pastoralis. in si. de cau. possē.
et ppiae. quā satis cause revocavit p actum cōtrarium
ar. c. ex parte. el. iij. de appell. et. c. cum Qd. de consti.
Si autē causa legitima non suberat adhuc puto idēz
si aduersa pars fuit pfecta et nō contradixit. ar. l. qd
iussit. ff. de re iudi. et sibi imputari pōt. ar. l. acta. ff. de
re iudi. et quod le. et nota. in. c. cuius causa. de testi. in si.
Si autē ps ignorauit vel sciūt et contradixit ac apel-
lavit non credo qd pfecta admissio solius iudicis. per
nō. in. d. c. cum cessante. et per Iuno. in. c. querelam.
de elec. et in. c. sacro. de sen. ex. et bar. in. d. l. qd iussit

Glo. in v. interlocutiones. querit an p b interlocu-
toria sit in scriptis ferenda. Respōdet qd non quia hic
tantum dicitur qd redigatur in actis. non autem qd fe-
ratur in scriptis. Nota bene hanc glo. que facit. p
bis que dixi. s. super glo. recusationes. et reci. loqui-
tur hic glo. qd fecerit ibi. et in glo. se. Aliud dicit glo. i
diffinita. Illa enim ferenda est in scriptis tñ non di-
spositione huīus. c. vt. s. dixi. sed alioz iuriū. iij. q. l.
in primis. adde. c. si. de re iudi. li. vi. et. l. i. L. d. sen. ex
peri. reci. Glo. in v. appellations et se. sunt clare. et
nō. ex glo. illa i v. renūciatōes. qd p pditionem in cā

probabilis via nō solū probationib⁹ sed etiā allegationi-
bus que p̄sistunt in iure et in facto. vide Iunn. in. c. pa-
storialis. de cau. possē. et ppiae. et gl. in. c. cum dilect⁹
de si. instru. Glo. in v. loca et tempora. querit de
quibus locis et temporib⁹ intelligitur tex. R̄ider qd o
bis in qbus hec acta confecta sunt. et de loco et tpe in
serendis instrumentis et quare inserantur. vide tex. cu
ibi nō. in. c. abbate sane. de indi. li. vi. ad si. et in si. glo.
vide circa hoc quod plene dicit in. c. i. s. et. t. i. In
glo. in v. negligentiam. in si. nō benē tu inuenis hanc
glo. et etiam in foro anime hāc penam que parti est in
teresse metuere debet qd negligentia vel dolo suo hoc
damnum. puenit parti. quod sentiunt hic doc. vt. j. di-
cam. et vide latius in. c. calumniam. de penis. et idem
in aduocato. vide glo. in. c. i. de confessi. li. vi. vide ta-
men omnino singulare dicit Iunn. in. c. sicut dignū
de homici. circa si. vbi vult qd in foro anime quis tene-
tur ad emendam damni quando fuit in dolo vel lata
culpa qd equipatur dolo. l. quod nemia. ff. depo. sec⁹
si fuit in leui vel lenissima culpa. licet enim tunc possit
agi ad emendam damni in foro p̄tentioso. l. acquilia
que contendit ad conservationē patrimonij vt. l. i. legē
acquilia. ff. ad. l. acqui. secus in foro anime sed impo-
netur penitentia iuxta modum culpe. ar. xvi. q. i. inebri-
auerunt. quod ppetuo nō. et adde glo. sing. in. c. frater
nitatis. xij. q. ii. que dicit qd mera pena non bñ locus
in foro penitentiali. Sed quero ad declaratoz ma-
terie huius glo. quid si index non est soluendo. dicit
hosti. super tex. qd alia pena multabilis ad arbitrium
superioroz. alle. j. de male. c. iij. et de do. et p̄tu. finē. facit
p̄dicto huius glo. c. de multa. v. his qd. de p̄ben. et pro
dicto hosti. facit hec litera cum remissionibus. s. fa-
cias. Et credo per verbū castigē hic positum qd nō so-
lum punietur ad interesse p̄tis sed etiam arbitrio iudi-
cis fin modum culpe. ad hoc bon⁹ tex. in simili. in. c.
sacro. de sen. ex. et idem videtur sentire hic Iunn. in v.
animaduersione. et alle. insti. d. ob. que ex quasi deli-
c. in p̄tis. Sed quero quādō index dī cōmittere hāc ne
gligentia vt sic sit locus pene. Glo. dicit hosti. qd ne
gligit habeat tabellionē vel duos viros idoneos vel ne
gligit aduertere qd scribatur et ppter bñ aliquod falsum
mittitur qd forte postea reprobatur. et sic optet dī homo
pcedere et gnat p laborib⁹ et retractatur pcessus fin
eum. Nō bñ hec dicta hosti. qd locū habeat pena
et si nō diligēter aduertere ad id qd scribit notari⁹
et p b induco literā ibi. qd fideliter vniuersa et. Glo.
vltima in effectu facit duo. nam p̄mo opponit et duas
solutōes tradit. viā i p̄ncipio. alia. p̄p̄si. Sed p̄tis
cipaliter querit de via questione et solvit. scđ ibi. sed
pone. Oppo. contra tex. in si. in eo qd dicit. p̄ iudicis
sententia et pcessu non p̄sumendū n̄li quaten⁹ cō-
stat per legitima documenta qd ob. multa lura. s. de

Br. no. ep. appellatio et processus i. c.

app. claud. /

et quod dicitur propositum de processu glori

fam et post processu non est corporis

acta vel alia de novo ut in. c. cum ad sedem. de resti.

spo. et c. cum Johannes. de si. instru. et l. per banc. et

de tempor. ap. illecc est communis doctoz condiclo i

c. i. pntia. de renun. et Inno. et clariss. Jo. cal. b. et per

Inno. in. d. c. cum in lute. et nisi sententia insitetur et

prioribus actis vel alijs legitime siendis retractabili

talis sententia per indicem appellatoni. vt in. d. c. cu

ad sedem. et vide omnino que dicam in. c. consam. de

re iudi. et hoc quo ad primum. In secundo membro

si non fuit appellatum sumus t. j. terminu appellan

d. concluso sic q respectu rectitudinis processus no

presumitur. et ideo si circa appellatoni quis diceret

nullam e sententiam ex defectu processus substantialis

non presumetur pro eo sed oportet q probetur p legi

timi documenta vt hic. et probatur a contrario i. d. c.

cum inter. in si. j. de re iudi. vbi bo. tex. sed respectu in

sticte sententie credo q presumatur. hoc probo p. c. in p

sentia. de renun. vbi tex. apertissime se fundat sup au

ctoritate indiciali vt ppter officium et auctoritate iudici

is presumatur q iuste processerit donec probet contrariu

ad idem. c. in nostra. de procu. vbi presumitur p

judicibus maxime literatis et pntis. nec ob. dicta sup

ius in primo membro q ibi fuit appellatu et sic fuit

extincta vel saltem suspensa virtus sententie auctorita

te iuri. vt in iuribus hic alle. Et in casu nostro licet pos

set appellari satis t. i. est q no sit appellatum. et sic no

est suspensa virtus sententie et auctoritatis indicialis.

Et nota bo. intellectum ad illud. c. in pntia. Sed di

ceres tu quare illud e respectu processus vt pro eo no

presumatur licet no fuerit appellatu. Nondeo q iura re

spectu processus volunt scripturam exhiberi ut hic. et sic

oportet q fiat probatio p scripturam. et o facili hec po

test fieri exhibendo notariu vel duos viros ydoneos

ut hic. vide in simili no. dictum Inno. in. c. sup bie.

de acci. ante si. vbi d. q si excipitur contra aliquem q

non est clericis ipse ordinatus habet probare quia in

ra mandant super hoc literas fieri. h. q. i. legum yde

no. glo. h. q. v. in summa. vide etiam Inno. in. c. ino

tuit. de eo qui sur. or. rece. vbi dat hoc pro regula q

vbi us exigit scripturam d. solenitas. pban p ei q stat

p solenitate et no p excipienc. qd bni no Ratio qz e p

sumptio fraudis si scriptura n exhibet. si respectu insti

cie iura n madat sic scripturas fieri cu et impossibile eff

scripturam semp fieri qm qm ex argumenti qm ex p

sumptib index fundat motu animi sui et ex lib. et

l. iij. et l. ob carm. ff. d testi. et vide tex. op. i. c. cam. j.

de iudi. merito b cau presum. p iudice et n sic i alio. et

no bni hanc differentia q credo q nemo specifice eam

atttingit q viderim et credo e venissim. et habeo ratio

nem multoz iuriu. et b q ad scdm articul. Cenio

ad tertiu quando scz non fuit appellatu et c. et in b sub

distinguendo q quandoq qe impugnat sini. respectu

in. c. min. pntia et pntia
et pntia et pntia
et pntia et pntia

Br. Quod exponit et pntia
opere q. pntia et pntia
fam pntia et pntia
fam pntia et pntia
fam pntia et pntia

Br. Quod exponit et pntia
et pntia et pntia

At hoc tunc pntia
Br. a. pntia fuit appellatio et
pendet appellatio

Br. Tunc fuit appellatio et appellatio fuit
nulla per defensam

• Cuius quod si impugnat sicut reporta iusticie nos
• q[uo]d est propter proprium suum +
• Tunc omnes non arbitriuntur notarium manutinere. Bi
• allegans vero p[ro]p[ter]e quod auct[or] est:

De probationibus

+ iusticie quandoq[ue] respectu processus. Prima cāu aut error contra ius scriptū est expōsse in sua & non p[ro]misit pro ea nec obmissio appellatōnis. purgat hoc viā nullitatis. vt in. c. i. j. de re iudi. et. c. cū inter. e. t. l. si expōssi. ff. de appell. r. l. i. j. L. q[uo]d p[ro]mo. non ē ne. b[ut] intellige q[uo]d solū erat expōssa causa cōtra ius. secus si esset expressa etiā alia nō cōtra ius licet sit contra ius accusatoris vel litigatoriis tunc sua non ē nulla ex b[ut] capite ut nō. vult. Inno. in. c. in p[ro]pt[er]ia. de renū. & hoc calū dicendū. sicut quando nulla ē cā expressa. d[icit] quo j. dicam. Quandoq[ue] talis error cōtra ius non est ex p[ro]cessu sed alias cōtinet notoriā in iusticiā & tūc ad huc puto suam esse nullā. nec p[ro]sumis pro sententia licet j. decenniū non fuerit appellatū. vt tenet Inno. in. c. fraternitatis. de frigi. & videtur bo. t[em]p[er]e sūmū intel lectum in. c. inter cetera. j. de re iudi. vbi latius dicaz. Quandoq[ue] nō continet notoriā in iusticiā & allegatur error patens ex actis. et in b[ut] sunt op[er]i. nam Ly. i. l. i. L. de erro. cal. Indistincte videtur concludere suam nullā & istū impugnantem admittēn dū ad probādū talē errore. quia sua iustificatur ex actis & cū ea semp[er] sententia referat. facit. c. cum ad sedem de resti. spoli. Jun. & hosti. hic post ei sentiunt oppositū. Dicit enī bic Inno. q[uo]d si iudex dixit in sua pro a & b. fuit p[ro]ba tum nibilominus p[ro]sumis pro sua licet ex actis nibil apparet p[er] illos probatum. ar. c. in p[ro]pt[er]ia. de renū. & de re iudi. cām. r. ff. de re iudi. l. cū probatis. nec ob. sūmū hosti. si dicitur errore fuisse expōssum in sua. quia iste ē error p[er] tra ius litigatoriis. & ideo imputandum ē cū qui j. decenniū non appellauit. nec ob. c. i. j. de pur ga. vulga. quia sūmū eum ibi notoriū erat sententia nō tenere tum quia reis fuerat cōdemnatū p[er] p[ro]batōne a iure improbatā. tum q[uo]d fuit reptum publice contrariaū eius quod videbas fuisse probatum. ideo potuit sententia retractari. de appell. sollicitudinē. s. si vero. & nota bene casum illius. c. i. j. sed attende q[uo]d ipse Inno. sentit contrariū in. c. cum bertoldus. j. de re iudi. rbi dicit sententiam retractandam etiam cītra appellatiōnem si iudex dicit pro a & b. fuisse probatum. vt patet ex actis si postmodū ex inspectōne actoꝝ non reputur probatum. Sed cōcordo q[uo]d aut iudex non retulit se ad acta sed simpliciter dicit pro a & b. fuisse probatum. & procedit dictum Inno. et lhosti. hic. Aut retulit se ad acta pura dicerido sic. pro a. & b. fuit probatum vt patet ex actis. & tunc procedat aliud dictum Inno. & sic in veritate loquitur ibi. & hoc sentit do. an. hic. & clāris in. c. cum bertoldus. de re iudi. & ad hāc distinctiōnem effet reducendum dictum Ly. in. d. l. i. & dictū do. de erro. deci. ccxxxiiij. vbi dicunt sententiam nullā quando error patet ex actis. allegant dictum P[ro]bau de re iudi. pastoralis. in de. & archi. de scri. ex. romana. l. vi. et banc reddo ratōnem pro dīversitate casū.

quando enī expōsse retulit se ad acta. tunc clarissime patet de errore iudicis quia videtur expressum in sententia quādo constat ex actis ad que expōsse se retulit vt patet in simili in. l. pe. L. de sen. que si. cer. quan. & quod nō. Inno. in. c. f. de libel. ob. ergo talis sententia nulla sicut quando index erravit in calculo in ipsa sententia. vt. d. l. i. L. de erro. cal. r. l. f. ff. que sen. si. ap. rescin. Sed in alio casu q[uo]d expōsse non remlit se ad acta nō patet necessario de errore iudicis. forte enim aliqd isti testes dixerunt postmodū interrogati p[er] in dicem viva voce. ar. c. cū Jobannes. de fi. instru. & l[et]r[is] p[ro]sumptio sit in contrariū. tñ alia p[ro]sumptio que oritur ex auctoritate iudicis & trāslitu in rem iudicatā ex traditum p[er]is in non appellando tanq[ue] fortior elidit illam p[ro]sumptionem minus fortē. & satis est q[uo]d notorie & in dubiū non constat de errore. Sententia enī facit ius inter p[otes]. l[ing]enuū. ff. & sta. bo. r. c. cū inter de re iudi. facit illud dictū Inno. in. d. c. in p[ro]pt[er]ia. de renū. & hec nō. Quandoq[ue] non allegat error patens ex actis sed simpliciter allegatur iusticia & petīt acta p[ro]ducit ad p[ro]batōnem vel aliter. & tunc in dubio obstat isti exceptio rei iudi. d. c. cū inter. et. l. res iudicata. ff. de re iudi. Sed dubium est q[uo]d si de facto fuit admis sūs ad disputandum de iusticia & constituit de ea. tunc Inno. in. c. cum dilecta. de scri. & in. c. cū bertoldo. de re iudi. tenet iudicē debere illam sententia retractare. quia de qua re index cognovit r[ec]e. l. de qua re. ff. de iudi. r. c. cum super. de eau. poss. et. p[ri]arie. imputandū est partī non opponenti p[er] prius exceptōnem rei iudi cōcate. et dicit singu. Inno. in. c. quia pleriq[ue] de immo. ec. q[uo]d si p[er] qua lata ē illa sua fates illā iustiā debet illa retractari ar. an. sed iam necesse. L. de dona. an. nup. Sed in contrariū facit quod nō. glo. in cle. si appellatōnem. de appell. Non enī possunt p[otes] renūciā rebus trāslitiū in rem iudicatā. et dare iurisdictōnē iudicis ad quem. Do. an. hic cōcordat q[uo]d aut de iusticiā sūt disputatū coram iudice qui non poterat adiri nisi remedio appellationis & p[ro]cedit b[ut] ultimū nisi prius ille pronūcianerit se iudicē. aut isti sc̄iēt & volēt p[er] rogauerūt iurisdictōnē illi. aut fuit actum coram iudice qui poterat adiri per viā querēre. & p[ro]cedet p[er]mī dictū. & satis mībl placet q[uo]d p[ro]sumptio p[er]me sententie confundit p[er] scđam. nec credo Inno. aliter sensisse. & b[ut] quo ad primum membrum iudicatōnis.

Se aundo vero membro q[uo]d impugnat sua ex defectu. p[er] cessus. aduerte quinq[ue] enī op[er]i. p[ri]ncipales reperto. Prima. Jo. quā videt glo. hic sequi vt nunq[ue] presul mag. p[er]cessus sed oportet p[ro]ban p[er] legīstīa docimēta vt hic. Ibb[ae] videt tenere etiā spe. in ti. de sen. pla. s. fusta. v. sed pone publicatis. Secunda ē op[er]i. Inno. hic. & in addi. quā refert hic glo. vt si fuit lata p[er]tra p[ro]sentem & non appellante. j. decenniū p[ro]sumatur. p[er] processu et

Und si p[er] allegans errore p[ro]curat q[uo]d aut. Bi. f. +
allegans t[em]p[er]e & p[ro]p[ter]e aut. f. d. r. ad p[ro]b[us] +

B. Boni i[n]fus[us] p[ro] re iudicatu rite c[on]venit
m[od]estus p[er] p[ro]p[ri]e t[em]p[or]is obstante assertione
G[ra]m[mat]ica q[uo]d admodum + p[re]dicta v[er]o res ab illis
Inuicem s[ecundu]m f[ac]tum +
M[od]estus

neganti incibit omnis probandi. et cum bac op[er]i, vide
tur transire Jo. an. hic, t[em]b[ore] hanc op[er]i, repetit I[ohannes]. in. c.
cū in iure. d[icitur] offi. dele. l[et]z nō multū firmet pedes sentit
enī alia. vt ī subiectā Tercia op[er]i, ē hosti. in. c. cum
iter. de re iudi. quā recitat Jo. an. ibi, t[em]b[ore] ea sumpli
citer trālit distingens an sententia sit lata de recenti
t[em]b[ore] nō presumit, p[ro]cessu an de antiquo t[em]b[ore] p[re]sumit t[em]b[ore]
cū factū antiquū quo ad hoc scđm hosti. si lapsum ē
bienniū. ar. c. ex ratōe ī de ap. Quarta ē op[er]i, cō
pos. in. c. bone. de electi. quā recitat Jo. cal. vt nō ap
pellans ampli' nō audiatur volens sententiam infir
mare ex ordine quia non appellando cōsumauit iudi
cium. l. f. L. de sen. que si. cer. quan. sed quia difficil
limum est omnia acta recensere. ideo hanc reprobavit
Lal. p[ro]p[ter] ratōnem huius gl. in. f. quia taciturnitas par
tis non validat sententiā nullam. l. si expressum. f. de
appel. poss[et] tamē saluari fini cum ī facto antiquo licet
super hoc non sit ius expressum. t[em]b[ore] dicitur factum an
tiquū ante tempus bienniū quod datur ad p[ro]sequēdā
t[em]b[ore] finitidā appellatōem. d. c. ex rōne. aut tempus. p[ro]xi.
annorū. ar. c. cū venerabilis. de excep. alias relinquē
dum est arbitrio iudicis. obmissio ergo appellatōnis
solū transfundit onus pbādi defectū in opponente fin
eum Quinta ē op[er]i. supradicti I[ohannes]. quā posuit
iū. c. bone. de elec. t[em]b[ore] sentit in. d. c. cū in iure. t[em]b[ore] hoc an
teq[ue] fecisset additionem. vt simpliciter distinguam' an
trāliterit in rem iudicataz p[ro] lapsum decēnij an nō. vt
in primo casu p[re]sumatur p[ro]cessu. Et cōdo nō hanc
op[er]i. expresse tenet spe. in ti. de. pba. §. i. v. sequit[ur] et in
ti. de sen. pla. §. vt aut. v. t[em]b[ore] nō. vbi latius t[em]b[ore] clarius lo
qui[us] q[ui] in alio loco supius alle. Ilhanc op[er]i. vt non di
stinguat an sit lata p[ro]tra p[ro]ton vel absentē. tenet do
de rota decisi. cdx. cxvij. cū limitatōne tamē ut pro
cedat quando est lata in p[ro]ton vel absentē vez cō
tumacem. secus dicunt q[ui] est lata in p[re]sumptum vel
factū contumacē t[em]b[ore] tunc non p[re]sumatur. Ratio diversi
tatis est quia vera p[re]sumacia absentis suplet dei et in
dicis p[ro]nia. de do. t[em]b[ore] cōtu. veritatis. de arbi. c. i. li. vi
L. de iudi. l. p[ro]perandū. Do. an. simpliciter sequit[ur] pre
cellētē op[er]i. I[ohannes]. vt etiā plata in absentē cōtumaci
ter p[re]sumatur. Et pro hac op[er]i. dicit esse casum i. c. bo
ne. el. i. de dec. Nec ob. si dicat q[ui] ibi erat notorium.
quia tex. ibi assignat duas ratōnes differētes t[em]b[ore]
sufficit alteraz adesse. insti. de nup. §. affinitatis. t[em]b[ore]
hec p[re]sumptio oris ex autoritate rei iū. q[ui] ita adest q[ui] est
lata in contumacem sicut quando in presentez. vt
in. c. sicut. de re iudi. t[em]b[ore] hoc dicit tenendum de rigore
satis mibi placet illa op[er]i. sed de equitate solvendo et
cōcordando op[er]i. dicerem sic q[ui] ant sententia fuit lata
i p[ro]ntez et non fuit appellatum infra decēdium t[em]b[ore]
presu[m]mitur pro processu quātūcung[ue] de recenti sit lata Ad
duco tex. apertum iudicio meo in. c. cum inter. in f. §

v. nite ī de re iudi. vbi dicit tex. q[ui] ex quo sua trālit
in rem iudicata omnia p[re]sumuntur rite gesta non
obstante assertione contraria partis aducere. P[ro]de
ra ergo primo illam tex. qui simpliciter fundat se sup
transit in rem iudicata t[em]b[ore] non super antiquitate. vt
suo capite voluit hosti. ibi. Item pondera verbū nite.
nam denotat solēnitates iudicij. ut nō. in. l. i. ff. d[icitur] in
offi. testa. si tamē pars vult probare cōtrarium admitt
etur quia probando nullitatem tollit per consequē
transit in rem iudicata dicto. c. cum inter. t[em]b[ore] in
nostra. de procura. t[em]b[ore] credo eam admittendā ad pro
bandum donec sit huic acōni agendi de nullitate p[re]
scriptum quia contrarium non reperitur in iure l[et]z alia
sentiat Lal. post compost. quod non placet. ar. c.
super eo. t[em]b[ore] quod ibi nō. d[icitur] c[on]tra. f. et e[st] cum que nō. ibi
et dixi in. c. licet. s. eo. Aut sententia fuit lata in absen
tem t[em]b[ore] an de equitate et p[re]sumetur pro ea. ar. d. c. cū
inter. vbi non distinguuntur an in absen[ti]e an in presen
tem lata fuit. Et lata de recenti et equissimū ēt
distinguere an fuerit lata ī verum contumacem. t[em]b[ore]
sumitur pro ea. ant in factum seu p[re]sumptum et non p[re]
sumitur ex quo incontinenti cum scivit sententia ēse la
tam contra eum querelauit ar. optimum adducit p[ro]
hoc ultimo tex. cum gl. in. l. ab eo. L. quomodo t[em]b[ore] q[ui]
in. f. et sic salvo alias op[er]i. Un autem p[re]sumatur sente
tia lata in absen[ti]e vel presentem. vide I[ohannes]. in. c. cū
in iure. de offi. dele. per spe. i. ti. de sen. prola. §. vt au
tem. v. et nō. per Jo. an. in addi. spe. in ti. de emp. et
ven. super secunda forma colūna. viij. per f[ab]re. consi
dixi. predicta omnia procedunt etiam in sententijs ē
sore. quanq[ue] enim non suspendantur per appellatōes
in. c. pastoralis. de appel. et. c. is cui. in f. de sen. ex.
li. vi. et super earum prolatōne credant litteris ordinā
tū signatis. vt in. c. post cessionem. cum ibi nō. s. c.
non tamē p[re]sumitur pro iustitia earum nec pro or
dine sed oportet q[ui] iustificentur per iudicem v[er]o aduc
tarium. ad cuius instantiaz late fuerunt. ar. in. c. facio
de sen. ex. nō. glo. et I[ohannes]. hic. et idem I[ohannes]. i. c. bo
ne. de elec. ex quo singula. nō. q[ui] l[et]z appellatio nō suspe
dat nisiā cōfure. suspedit tū ipsius p[re]sumptōes t[em]b[ore]
et respectu p[ro]cessus. vide alios effec[ti] nō. p[ro] gl. in. c. ad reprāmendā. de offi. ordi. t[em]b[ore] q[ui] nō. sup ea
Huc q[ui]ro an i casib[us] i quib[us] nō p[re]sumit p[ro]cessu
iudicis. maxime tenendo alias opinōes de q[ui]bus ī
saltē probetur processus si inde illū recitauit in sua
vt solet fieri ut p[ro]p[ter]a q[ui] dixit v[er]is citatōnib[us] petitionib[us]
et responsionib[us] liet. contesta. depositionibus te
stium t[em]b[ore] pronunciātū p[re]sumuntur pro p[ro]cessu tenet
I[ohannes]. q[ui] nō. imo plus dicit q[ui] si instrūmētū sua est
p[ro]fectum p[ro] tabellō narrante singula acta itenētis
t[em]b[ore] i fine narrat se his interuenisse nō intelligitur loqu
nisi de his que in codav loco et die coram ipso fuit

Quare ut i[ust]itia credat Syllo
Propos ut iustitia credat q[ui] ex iudice
Ex

De probationibus

acta. et sic clausula illa tantum ad probationem sententie illa die habita est restringenda et reliqua narrata non probantur. facit. c. si papa. de paup. li. vi. et qd. nō. de censi. cum olim. sup glo. iij. ymo et scdm eum si notarii diceret tali dic et loco fuit oblatus libellus et lis. ptest. adhuc nō probatur predicta per illud instrumentum qd. quātū ad illa videtur tantum testimoniale et d. materia in spe. de instru. edi. §. restat. ad si. v. in summa. et ideo nō. sing. hoc dictum. Inno. quia quotidie allegatur pro istis instrumentis multa reciditibus. vt non faciant plena fidem nisi respectu eoz que potuerū iter. venire die cōfecti instrumenti de quibus notarius tūc fuit rogatus. p. b. auē. si quis in aliquo documēto. L. de eden. et ibi per barto. vide glo. in. c. abate. j. de ver. singn. sed quantū ad materiam nostram hosti. hic tenet contrarium ex quo notarius hic posuit in instrumento rbi et quando et coraz quibus et qd. in presentia sua fuerunt acta omnia. et postea in fine subscribēs se singulis interfuisse dicat. tale enim instrumentum est testimoniale scdm eum uic apparet quare fides sibi nō est adhibenda. ar. c. translato. de cōsti. secus dicit rbi instrumentū esset sum plex recitatorii actuum qd. tūc possit procedere dictum. Inno. et nō bene hoc dictum. hōstī. in practica quā. dō vis ut instrumentū faciat fidē d. alias gestis nūc narratis. et licet doc. trascunt hic simpliciter eoz dicto Inno. sic limitato. Ego tamē allego nō. dictum ipsius Inno. in. c. cum in iure. ppe si. de of. dele. rbi seipsum limitare videtur rbi dicit qd. ad maiorem cautelā faciet index omnia acta describi in sententia. et si per alium notariorum scribatur qd. acta facta sunt. tunc index precepit illa acta scribi in sententia et publicationi auctoritatē prescribit. et ad hoc vide bar. i. l. eos. §. sup his L. de ap. Si autē idem esset notarius qui fecit acta et sententiam. tunc sine aliqua solēnitate publicatōis acta ipsius sententie scribet scdm eum. et sic clarissime sentit qd. rbi est idem notarius qui scribit acta et sententiam satie est qd. actis recitatis dicat se singulis interfuisse quod nō. licet causas sit servare theoricā hosti. addet etiam hic op. bar. in auē. si quis in aliquo documen. to. in. si. et in. l. L. de rela. rbi latius ponit dicens qd. licet acta simpliciter recitentur in sententia ex quo tamē sententia fuit lata pntibus partibus et non contradicentib. probatur ipa acta per sententiam p. tec. illius. l. i. L. de rela. Ex quo infert ibi generaliter qd. quando index aliquid facit seu dicit presente parte si sibi displicer debet contradicere. alias videtur consentire. ar. ibi. quod dicit perpetuo menti tenendū. facit quod nō. Inno. in. c. ex parte decani. de recip. dicit tamen bar. qd. in sententijs diffinitiis et interlocutorijs rbi appellationi locis est non videtur pars consentire nisi taceat per. x. dies vel per alium actum cuius consentiat. ar. l. ad solutionem. L. de re. iudi. et

lab eo. L. quonodo et quando si. quod nō. Dic ergo qd. aut presente parte fertur sententia in qua recitatur acta et probantur acta ipsa p. finiam ex quo nō fuit appellatum sive idem notarius scriptis acta et sententiam sive non quia semper subest eadem ratio sive factum sit antiquum sive recent. aut fuit sententia lata in absentia et cessat tunc ratio bar. sed serua tūc qd. s. dixi post Inno. et hosti. Circa predicta queritur nūquid sicut presumitur pro sententijs iudicij ita presumat pro dicto seu laudo arbitrii vel arbitratoris. Dy. cōsi. suo p. quod incipit Tholomeus. consuluit qd. sic. et hoc dictum recitat Jo. an. in addi. spe. in ti. d. arbi. §. sequitur. v. quid si actus fuit in compromisso. alle. l. ab ea parte. ff. de proba. et insi. de fideiū. §. si. insi. de inuti. stipu. §. si ita scriptū. et dicit hoc vez nisi pendeat redamatio. Ex his putat do. an. qd. pēdente reclama tōne seu petitōe reducta ad arbitriū boni viri non presumitur probado qd. vel hec presumptio surgit ab auctoritate rei iudicante que hic non adest v. ex partis p. sententia que nō videt cōfessisse ex quo nūc reclamat. et satis mibi placet vt h. casu nō presumat nec pro iustitia nec p. processu quia cessat auctoritas iudicialis sa per qua se fundat. c. in pntia. de renū. nam et insamis potest esse arbiter. l. pedius. ff. d. arbi. iij. q. vij. §. tria v. cognitores. et vide bar. i. l. si societate. §. arbitrari v. quero quando examinatur. ff. d. arbi. et facit quod dixi super glo. iij. In alijs autem gestis extra iudiciale ter nunquid presumatur solēnitatis debita. vide Inno. in. c. innotuit. de eo qui furti. or. rece. et bar. in. l. sciendum. ff. de ver. oblī. Ultima pars gl. querit an contra hanc scripturam tabellionis vel duorum virorum admittatur probatio in contrarium. et responderet qd. sic etē clara. Hunc gl. expeditus expediam aliqua h. per doc. tacta que veniunt ad declaratiōnem materie huius. sive. c. Et op. primo contra tec. et videtur qd. iudicibus sit credendū vt in. c. cum dilecti. j. de accus. et de excessi. p. t. a. inter dilectos. §. p. t. r. e. a. et ar. in. c. ff. de ar. et. c. cum dilecti. de elec. So. Inno. qd. vni iudicium non creditur vt hic. pluribus vero sic vt in contrario et sic servat curia romana fin eum licet aliquis cogradicant. Ex hoc infert Inno. qd. ex quo creditur duob. iudicibus vel duobus scriptoribus. ergo vni iudicium et vni scriptori. et sic duobus credendū ē qd. in ore duorum vel trium et c. j. de testi. in omni. de testa. cum esses. et c. relatum. ff. de testi. rbi numerus. et ita communiter transeunt doc. hic. Sed adverte tu ne decipiaris. nā hec dicta intelligenda sunt quando plures indices assumuntur in testes super gestis coram se. in alieno tamē indicio non corā se quia in eadem cā nō possunt esse indices et testes. iij. q. iij. c. i. de v. sig. for. j. ti. p. dilecto. et eadē rōne vñ. index etiā poterit etē testis coram alio licet sibi rōne singularitatis non crederetur in

No. consta. T. inde aliud p. fin. de propria
p. qd. duplo. Et j. d. ato. ad. j. p. m.

Bon² Notary m^o c^oda P^o p^offis

testium. et sic ut dupli officio i^e eadem causa facit ad
nō. per me in. c. ex litteris. s. e. vbi vide. Ego tamen p
sidero q^o hoc dictum potest intelligi dupli car. p^omo ut
deputetur natus minister in receptione testium. ita q^o
non efficiatur index utputa quia ex animatis articul
et interrogatorij et approbatis personis testium per
indicem sit commissio notatio super receptione quo
casu efficitur proprie examiner non autem index
nec proprie receptor ut dicit glosa. nō. in. clementina.
vna. de offi. dle. et hoc non dubito posse fieri quia si
babet officium contentiosam. ut dixi in dicto. c. ex lit
teris. P^odest secundo intelligi ut commissarius ef
ficatur index in receptione ut quia haber examinare ca
pitula interrogatoria artare et compellere seu punire te
stes. et c. ut in dicta de. vna. iuncta glo. et istud non ce
do posse committi notario ut sic sit notarius et delega
tus q^o tunc obstat mens huic. c. et multa alia que.
nō. et dixi in dicto. c. ex litteris. et sic restringerem hoc
dictum Innocē. et alioz. Secundo nota q^o ex
ptio testium potest fieri vbiq^o et sic extra indicium. et
sic intellige de nuda examinatione. et idem intellige
positionibus et interrogationibus et confessionibus re
cipiendis super eis quod nō. in practica et vide bona
glo. in. d. de. vna. de offic. dle. et vide in. c. de scris.

c. licet. q^o de testi. et hoc satis sentit Jo. an. in alia apo
stola que est in. v. ipsius. intelligo ergo proprie hanc
litteram ut si oritur difficultas super processu coram
indice uno vel pluribus iudicibus non sit standum
eorum assertioni. etiam si vellent furare ratione predi
dicta quia non possunt esse indices et testes. quia sequi
retur q^o vbi essent plures coniudices non esset necessa
rio obscuranda hec constitutio quod reprobatur menti
huic constitutionis et enā verbis. ut patet in. v. qua
tenus tē. ibi sic discretis et honestis differunt iudicib^o
et sic loquitur in plurali. et ibi per improvidos et iniq^os
tē. et sic tollitur consideratio Inno. et alioz qui pon
derabant principiū dū loquitur insingulari. dico etiā
q^o iudicenter iudices admittuntur in alio iudicō ad
testificandum de gestis coram se. vel si ex facto vel nō
facto coram eis lans vel vituperium eis ascriberetur.
ideo non sunt ydonei testes saltem ad plenam fidem
faciendam. ar. c. si. de testi. li. vi. solet notari in. c. a no
bis. q^o de testi. et c. inter dilectos. et c. ij. de arbitri. et p^oz
absurdum. facit optie q^o legitur et nō. ij. q. vi. statuen
dum. Nunc quero an iste notari? seu duo viri ido
nei possunt iudicenter scribere omnīa fidei per par
tes ut sic eis vel ex scripturis credatur. Inno. dicit
q^o nō sed oportet q^o scribat ei que sunt coram iudice
vel corā alio per ipsum ad hoc deputato. et sic transiit
communiter doc. hic. sed ego dico q^o aliqua levia sunt q^o
ipso soli notario fieri possunt. et per ipsum intimab^o.
iudici. ut relatio nuntij super citatione facta vel instru
mentorum. p^oductio. et similia. ut nō. bar. in dicta. l. si
finita. §. iulianus. ff. de dam. infec. ad hoc. l. eos. ff. d
appella. et s. dixi. Ad vnum tamen nō. dictū positum
hic p^o Inno. adiuvete et tene menti pro practica quoti
diana. dicit em q^o index poterit satie ipsum notariū
vel duos viros idoneos deputare ad vnuq^o officium
scilicet receptionis testi et scriptorij. et h^o habet fin eū
generalis consuetudo que optima legum interpres. ff
de legi. et. l. minime. et. l. sic de interpretatō dicit etiāz
q^o positiones et confessiones receptio testium vbiq^o re
cipiunt et scribuntur sue i presentia sine in absentia in
dicis dummodo sicut de iudicis mandato inter acta
iulach computantur. et valet quia reputat facta coram
indice. ex quo ipsius mandato facta sunt fin eū et hoc
placet lhosti. fin quem sanum consilium est q^o de au
toritate iudicis sine commissione per eum facta fides
fieri posit non per illum solum cui committitur quia si
bi tanquam in facto proprio non crederetur. ar. L. de
mā. prin. l. i. L. de testi. l. omnibus. L. de iur fi. l. pro
bibitum. li. x. sed conficiatur super hac commissione
instrumentum manu alterius notarij vel sigillo auten
tico sigillatum fin cum. Nota bene plura ex predi
ctis et non tradas vnuq^o obliuionis. Primo q^o
notariis cause potest deputari ad officium receptiōis

Notary m^o c^oda P^o p^offis
et c. i. p^oposnisti. s. e.

Trunko duxit ratiq^o a affidat²
Lars notary /

*Constitutio publica omnis patrum foy iure
Petrus P.*

De probationibus

Hoc dicit et melius sufficere si unus scribat et alter subscribat et testificetur coram eo sic fuisse actum. pro hac parte facit. c. cum ab uno. de arbitrii. li. vi. qd videt tollere ar. gof. ubi unus pronunciat nomine suo et alio nam. et plus dixit hic Iano. qd non solum per unum ex se subscribere possunt. sed etiam per quemlibet extraneum ille tamen qui propria manu le non subscribit debet per sigillum autenticum vel suam subscriptionem vel alio legitimo modo notum facere hoc sua auctoritate facium fuisse. ar. dicto. c. cum ab uno. et de officiis. dde. si significasti. et c. pastoralis et sic secundum Iano. quilibet tabellio cartis per alium factis auctoritatibus preter potest in autem de tabel. coll. v. Hoc autem hoc ultimum reprobatur per id qd le. et non. in. c. pe. et vni. de si. insti. Item ex quo index dicit industria et fidelitas tabellionis vel duarum personarum non videtur et exanco id committere possit sine iudicio auctoritate. ad hoc. c. si. h. his autem de officiis. dele. sed pro dicto in non. quod est non. et menti commendandum. facit sing. c. inter dilectos. j. de h. instru. ubi videtur casus a contrario iudicio meo. ibi enim ponderat qd tota scriptura instrumenti erat unus manus et subscriptio erat alterius manus. sed notarius in subscriptione dicebat qd totum pro propria manu scripsisset. et hoc erat indicium falsitatis. Et scimus si non dixisset qd propria manu scripsisset et sic innuit qd per alium scribere potest dummodo ipse se subscribat auctoritate prestando. et de hoc ibi dicam laetus. Item facit pro. Iano. quia non qualitas scriptura. sed fides notarii est electa. que satis habet ex subscriptione ex quo attestat de predictis se fuisse et c. tu

Mota tamen ex primo dicto Iano. qd ubi plures notarii ex forma statuti requiriuntur ad certum actu non est necesse qd omnes scribat gesta sed sufficit scriptura una cum subscriptione alterius seu aliorum qd tenementi.

Quero hic vtterius qd dicit hic qd debent scribi testimoniis depositiones quid de iuramentis ipsis testimoniis. Dicit Iano. qd scribi debent cum precedunt ipsis testimoniis. depositiones j. de testi. fraternitatis. in si. Idem dicit de iuramento calamine licet tacite possit obmitti in c. i. de iuramento cal. li. vi. et idem eadem ratione dicit in toto processu iudiciali. ut probis in tex. ibi uniuersa iudicij acta conscribant. et ibi nec pro ipsis presumatur processus. et c. et hec faciunt ad questionem non. Quicquid si index reperit testes vacillare seu trepidare ita qd fiducia integra non sit eius adhibenda in iudicio iudicis. nunquid hoc debet redigi in actis. Iano. hic valde non. dicit qd debet is qui testes recepit et dicta in actis redigit scribere seu scribi facere sum suam sanam extimationem. quanta sit eis fides adhibenda ar. j. t. i. cum causamqz. et c. constitutus. de fideius. i. si. et nisi hoc apponat tale periculum scimus cum poterit accidere qd quavis index qd prius fuit in testu receptio et non sicut ipsos vacillare bene

simus fuit contra ipsis dicta testimoniis. tamen index superior qui per appellationem vel alio modo cognoscet fuit sententiam iniustam secundum dicta testimoniis revocando iniustam sententiam. et hoc quia vacillationes ignorabat. et sic sibi non poterit imputari. ar. de fide instru. cum Johannes. ad si. et ille permissus negligenter hoc accidit etiam in foro anime potest sibi timere sum Iohan. an. cum Iesus sit proximus suis propter culpam suam. quia si adhibuit diligentiam quam in officio suo adhibere debuit. facit j. e. ad finem. et de officio archidi. ea que. et negligentia que in proprio facto calpanda est in alieno est vituperanda. ff. solu. matrimonio. l. si constante. h. si maritine. Et nota bene predicta qd inseritur qd nisi sententia in causa appellationis iniustificetur ex actis est retractanda. nec est presumendum. invidetur fuisse motum ex aliqua causa ad non sequendum acta et depositiones testimoniis. contrarium tamen videatur innire. c. causam. j. de re. iudi. et doctores. ibi. sed vide qd ibi dicam. Nam placet mihi hoc dictum. Iano. hic per. c. cum ad sedem de testi. spol. et p. non. in. e. i. p. t. i. a. de renunci. et non. qd dicit Iano. an. de restituendo in foro aie. dic ut plene. s. remisi et dixi. Subiungit etiam circa hoc Iano. qd haec vacillatione seu variatio sibi receptor testis facere describi audiente ipso teste et sic sit illi contradicendi facultas. partem autem non operari esse presentem sum enim nec de eo aliquid scire donec processus sit publicatus ne propter ipsum contra dictum impediatur causam processus nec mirandum secundum eum si testi punita requiratur et ipsius contradictione audias qd sua interest cum pro hoc sit puniens ut j. de penit. super his. et l. nullum. L. de testi. nec ob. c. cum dilectus ad si. ubi nulla pena ingeritur testibus quia ibi testis ex proprio dicto non convincitur sic in casu nostro. sed absens per alios testes reprobatur.

Nono. b. hoc dictum i. c. cuius dilectus. i. si. nulla pena testis puniatur ne reprobatur absens per alios testes. et adduco. c. i. de excep. ubi. probat per ubi sufficit. et ibi dico latinas. et dixi in dicto capitulo cum dilectus. nam ex variacione seu vacillatione penitus solus pena extraordinaria. ut sentit glo. in dicta. l. nullum et clariss. Bar. vi. le. infamia. L. de publi. iudi. videlicet aliquid et non male in Iano. qd etiam teste absente et penitus ignorante scribi possit. qd satis placet H. osti. tu ne per ipsum testis secreta iudicij renelens an attestacionis publicatione contra. l. ubi. L. de fal. tum ne ex hoc rancores. odia litigia vel bella oriuntur que etiam vitanda sunt. ff. de vnficie. et equissimum. tum ne ex hoc qd occultum est infametur testis ar. vi. q. a. ex merito. et c. detinente. tum ipsa solus inde et non alius habet motum sui animi informare. ff. de testi. l. i. j. et l. ob carmen. hec dicit vera. Iohannes. andic. dummodo nullam penam index testimoniis ligat

*Dicit f. Iudicij et probat. nonnulli
adhibendit. Iudicij et probat.*

*in instrumentum prout est ut res ipsa
pertinet ad actum quodlibet*

Scripsi omnibus

vel infligere intendat alias serue quod dictum est

Mota bene predicta ad intellectum. I. nullum. L. de testi. et. c. i. de excep. quando autem debet facere vacillationem describi dicitur Iano. qd nisi faciat describi dum testis testimonium suum profert postea scribi non faciet nec crederet hoc ei hoc placet hosti. quando ex eo intendetur testes punire vel quando illud scriberetur post magnum intervalum. alias si hoc vult absconde re ipi testi nil scribet eo presente. sed ex quo ille exiit in continentem et antequam alius intrometta vel ad alia diversitas. ar. i. t. i. c. preterea. Sed dices tu si predicta sunt vera certe dator ex hoc tanta potestas iudicii qd qd si semper poterit ad velle suum iustificare vel condemnare. dicitur hosti. esto qd sit sic. tamen hoc facere non poterit sine gravi pena. de re iudi. c. i. l. vi. Dicit etiam qd presumptio est pro iudice. de par. in nostra de prebe. nisi de prescri. ad audienciam cum similibus

Sed circa hoc queritur nunquid tabellio debet scribere hanc vacillationem si ipsam deprehendit. Iano. primo dicit videri quod non debet hoc in actis scribere nisi primo ipse bene videat et cognoscat qd vacillet sicut alios dicere qd si solus index dicat in receptione testis testem vacillasse qd sibi credendum est et tabellione habere scribere ad mandatum iudicis etiam si ipse tabellio nil de titubatione vel de vacillatione perpendat. Prima ratio est quia tabellio non habet auctoritatem in testem recipiendo sed inscribendo tantum. Judge vero habet auctoritatem examinandi etiam et vinculandi ipsos testes seu aliter puniendi si sibi videbatur ut in iuri bus prealle. et tormentis ponere. ss. de questi. per totum. i. de re. iu. cum in contemplatione et in. c. i. de de po. Alia ratio quia index superior est unde magis tabellio iudicii qd ecce credere debet. Tercia ratio melior quia tabellio circa scripturam intentus non potest ita per cipere titubationem vel variationem facie ruborem pallorem vel mutationem sicut index. licet enim index dicit semper tamen potest oculos ad testem habere. ergo ei magis credendum est qui veritatem novit. qd ma. accu. pos. c. videt et facit sibi hosti. qd non in summa de testi. s. quis possit esse testis. sub. s. et cum causa. v. Habet autem potest tamen tabellio cum bona conscientia sic scribere sibi Iano. Et iurex mibi tabellioni dixit ut scriberem qd testis vacillabat. sed efficiatur esset scriptura si adderet. et sic mibi video qd vacillaret. et hoc sic se habet veritas. non autem debet hoc dicere si sibi non video et debent quantum possunt cum veritate tamen exprimere vacillationem. et hoc diligenter non in practica habebit enim ex predictis quatuor. Primo an index debet scribere vacillationem et qd si non scribit Secundo an debet scribi ipso teste vel pte audiente. Tercio an debet scribere immediate vel ex intervallo. quanto quid si notarius vacillationem non debet videt vel sic

t multa alia bona dicta incidenter Quero vterius de questione quotidiana et notabilis. dicitur hic qd instrumenti editiones debent describi nūquid sit opus amplius ipsa originala pti edere vel in iudicio produce re. Adverte ad quedam verba notabilia Iano. dicit enim hic qd ex quo producta sunt instrumenta iudicii etiam coram alio de ipsis mandato et exemplata et tunc non agitur ad editionem instrumentorum propriorum. ad que nisi raro agi non potest sed agitur ad editiones actorum ad que semper agi potest. vt no. s. e. c. i. prima ci instrumenta translata sunt in acta et idem est sibi cum si non sunt exemplata. sed tantum scriptum est in actis talis produxit instrumentum cuius principium est tale. et finis talis. nā ex tunc illud instrumentum vel eius tenor in actis computandus est per hoc dicit quidam sibi qd etiam rescriptum procuratoris et delegationis in serendum est in actis. Idem tamen Iano. facetur hoc utile esse et tutum. sed si non inserantur post litis contesta. non oportet procuratorem probare mandatum ex quo admissus fuit usq; ad litis. contestationem. de procuratorem. s. ratificationem. nec index commissionis sibi factam probare tenetur post. litis. contesta. sed post modum Iano. a predictis recedit dicens. vel dic et melius qd debet probare bene rescriptum commissionis vel procurationis exhibita in iudicio et scripta in actis. sed non tenet monstrare ipsa originalia nec tenorem eorum probare. sed si non sunt in actis scripta ei probare oportet. sicut enim hic innuit satis expresse. sufficit enim in actis contineri talis exhibuit rescriptum apostolicum et procurationem suam. ne autem est necessitate notarii inseri. et idem dicit de delegationibus et sub delegationibus. hec sunt verba. Iano. que diuidit in duas questiones. Prima an instrumenta semel producta et exemplata sunt denovo producenda. an vero sic scripta faciant fidem. Secunda an post litis. contestationem procurator docere de mandato. vel index sua iurisdictione. Ad primam video qd volunt Iano. prodidit enim qd non tenet docere etiam si ad plenam exemplata non sunt in effectu ut si dicit talis prodidit instrumentum procuratorem. id est in effectu volunt hosti. s. licet multa verba infat. si adduco id est traham sing. dictum. Iano. i. c. c. i. i. sure de officiis. dele. i. fil. ubi dicit non dū qd quod offerit in iudicio instrumentum procuratorem vel alio simile. Iz obalito sit in actis non tamen teneor istri non nisi alias soleniter publice sp. oportet ostendere originale. et hanc op. recitat et seq. vel spe. d. istru. edi. s. nūc dicit. v. illud et de istru. p. s. i. p. v. his igit. et. v. s. obijcit. Concordatibus opibus. hoc in qd aut instrumenta non fuerint legit pte pte nec auctoritate et mandato iudicis exemplata. sed solus notarius hoc fecit. et tunc sola productio de actis est et non tenore exemplatus. tum quia textus hic solum dicit scribendas productiones instrumentorum. tum quia

Acto pro parte pro domino d' gennaro
Acto pro parte pro mandato qd
Exponit procurator etiam p. 5

De probatricibus

notarius solus non potest autentificare scripturas de quibus ipse principaliter non fuit rogatus, ut in c. pe. et viii. de si. instru. vide bo. glo. et doc. i. c. abbate. de ver. sig. in. v. siat fides. facit autem si quis in aliquo documento. L. de eden. Aut instrumenta fuerunt exhibita pte presente et iudice perlegente et examinante an sint siue virtio et mandante postmodum ea in actis redig. et haber locum op. Inno. hic ad hoc iura superius all. Non enim ex dicto Inno. et isup illo osti. quod licet instrumenta delegationis vel procurationis non sunt exhibiti in iudicio. nihilominus probari possunt per originali. quia illa sunt in actis iudicij. quod non ad predicta etiam facit. cum persone de suile. li. vi. et c. cotiugit. de si. instru. Ut enim nunc ad secundam questionem an p. lit. p. testa. teneat pars docere de procuratorio. vel index de sua iurisdictione. vidisti Inno. hic ponentem duas op. contrariae. si in ultima. ut non teneat post li. c. testa. p. bare p. schwerare videtur. sed ipsa est Inno. in c. inquit. qd. de eo qui sur. or. rece. approbare videtur primaria. dicit enim quod postquam pars paruerit iurisdictione aliam usq; ad liti. contel. si. postea opponit de iurisdictionis defectu sibi incumbit onus probandi. ar. li. si. de pba. et d. s. rati. Vide tu de hoc bo. glo. modifientem dictu. Inno. in. c. i. de dec. li. vi. in. v. absencia in si. et remitto te etiam ad ea que plene non. i. l. licet L. de procu. ubi per gl. et doc. et inter ceteras. bar ibi ad plenam indaginem distinguunt sic quod exceptio procuratoria est quintuplices. Quandoque enim opponitur tu non potes esse procurator. Quicunque opponit iste qui te constituit non potuit te constitutus procuratore. Quicunque opponitur ex natura casei non potuit constitutus procurator. Quicunque opponitur contra procuratorem quod non cauit. Quicunque opponit contra procuratorem tu non es procurator. et in hoc ultimo consistit proprie materia nostra. Prima exceptio que opponitur ratione personae procuratoris. aut persona est talis quod negat pro se neque pro alio potest esse in iudicio ut servius in causis civilibus et potest opponi quicunque quia reddit iudicium retro nullum. l. h. s. ff. qui satisfacta. cog. Lredo tamen quod opponetur. sp. incumbat onus probandi quod quilibet presumit legitimus. c. si. de presump. t. l. i. ff. de pau. et. c. i. de testi. cuius ibi non. Quicunque potest esse in iudicio pro se sed non pro alio ut mulier. miles. minor. et similes. et tunc debet opponi an si. c. test. vt. l. ita de em. L. de pau. et. n. in. c. i. nra. et. si. Secundo op. exceptio de persona constitutente. et de hoc non. in. l. non eo minus. L. e. t. Tercio opp. ratione cause reputata in causa criminali in qua non intervenit procurator. et dic ut plene yd. in. c. veniens. de accusa. et in. c. i. de iudi. li. vi. et in. l. pe. s. ad crimen. ff. de pub. iudi. Quarto opponit de cautione non probata. et ista dicitur. Quoniam non sufficiunt littere iudicis saltem cum testimoniis subscriptione. Dic plane ut dixi in capitulo post

ponit ab eo contra quem procurator litigant quicunque opposit ab ipso domino cuius nomine litigavit procurator. Pro quo causa siquidem ab initio contendit de mandato nec decidit. Et propter dubium procurationis admittit cum cautione de rato. et tunc non potest hec exceptio vtereins opponi nisi oponens in continentem hoc probaret. ut. l. inter quos. s. aliena. ff. de dam. infec. Quicunque disputat de mandato et index. pronunciat eum procuratorem legitimum. et de cetero non potest opponi. ar. i. l. h. L. si ex fal. instru. et quod non. in. c. licet. s. e. Idem si instrumentum procuratoris fuit in iudicio productum et approbatum. ut non. hic. Inno. s. ego hoc intelligo ut. s. dixi. Si vero de hoc nunquam fuit cognitum nec disputatum utrum habere mandatum vel non. et tunc potest opponi quandocumque finitum quia hec exceptio reddit iudicium retro nullum de procurator. in nostris. et sic non ob retardatio cum reddat. l. contesta. invalidam. dicit tamen quod vbi causa se sit dictum est quod postquam est determinatum quod est procurator opponi non potest hoc vere nisi oponens relit in se assumere onus. pbandi istam negari quia posset p. bare. pbandi mandatum revocari vel instrumentum falsum et sic in hoc videtur sentire eti hoc vicia op. Inno. et p. hac op. ego adduco quod cum singulis actus in iudiciale sunt difficultates separatis et defectus iurisdictionis vel procurationis condicunt in quolibet actu licet iste non apposuerit et praefiducauerit sibi in aliquibus non tamquam sequitur quod in omnibus tenetur. et debet sibi preindicare. vide etiam. in simili. in. c. nonnulli de script. et non. glo. i. de sepe de ver. sig. in. v. partibus. quod omnino vide. Statutorum tamen quod op. gl. in. d. c. i. de dec. li. vi. est multum equum. Sunt enim non p. b. s. Ultro casu quod opponit exceptio falsi procuratoris ab ipso domino cuius nomine agit. Dic quod si huius potest dicere nisi doceat de mandato et p. b. tex. i. c. i. nra. de pau. addere. non. per Inno. et alios i. c. ex parte de causa de rescripti. Ultro huius quod est in si. dicitur quod non possit. valer tamen si possit. pbandi p. confessione prior vel per testes vel alio modo. et non. quod dicit de p. confessione priori. ad. tex. sing. in. c. h. t. e. t. s. ubi dicitur illo ostendit. sequitur Inno. quod appellatio documentorum continentur testes. ff. de si. istru. l. i. et i. c. puenit. t. si. h. Hoff. tamen dicitur quod huius appellatur legitima documenta ea quod sunt perfecta p. tabulatione vel duos viros ydoneos. Ultroque dictum potest significari iudicium meo et dicamus quod assertio iudicis non est standum. et ad hunc finem emanavit hec sententia. ut p. i. p. s. operetur quod p. b. acta p. legitima documenta. quod sunt legis documenta. dico quod omnes p. b. rationes legitime. et sic satissa cum est mentibus constitutionis. Et et hoc decidit quod nonnihil sufficiunt littere iudicis saltem cum testimoniis subscriptione. Dic plane ut dixi in capitulo post

Acto pro parte pro domino d' gennaro /

Acto pro parte pro mandato qd

Acto pro parte pro mandato qd

Acto pro parte pro mandato qd

Conclusio pro glo. affirmativa no dicitur
Dominus Iudeo placitudo negativa t. Secundum
se p. probatio p. reprobatur p. non p. credibiliter obstat.

cessionem de proba. Sicut tamen q. licet possit fieri
probatio aliter quia p. scripturā tabellionis vel duorum
viroz ydoneoz tamen index non erudit penā ex quo
ex sua negligētia oritur difficultas probandi. et hoc
indicio meo apertissime voluit hec littera in. v. index
autem iuncto .v. nec pro ipsius presumatur t. que
venit continuatim ad precedentia

Abbas.
d nostram Si probari potest reū
deliquisse eius proba-

ti o q. non deliquerit non est admittenda.
Id primo ponit primā cōsuetudinē. quā secundo semina
ri prohibet. ibi volentes. Id primo do. an. ar. pro
et cōtra q. statutū loci ligat ecclasiasticas psonas etiā
iūiūū cī tracras corā indice ecclasiastico dūmodo sit
alias iūiūū quasi sentiat q. irrationabilitas ipsius con
suetudinis seu statuti fuit causa impediendi illius esse
cū. s. certe hoc dictum sic collectū non placet q. ē de
directo contra. c. ecclie sancte marie de cōstī. intelli
gendo ut ibi dixi. et plene dixi in. c. q. clericis de foro
cōpe. Cōnde ut saluerit intellectus a cōtrario sen
su huīis tex. nō aliter et sic q. lege seu cōsuetudine lay
coz mere p̄misitatiā possunt clericī vti in suum fa
uorem dūmodo alias sit rationabilis. et satis colligi
tur hoc a contrario sensu. et est verum intelligēdō fin
ea que dixi in. d. c. q. clericis. nam hec lex de qua in
tex. non ligabat s. erat p̄misitatiā. et hoc tene men
ti sic intellectum. Id secundo tex. ibi q. hec pestis
contraria q. lex contra bonos mores seu peccati nutriti
tua amittit nomen legis et appellat pestis. non enī ha
bet substantialia legis cum lex debeat esse rationabi
lis. tē. uīj. dī. erit autē lex. et ideo recte dixerunt. Jnn.
et Ihosti. q. etiam princeps non posset inducere hanc
legem vel talēm consuetudinē roborare. pīj. dī. illa s.
placit. c. si. Idem bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti
et iure. vbi dicit non valere legem continentem aliquā
in honestū. facit. l. leges sacratissime. L. d. legi. Ex
his infert q. etiā respectu laycorū non valebat hec lex
seu cōsuetudo. qd satis innuit verba littere. et ad vībū
a dero supple maxime vel hoc dixit quia forte a laycīs
nos poterat de facto illam excellere. de iure autem po
terat ratione peccati fin Ihosti. et bene de iudi. nouit
et fin hoc nō. q. consuetudinē peccati nutritiā etiā
inter laicos potest papa tollere et non minū cum ex
ē emendet legem scriptā etiā ipsius principis. de p
scrip. c. si. cī ibi nō. et per glo. in. c. possessor. de. regu
lis iuris. lī. vi. facit de consue. c. ad nostrā. t. c. pe.

Id q. purgatio p. iūrāmentū purgandi est subsidi
aria. nūc enim admittitur qdā purgationes legit
ime adiūt. ad hoc. c. accedens. de accu. t. c. de hoc
de simo. cī si. et vide spe. in tī. de inquisitione. s. nūc
tractemus. v. sed quid si reū. et ibi in additio. Que
ro qd intendit Ira dum dicit q. iste poterat se quoquo
mo purgare tē. Rūdet glo. i. exponēdo tex. quoquo
mo. i. p. viles et suis similes qd ee non debet fin glo. de

bēt enī esse isti cōpurgatores bone fame. tē. Ex hac
glo. colligīt vna rō dēcēndi ad tex. q. non valebat
ista lex. seu placitudo. q. admittebat cōpurgatores i
bonestos. secē ergo si fuīt et honesti. Et p̄tra hūc id
lectum facit Ira in. v. m. andamus. que apertissime in
nūt q. quādū pōt probari affirmativa nō dī q. ad
mitti volēs. p̄bare negatiā et hoc etiā aptissime sen
tit hic glo. si. Tu sic conclude totū materialē q. aut
apparente probatō sup affirmativa reū vult negati
vam probare p. ipsius iūrāmentū. et alioz cōpurgatoz
inrantū solū de credulitate iūxta formā. c. quoties. s.
pono de pur. ca. et nō dī. admitti. q. nī ista ē sufficiē
pbatō vbi pōt p̄tare de vītate p. legitimā p̄batō
et iste est casus p̄pn' huīis. c. ad idē. c. accedēs de ac
ca. t. c. de b. de simo. t. v. quoquo modo. ponib. ad
maiorē detestationē huīi cōsuetudinis. vñ idē et si p
testes idoneos iūrantes modo p̄dicto velle se purga
re. aut vult probare negatiā idirecte p. testes depōne
tes nō d. credulitate. sed de veritate. et debet admitti
ar. i. c. ex tenore. de testi. et hic in gl. si. et in hoc cāu nō
loquīt iste tex. ad hoc vide glo. nō. in. c. clerici. lppi.
di. que dicit q. si duo clericī. p̄bat me cōmisissē formi
catōz tli diez tli loco possū etiā p. laicos. p̄bare p̄tarū
idirecte q. illa die ego sp̄ fui i. alio loco et d̄eo absolu
q. sū re'. ar. c. ex līis. s. e. q. nō. bñ. maxic inq̄tū dī
de testib. laicos q. nō sūt respectu ordis eglea decidi

Ex q. ifero ad vñ sing. q. testes ex pte re p̄fēcti
testes actoris seu accusatoris sint aliquāntulū idoniorū
faciūt nō. i. c. ecclia. ij. d. elec. t. c. i. nrā. de testi. Quic
tercio nō apparet legitimā p̄batō sup affirmativa s. cō
tra reū ē vēhemē suspicō. vel ifamia seu q. scādū
et tūc admittit et etiā exigēt purgatō p. iūrāmentū p̄pur
gādī et alioz cōpurgatoz iūxta formā. d. c. q̄tēs. spor
to d. q. ibi. t. c. iter. e. ti. vide tñ gl. ij. q. v. si p̄bītē. t. i.
c. i. t. q. de pur. ca. cū si. t. b. voluit tex. b. a p̄tarō ib
dū tñ possū tē. dñt tñ cōpurgatores ē honesti tē. et i
c. p̄stitut⁹ de pur. ca. Quero i. q. hec lex vel placitū
do erat iūrī cōtraria. gl. ij. istat et mi⁹ bñ iudicō meo.
q. tñ exēplificat de iure positio. q. dico q. erat p̄tarā
iūrī dīnō nafalī et positio. Cōtrariebas illi regule di
niēi ore duoz vel triū tē. hic enī excludebas iūrā
mentum duoz vel triū p. ista purgatō. Secōdo erat ad
vīla iūrī nafalī q. erat iste purgādī legitimā testis in
facto suo. et p̄valebat legitimā testib. cui p̄fēctō
nafalī repugnat. Hā ut recitat b. hos. hec placitudo
erat i. saxonīa q. si fur tenēs re furtiuā i. vna manu sub
tuīca volebat cū altera manu furare q. tē illā nī babebat
nec sciebat vbi ecī a bsoluebat nec audiebat agēd pēs
vt iſpīcēt qd hīt i. altera manu t. dicebat hā. l. libī datā
acarolo. et itellexi a plīb. scholarib. illī p̄tē q. etiā
bodie vigeat ibi hec lex seu placitudo. Erat tertō p̄tarā
fur positio vt i. iūrī. b. all. i. ista gl. merito hec placitudo
erat i. p̄scriptib. q. p̄tra rōz et cōtra iūs dīnōz
trāsgressi i. dūcāt p̄tīnī i. c. si. de cōsue. Hā abbas.

lēo h̄ bonos mores p̄
p̄tē cōsuetudinē amittit
lēo h̄ app. lī. p̄fēctō

lēo h̄ cōsuetudinē p̄tē
cōsuetudinē amittit
lēo h̄ p̄fēctō

lēo h̄ cōsuetudinē p̄tē
cōsuetudinē amittit
lēo h̄ p̄fēctō

Sup p[ro]p[ri]a p[re]dictio[n]e s[ecundu]m p[ro]p[ri]a p[re]dictio[n]e
q[uod] p[ro]p[ri]a p[re]dictio[n]e ad p[ro]p[ri]a p[re]dictio[n]e plena
p[ro]p[ri]a p[re]dictio[n]e

Vni causam Causus. Sines dyoce-

sie pbantur per libros
antiquos administrula testes et fama. Com-
mune obliuio. Secunda ibi mandamus. 120. p[ro]mo
ibi p[er] libros antiquos t[em]p[or]e. t[em]p[or]e. valde notabili. q[uia] libri
istis antiquis ecclesiarum creditur in p[ro]bandis finibus
diocesis vel prochialium. et idem p[ro]simili ratione videt
descendit in alijs que sunt modici p[ro]uidicij. et dicit
plenus. q[uia] dicit c[on]tra glo. i. et numerum. nam hec p[ro]ban[t]
per verba enuntiationia contenta in aliqua scriptura aut
ut est glo. nō. in. c. cum olim. de censi. 120. secundo
ibi testes q[uia] fines diocesis possunt p[ro]bari per testes
Sed aduerte cum tex. iste loquatur in facto valde an-
tiquo. ut patet per illa verba libros antiquos t[em]p[or]e. et il-
la fama; t[em]p[or]e. videtur intelligendus iste tex. de testibus
deponentibus de auditu et communione. nā facta
sic antiquata de quorum initio memoria non existit. p[ro]-
bantur per tale testimonium. de quo plene per Inno. et
hosti. in. c. veniens. de ver. sig. li. vi. et p[er] glo. si de p[re]-
scrip. c. xl. li. vi. Dicent enim isti q[uia] semper viderunt fi-
nes huius diocesis. p[ro]tendit visus ad talen locū et nun
quā adiuverunt dici p[ar]triarum t[em]p[or]e. put nō. in iuriis p[ar]t[icular]is.
et hoc in terminis nostris tenet Archi. in. c. inter. xvi
q. iij. facit. l. hoc iure. q. ducus aque. ff. de isti. actu-
q[ue] priua. Ultimo nō. q[uia] diverse spes p[ro]batonis q[uia]
per se non sufficiunt p[ro]uinciantur et immiscantur ad fa-
cietiam plenam p[ro]batione. et sic h[ab]et locū illud vulga-
tum que non p[ro]sumt singula multa collecta sonant. et
quotidie ad hoc allegatur. c. istud. facit optime. l. iij.
ff. de testi. et iij. q. iij. si testes. Sed intellige et limita-
re dicam sup glo. si. Glo. i. colligit vnu nō. ex tex.
et postea annexit multa similia. Primo colligit q[uia]
scriptura antiquorum librorum facit fidem. allegat. c.
ad audienciam de p[re]scrip. vbi babetur de libro censu-
li. scđo adiungit alia similia de quibus in glo. hosti.
et Jo. an. in fi. glo. dicunt q[uia] licet glo. ponat spes plu-
rimas scripturarum. nō tñ omnes distribuitur faciunt
plenam fidem. sed illa solūmodo que reperiuta sunt
sub custodia publica et fidelis. Ellie vero non faciunt ple-
nam fidem licet administrulentur. quid enim si reperiatur
scriptum in aliquo libro ecclesie q[uia] dominus talis v[er]bi
vne debet soluere certum censem. an hoc p[ro]bet arbi-
trabitur bonus index p[ro]sideratis iuriis p[ro]dictis. Nā
sunt iam centū anni q[uia] sacerdos potuisset scribe-
re q[uia] tota p[ro]uincia vel prochia erat ecclesie. non ergo
debet tali scripture de facilis credi sine alijs admini-
stris. ar. c. i. de fi. instru. 120. bene hec dicta doc. s[ed]
examinemus nunc plenius gl. Primo enim dicit q[uia] se-
criptura antiquorum librorum facit fidem. hosti. et Jo. an. in-
telligit h[ab]e[re] p[ro]cedere in libris resernatis in custodia pub-
lica et fidelis. et p[er] hac restrictione optime facit tex. in. d.
et ad audienciam. et dicit ibi doc. q[uia] satisfaciunt fideli si re-

De probacionib[us].

p[ro]luntur in camera cardinalis vel episcopi. Ego hec dol-
ta non admitterem indiscretice. quid enim si ep[iscop]us p[re]cen-
dens aliquod castri p[er] alium detinet p[ro]tinere ad eadem
fidei suam scriptis in libro aliquo eccl[esi]e illud castri
ptinere ad eccl[esi]am et successione multis rep[ro]bus ille li-
ber fuit detentus in camera ep[iscop]i. dicimus ne q[uia] p[ro]ba-
bit dominum castri cu[m] grauiusimo p[ro]uidicio possesso-
ris. contra. c. cum inter dilectos. defi. instru. vbi non
creditur antiquissimis p[ro]uilegiis eccl[esi]e si sigilla con-
sumpta sunt vel enormem fracturam patuerint. Dico er-
go q[uia] aut agitur de nullius p[ro]uidicio. et tunc scripta
re libror[um] autenticorum vel sculpture lapidum faciente
fidem quia tunc sufficiunt p[ro]batones non plene. ita in-
tellige q[uia] nō. hic in glo. et in. c. sane. iij. xxiiij. q. iij. et a
pte nō. Inno. super rubrica. de conse. ec. vi. al. P[ro]p[ter]o
ne exempli. si dubitatur an eccl[esi]a fuit p[re]secreta v[er]bi in-
fans baptizatus vel quid simile. Idem puto vbi factum
est antiquissimum et agitur de modico p[ro]uidicio.
ar. optimū ex isto tex. et potest dicitur hic exp[lic]itum. non
enī mandatur hic de libris rep[er]tis sub custodia pub-
lica et fidelis sed indiscretice p[er] libros antiquos t[em]p[or]e. quia
cum agitur de modico p[ro]uidicio nec versatur intercessio
bursale. non est verisimile q[uia] quis scriperit falsum. v[er]o
q[uia] illa scriptura tantu[m] tpe fuisse tolerata si non p[ro]tul-
set veritatem modicū aut est p[ro]uidicium an habeat iste
ep[iscop]atus vel ille. ar. c. cum apostolica. de his que si a p[er]la
Q[ui]ndoq[ue] agitur de magno p[ro]uidicio. et tunc aut est
tal[is] liber vel scriptura cui ab antiquis nostris p[ro]mu-
niter creditum est vel rep[er]itur in loco vbi solum refer-
uantur scripture autenticce et faciunt plenam fidem. ut
est tex. nō. in. d. c. ad audienciam. de p[re]scrip. facit. l. cel[er]
ff. de p[ro]ba. nō. Bar. i. l. i. ff. si cer. pe. Et ex his instru-
q[uia] istis libris historialibus seu croniciis quib[us] a ma-
ioribus nostris fides p[ro]moter adhibita est credere
debemus. nō. Bar. in. d. l. i. vide bonā glo. in. c. inter
dilectos. de si. instru. in verbo magis. et in. c. venera-
bilem. de dec. in verbo translit. hinc etiā est q[uia] dicta
Aristotelis ipocratis. et similium fidei faciunt quia
p[ro]moter in omnibus studijs recepta sunt. ad hec.
septimo mense. ff. de sta. bo. et l. si pater. ff. d. solu. nō.
Bar. in. d. l. i. Aut[em] est talis liber seu scriptura cui p[ro]mu-
niter a maioribus nostris creditū non est. nec rep[er]itur
in loco vbi servantur scripture autenticce. et talis scrip-
tura se liber facit administrum seu p[ro]sumptionē nō aut
plenā p[ro]batonē. hec p[ro]ban[t] a p[ar]trario in. d. c. ad audienciam.
et fuit de mente Inno. in loco p[ar]t[icular]is sup[er] rubrica
de conse. ec. vel al. quam sic intelligo. et vide ad mate-
riam q[uia] nō. glo. in. d. c. ad audienciam. et in. d. c. ba-
cco. xvi. d. Et cōdico dicit ista glo. q[uia] creditur instrumento
p[ro]ducto ex archivio publico. allegat multa iura. et ē ar-
chivus locū in quo reponuntur scripture publice. et sa-
cra. p[er] h[ab]et dicto. c. l. s. c. t. c. ad audienciam. p[ar]t[icular]is. Tertio dicitur

8 Ag[ust]i m[ar]ti[us] p[ro]dicio

8 Ag[ust]i m[ar]ti[us] p[ro]dicio

8 Ag[ust]i m[ar]ti[us] p[ro]dicio

Archivus locū in quo reponuntur scripture publice. et sa-
cra. p[er] h[ab]et dicto. c. l. s. c. t. c. ad audienciam. p[ar]t[icular]is.

Dom p[ro]p[ri]a antequam lib[er]at p[ro]p[ri]a +

planos de la parte de cada uno.

Post-cessus non de acomis ad domum p. iste
Puc post-cessus /
Luglio salutem a Progeni

glo. q̄ creditor scripture scripte in aliqua colāna v̄ la
pide. in tēlīge hoc vt dīpi in nō tendentib⁹ in alicit⁹
p̄indicām faciant pleram fidem. In alij vero adm̄
nūcylantr sc̄m qualitatē loci vbi rep̄it⁹ et sc̄m
quantitatē p̄indicj. d.c. sane. plenā autē fidem non
faciunt. vt. l. monumentorū. L. de reli. vbi dicatur q̄
scripture in monumentorū seu sepulchrī nō p̄bant. p̄prie
tatem ipsius. et dīc de intellectu huīis. l. ut ibi plen⁹.
nō. Ultimo dīcit glo. q̄ scripture que oīm fidebat
in albo pretoris fides adhibebat. erat oīm locus de
albatus ante ostium p̄toris quo scribebantur p̄toria
edicta. et vide de hoc tec. iuncta glo. in v. de albo. in
de. i. d. iudi. Ex his habes plene oedaratā p̄mā glo.

Slo. h. colligit q p testes virtusq prodicis possunt
pbari finca dyocesis et p famam. dicit tamen q fama
plene non pber seu adminiculatur. Nō. bene glo.
quia vult p famā solā finē diocesis non pbari Archi.
in hoc nō firmat pedes in. c. plures. xvi. q. i. et vide p
cum de materia huīus. c. in. c. inter memoratos. xvi.
q. iiij. Enī dicit plene an et q̄ido fama plene vel semi-
plene vel nūbil. pber. ut nō. bar. in. l. de minore. s. tor-
menta. ff. de questi. dicam in. c. veniens. d. i. j. t. p. xi.

Glo. vltima colligit qd' administrula et si non plene
gibent coadiuant tñ ploras, pbatones. ex quo collig-
it illud que non, psumt singula tñ. Sed circa hoc
quero utrum hoc sit verum iudicante ut pbatones
impfecte ptinguntur ad faciendā plenam et pfectam
pbatonem. videtur qd' non. videmus enī qd' testes sin-
gulares nibil pbat. in. c. cum dilecti. de elec. et. c. l.
s. e. et multa impfecta non faciunt vnū pfectū. ut in
c. quorundā. cū glo. i. xxiiij. dñs. So. aut. pbatones dñ
vele tendut ad vnū. aut ad diversa. Primo casu sunt
pmisibilis. et si sunt insufficentes ad iudicis animum
inducendum ad plenam credulitatē. inducit etiam ad
plenā pbatonem. iuxta ea que dixi in. c. tertō loco. s.
e. et hoc procedit siue iste pbatones sunt eiusdem generis
ut in duobus testibus siue sint diversi generis. ut vnū
testis cum fama. iuxta nō. in. c. l. de appel. et. c. venies-
ti. p. Et hoc in casu quo fama facit semiplenā p-
batonem. qd' qn̄ sit dicam in pall. c. veniens. Idem
in alijs psumptionibus. c. et administrulio pcametib⁹
cū uno teste de visu vel pluribus de credulitate ut hic
et pbatr etiā in. d. l. iij. ff. d. testi. z. iij. q. iij. si testes.
et. c. causam que. de re iudi. et dixi in. d. c. tertō loco.
In scđo casu cū tendut ad diversa tunc nō sunt pmis-
ibilis. Exemplū in plurib⁹ testibus singularibus.
Idem videtur si aliqui testes deponut de mutuo sed
non pfecte. et aliqui de confessione mutui etiam nō p-
fecte ut nō ptingant ad faciendā plenā fidem qd' mutu-
um et pfectio sunt diversa neqz tendut ad faciendum
vnū totū cū sepe sit vnū seu reliquo. ad B qd' le. et nō
i. l. iij. s. l. ff. d. exat. tu. z. l. i. L. qn̄ mutu. offi. tute. sun.

Epistola secunda huius p[ro]p[ter]e
compartim. q[uod] p[ro]m[is]um nullius hominis habet nisi
ex comparsitate q[ua]ndam in sanctis spiritibus
q[uod] dicitur p[ro]positum p[er] Apostolum x
a magis p[ro]p[ter]e p[er]fruens

Opus locorum materialium & figurarum huiusmodi
et propriae

De probacionibus.

dicat forte ista erat de illis que nondam fuerūt diuisio
Lettia sol. qd licet olim fuerit facta diuisio tñ possit
temporis potuit mutari et obfuscari. sepe enim tractus
temporis mutatur et peditur seu ignorans rei et loci ori-
go. p.ij. q.ij. longinquitate. ss. vi. regum in finalibus.
et in. c. ex literis. s. e. et hec bona est et vera. Quarta
so. ad idem tendit et est etiam vera ut ppter multas
variaciones que quotidie sunt potuit surgere ista du-
bitatio. Nam ppter delictum populi iudicatur civitas
dignitate episcopali. xxv. q.ij. ita nos. Itē sepe duo
epatus per papam vniuntur. et una ecclesia sepe erigā-
tur in cathedralem et datur sibi noua dioecesis. Et ex
his et multis similibus potest oriūrī plus limittū que
debet determinari p ea que habentur h. Et ad. c. plu-
res. xvi. q. i. qd videtur alii modum p̄figere in difi-
nitione huīs questionis. multipliciter respōdet doc.
placet nichil illa ut ista dispositio addatur ad illam. et
sic sunt duo remedia successiva. Non sunt h̄ alia r̄s.

Ausam. *Lasus.* Possunt repbari matrone per quas virginitas probatur. hoc dicat. *L*uminis dñilio. *S*cđa ibi mandamus. *N*ō ex p̄m. ibi et. *S*. p̄uella r̄c. q̄ cū agitur contra monachum vel monacham et renocat in dubium de ipsis ingressu p̄cipiens est libellus in p̄sonam ipsius monachi et non monasterij. vt hic probatur apte. *Q*uid autē vbi non renocatur in dubiu ingressus. sed agitur r̄oē p̄tract⁹ v̄l delicti p̄us ini⁹ v̄l cōmissi. at le. et nō. in auc. causaz que sit cū monacho et aliquid tetig. in. c. in p̄sentia. s. e. *N*ō scđo q̄ publicatio attestationū non impedit in causa matrimoniali p̄ductionē nonorū testium etiā si tendat i p̄uditium matrimonij sp̄ualis. hoc enī sit non tantum in favorez matrimonij carnalis q̄tū ut eritetur p̄ctū uniminens in dissoluzione legitimi matrimonij. s. quo dicat plenissime dixi in. c. in rānit. s. e. *V*el nō sic scđm alium intellectum quē do ad istum intellectum non ponendo aliquā sp̄cialitatē in matrimonio q̄ vbi cunq̄ causa est decidenda p̄ indicium p̄itorum ita q̄ testes non possunt deponere de veritate sed de credibilitate scđm peritiā artus possunt testes p̄itiores publicatione porū nō obstante recipi. q̄ primi de faciliter posuerunt decipi. p̄ hoc ratio ter. ibi sepe manus fallitur r̄c. q̄d possit procedere q̄n recipiuntur vel indicis officio ut hic. vt ad partia instantiam cui nō possit imputari quare illos p̄us non p̄duxit. ar. c. si. qui matri. acci. pos. et vide oīno que dixi in. c. p̄posuisti. s. e. *N*ō p̄ductos in testes super peritia artis eorum posse tanq̄ crūminosoꝝ t̄ honestos reprobari. t̄ nō ibi honestas p̄uidas et prudentes r̄c. quales debent esse periti in arte ut eorum testimoniu sit in omni pte validum. non enī sufficit sola peritia s̄ etiā honestas requiritur. ad hoc. Linacistroſ studiorum. L. d. p̄f.

et medi. li. p. 120 vltimo q virginitas dicitur habere primitum. i. prrogatiuam et dignitatem speiale quā paucissimi hnt. cum ut ait Gregorius. pauci sine vicō et incontinentia repūnuntur. l. dī. qz tua. multi que hnt corporis integratam. sed non ipsam virtutē virginitatis. qd declarat. ut nō. in. c. nulli cū prudent. s. reuin. in glo. in v. virtutē. et facit qd le. et nō. in. c. nec solo. xxix. q. v. Insup pōt bic nōrī vnum bonū dictum q in causa uī qua exuberat iudicis officiū pōt etiam index parte non exculpa testes ex officio suo p ducere ut pbat tex. ibi curetis tē. Et sentit Jo. an. bic super isto verbo curetis. et facit quod habetur in. c. psumto. et. c. oblate. de appel. et qd nō. in. l. lxxij. §. 5. autem iudicium. de dam infec. Op. et videtur q b ante omnia mulier erat marito restituenda vt i. c. ex trasmissa. et. c. ex conquestōne. de resti. spo. So. glo. i. q bic ista fatebatur se virginem et monacham. unde si erat virgo tenuit monachatus. et per psequens non debet restitui. de conuersi. coniu. c. ij. et. c. ex publico. et pendente isto dubio non debet restitui ne corrumpatur ab eo. 120. et pondera glo. quia sentit q eſ sante causa monachatus sit mulier restituenda marito licet nondum ab eo cognita fuerit. Jo. an. videtur sentire p̄trarium. p illud. c. ex transmissa quia ut ibi p̄z non habetur hoc casu possessio sine copula. et dicit ad vendum quod dixit in. c. dudum. de conuer. coniu. et sic simpliciter transit hic do. an. Sed tu dlc q si habuit possessionem coniugis sine copula fieri restitutio q ad cetera v̄empta copula si timeatur de corruptōne nec possit sufficienter per cautēm p̄uidri. ut pbat in. c. literas. de resti. spo. Sed in isto casu non fieri q allegando ingressum religionis negat spoliacionem. et sic ante restitutōnem debet finiri questio. put dicil hic. et de materia vide quod plene dixi in. c. ex parte. de resti. spo. Quero ad quid volebat iste inducere testes contra mulieres prius p̄dictas ad pbandum virginitatem Glo. ij. respondet q volebat eas repellere a testimonio tanq̄ criminolas tē. Et nō bene glo. quales debent esse testes qui assumuntur ratione p̄nitie. et dixi super tex. vel scđm. Inno. dlc q forte volebat eas probare fuisse corruptas vel volebat cōtra eas inducere alias matronas honestiores et plures afferentes p̄trarium quibus standum est in. c. in nostra. j. ti. p̄p. Dic etiam q si non sunt plures dūmodo sint periores p̄ualent dictis aliorū l̄ plurimū. ar. d. c. in nostra. et tetigī in. c. p̄positū. s. e. Glo. per multū. inter cetera colligit. ar. ex tex. q in causa matrimoniali aptis attestatōnib̄ alij testes recipi possunt contra quod op. de. c. iurant. s. co. Dic plene ad p̄trarium illius. c. vt ibi dixi. et dic hoc esse verissimum in se volendo ponere sp̄ilitatē in matrimonio. Sed alij volentes h̄ ponere aliquā sp̄ilitatē ut aof. dicunt et hic

Contra hys

Si ergo propter dominum fuit
procuratio predicta destruxit
p. 142

Whi tros au per d'ponc g'z amm
g'z cndulenc p'ntis p'ncos g'z p'nt
l'mos p'ntis au ob'mo (20pp +

No sufficient place given where present and past

B. quod donat, et videtur hoc mod
donato remansat quoniam per se p[ro]p[ri]o

loquitur de quadam spali extra ordinem, probatone, in qua ratio legis de punctatione attestacionis, et ne aliquid addatur minus vel corrigatur locum non habet secundum eum unde dicebat hic Celinus, quod reteratur probatio h[ab]et ut euigelet bonum considerationis. Ideo in aspectione instrumentorum, L. d[icitu]r, instru. l. vlti, et in aspectione finium, ff. fini, regum, si irruptione, s. ad officium, quasi velint isti dicere quod hic non est timor de subornatione quia non habent alia facere nisi diligenter inspicere et refere. Sed certe hec ratio non mihi satisfaciat quia videns se sic cubere in causa posset consumpe testes ut referant se diligenter examinasse et repuisse illa corrupta vel virginem secundum appetitum corruptentis. Dico ergo quod aut est spale ut in globo, aut pcedit quoniam causa decidit indicio prioritum quia de facilis possunt decipi ut in tex. et super eo dixi. Aut pcedit ex officio iudicis. ut. s. dixi. in quo cessat subornationis timor, ut non in c. venerabilis. t. c. cum clamor. s. t. pxi. Aut loquuntur non facta adhuc publicatione aliorum testium. Nam possunt testes quoniam reprehendi non publicatis eorum dictis. ut. c. licet. s. eo. et non plene in c. ex parte ade. de tex. et sic multipliciter in hoc potest intelligi iste tex. Ultimo glo. querit que sunt privilegia virginitatis. et colligit multa. Et iter cetera dicit quod virginitas est sola que potens est deo animas presentare. in anc. de leno. t. c. Non intelligas glo. quod aliae virtutes hoc non possint. et sic quod per verbum sola habeat excludere alias virtutes. quia male diceret p. c. firmiter. s. f. s. de sum. trini. ubi dicit quod non solum virginibus et continentibus sed etiam coniugatis possunt virtus vincendo vitam eternam acquirere. Sed intellige quod illa sola per se est sufficiens sine opibus aliarum virtutum. non tamen intelligas quod sit alias virgines sed quod etiam haberet alias virtutes accessorie tamen licet non principaliter. Nam impossibile est habere unam virtutem sine alijs ita invenientur sunt colligatae ut in d. c. nisi cum pridem. cu[m] glo. pal. et facit. xxvij. q. ij. cu[m] renunciatur. et. c. defleat peccator. de regu. s. Secundo dicit glo. quod solum virginibus habent aureolam. dicit hic hosti. quod etiam martyres et predicatorum habebunt aureolam. unde dicit quod beatus Iohannes baptista habuit triplicem aureolam. sicut enim virgo predicatorum et martyr. ideo dicit in hymno ipsius. sicut ter denis et. Et dicit Iohannes. quod aureola est quidam splendor preciosus qui predictis pertinet quo ab alijs sanctis distinguuntur. Et dicitur aureola ab arbore lauro quod non est viriditatem deponit. et olim victores coronabant ea cum lande. Est enim hec aureola corona landis. Sic etiam quod potest nuncipari aureola et dicitur ab astro derivate ppter ipsum splendorem. Ulterius extra glo. quero qualiter defendet se hec mulier ex quo dicebat se monacham. Dicunt hosti. et hosti. quod cum illa mulier sit in possessione monachatus defendetur

lite pendente per sindicatum monasterij. et habebit expensas a monasterio cum non videatur babere. p[ro]p[ri]o de acc. c. ex parte. et. c. olim. et si apparebit cognita educetur de monasterio cu[m] rebus eam sequentibus non cu[m] his quas separatim obtulit. facit secundum Iohannes. quod non de cleri. coniui. quod a te. et in c. licet. de regu. et sic etiam transit Iohannes. et Iohannes. videtur ergo isti velle p[ro]p[ri]o ingressu non recocantur bona collata monasterio separatim ab ingressu. sed tantum illa que transirent in monasterium accessorie ad p[ro]sonam. Tu vero dicit melius licet glo. in anc. ingressu. L. de sa. san. ec. et in corpore. unde sumitur et in anc. de mo. s. illud sentiat id quod hic hosti. et hosti. Bar. tamen alius in d. anc. ingressu. unde distinguere post eum sic. quod dicitur quod quis obtulit se nec aliquam mentem fecit de bonis ista quod bona transirent accessorie ad personam. iuxta non in anc. ingressu. L. de sa. san. ec. et in c. in p[ro]p[ri]a. s. et tunc secundum omnes viciato expresso scilicet ingressu viciatur et civitate honorum transitus. quoniam quis obtulit se et expresse etiam contulit sua. et tunc subdividitur. Aut et debat ingressum tenere aut sciens non tenere. Id est casu bona recuperat licet expresse collata. quod probat Bar. primo per. l. si pater. et. l. nec apud. L. de heret. insti. ubi si aliquis credit alium fratrem vel filium et bac contemplatione redinquit sibi bona sua reperito contrario illa bona auferuntur ab eo cui fuerant per errore relata et venient ad succedentes ab intestato. et dicit ultimo est tex. non in d. l. nec apud. Id idem pro primo dicto adduco. l. f. ff. de heret. insti. facit. p[ro]p[ri]o. q. iij. in c. f. ad dicit etiam Bar. l. non omnes. ff. si cer. p[er]. ubi si quis donauit et tradidit hora mortis. donatum renocat maleficia superueniente. ita in p[ro]posito iste quod intravit religionem videtur donasse causa mortis mandante cum sit mortuus mundo. l. deo nobis. L. d[icitu]r. et de. c. et. c. placuit. p[ro]p[ri]o. q. iij. cum ergo non sit mortuus debet posse renocare. ad idem. ff. et. L. de condicione. can. da. et. c. non secu. p[er] totum. et hanc op[er]i. exp[ress]e sentit glo. in. d. c. cum a te. Hec op[er]i mibi placeat quod ex conjecturis apparet quod ratione ingressus illa bona contulerit utputa quia tempore ingressus dedit omnia sua non enim est presumptio quod dedit omnia sua vel maiorem partem sine le. ar. illino. c. f. xvij. q. iij. et de renon. c. superbi vel similiter si non dedit omnia vel maiorem partem aliqua exp[ress]it. ex quibus apparet de tacita intentione sua. ar. l. licet. ff. de le. i. vel dedit in ipso punto ingressu. Secundus autem ubi ex intervallo aliqua donasset vel alijs conjecturis presumi potest quod non causa ingressus donauerit. quia perfecta donatio non renocatur. in. c. f. de dona. et. L. de dona. que sub modo fuit l. perfecta donatio. Secundus casu quando sciebar in ingressum non tenere non renocat secundum Bar. et tamen quod videtur liberate donasse. ar. l. eius p[er] errorem. ff. de regu.

D[icitu]r p[ro]p[ri]o p[er] se p[ro]p[ri]o
non publicatis coram d[icitu]r
quoniam bona transirent

Q[ui] p[ro]p[ri]o
p[er] alios

Et h[ab]et
quod p[er]

Dignitatis actus dicitur ratione apud proprios &
Actus quod pater & quod frater habet

De probacionibus:

De probacionibus

lu. et. l. capitulo. ff. de ope. li. Lessat enim in casu dicta presumptio quod fecerit causa ingressus t.c. 12i.

Vm bone. Cal. Acta etiam litteraria facta coram primis iudicibus fidem faciunt coram secundis. b. d. Et de eodem facto. de arbitrii tempore. Non proprie non videtur. ponit enim cuiusdam permissionis formam bimembres et fini membrum ibi aliquando. Non primo singulariter istud tex. p. Procedente quoindam iudicium maxime rectorum et postea aliquo per locorum qui finito officio remaneat apud se originalia actorum se gestorum tpe officij. prae trahit in iuris. in. c. qm. s. e. debet enim remanere apud scriptores. ut ibi vis oino quod ibi dixi. Jo. an. ibi intelligit quod est factum potius quam de iure remanserunt ibi apud iudices. Et fini ibi collige aliud notabile sic. Non quod in acta origina debent remanere apud notarium calue. in si repian tur de facto apud iudicem etiam finita iurisdictione non per hoc fides vacillat. ut ibi quod tene menti. Non tertio et tene semper menti quod actis proditis non presumitur. per testatum vel alii actis ordinatoribus vel decisum nisi alterum probatum interuenisse. puta per testes vel prius professiones. Ex hoc et ex tex. non unum singulare quod in acta substantialia iudicium non dependet a prius professione ut illa possunt obmittere vel nulla ratificare de lib. testa. c. vi. d. dec. dudu. d. h. l. nemo potest. cu ibi non. ff. de le. i. quod non. Jnn. in. c. ca. j. i. pxi. Si tamen dubitas an ista interuenient. vel proditis actis originalibus vel alio modo stat ipsorum prius professione ut ibi singulariter probatur. Et sic habebes casum singulariter in quod non dependet a mera facultate prius stat ipsorum prius professione protra. c. sup eo dico quod agno. plang. vt. sue. Et dico ibi pingere. quod tractabam ibi de modico vel nullo iudicio. nec imminebat pactum cu alterutro casu. acta vero non substantialia possunt propter munus professione ratificare. ut i. c. cu cam pall. et ibi Jnn. vide tamen unum exquisitum modum ratificandi oia acta etiam nulla per glo. et Bar. in. l. mutari. ff. de pcc. ut si dicat libellum de novo. prouco positiones capitula testium depositiones t.c. et re codice ordine respondeat quod annuit verum alias examinavi. Cetero ad gl. et primo colligit quod acta originalia debet super remanere apud indices iuris scriptorum t.c. Non enim gl. dum loquitur alternative. scit enim quod. c. qm. s. e. suppleat per istud. ut sic non solus apud scriptores ut ibi sed etiam apud iudicem ut ibi remanere debent. dicitur. s. dixi. et vide in. d. c. qm. ibi plenius. Secundo colligit quod attestaciones in uno iudicio recepte habent faciunt coram aliis. Advertebam indeinde vez si ista tamen non est adhuc perempta. quid autem perempta instantia. vide plene quod dicitur in. c. cam. j. e. et per Bar. in. l. cu littera mortua. et. l. cu apud. ff. iudi. sol. Dicitur tamen hosti. b. probari quod instantia litis non perit cursu triennii cu hec lis fuerit inchoata tpe celestini. et per Jnn. missa cui postea successit honoraria qui plus ultra triennium vivit et

modo erat coram Gregorio. Tu plene de hoc vide quod dixi in. c. pe. s. de iudi. Et autem faciat fidem acta adhuc non publicata. vide quod plene dicitur in. c. cam. Alioquin. gl. sunt faciles. Extra gloriam quod pone alicui mandat ut faciat sibi exhiberi processum alicuius cause. non quid pro tra tate rescriptum possit de surreptione objici. puta quod hoc finit alterum processum de quod non est facta mentio in scd. Jnn. et Hosti. quod sic de rescripto ceterum nisi per appellationem vel alio modo ad superiorum sufficit ei de moluta quod tunc valet. de of. dele. pastoral. s. pterea. vel si presufficit absolute a primo iudice ab observatione iudicij. L. d. in di. l. pperandu. Et non hoc ultimum. vel aliter exprimat iurisdictio primi iudicis. et hec sufficiunt.

Non. Ebbas.

De testibus et attestatio.

Rubrica huius plementum patet ex plementatione facta in precedenti. vel magis specifico plemento ad rubricam. proxima plementa plementa sic. Supra visum est de plementis in genere merito ut materia magis clara rescerer subiectum de specie plementi. Multorum enim sunt ipsius species Nam quod probatur per testes. quod per instrumenta per presumptions. et per insurandum. ideo de his omnibus tractat in sequentibus et quod probatur que sit per testes est efficiens alii cu fiat via voce judei. instru. cu Jobannes. cu ibi non. ideo permittit tractatus de testibus. et postea submittit de aliis speciebus. Et per declarationem rubricae queritur de duobus. Primo queritur quare dicit de testibus in plurali cu in. L. et ff. solum sit mentio in singulari. Secundo quare subiectum de attestacionibus cu sufficiebat dixisse de testibus sicut sit in. L. et ff. Tertium dicit Jo. an. hoc esse de arbitriis que dependent a principium voluntate de quibus non te nemur rationem reddere. l. non omnium. ff. de legi. non. in. c. si quando. de rescripto. Tercium potest dicitur ei quod ideo dixit in plurali quia regulariter in qualibet causa duo testes requirentur. j. e. licet. i. t. h. t. c. veniens. cu multis si. Primum non plus sibi placet. quod videtur probari per rubricas sequentes in quibus dicitur in plurali. et tamen non regnatur plurali. ut per se. instru. de presumpt. t. s. d. pcc. vbi dicitur in plurali. et tamen sufficit unum procurator in iudicio. Ego tamen puto quod ideo dixit in plurali. quia in nigro tractat quod testes requirentur qualiter praecant alii qualiter repbentur tamen unde fecerit totus tractatus est in plurali.

Ad secundum quare dixit de attestacionibus. remittit Jo. an. ad non. p. cu supra Rubrica de homi. in secunda obiectione. Secundo soluit quod tractatus attestacionum est per se. de quibus tractant specifico aliqua iura ut in. c. i. causis. c. plementis. c. cu cam. cu multis si. et hoc placet. Tertius quatinus enim auctor de testibus et personis eorum et numero requisito tamen ac de ipsorum depositacionibus seu dictis ne brevi materiae geminandi rubrica. subiectum hic

c. 5